

உ
ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சங்குநிலைம :

வசிப்ட முனிவர்

ஸ்ரீராமருக்கு உபதேசித்தருளிய

ஞானவாசிட்ட

வாமல ராமாயண வசனம்.

ஸ்ரீமத

ம. அ. சுப்பிரமணிய முனியாரவர்களால்
பதிப்பாட்ட ஸ்ரீ ராமாயண

கந்தர்

பதிப்பு.

ஸ்ரீமத, சுப்பிரமணிய முனியார் முயற்சி
மேல் கண்ணுமணியாரவர்கள் பதிப்பாட்ட

கொண்டார்

வெகநாதமுனியார், அவர்கள்

உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

M. A. சுப்பிரமணிய

முதலியார்

அச்சாளர் தகவல்

மேலுமணியாரவர்கள் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பாட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்னை

Copy Right
Reserved.

இதன் விலை
ரூபா 2

1926

உ
கடவுள் துணை.

ஞானவாசிட்ட

வமலராமாயன வசனத்தின்

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இஞ்ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனவசனம் என்னும் நூலை முன்னர் எனதுமத்துனர் ம-ா-ா-புரீ கொண்ணூர் லீலாகாத முதலியாரவர்கள் அச்சிட்டு, ரிஜிஸ்டர் செய்வித்து விற்றுவந்த பிரதியின்படியே இப்போது என்னாலும் ஷே நூலை மிகவும் விளக்கமாக அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர் செய்திருக்கிறேனாகையால், என்னுடைய உத்தரவின்றியாராகிலும் இதை அச்சிடுவார் களானால் சட்டப்படி ஏற்படும் தண்டனைக்கு உள்ளாவதோடு, எனக்கு நேரும் சகல நஷ்டங்களையும் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டிவரும்.

இங்ஙனம்:

ம. அ. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

மனோன்மணி விலாசம் பிரஸ்,

மினட் பிளடிங்ஸ் போஸ்டு, சேன்னை.

ஞானவாசிட்டம் வசனம்.

அட்டவணை.

பக்கம்.

வயிராக்கியப்பிரகாரணம்.	க
ஷெ. பிரகாரணத்தில் - சுடர்கதை.	௩௧
முழப்பிரகாரணம்.	௩௮
உற்பத்திப்பிரகாரணத்தில் }	௪௪
ஞானவிஸ்மகன்கதை }	௪௪
லீலை கதை.	௪௮
கற்கடி கதை	௪௮
ஆயந்தவர் கதை.	௮௮
வள்ளலிந்திரன் கதை.	௧௦
மனத்தின் கதை.	௧௧
பாலன் கதை	௧௩
சித்தன் கதை.	௧௪
உற்பத்திப்பிரகாரணம்.	௧௦௩
திதிப்பிரகாரணத்தில் சுக்கிரன்கதை.	௧௧௧
தாமவியாளகடர் கதை.	௧௨௪
வீம்பாசதிடர் கதை.	௧௩௩
தாசுரன் கதை.	௧௪௦
கசன் கதை.	௧௪௨
திதிப்பிரகாரணம்.	௧௪௬
உபசாரத்திப்பிரகாரணத்தில் }	௧௪௭
சனகராசன் கதை. }	௧௪௭
புண்ணிய பாவனன் கதை.	௧௪௭
மாவலி கதை.	௧௮௩
பிரகலாதன் கதை.	௧௯௨
காதி கதை.	௨௦௪
உத்தராகன் கதை.	௨௧௧
சுரகு கதை.	௨௨௪
பரசுவிபாசன் கதை.	௨௩௬
வீதகவ்விபன் கதை.	௨௪௦
உபசாரத்திப்பிரகாரணம்.	௨௫௬
புசன்டன் கதை.	௨௪௦
தேவபூசை கதை.	௨௮௮
வில்வபலக கதை.	௩௦௦
சிலைக் கதை.	௩௦௩
அருச்சுனன் கதை.	௩௦௪
சதயுருத்திரர் கதை.	௩௦௮
வேதர் கதை.	௩௧௩
பகீரதன் கதை.	௩௧௮
சிகித்துவசன் கதை.	௩௨௪
கசன் கதை.	௩௪௦
பித்தையாபுருடன் கதை.	௩௪௨
வீரதகுயை கதை.	௩௪௬
இட்சுவாகு கதை.	௩௮௦
மாணுவேடன் கதை.	௩௯௨
திருவாணப்பிரகாரணம்.	௩௯௭

ஆக பிரகாரணமாறுருள்பட கதை ௪௩.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ச ந் கு ரு வே ந ம்

ஞானவாசிட்டு வமலராமாயன கதையின்

சங்கிரகம்.

மேலானவால் கமுனிவர், பரததுவாசருக்கு அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட சுவானு பவமானது, அபரோட்சமாம் பொருட்டு வகிட்டமுனிவர் இராமனறிந்த சுவானுபவ மபரோட்சமாகுநித்த முபதேசித்த கதைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினதாம்.

ஸ்ரீராமர், வசிட்டமுனிவரோடு தசரதர் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு தம்பி மார்கனோடு தான் தீர்த்தயாத்திரைசெய்து பின் பட்டணம்வந்து ஞானபாதத்தில் விருப்புற்றவராய் பாசவைராக்கியமுண்டாய் நிராசையால் சாதனசதுஷ்டய முதி த்து குருதரிசனுபேகையுண்டாக அப்போது ஆசாரியரையறிவிக்க. விசுவாமித் திரமுனிவர் யாகசம்ரக்ஷணையை முன்னிட்டி எழுந்தருளிவந்து, அரக்கரைச் சிதை விக்க ஸ்ரீராமரையுதவவேண்டுவந்த காரியத்தை வெளியிட, தசரதர் குழந்தையை யனுப்ப மனம்வருந்த, முனிவர் அவரவதரித்ததினுண்மையை விளங்கச் சொல்லவும் தசரதர் இராமர் என்னசெய்கின்றார் என்று எவ்வாறாகக்கேட்க, இராமர் தீர்த்த யாத்திரைசெய்து வந்ததார் முதலாக சகலத்தையும் கீழ்க்கிரகித்த தன்மையை அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்யவும், இராமரைச் சபைக்குத்தருவித்து அறிவுள்ள நீ துக்கிக்கவேண்டாமென்று முன் பிதாசொல்லினர். பின்பு முனிவர் சிந்தாலவருப மும், அதனாவும், அதனிருப்பும், அதன்காரணமுமான நான்குவிதமான கேள்வி கேட்க, இராமர் ஜீவேஸ்வர சகலங்களைக் கிரமமாகத் தாண்டித் து, சித்தத்தியாகம் விரு ம்பி, ஆத்மஞானத்தை யபேட்சித்து விஸ்வாந்தி வருமளவும் நித்தியகருமமும் செய யாது தேகத்தை விரிவேனென்று சபையில் முனிவர்கள் அபிப்பிராயந்தெரிந்து கொள்ள மெளனியாக விருந்தார்.

சுயமாயுண்டான நிராசையினால், தேவத்தன்மைநிறைந்த சபையில் சொல்லிய இராமனனுபவத்தினால், இவன் சகலபந்தங்களுநீங்கி சைதன்னிய மாத்திரமாயிருப் பதை யுணர்ந்தோரில் விஸ்வாமித்திரமுனிவர் மேற் சகசவிபாகமான சாஷாந் காரமே லீயென் றறிவிக்கும்பொருட்டு அனுபவமுள்ள சுகமுனியின்கதையை நிரூ பித்து விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார்.

ஸ்ரீராமர், மனதினாலறிந்தபொருளே பொருள். வேறுபொருள் இல்லையென்று மகான்களால் சொல்லக்கேட்டு, மகாமனதில் விஸ்வாந்தியடைந்து சந்தேகந்திரா நின்ற பெரியோர்களுக்கு வரையறுத்துச் சொல்வதைப்பார்த்து, நம்மிருவர்க்கும் பிரமனால் ஆத்மசாஷாத்காரம்விளங்கும்படி அனுக்கிரகித்த ஒப்பற்ற ஞானகதைக ளனைத்தையும் இராகவனுக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்று சொல்ல, அப்படியே பிரம்மாவாலே நிடதத்தின்மேலிருந்து அனுக்கிரகஞ்செய்த நிருமல ஞானக்கதை கள் மனதிலிருப்பதைச் சொல்லுவேனென்று சுகமுனியறிந்த அறிவைக்கொண்டே அந்த சுவானுபூதி சாஷாந் காரமாகும்பொருட்டு, சனகராசனருளியபடியே, இராம னறிந்த அறிவைக்கொண்டு அவர் சுவானுபூதி, சாஷாந் காரமாகும்பொருட்டு அவர்க்

ஓம்
சிவமயம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வயிராக்கியப்பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

ஹிட்மொழியிலுள்ள ஞானவாசிட்டத்தைத் தமிழ்ச் செய்யுளில்
மொழிபெயர்க்கப் புறந்த இந்நூலாசிரியர் இது நிர்விக்வினமாய்
கிண்பித்ததும்பொழுட்டு விவரமாதந்தியைச் சஞ்ஞமமாகவும், நிர்த்
தூணமாகவும் உபாசனை செய்கின்றார்.

பெண்ணையா திரன் பெற்ற களிற்றினை
மண்ணை நூலாதவதைத் துன்னுவான்
திருமை ஞானர் திறம்பாய் வாயிட்ட
தருமை மாயை மொழிந்ஞவை செய்வானே.

(இதன்பொருள்.) திருப்பொருத்திய வாக்விவர்த்தபோதற் சிறம்பு
தும் பெண்ணையாக மிகுந்திவ ஞானவாசிட்டத்தை, நிர்வாணத்திலுள்ள
பிரகாரமாகத் தரித்தித் திரம்புவான் முறையாகத் சாற்றும்பொழுட்டு ம. வைய
வாக்ஞானம் உபாசனை செய்து திரிவ வாயினை முகத்தினையுடைய விவரமாத்
தூதத்தியை அணியினைச் செய்வார்திறி ஞானவாசிட்டம் துன்னாத்தின்கண்
கித்தியாவாம். ||—

* உயிர், அவதாரத்தை, கவிட்டோரம் நிலைபெற்ற ஞானப் பிரகாரமே
தேசம் ஞானவாக்ஞானத்தைச் சீர்வாண துன்னாக்கிவாகத்திலும், பூலோகத்
கிலோகம்மாத் தொகைப் பஞ்சத வாக் துதுவ, அத்திகை, லோகத்திலும்,
துதனது துதநிதியும், துதுவிலும் கூடவந்திரமைக்கியத்தி லுதயமாத்
தாசின்த கவுணுதி உபாசத்திராதத் தவியாகக் கூறினதாம்.

தூலாசிரியர், இத்தால் நிர்வகிக்கமாப்
 நிறைவேறி யாவருஞ் சிவவணஞ்செய்
 யும்பொருட்டு ஆகும்ஞாண் சாட்சிசந்
 காரஸ்வரூபத்தை நிகுபாதிக்க நினைப
 யினுள்ளுஞ் சோபாதிக்க நினைபநீது
 லும் விவட்சனை சலட்சனமாத யுபா
 சனை செய்கின்றார்.

உ. கடவுள் வ
ணக்கங்கூறி நூற்
பெருமை நாவலு
கின்றது.

12. 9/10/57.

ச. இதுவும்தி.

டு. அருள் வடி
வமாயிருத்தல்.

[illegible][illegible][illegible]

§ இதனது தாற்பரியம். இத்துள் கூறியிருக்கின்றவற்றால் விளங்குகின்ற பிரபலச் சூருகியாம்.

† இதனது தாற்பரியம், இந்நூல், சீவெஸ்வரமூர்த்தியின் சாத்திரமரீதம் மயமென்பதை யறிவிக்கின்றதாம்.

மதி தானுபுதியை யுணர்ந்தும் பிரபலகருநாமாய்குங்கிடைத் தீர்வென்பதும்.

துக்குரித்தான தாயானவன் விடயவாசனையையுன்
டாக்கிச் சநந்ததைமாரூமல் நிலைபெறச் செய்
வன், பெருமைபொருந்திய வாசிட்டதூலென்னுந்
தாயானவன் பிரமானந்த வாசனையையுண்டாக்கி
இச்சநந்ததை நீக்குவான். ௧—எண்ணத்தகுந்த மகா
சாந்தகுணத்தையுடைய இராகவன், தன் தாத்தம்
ஸ்வரூபத்தைபுடைய வசிட்டமுனிபரவானுக்கிர
கஞ்செய்த ஞானூர்த்தத்தையே, வான்மீக முனிவ
ரால் வடமொழியி லருளிச்செய்யப்பட்ட இவ்
வாசிட்டமென்னும் ஆத்மஞாவசாத்திரத்தைச்
சொர்வடாத்திரத்தில் வைக்கத்தகுந்த அமிர்தத்
தை மிர்த்திகாபாத்திரத்திலும் வைக்கதுணியு
மேழையேனாகிய யான் இசையமைந்த தென்மொழி
யினால் சொல்லுவேன். ௨—இவ் வாசிட்டதூலக் கதி
காரியானவன் அஞ்ஞானியுமல்லன், மனோதுன்ப
நீங்குமபடி ஞானுத்தமாவையடைந்த சிவன்முத்தனு
மல்லன், யான் பந்தத்தை யடைந்திருக்கின்றேன் ;
இதை நீக்கி இனி மோகத்ததைச் சேரக்கடவே
னென்று சித்திக்கும் அந்திச்சயத்தை யுள்ளவனே
யென்று கொள்வன்கூடவது.—முழுதையு முணர்ந்த
ஆசாரியசாகிய மேலான வான்மீகமுனிவரை பாத்
துவாச முனிவ நமஸ்காரஞ்செய்து கொடிய பிறனி
யிற்செறித்த வெவ்விவ சம்பராதுன்பத்தில் அரிய
சத்துவகுணத்தையுடைய இராமனிருந்ததெப்படி?
தேவரீர் கிருவாயினு லனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு
மென்று மிகுதுவாகக் கேட்டார். ௩—புதல்வனாகிய
பாத்துவாசனே ! நீ கேட்ட வினா பரமசுகத்தை
வினைஞ்ஞ கன்வையுண்டதாம். நீ நிகுவானகத்தைந்
கேட்பதற்குரித்தான சாதாரணத்துடைய சம்பத்துள்
ளவன் யானதைச் சொல்லுவேன். கேட்பாயாக. துள்
பற்செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நீ ஞையஞ்செய்ய
லாம். மோகமானது ஜகதாம்பந்தமாய், வன்மைதம்

க. நூற்பெரு
மை நுவன்று அ
வையுடக்கங் கூறு
கின்றது

எ. அவையு
டக்கநி அடிகா
ரியிலக்கணங் கூ
றியது.

அ. அடிகா
ரிகு முகமாய் வி
சாரித்தல்

க. விசாரித்த
சீடனது மேக
நிலர்த் திமின் பொ
ருட் பதனுற்பத்
தி கூறல்.

1 இம் இத்தல் அந்தியமான சீடயாசத்ததைமாத்நி நித்தியமான பிர
மாணத்ததைக் கொடுத்திந்த கருணையில் விந்துவதைம்

2 இம் இத் தரிம்தால் சர்வத்திரசாரணமாயிடுந்து பக்குவஞ்ச்ஞாகவா
னுபிஸை வினாவிகின் தபடியால், சிவசாருணிபமுள்ள சத்துக்கள் மிகுந்த
கவையிழ்ச்சியோடுமே மென்மையாகக் கொள்கொண்டதாம்.

3 இம் பரிபக்குவமான சீடன் சிவன் முத்தித்தன்மையை விசாரித்ததாம்.

க0 மாயாவில
கணங்கூறி அ
தை நிவர்த்திக்கும்
அனுபூதியிலக்கண
ங்கூறல்.

கக. திருக்கு
வைச்சொல்லித் தி
ரிசியிருஷ்டி நீங்
காலிழில் பரமசுக
முண்டாகா தென
ல்.

கஉ. திரிசிய
விஸ்மரண மாண
வாசனத் தியாகம்
பெரியோற்குச் ச
ம்மதமாமெனல்.

கஉ. வாசனை
யை நிவர்த்திக்கும்

கிய ஆகாயத்தில் இல்லாத நீலநிறமுண்டானது போல, பிரமணிடத்திலுள்ளதாதாய் வந்தபொழுத் தும். *—நித்தியமாகக் காணப்படும் தீர்மானமாகிய ஜகத்தை எவ்வளவு வேண்டும்திரும்ப நினைப்பதன் மறந் துவிடுவதே நன்மைபொன்று தீர்மானம், ஸ்வ ரூபசமஸ்காரமான மகாமனத்துக்கு உண்டானபேப லத்தோற்றப்பட்ட சகமானது தீர்த்தவாய்க்கல னேரினிலேயென்று ஞானத்தினால் உண்டாவதிற் போதே, அப்போதே மேலான நிதவானகை மாம்.†—சுதோதயமாய் ஓடிவரலுண்டிருந்ததற் கு உரியதல்லாததாய் சுயமாக வுண்டான மனநிலை திருவானுகமானது, வழியடாபிற்ற பரம ஞானமான இந்தத் திரிசிய விஸ்மரணத்தைவிடப் பர ஞானத்தைபுடைய சாதத்திலுள்ளதென்றிற் பதி குழிகளினுமுள்ள, அநின்னவையாகிய ஞானத்தினால் பிறப்போர்க்கெல்லாம் எக்காலத்திலும் பொருந்தாதாம்.†—சுதோதயத்தை விளக்கினதற்கு வாக்ஷையைப் பற்றா விடுதலே ஸ்வரணத்தென்றும், திரிபெற்று மோகமுமென்றும் மாசெற்றவர்க்கு நிதவிவென்றும் பேலான சத்துக்கள் சொல்லுமார்க்கு, அகலமாநித இரண்டிவிதமாம். அவற்றில், ஜகத்தைக்கொடுத்த நடுக்கத்தைச் செய்யப்படுவது அருத்த வாசனை பொன்று, அச் சகத்தை நிவர்த்திப்பதென்ற சத்த வாக்ஷை யொன்றும்.†—அருஞ்ஞானத்தினால் மகாமன தேகமாப்பிரகூத்த அகமாவகினைந்து மகாமனத்தை

*இ. ம. ஆனயத்தில் நீலநிறமில்லாதிருந்துத் தெரிவினவாலின விருப்பதர்க்கத் தோற்றுவதுபோலப் பிரமஞானத்தில் ஜகத்மோகத்தையாய்கூற்றும் சகலஜக மின்மைமயற் பரமார்த்தம்போலத் தோற்றப்படவில்லாதென்ற அத்தியாவிரத வத்தியா லறிவித்ததாம். அத்தியாவிரதமாவது, இதரார்த்தமான சக்தினைந்தம் பிரித்தியகூற்றதை இல்லாத நாமரூபவடிவமான சகலாக விபர்த்தாவகினைந்து காண்கு தல்.

† இ. ம. உபதேசித்த மகாவாக்யொர்த்தத்தோன்ற தான் விஸ்மரணத்தொகை விளங்குந் திருஷ்டியினுற் சகலமுஞ் சினைமரத்திரமாம். விஸ்மரணமென்று மனுவை வந்தால் அதவே நிரதிசயாகந்தாபிரோட்ச சாதத்தானாகக்கொண்டு சகலகல வாதவத்தியா லறிவித்ததாம்; இவை குருமுஷத்தொத்திற் கொண்டு உபயோக மாவது விபர்த்தாவனையற் பரக்கின்ற இல்லாத நாமரூபவடிவமாகிய ஜகத்தை இதரார்த்தமான சக்தினைந்தவடிவமாகத் தெளிவிஞ் காண்குதல்.

† இ. ம. சாத்திரஞானஞ் சிமத்தின்பொருட்டெனத் திரிசிய விஸ்மரணம போல நித்தியசித்த பரப்பிரமலிடயாய்மோகஜ்ஞாவகான விவரத்தினைக் கொடாதென்பதாம்.

† இ. ம. வாசனத்தியாகமே விதேகமுத்தியெனச் சொல்லி அதன் சகலவிஷய விவக்கணத்தைச் சொன்னதாம்.

பொருட்டு அதன்
விசேஷண நிறுபி

கா. சத்தவா
சனையடைந்த சிவ
ன்முத்திரைக் கண்
ங்கடந்தல்

கா. சிவன் மு
த்திரைக் கண்ங் கட
ந்திராமன் சிவன்
முத்திரைக் கண்
வாய் கொல்லத்
தொடங்குதல்.

கா. இராமன்
தித்தவாத் திசை
விரும்பல்.

கா. பிரானை
விரும்பல்.

மேலுமேலு முண்டாக்குவதை அசுத்தவாசனை
வென்று பெரிமோர்கள் சொல்லுவார்கள் மூராகம்
நீங்கி முனையின்லால் சிவந்த வக்கினியினால்
வரக்க முனையாத விரைத்தஞ்ச சமமானமான அவ்வா
ரணையைச் சுத்தவாசனையென்று எத்துக்கள் சொல்
லுவார்கள்—பிரார்த்தனைதகத்தைத் தாங்கும்பொ
ருட்டித் தரிப்பதாய்த் சுத்தவாதணையை அடைந்து
தவையையே அழர்ந்ததில் அப்பொருஞ்செல்லநகர்
களைச் சூழ்கமமான ஞானவாயத்தினால் பார்க்க
வேண்டிய ஞானவிஷயங்க ளனைத்தையும் பார்த்துச்
சிதாந்தத் தகத்தை விளைக்கும் சிவன்முத்தித்
தன்மையையடைந்தவர்களென்று சொல்லலாம். 3-
பாட்சினைப்பட்டதாவ துப்பற்ற சிவன் முத்தித்
தன்மையையப்பெற்று இராமவன் பூரணமகாமனது
டனையிருந்த பார்க்கத்தைச் சொல்லக் கேட்குமிட
த்தில் கேள் சியால் அறிவு விளங்கிய விச்சிவனத்தி
னால் சாமானங்களை நீக்குவாய் புதல்வனேயென்று
வான்மிகமுனியாவவர் சொல்லத்தொடங்கினார். 4-
வான்ரு வெதங்கையும் கலைகளைத் தையும் அப்
பியங்கித்து கிளையட்டினால் ஒன்றிற்கும் மயப்படா
மலிறிதுவானிருந்தார், கிளையாட்டுப்படுவ நீக்கின
பிற்காலம்மேவண்ணானுள் தாமரைக்கண்ணையடை
யதுராமன், மேலான இடப்பாத்தகக்கொடுக்கத்தக்க
புண்ணியதீர்த்தங்களைத் தையும், சத்தங்களுடைய
புண்ணியச்சிரமங்களையும், தரிசிக்கும்பொருட்டுத்
கா. பிரானை பாதவினது பாதமென் னும் குகியாத அம்போரு
கத்தை அம்மம்பிபை இராம வடைத்து தமன்கரி
த்த, வன்பிதாவே பழமையான புண்ணியதீர்த்தங்
களையும், தேவையாய் கையையும், முனிவர் தபோவனங்

! இம். அல்லாஹ் எமக்காரமான சுத்தவாசனையுள்ளவன் பெத்தனென்
றும், ஞானவெண்காரமான சுத்தவாசனையுள்ளவன் முத்தனென்றுஞ் சொல்லப்
பட்டதாம்.

* இம். பிரார்த்தம் புரிக்கும்படி ஞானவாயத்த தேகத்தைத் தரித்திருக்கு கில
த்தரு சுத்தவாசனையைத் தரித்தவன் இனிச் சத்தி வழிதாவென்பதாம்.

† இ-ம். வான்ரிஷுவன் பாதவாறுருக்குத் தமரை எனுக்கொடுக்கப்பட்ட
சுவாஸுவமனது அப்பொலையம்பொருட்டு இராமனைத்த சுவாஸுவமம் பிரா
னோரு நிலத்தம், வசிட்டமுனிவ ருபதித்த கதைக்கள் சொல்லத்தொடங்க்
கின்றாம்.

! இம். சித்தகத்தியத்து அதனத் சாதனசுதுட்டமமுண்டாய், அதனாற் சத்
ருகு வெளிப்படுவதத்தத் தித்தனத்திரசெய்யும் புண்ணிய பரிபாசத்தினால்
சைக்குத்தானை விருப்பமுண்டான தென்பதாம்.

கஅ. தீர்த்தயா
த்திரைக்குப் பிர
வேசித்தல்.

கக. பின்னோர்
களோடுத் தீர்த்த
யாத்திரையின் மகி
ழ்ச்சியடைதல்.

உ௦. மீண்டு
நகர மெய்தல்.

உக. தின சரி
தை காரணமாகவு
ண்டான குணங்
களை புரைத்தல்.

உஉ. இதுவுமது.

உங. இக்குண

களையும் காரணவாயையுற்று ஏன் மனது என்னி
யது.—முடிவில்லாபல்யாடுக்கப்பட்டதாகவழங்கிப்
பால் முடிவுமுதற்கில்லை : அடிமேன் முதற்குநாச
விருமபித்தேட்ட வரத்தையுந் தேவரீர் மூலமே வரி
மென்றுகேட்ட, உலகம் புகழ்பலிற்றவரிட்டமனித
ரோடு தசரதரணவர் அழைத்திதன் சித்தியைப்ப
போய்வானென்று சொல்ல, பிரகாரன் னனை இர
மன் பிதாவின் பாதத்தின்மலபரித்து தீர்த்தயா
திரைக்குப் பிரயாணப்படி, —தமயிபார் கருணை
சுபதினத்தில் பிரயாணப்பட்டுத் தமதுதேசரணன்
டலத்தைக்கடந்து கதிகளையும், தபேயனங்களைமறி,
துறவிகளாச்சிரபங்களைமறி, பாலைவனங்களைமறி,
சமுத்திரதீரங்களைமறி, மலைச்சார்புகளைமறி, தின்ப
மிகத்தரிசித்து, —தேவர்கள் அழகுமறி மனிதர் தீதா
த்திராஞ்சியப்பவும் திருப்பி, தனது மேனான் கிணா
த்தை அடைகின்ற சசனைப்போவனும், தேவனைநத்
தைப் பொருத்தநின்ற தேவனெத்தானை மரும
னாகிய சயந்தனைப்போவனும், தசரதரணன் னை
சஞ்செய்கின்ற அரியத்தயாநிரிக் அனைவரும்
புட்பங்களைத்தூயிற் அதுகெய்ய, இரமன் அனை
து. —தான்மார்த்த தேசரணங்களைச்செய்க்கும்,
உதயமா நற்கமுன்னகர சபகன்வீர மூர்த்தியை
தித்தியகமுனங்களைச்செய்தும், தீர்த்தவான தசரத
டைப பாதங்களை மமன்காஞ்செய்தும், செழுமத
முன்ன வசிட்டப் முதலான முனிவர் கருணை மலக
ங்கனினால் ஞானநீதிபொருத்திய னனுவிதமான
தைகளைக் கென்னிப்பட்டுத் தீ—தேவனுடை யவ
னத்தின்படியே படைத்தாடன் வேட்டையாடினும்,
பந்துசனங்கள் இஷ்டனைங்கள் தாபிப்பார்களைப்ப
போசனஞ்செய்து இரணைக்கமரத்தன்வி, துளர்
ச்சியான சந்திரனைப்போவனும், மதுமனை அபிசு
தைப்போவனும், வுசர்களுக்கு இசையெய்ய
தும் பதினைத்துவருடங்களைப் பிப்புகினும், ஆக
ளில், —தனது நிறைந்த வழக்கமுடைய சித்தியை

† இம். புத்திரன் முத்திரதாச பிராவின்னுக்கிரமம் மெத்தாக்கொக்கெய்
டிய விதிப்படிக்குக் கித்தகத்திக்கேறுவான தீர்த்தயாத்திரை கணுக்கெய்க்கெ
றுக்கொண்டதாம்.

* இம். ஸ்ரானமுதவியவைகளைச் சிரமமாகசெய்து வந்தசொற்பத்தன்.

† இம். சரிதை கிரிகை போகலென்னு மிம்முன் ஸ்வாதமுக்கூட்டு துணை
பாதத்தில் விருப்பமுற்றுரென்பதாம்.

¶ இம். சீவகாருணியமும் பாசவயிராக் கியமு முண்டான தென்பதன். இதில்
ஈசரபத்தியும், பிரமஞானமு மனைந்து கிடைக்கிற தென வதிக.

நாசஞ்ஞன் இராம
மனது வயிராக்கிய
லீலைக்கண் மட்டால்

பாச. பிராசை
மாயல் சாதன சது
வதைய முறித்தல்.

உ. இ. ஆசாரிய
வை அழிவிக்க வி
சுவாமித்திரவொழுந்
தஞ்ஞதல்.

பாச. ஆசஞ்ஞ
கந்தித்தல்.

உ. வ. இவ்வாறு.

பச்சாற்காலத்திற் குறைந் துவரும் ஆற்றாச்சலத்தைப்
போலத் தினந்தோறும் குறைந்துவர, நெடிய கண்
களையுடைய செவ்விய குளிர்த்த முகப்பானது வண்டு
கள் மொய்க்காநின்ற வெண்டாமரைப்பூப்போல
வெளுந்துவர, ஓர்க்காத்தினால் கன்னத்தைத்தாங்கிக்
கொண்டு சந்தியாகின்ற விசகண்டையைத்தரித்த
பாதத்தைபுடைய இராகவன் பதுமாசனத்தில் இரு
ந்து,--சுந்தனை வயத்தனாகிச் செய்யத்தக்க செயல்க
விரிபாவையும் விடுத்தப பத்திதவர்த்து வளர்க்குஞ்
சொல்லாதவராய் வருதலை சித்திசத்தைப்போலச்
சதாநாலமும் இருத்தலைப்பார்த்து, பரிபலனங்கள்
தனது பாதத்தில் வளங்கி விவண்டுகொள்ள மனது
தொந்து பார்த்தற்கரிய தளர்த்தமுதத்தைபுடைய
வராய் மித்திய தன்மங்களைச் செய்தார். ௧-பிதா
வான தசாதன் ஐஞ்சான் இராகவனை வரவழைத்
துத் தன்மடியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு வருத்தப்
பதிவ தென்னவென்று கேட்க, பாதத்தை வளங்கி
வருத்தபொன்னுமில்லையென்று சொல்லியவனொர்.
உலகம் புகழாநின்ற விகவமித்திர முனிவானவர்
இராகவனைக்குவரவும் வணங்கிக்கொத்திவரு செய்
து பகுடத்தைபுடைய அசசர்க்கரசனான தசாதன்
ஆசாதனை விதிப்படி செய்து, ௨-அடியென் சித்தி
யாத கானத்திலும் சிருவாயினு வெளிதாக வெழுந்த
குளிய தெவிர்து போலான தரிசனத்தினால் வினைக
ளின் தும்கிங்கி, குளியனாக்கித்தலையடைத்ததாம
சைப்படிவுக்கொப்பலென். இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற
அதத்தப்பிப்பதுபடைந்தி லென். பழையின்ரியகால
த்தில் வருந்தும்பரிசைக் குளிர்த்தின்ற மனையை
யும் குருடனைடைந்த கண்ணையுந் தின்காட்சி பொத்
தருக்கின்றது. ௩-இத்தகத்திதாநி ஆகாயகவனம்
மண்ணுநெறி வந்ததுபோலவும், கிங்கபசீவன் அச்
சீசத்திற்புக மிளவர்த்து போலவும், ஆரவாகிக்
கின்ற பாற்சடலின்கண் ணுண்டாகிய தெவிலோகத்
தின் அக்கிவிக் கோட்டைக்குள்விரிஞ்சுதும் அமுத
கலையானது என்னிடத்தில் வந்ததுபோலவும்,
வமதுமிதாவாகிய தெவிர் வழுந்தகுளிய கவனவது
தேவமுடிவையுந் கன்னகையைப் போலக் குளிர்திக்

* இம். இராமது வீரத்திலும் திரிபரண கஞு பெரித்து, பங்கு சாதனமு
கிடைத்து, குருசரிசனத்திற் கப்பல்கைய மண்டலத்திற்செய்ததாம்.

* இம். தசாதரபக்குவத்தைமடைப இராகவஞ்ஞ விக்காந்தி யுண்ட
பொருட்க் காதசமர்த்தனைமை முக்கரிக்க முனிவர்த்ததாம்.

கூடி
த்தலை
வேடி,

உ.அ. முனி.மீ
த கருமத்திற் பாப
ள் கிருஷ்ணம்.

கக
களோ
யாத்தி
ழ்ச்சிய

சென்னை கோட்டை
கோட்டை
கோட்டை
கோட்டை

2.0.
1568 6

இவ்வாறு எழுதினார்.

உக.
தை கா
ண்டான்
தலை யு

சென்னை, 19.05.2019

22. 5

பெருமாள்
வித்தல்.

உங். !
 † இ-ம்
 டிய விதிட்
 றும் கொள
 * இ-ம்.
 † இ-ம்
 டராதத்தில்
 ௭ இ ம்
 ஈசுரபத்தி

ம. ம. பத்திரிகை
திருவருங்குடி. செ
பியாபல் தாரதம்
பாசலித் தாரம்

[illegible]

௩௪. புத்திரவா
ஞ்சையை யறிவித்
தல்.

௩௫. இக்கால்
த்தில் இராக்கதர்க
ளெக்கொல்லுஞ்
சத்தி எங்களுக்
கின்றெனல்

௩௬. பயபத்தி
யுண்டாகும்பொரு
ட்டுமுனி கோபித்
தல்.

௩௭. வசிட்டர்
பிறதிக்கனையைக்
காக்கும்படி ஞாய
ங்கூறல்.

பாலன், பதினைந்து வயதுள்ளவன், யுத்தஞ் செய்தறி
யான், நடுக்கஞ்செய்யும் வல்லமையையுடைய இராக்க
தர்களுடன் போர்செய்ய வலியில்லாதவன், சத்துருக்
கள்கோட்பாடறிதலிற்றெளிவில்லாதவன்; ஆதலால்,
சதுரங்க சேனையோடுபோய் அடியேனே அவ்விரா
க்கதர்களோடரிய யுத்தஞ்செய்வேன். †—மெந்தரில்
முதல்வருகிய இராமன் பிரிந்தால் மற்றமூன்றுபேரு
முயிரோடு வாழார், நானுமினிய உயிரோடும் வாழ
மாட்டேன், இப்போது இராவணன் நீங்க மற்ற
யாவராயினும் அவர்களுக்குப் பயப்ப்டேன், முன்பு
இராவண யுத்தத்துக்கும் பயப்ப்டேன், பகைவர்
முன்குகாட்டப் போர்செய்யும் வீரர்களுடைய வீரங்
கள் நிலையாயிருக்குமா. †— காலவேறுபாட்டினால்
சகல வஸ்துக்களும் மயங்கி வேறுபடும், வலியோ
ரெளியாவார், வயோதிகத்தினால் இனிச் செய்வ
தியாதென்றுமிகவும் துயருறுகின்றேன் என்றுசொன்
னான். அதற்கு முனிவர் கோபித்துச் சொல்வார். ‡—

நீ விரும்பியதைக் கொடுத்தேனென்று சொன்ன
சத்தியத் தவறியாய், போரினுயர்ந்த கேசரிபோன்ற
அரசனான நீ அற்பமிருகத்தி னியல்பைச்செய்தாய்,
மனைவிபுத்திரர் முதலிய சுற்றத்தாரோடு நீவாழ்வாய்,
நாமேகுதுபென்று விஸ்வாமித்திரர் கோபிக்க. *—

அதைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவர், மனுவமிசத்திற்
பிறந்தவனுய்த் தசரதச் சக்கிரவர்த்தி யென்னு நாமத்
தைப் பெற்றிருக்கின்ற நீ சொன்ன சத்தியத்தைக்
காப்பாற்றிக்கொள், உன்வாக்குப் பிறமுமானால்
வேறே யார் காக்கவல்லவர். திருத்தஞ்செய்து உம்
மால் நிறுத்தப்பட்ட இராஜநீதியை பூமியிலுள்ளவர்
கள் கடவாமற்காப்பாராயின், இராஜாவே நீகடக்குந்

† இ-ம். புத்திரவாஞ்சையினால் அவனையனுப்ப மனமில்லாமல் விசன
மடைந்தவராய், இராக்கதர் யுத்தத்துக்குச் சத்தியில்லாதிருந்தும் இருப்பது
போலச் சொன்னதாம்.

‡ இ-ம். அறுபதினாயிரம்வருடஞ் சென்றபின்பு யாகத்திலுற்பவமான
புதல்வனைப்பிரிந்தால் நமதுஉயிரும் பிரியுமென்னும் வருத்தத்தைமுனிவருக்
கிரக்கம்வரும்படி யறிவித்ததாம்.

§ இ-ம். இக்காலம் பலமுள்ள அரக்கருக்கு இராமனையனுப்ப மனமில்ல
யென்பதைக் குறிப்பாற் காட்டினதாம்.

* இ-ம். துட்டநிக்கிரகஞ் செய்விக்கும்படியான கோபமுண்டாயிற்றென்ப
தாம்.

ந.அ- குருவாக்
கியபரிபாலனம்.

தன்மைக் கேட.†— அக்திரிபிரணவ இரகத்திற் பரம
வழுதத்தைப் பரிபால இன்னின்பயத்திற் பரம இரக
வணை மிகவுங்காப்பப், பொருள் போன்றவையுண்ட
இரகத்தார்கள் சொந்திற் தீவைநெருங்குதல் கண்ட
வசிட்டமுனி பொக்கைக் கேட்ட வயிராக்கியப்பிரகாச
யுடைய தசரதமகாசாஸ்திரவையன், வெளிப்பாட்டு
கருணையினுக்கிடத்த இராமன் என்னவென்ற
கொன்று இராமனதுபரிசைக்களைக் கேட்ட வயிராக்கி
சையக்குறித்துக்கொண்டிருந்ததாய்த் தீவைநெருங்கு
வந்ததான்முதலாக அவர் அனைத்துத்தென்றதுகடத்த
தைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். — வயிராக்கிய
த்தவனாங்கி வேண்டிக்கொண்டிருப்பதுவாயின
நித்தியாகுமரம்பலிச் சிவவந்தைச் செய்யின் தந்திருந்
தைக்கொடுக்கின்ற மகன்தான், கொடியும், வயி
மத்தை யாதலினு கொன்னிராமசன்கொண்டவந்த
வெள்ளிய மன்னவந்தாயும், அதுகவையுண்டதாய்,
குனிர்ந்த சைமுதலையுந்திக் கருத்தின்னதுதான்
மூர்; தெருக்குக்கிய அருவின் கொடுக்கை அபிபக்
னத்தையு, இரகத்தியிந்திதையு, மகன்களின்
சந்திராணித்தலையு, அந்தத்தின் வந்தத்தையும்கொ
யிருக்கின்றார். — அன்புக்கொடை சீவன்முத்தியு
த்தை நீங்கிய நானுவிதமான சொக்கைகளை ஆ
வனது சூழியென்று அந்தத்திற் கொடுக்க கொண்டு
கொள்; நிறைந்த சம்பத்தானது அபத்தத்தின் மகன்த
கின்புகன்று அவாவைவிட்டிற் சகலஞ்ஞதம் கொடுக்க
கின்றார்; விபாதித்திருக்கின்ற நிலைவை யாங்கு
தலை, இன்னின்பயத்திற் பரம அகத்திற் பர
நற்குணங்களை தந்திக்கொண்டவன் இப்பிரகாசத்தின்
ரந்திருக்கின்றவைய விதவென்று வணங்கிற் கொ
னார்கள். முனிவசைதக்கேட்டிற் சொக்கத்திற் கொ
னார்.†— இம் பரத்தானச் சிவவழுந்து இராமனை
கூட்டியிருக்கின்ற யான்கிற் தனித்தயான்கொ
ண்டு வருவதுபரிபால நீங்கன் இன்னி. தந்த கொண

நக. இராம
ரது விரத்தியைக்
கூறல்.

ச0. இதுவுமது

சக. முனிவர்
இராமனப்பிரா
யமறிவித்தல்.

† இ-ம். வாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யும் மாரித்திருதிய சிவதை மென்மையு
காக்கவேண்டு மென்பதாம்.

¶ இ-ம். இரகவம்மிசத்துக்கு நல்ககதியுந் தீர்த்திய முணை அருப்பொருட்ட
இராமனை முனிகாப்பதும் அவன் அரக்கரைக்கொண்டதும் திசையென்றதும்
பும்படி தசரதருக்கு வசிட்டமுனி குறிப்பினுக்கொல்ல அப்படியே சம்மதித்த
தாம்.

† இ-ம். இராமனது விசாரணையாலுண்டான தசரதையை விண்ணமரக்
கருதிச்சொன்னதாம்.

வாருங்கள், இப்போ அண்டாயிருக்கின்ற இந்த மகாமோகமானது ஆசைவினாலும் ஆபத்துக்களினாலும் வந்ததன்று, சொல்லுதற்கரிதாகிய இராகத்தினாலும் விவேகத்தினாலும் வரானின்ற ஞானசரப்பத்தாம், குற்றமற்ற ஆத்மவிசாரணைக்குரிய பல யுத்திகளால் மயங்கிவிட்ட எங்களைப்போல பிராமத்தில் விஸ்வாந்தியை வர். †—இராமர் மனது பூசணத்தைப்படைந்து பெருமைப்போகும் மனிதர்களுக்குத்தகுந்த அனைத்தையும் இப்பற்றுப் பெய்மையென்று முனிவர்களால் அறிந்த சபயத்தில், ஸ்ரீராகவாலும் பிதாவை நமஸ் கருத்தும் பெரும்கிற் சமைந்துவந்து பிதாவினுடைய ஆரவாரிக்கின்ற விரக்கமுடனிடைய பாதங்களைமும், விரிட்டர் விவையித்தார்களுடைய பாதங்களைமும், அலைஞானமுள்ள பிராமணர்களுடைய பாதங்களைமும், வித்தியா குருக்களுடைய பாதங்களைமும் வணங்கி, தனதுபயப்பதத்தில் கமல்கரித்தவர்களை முகமன் வரணத்தினாலும், திரக்கப்பத்தினாலும், கண்ணாசை வினாலும், அங்கீகரித்தாம். ‡—மஹாலிங்கேஸ் வந்திருப்பாரென்று அரகஸ்ஸொல்ல, வராமல் மடித்தவன் திரத்தை பூரில்கவ்விரித் ததிலிருந்த மாத்திரத்தில், அரகஸினுங்கி மேலான வந்தவையடைந்த யுத்திரசனை! முகவிலலாத தற்ககங்கலிருத்தற்கு கினைக்கத்தகுந்த ஸ்தானபயான நீ முடர்கள் போல கொடிநெய்யாகிலும் மனஞ்செய்து பார்த்ததற்கும்கான தேகம் வெகிந்து அங்கிக்கவேண்டாம். §—முதிமேயாயும், பிராமவிஷயமறிஞ்கின்றவர்க்காயிமயகிவிரிட்டர் சொல்லிய திருவாணபதத்தை, ஆசையைப் பெருந்தாத மனவையுடைய மண்ணெயொத்தவர்கள் அனைத்தார்கள் நீமன் வினாச வகுத்துவின்றும், அன்பத்தைசெய்யாவின்ற வாயத்துக்களைத்தாம், வலிய போகங்கினால் மனது பகத்ததிலும் வராமட்டா தேவறும்கா மருத்தையுடைய அரகர்க்காசனாகிய தராதன்சொன்னபின்பு, விரிட்டமுனியானவர்களை

சக. இராமர்
சபயங்கு வருதல்

சக. முன்பிதா
போதித்தல்.

சக. இதுமதி

† இம். இராமன் ஒருதுவது திருவாணசக மனவதற்குக் காரணமேயன்றி வேறின்றென்பதாம்.

‡ இம். இராமன் சிவன்முத்தியம்பெற்றதம் பூணமனதுடன் பூயிலானதுசெய்யப்பெருக்கிப் போதிக்க வலுமித்ததாம்.

§ இம். அமிருத்தற்கு ஸ்தானமான வறிஞன்வன் துங்கிக்கவேண்டிய தின்றென்பதாம்.

சுடு. விசுவாமி
த்திரர் இராமர்
மனோதுன்பத்துக்
கேதுவானசிந்தை
யைநான்குவிதமா
கவிராவுதல்.

சுசு. முனிவர்
வினாவுக் குத்தாஞ்
சொல்லத் தொட
ங்குதல்.

சுன. சிந்தாஸ்
வருபமும் அதன்
ளவும் அதனிருப்
பும் அதன்காரண
முமான நான்கு
சங்கைக்குத்தாரு
சொல்லி இதனாற்
பயனின்றெனல்.

சு.அ. இதுவும்தான்

[illegible]

இ-ம். ஆசிரியர் உபதேசத்தினால் விளங்கு மாந்தரனுபத்தினால்
மோகத்தை வெல்லவேண்டு மென்பதாம்.

† இ-ம். துன்பத்தை நிவர்த்திப்பதின்பொருட்டாகக் குடிவிலி உலகத்தை

4 இம். துக்கத்தை நீவிர்த்திசெய்து பரமசுத்தை மாணவர்களை உத்தாஞ் சொல்வதாம்.

சக. பயனின்றி
யிதனாற் றுன்பப்
படுங்காரணமுரை
ததல்.

1. இர. சம்சாரம்
றுன்பமென்று உ.
காத்து இத்துன்
பத்தைவிவர்த்திப்
பிந்தும்பொருட்டு
அதை 1 தனமுத
விய பதினொரு வி
ததோஷமாகக்
காண்குதலை இப்
பிரகாரணத்திற்கு
றுவான்றோடங்கி
இச்சம் சாரத்துக்
காரணமான தன
தோஷத்தைமுத
லிற்குறுகின்றது.

2. இக. தனம் யா
காதி கிரியைக்கோ
முன்னிடச்சகத்
தைக்கொடுக்கமெ
னில் அப்படியும்
கொடாதெனல்.

மித்தமான விச்சகமு மித்தையெயாம். 1— அனை
த்து மித்தையாதலால், இவற்றி லியா ரெதைப் பெற்
றுச்சனென்று இப்படி விசாரிக்கின்ற எனக்கு, மார்க்
கத்தில் நடப்பவர்க்கு அலைபோதாநின்ற கானற்சலத்
தைக் காலலெனக் கண்டுழிச் சலப்பிராந்தி வாராத
தன்மையைப்போல, வஸ்துக்களைத் தீதும் இச்சை
யுண்டாகாது, போதிக்ஃபபாத விவ்விதா துன்ப
நிக்ருகின்ற மார்க்கத்தை காண்பித்தில் முதிர்ந்த மா
மானது தானமைத்த அக்கினியினால் வேகின்றது
போல வேகிநீறன், தீர்க்கர்க்குடாத வெவ்வித போக
மானது கண்ட த்தையடைகின்ற சல்லாகும். 2— உற
வினரால் நிதிக்கப்படுபென்று பயந்து இத்துன்
பத்தை வாய்விட்ட முதுதற்றிலன், பக்களையுடைய
சம்சாரமானது தலையையான ஆபத்துள்ளவர்களுக்
குச் சுகமாகாததுபோல, சிந்தாசமுக்கு கழலுதற்கு
இடமாயிருக்கின்ற திசையமானது ஆவந்தத்தைக்
கொடாது, கீழ்பக்களெனவும், போய்க்களெனவும்
தாதுப்பியும் பாராயல், வணங்கினவர்கள் வசத்திற்
சாருகின்ற வேந்தமைப்போல, கதியாயடைந்தவர்க
விடத்தில் சாருகின்ற செல்வயானது உக்கிரிஷ்ட
மானாலும் பகாக்களை நிதிப்பதற் கேதுவாதலின்
சிறப்பில்லாததாய். 3— தவத்தைக்கொண்டு செய்யும்
கிரியா போதிக்ஃபபால் இராகத்திலேட்க்கினவ்ஃ
விஷத்தினால் சததுக்கள் வரக்கொழுதங்கனின் இச
யாகிய சிவ்யமும் கைப்பாக நீக்குவதா 4 இருக்கின்ற
செல்வபென்னுந், கழல்சாற்றினால் பவிசைய போல
அறிவு மயங்காததாய், பாசனங்களுந் கசானங்களு
மாயே இருதிருத்தவர்களுக்கும் துளிர்ந்திவிடையுள்

1. இம். பாவமே ரூபமாகியும், விடயங்களுக்குள்ளே யளவாகியும், ஒன்றுக்
கொன்று சம்பந்தமில்லாததே இருத்தலாகியும், சங்கற்பமே காரணமாகியு
மிருக்கின்ற இச்சமுசாரத்தை விசாரிக்கில் பயனின்மையு மித்தையாமாயிருத்
தலின் வய்ப்பு கீழ்க்கொண்டோமென்னுந் சித்தையைச் சொன்னதாம்.

2. இம். ஒருவருக்குக் கருத்தைக்கொடாத இம்மோகத்தினால் வீணாக
வருத்துகின்றே னென்பதாம்.

3. இம். சித்தனைக்கேதுவாயுந் சஞ்சலமுள்ளதாய் முடமாயிருக்கின்ற
இத்தனைத்தி னென்னககமென்பதாம்.

4. அளவையான :- தனம், ஆயுள், உடற்காரம், மனது, ஆசை, தேகம்,
பாலியம், வக்ஷணம், வணிகதயர், வார்த்திகம், காலம் என்பனவாம்.

திரு. இத்தனம்
அனர்த்த நிமித்த
மேயன்றி யர்த்த
நிமித்த மாகாடுந்
த முடித்து, நிறு
த்த முறையான்
இத்தனத்தை
யனுபவிற்கும்பொ
ருட்டு வேண்டிய
வாயுளைப்பின்வை
த்து அஃகொரு
கணமுநிலையென்
றெனத் தூவித்
தல்.

சூட. கன்மிக
ளுக்காயினுள் சுக
ங்கொடுக்குமெனி
ல் அவர்க்குங்கொ
டாடுதனல்.

இசு. ஆயுளினி
ச்சை வியர்த்துமா
மெனல்:

¶ இம். செல்வம் சுவர்க்குபோக மமையுமினும் - சுவர்க்கத்திற்காகக் கிடந்து
வொட்டாமல் வருத்துமென்றும், அல்லது அவ்வயில் உலக வாழ்க்கையை விடவே
தென்றுங்கூறினதாம்.

† இம். உயர்ந்தோரை நிக்நிக்கச் செய்து, செல்வமுடன், அனாதைகளைப்
மாயுநர் துன்பமேயென்பதாம்.

தீ-இ-ம். கனவிகளுக் காழ்மலிவேகத்தால்தான் கொட்டாமல் இருந்தால்தான் இவ்வளவு பதுமன்றிக் கணமு நிலையில்லாததினால் இவ்வாறானத் தகவலைச் சொன்னபடியே.

நா. விஸ்வநாதன்
இயல்பையு மாயுகோ
சபலமாடுமெனல்,

சு. ந. ப. ப. விஸ்வ
பிரபலப் புத்தக அமை
புரமனல்.

மேலும் இவ் வாயு
ள் ஆனப ிருத்த
போ யன்றித் தகை
மித்த மண்நெயமு
டித்து நீருத்த மு
ட்டையின் அடியில்
வைத்துவிட்டுத் தா
யோகம் எடுக்கின்ற
மரபினன் முன்பு
தான் அதனைப் ப
ுகைப்பா ரம் எனத்
து நன்குதுத் தாணி
த்தல்.

மேலும், மிகத் துடிக்கையுடன் கூடிய கவிதைகள் மூலமாக கவிதைகள் எழுதினார். கவிதைகள் எழுதினார். கவிதைகள் எழுதினார்.

மனப்பத்தை யுண்டாக்கும். †—அண்டத்தக்க வாழ்வு
மனப்பத்தைப்படைந்து இனிந்துண்டாகிவிட்டு ஆகந்தபா
வது அளவற்றதாய் தோவன விழுதலுங்கூடும் மிருகங்க
ளும் மனிதனுடைய இவைகளைப்போல வீணாகா
லத்தைப் போக்காயல் தடைபற்ற ஆங்கிலபாத்தால்
பிடிப்பதே போலனாவாயாம். மறுசுருத்தலுழிந்த
வதனை மனமாய்மையானதாய் பற்றுவனைத் தாம் கிழக்
கழுவதரிப்பிடுவியாம். ‡—வினாவில்லாதவருக்கு
அளவானது கலையாயும்; உண்மைதரவாரில்லாதவ
ருக்கு சரிபாடுகலையாயும்; சாத்தரில்லாதவருக்கு
மனங்கலையாயும்; காயாதிதோஷமுடையவருக்கு
ஆக்கவனங் கலையாயும்; அழிப்பதேகூழாம் அப
ளும் மனதும் புத்தியும் அகங்கையும்தொழில்களு
மாயி அலைத்தாம் அறிசிறக்கம் அண்டாதவர்
களுக்குநீர்ப்பங்கிவிசுக்குத்தகையவாய் மனதாய்
கலையாயும். §—மனவனவாயானது சிலவாழ்த்துத்
தில் மறுகித்துத்தவதனை விடுகின்ற அவிரன்
தன்மையையே போலியிசியும், தன்மையும் நிலையும்
நிலைபெறுவல் களிப்பதற் கிடமாயிருக்கின்றவாயினும்
போலத்தெனது விவரமும் இல்லையாம். || இவிரன்
மனதாய்மாம் || மனமாய்மையானதினால்தவிர
கலையாய் எவ்விரன்விரனும் விழுதவர்க்கிறும்
திருக்கின்றதான நிலையாகியிருக்கதவன அகங்கா
மென்மும் சத்துருகினால் அச்சம்மிகின் தன் §—
மரீன அகங்கமும் அபத்துகனும் விழுத்தவர்கின்றவிய
மாய்களும் அகங்காசத்துரு அளவாயும்; இவரும்
போலப் போய்ப்பாத்தது விவரிலலை வெறுகலன்
சத்துருவான இவ்வளவாய்த்துது அண்டத்து அளந்த
கின் தன்ம். அன்னத்தோடு சனத்தையம் பரிவன்;
அபிப்போகத்துது வெவ்வுமன்தன்ன்; அகங்காசத்

[illegible]

இம். அந்நம்பிரியேயைத் தவறாத மனம் உட்கர்த்து விடுகின்ற அந்நம்பிரியை
 மந்திரிபுலகை கருகிவைத்தாம்

பெருந்தேவியின் அருள்மொழி

[illegible]

† இ-ம். மனோதுங்கமுண்டா காதல்துதுத் தாரணமாறாத தந்தையகனம். தந்தையவற்றிலகம்பாவஞ்செய்யுமித்தையான வகங்காரத்தி டென்னசகலென்னைதான்.
 † இ-ம். ஆகசக்குப் பிசமாபம், துமத்திற்றுத் தந்தையமாபுத், தந்தையிதம். டமாபு பிருக்கின்ற வகங்காரத்திலென்ன சகலென்னைதந்தையம்.
 † இ-ம். பிரயோசன மென்றாயிற் பரமல வினாசகமும்வித்த யவந்தி. தலென்னசக முண்டாமென்பதாம்.
 † இ-ம். மோகத்தையுண்டாக்கி வினாசகெவன்னை வகுத்தென்ற விச்சாவசுமானமனதின லென்னசக மிருக்குமென்பதாம்.

[illegible]

சுரு. வண்மை
யுள்ள மனதை நசி
ப்பிக்க வேண்டு
மெனல்.

சுசு. மனோதூ
டணத்தை முடித்
து நிறுத்த முறை
யான் அது நிரந்த
ரம் போகத் தை
இச்சிப்பதனா லத
ன் பின் னைசைவ
த்து அதனையுந்
தூஷித்தல்.

சுரு. ஆசையே
யக்கினியாக வரு
த்துகின்ற தெ
னல்.

சுசு. ஆசையைக்
கிழக் கணிகையா
கத்தூஷித்தல்.

கிடக்கின்ற மரத்தை நைத்தகயிற்றால் கட்டி யெடுப்
பதுபோல என்னை யுயர்வுதாழ்வான விருத்திகளிற்
றள்ளும். ¶— விடம்போன்ற மனமென்னும் வலிய
பேயானது அக்கினியிலுங் கொடுமையாம்; மலை
களைக்காட்டிலுங் கடத்தற்கரியதாம்; நீண்டவச்சிரத்
திலும் வன்மையார்; வாரியைக்குடித்தாலுங் குடிக்க
லாம், மகாமேருவை யடியோடே பிடிங்கினாலும்
பிடுங்கலாம், சுடாரின்ற அக்கினியை விழுங்கினாலும்
விழுங்கலாம், இம்மனைத ஓர் நிலையினு நிறுத்தக்
கூடாது; விடயங்களனைத்து முண்டாவதற்குக் கார
ணமாம்; நசிக்காரின்ற ஜகமானது இம்மனதுண்டானா
லுண்டு, இல்லையானாலில்லையாம்; ஆதலால் இம்மனைத
நசிப்பிக்கவேண்டும். *—மலையிலுண்டான காடுபோலச்
சுகதுக்கங்களாகிய இவை யாவும் மனதிலுண்டாகும்;
குற்றமற்ற விவேகத்தினால் மனநசித்தால் அச் சுக
துக்கங் கெடுமென்று மறிந்தேன்; [ஆசாதூஷணம்]
கடினமான மோகமென்கின்ற கறுத்த இருட்டினை
யுடையசெயலிலபைதி பிறவாத ஆசையென்னுமிராத்
திரியில் ஆத்மாகாயத்தில் காமக்குரோதமென்கின்ற
கோட்டான் கூட்டமானது விளையாடும். †— என்
னால் விரும்பப்பட்ட சற்குணங்கள் எலியினால் யாழ்
நரம்பு கெடுவதுபோல இராகத்தினால்கெடும், ஆத்ம
ஞானத்தையுடைய பலமில்லாத சித்தத்தையுடைய
நாங்கள் மேலுள்ள வலியிலகப்பட்ட பறவையைப்
போல மெலியும்படியுண்டாகும்; அவாவக்கினியா
னது எரிக்கவருந்தினேன்; குற்றமற்ற வமிரத்தின்
முழுகினாலும் என்னறிவு சீதளமாகாதென்று என்
மனதி லெண்ணுகின்றேன். ‡— அமரபகஷத் தமா
வாசையிருநோப்போல மகாவலிமையுள்ள தீர்களை
யும் அச்சஞ்செய்விக்கும் நல்லறிவாகிய கண்ணைக்
கெடுக்கும், உபசார்தமுடைய சத்துக்களையும் நடுங்
குவிக்கும், ஆந்தைவடிவமான ஆசையென்கின்றகிழத்
தாசியானவன் ஓர் வஸ்துவும் தனக்குக் கிடையாத
தாயினும் இனிய திரவியத்தை விரும்பி யாவாக்கும்

¶ இம். விசாரமின்றிய விடத்துண்டாய்த் தான்சுழல்வதுமன்றி என்னைப்
பவத்திற் சுழற்றுகின்ற மனதினாற் சுகமென்னவென்பதாம்.

* இம். மனது, அனர்த்தரூபமான ஜகத்துக்குக் காரணமாதலால், அதை
எவ்விதத்திலுங் கெடுக்காவிடற் சுகமில்லையென்பதாம்.

† இம். சுகதுக்கத்துக்குப் பீஜமான மனைத விவேகஞானத்தாற் கெடுக்
காவிடற் சுகமேதென்பதாம்.

‡ இம். இவ்விச்சை விஸ்வரத்தியைக் கொடாதென்பதாம்.

வக. இதுவுமது.

வக. இதுவுமது.

வக. தேகமறித்
திரமெனமுடித்து
பிறத்தமுறை
யான் அதற்குமுன்
தினவென்தொ
லியமாதலா
வதனை மதன்பின்
வைத்ததையுந்
அறித்தல்.

வக. சென்முன்
சதுரைசய
மெனல்.

அனுபவியாநின்ற இத்தேகத்தைப் பேரல் நேரான குணமில்லாததும் துக்கமுன்னதும் ஈனமுடா யிருக் கின்ற தன்மையதுவெனென்றுண்டோ. †— அதங் காரவென்னும் நிரகஸ்தனுக்கு வீடாயிந்திரியங்களா கிய துட்பயங்கன் பத்தும் சங்கற்பஞ் செய்பாநின்ற பாவாகிய அடிமையுநிச்சையென்கின்ற இல்லாளும் வாயென்னும் வாயிலும் அன்கிடத்திற் கடம்பு பல பலவான தத்தங்களைன்கிற தேகமாயும் தவாகிய வபவமும் பெருந்திதோன்றுகின்ற அந்நிஷயத் தால் இப்பதுபங்கனில் அநிழாநின்ற தேகமனது நித்தமாயினும் அநித்தியமானும் கல்லையன் மயத்—செவ்மழும், கரும், தொழிலும், இவை களையனுபித்தற்குரிய இத்தேகமும் இருக்குமாயின் கிறும்பத்தக்கவையாய்; கியதிப்படி வாராநின்றகற்று வுஞ்சிறிது தினத்தில் இவைக ளானத்தும் கசிக் குள். இசத்தமாயிச முண்டயதாய்க் கெடுவதே கடவா மாய்த் தரித்தானுக்குஞ் செவ்வனுக்கு பெருதன் மையமாய் மிகவும் புகுத்தநியாயம் செய்யுமானமும் பெருந்து நித்தேகத்தி லுழைகன்கையுள். †—மின்ன ிடத்திலும் சாற்புருவ முகிலிவிடத்திலும் விசை முன்ன கந்தர்வகசத்திலும் கல்ல நிச்சயபுத்தி வைப் பான் யாவனோ அன்கின சரிசத்தை செய்யாக காடு பான். [பலனுஷணம்] நிலையின்னபற் சனைத்தை யடைந்து கானுவிதவான செய்கைகளென்னுபு அலைக ணிகளந்த மவமுத்திதத்தில் எச் சகவெடுத்தாலும் அதற்குரிய பாலப்பருவமானது மிகுந்த தன்பத்துக் குக் கரணமாய்.†— கிங்கதவாபத்தையும், தன் னவாயும், பேச்சின்வையையும், அந்நயகையையும், இச்சையையும், துவன்கையுந், அடைந்து சஞ்சலப் பதிகின்ற குழத்தைப்பருவத்திதாய் சஞ்சலப்பவ பான மனதுசெய்து, கடலின்களும், மாதர்களு டைய கல்களும், அக்கினிக் கொழுந்துகளும், மின் னல்வளும், இவையனைத்திற்குஞ் சஞ்சலப்பரியசை

! இம். மாலிசயின்டமாலிய சரிசமானது, இம்மம்பொல வினக்கினுந் தன்பமேயாதலால் அதிலென்கை முண்டாகிமென்பதாம்.

* இம். அகல்காரத்தல் கிடமாலிய இத்தேகம் இருத்தினுமும் போனதி னுன மென்னக மென்பதாம்.

† இம். தனக்குபகரிக்கின்ற செவ்வனுக்கும் அதற்கியாத சத்தி னுக்கு தாபதலியம்மாத இத்தேகத்தி னென்கை மிகுந்தமென்பதாம்.

! இம். அசத்தியமான தேகத்தாச சத்தியாக மம்பதலினுல் என்னகை முண்டா மென்பதாம்.

நிலையுள்ள சத்துக்கள் சாரத்திற்கு ஸ்தாயை யாயும் விகரபசம் பத்தைப்பெற்றுக் கருணையினால் பிரகாசியானின்ற வயிராக்கியமான குணத்தையுடைய வெவ்வனானது இச்சத்துக்களுள் பிடி, ஆகாயத்தில் நிறைந்தவன

அக. எவ்வளவு தூண்ட முண்டோ, கருணைகளும், சார்புகளும், எல்லாம் புகளுந் பாயிசங்களும் நெருங்கிய சிதையை யொத்த பசுனி குண யுகத்தொத்திடும் சரீர பாகிய கூட்டில் என்னசுகம்? வயிரையுள்ள பிரதானை கூத்தலையுடைய பாதர்கள் நெத்தொத்தில் நெதலையும் பாயிசத்தையும் கண்ணையாயும் இரத்தத்தையும் பனதினால் பருத்தொயர்க்கல் சிவப்பாயின் இச்சிவப்பாய். 5—

அ. மகனிர்தன பகாபேருகினும் சிவியின், வாய்விழாநின்ற விரிந்தவலை வையுடைய கங்காசலத்தைப் பேபல முத்தொயலையொருத்தி விளங்குகின்ற அழகிய வாய்பானத்தை பணிக்ந்த பாதர்களுடைய தனக்களானவை வளர்ப்புருத்திலுள்ள சுகோட்டில் அடைந்தகாலத்தி லினை நெதராகக் கிடைத்த உருண்டைச் சோற்றின் கவனத்தைப் பேபல விரிசை விரிசையாகவந்து நாய்கள் புகிக்கும். 1—அடை

அக. மகனிரைச் சுவையையாக வும் இத்தகைய கவுத் துணித்தல். தற்கிய குகின் னதாயும் கூத்தலென்னும் தூயமுள்ள தாயும் கண்ணென்னும் திக்குன்ற தொழிலையுடைய தாய் பிருக்கின்ற பாயிசென்னும் அகிலியின் பசுனி நென்னுந் சுவையையென நெருகின்ற துருமையப் பேபல எவ்வைத்தொனிக்ந்தது : தூயத்தெரிக்கின்ற நாகாக்கினிக்குப் பாயுடைய குனிந்த நெதரானது உலர்த்தப்பட்டாய். 9—காபகிழிசையுடைய பசு

அ. மகனிரை வலை யாகவுக் துண்டிலினி னாராகவுத் துணித்தல். லிர்க்கள் பிக்குத் தவிர்ப்பைகிறைத்த பனதைபுடைய பாயு, பாகிய பட்சிபைப் பிடிக்குப்பெருப்பி பன் பதனுகிற வே. குணவன் வரியாகின்ற வலைக்குச் சாயபாயவர்கள். நெதரையானபென்கின்ற நெதர நிறைத்த பிழலியென் னாது சிறகுதின் பனிதாபிய பினைக் கவர்த்தி சிவப்பைநனைப்பென்னும் பாயத்திற்

1 இம். கிபயகத்ததை நீக்கிப் பாயககத்தை மடைவிப்பதற் கெதுவான கெவ்வனில்லாவிட வென்னகக கெவ்வதாம்.

2 இம். பாதர்களுடையுந் நெத்திரத்தையும், பருத்துப்பாங்கி லிவைகலி வென்னகக முண்டென்பதாம்.

3 இம். ஆபரணக்கார கலக்கரிக்கப்பெற்றும் அத்தத்தில் எய்கள் முதலானவை பட்சிப்பதற்கு மோக்கியமாய்க்குகின்ற கழிசைவது தனத்தி வென்னவழிக்குத்தின் ததாம்.

4 இம். இம்மையிற் பாயாக்கினிக்கு வெளிப்பது மறுகைக்கு பாயி விரிவையம் பாகுவுதமான யின்னொரித்தி வென்னகக கெவ்வதாம்.

அந். மருளார்
இன் பத் தைத் த்
தா வித்தல்.

ஆ. மகனிரின்ப
நீங்குலே பரா
னந்தமெனல்.

அரு. மகனாரின்
பத்திர விரும்பே
லெனன்ஸ்.

ஆன். ஸ்திரீ
தூட்டண முடித்து
ஸ்திரீ முதலிய
போகங்களை யனு
பவிக்கசக்திஇல்லா
திருந்தும் அமை
களில் இச்சையுள்
ளது மூப்பாகக்
மால்ஆகளை யுதன்
பின்வைத்து அதை
யுந் தூயித்தல்.

அ. சரையின்
துற் குணங்களை
புரைத்தல்.

[illegible][illegible]

இம் மகனாரிச் சைவரைக்கும் வாயைத் திறந்துத் தரிசுப்பதற்குத் தயார்.

* இ-ம். இரும்புபாதின்புறம் வந்தபின் இரும்புபாதி
மரத்தாள் சுத்தத்தைப்பாராக்கத் துருவாயிவெனவந்தம்.

* இம். தெளிந்தவழியைப் பின்பற்றித் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளுக. என்னக மிருக்கின்றதாம்.

அ. சாராயி
வருள் யிழைதலைய
யுள் ஆசையை யு
முடாத்தல்.

அ. சாராயிவருள்
வருள் ஆசைந்த
யுடாத்தல்.

அ. சாராயித்
சத்தி யிழைவத
வருள் ஆசை வாத
லுடாத்தல்.

அ. சாராயி
மன வசன
வருள் ஆசை வாத
லுடாத்தல்.

செல்லுதற்குச் சக்தியில்லாமைமூலம், கொடியவிபாகி
யுண்டாகலும், குறிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை சம்பாதித்
தற்குப்பொற்றமும், புத்திசன் முதலியவர்களாற் செய
யப்பட்ட வழிப்பாடுகளினை வினவிகொடாநின்ற துக்க
மளவு காணலிதாம். ௧— விரோதம் பற்றுவர்
வந்து சரிசெய்க்கப் பட்டவர்களைப்பார்த்து இவ்வ
கருமம், புத்திசர்களும், சமஸ்திசர்களும், பகலிசும்,
அடிமைகளும், கிரிப்பவர்கள்; பார்ப்பதற்குச்சகிக்கப்
படாத வறுமையாய்த் துன்பத்தைமும் தலையையும்த
பொருத்தி வினையையும்த கற்றுலாங்கடையும்த, நீங்
கெனவந்திசுத்தைநென்பட்டபாரத்தில் கருகலை
வதிலேயை ஆசைவந்த பொருத்தும். ௨— பிரைமைய
மும் பொலியையும் பொருத்தி மனவையெடுத்தினை
ததவாய்த் துக்கவையெடுத்தற்கும் பங்கியை விரிசை
மைய பொருத்திவந்த வசியத்திசுத்தில் ஒப்பற்ற
பாதிசகத்தில் பொருத்த தலையையென வென்ற
தவதிசையினுண்டான வினையனை நீக்கக்கூடாத
தால் அச்சம் பிகவும் அதிகமென்ற. ௩— வார்த்திசுத்
தில் விபவ விசையிற் கலிப்பாழிசும்; ஆதைய புகித்
தற்கும் சக்தியின்பும்; இச்சிப்பதை மனவையிப்ப
தற்கு வல்லமையின்பதைனை நீதிப்பனைத்துபெரி
தவையிற் பருவவையிற் விபபூத்தமுதி பித்த புகிசை
யின் பெரியமும் பேயை காணவனவன் பவிதர்சுந
வைய வெல்லமையான தலையையையைய சிதவை புகிப்
பண்ட. ௪— இவ்விபவ ஆசைமுன்னே வருகின்ற
தலையென்றும் வெல்லமையைய விசிக்கொண்டி
கட்டபுதவையிற் கலியதிசுந பத்தகரையிபதி
வருவனவையென நடத்திற், தற்குதிரிசுத்த தலைய
பெண்ணும் வெல்லகண்ணத்திரியிற் கலிய விட்

௧. இம் சக்திதவச்சி முதலான வானிதர்களுள் துன்பமனுமித்
தற்குவினவியதிலுபுதத்தி வெல்லக கருகிலிற்றதாம்.

௨. இம் வல்லமையான தலையையையைய சிதவை புகிப்
பண்டவையிலுமிற் விரோதிலுபுதத்திற் சகிக்கென்பதாம்.

௩. இம் மனவைய வெல்லகையிற் வானிதகருகும் சகாயமன இசையும்த
இசையிற் செழிக்குமிற் திரிசையனை இப்போது பகலிசுக்க கூடாமைய
மனவைய வெல்லகையிவையென்னும் பருவியிக்குதிசுத்தினை வார்த்திசுத்தி
வெல்லக கருகிலிற்றதாம்.

௪. இம் விபவமையிற் பதார்த்தகையிக்குத் தலையிசுக்கூடாத துக்
கலையையையைய, தலையையிசுத்தற்கும் பத்தவையிசுத்தற்கு வார்த்திசுப்
பருவியினை வக கருகிலிற்றதாம்.

கக. காலம் உலகத்திலுள்ள யாவையுங் கொடுக்குமெனல்.

கக. காலம், கச. மத்தையு மற்றமாகக் கொடுக்குமெனல்.

கக. காலமூடணமுடித்து அதனையுஞ் சங்கரிகின்ற சங்கர சத்தியின் குணங்களை யுரைத்தல்.

கக. சங்கராசத்தியினடைய சிவப் புரைத்தல்.

கெடுப்பான்.†— சிறியவுலகமென்னுஞ் சீரணித்த வீட்டில் சித்தானின்ற வுலகத்தாரென்னு மிரத்தினங் களை மிருத்தவென்னுஞ் சம்புடத்திற் சோக்கின்ற காலனானவன், உணர்வற்ற பல சீவர்களாகியமிருகங் களும், பட்சிகளும், அளவின்றி எவ்விடத்திலுங் கொட பசையற்ற வுலகமாகிய பாலைவனத்தில் வேட டையெய்து, மகாகற்பவனத்தில் பிரகாசமுள்ள வட வானவெண்ணத் தாபரையானது சேர்த்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தை விளையாடின்ற குளபாகச்சீசர் எனத்— கவழும், பனிப்ப, முறைப்பமாகிய இவை முதலான அறுசுவையுடைய மிருத்த வசவாயிர்களா லும், சபாசாயில்லாத பால், தாயி முதலாக சத்தரமு த்திசங்களினாலும், நானாவிதமாகிய சிருஷ்டிகளுள்ள உலகங்களினாலும், உணவையுடைய காலனானவன், கழன்றகழன்று நிலைபெற்ற வன்வனவகளில் மகாகற் பத்தில் எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டுவருவான். †—

முறையாகிய ஐகத்திலுண்டாகின்ற தாபரசங்கம மான வன்மதுக்களைத்தையும் கொன்ற வெல்லுதற் கரிய சங்கரா சத்தியானவன் மிகவும் பயங்கரமும் மிருத்த வல்லமுற்பகிய மடையையுடையவனாய் துறங்கி சத்திகளைத்தையும் தன்னுடன்பெருந் துவிழ்ந்துசாகக்கூடாத உலகியாகமென்னும்பொலி வான கவழல் பென்புரினாய் பால வழுவான். x—

மிருத்த சீவர்களைக்கொன்று இரகம்பெருந்திய ழுரிப்பகிய மதாபத்திரத்தைக் காதத்திலேத்தி முன் வுலகமென்றின்ற இதழ்க்கோடிடைய நிலைநிலகு, செங்கழுநீர் தாபரையென்னு மினைகொற் குருமி த்த அலங்கல்புரிந்து எரியபதின் கொடையிடி யாய் பால மந்துகாப்பெய்கின்ற காகிங்கத்தை, லீலைந் தரிய களிப்பின்போகந் திட்டு மிருத்த பாக்கி ய மத்தைடைய புதுபகிய கவழல் எந்திக்கொண்

† இ-ம். முதலொத்திற் கெடுவாகியுந் துளியமாகிய மிருக்கின்ற காலத்தினு லென்னகக் கொள்பதாம்.

† இ-ம். சகலவுயிர்களையுந் கஞ்செய்துவகத்தையுமற்றமாக விளையாடுங் காலத் தினு லென்னகக் கொடுக்கி ம் ததாம்.

† இ-ம். ஐகங்களை யுரைத்தவாகவும், திவ்விகாடிகளை யுரைத்தவர்களாகவும், சத்த சாரத்திசங்களை விவரமாகவிராகவும், புதித்து எப்போதுந் கழன்று கொண் டவரென்ற மூக்காடத்திற் கெயிற் பதன்பதாம்.

* இ-ம். உலகத்திலுள்ள சகல வன்மதுக்களையுந் சங்கராபஞ்செய்து பிராந்தி வகையான வுலகத்திற் சகல சத்திகளெஞ்ஞந் சத்தியா பெயிற்றிருக்கின்றது, சங்கராசத்தி பென்பதாம்.

க௦௪. ஐகத்தைத்தனமாக
வும்சீவனை வாயின் முதலிய
வொன்பதாகவும் பரத்தைக்
காலமாகவும் பருத்துத் து
ஷணித்து மேலுனை வக்
கெல்லாங்காரணமான சகர
சத்தியைச்சொல்லி அதனை
யுள் சத்தாயாத் திரத்திட
க்கி அச்சத்தொன்று மே
சேடமென்பதைவெவியப்
படுத்துகியித்தம் நியதிசத்தி
முதலியவற்றையுரித்தைத்
யெனக்கொண்டுது

பற்ற நிஞுத்தஞ்செய்து சர்வசங்காரகாலத்
தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பன். †—
இப்பொழுது சொல்லப்பட்டவஸ்துக்களியா
வும் நித்திய வஸ்துக்களல்லவாய்கொடியபன
பானது அகங்கார நிமித்தியெயாம் தெரியப்
பட்டபொழுதுகளியாவும் இல்லாததாகப்போ
கின்றன. சகலங்களின்முடிவு தெரியவில்லை
ஆதலின், அறிவுபயங்கும் வியாகுலத்தினால்
பலப்படுகின்றும், இச்சளியாதிகள் யாவர்க்
முறிஞுத்திருக்கின்றன. இருண்டபயக்காரன
ளின்வாழ்ந்த சத்துக்கள் அரியாயாம்.

க௦௫. சாதுசங்க
மரிதெனல்.

புருடார்த்த சாதனத்திற்குரிய எவ்வளவானது.
பயனின்றிய முயற்சியினால் தானே கழிகன்
முது. †—சகலங்களிடத்தன்பானது கெடுக்தூராயாம்.
ஆதலின் அடையத்தக்க பிரகாசபார்க்கக்கிடையாது.
ஆதலின் ஆக்பதத்தாவும் பெறுதற்கரிதாம். கலங்க
பனது பிறர்க்கத் தனது சகபாயனுபவிக்கு பைத்திரி
யில்லாபையான் பயங்கும், ஆதலின் பிறர்செய்யுஞ்
சத்திஞுத்தியத்தி னாக்கிக்கு முதிதையின்மையால்
அகங்கிழ்ச்சி தூராயாம், பிறர்அக்கத் தனதுக்காரகப்
பார்க்குத்தைய யின்மையார் சிருபையுண்டாகாது,
பாவுகின்ற இழிவானது பிறர்செய்யுந் தீவினைரி
னிடபட்டபயில்லாததினால் அதிதூரத்திஞுத்தாவும்
வரும். தையியபெயய அதையரியாயம், கெடுப்படியு
கத்தில் வீழ்பவம் திருப்பயுஞ் கவர்க்கத்தி லெலுவார்
கள், சூடர்கள் சங்கபெளிதாம், தெளிந்த சாதுக்கள்
சங்காரனது அரிதாம். †—தொன்றி கச்சுக்கன்ற வஸ்
துக்களிற் பெற்றமாவன்னயானது பவமந்தாயம். வச
னாசபஸ்காரமுள்ள சிவபரம்பரைகன்கலைத்துகவர்க்க
காதங்களிற் செல்லும். திகழுகள் அனைதப்பருக்குஞ்
ஞரியனின்மையார் சூதழுவாய். தரிசித்தத்தயங்
கள் மறுபெருண்டதாகமாயுபிற், கலாபனபலிகள்
சிறப்பெயாம். சத்தாசபானியானது வியாபிக்க
அந்தாசுக்கலைகய்க்கிஞுத், சிவநிலைசகித்தும், தீவி
கய்க்கிஞுத், கெடுக்கிய சமுத்திரார்வற்றாய் ககூத

க௦௬. தீவேஸ்
வாழ்க்கைகள் தத்து
வத்தில் அயிக்கிய
மரபெனல்.

†இம் சகலாசத்தி சிருத்தி திவி கருத்திமுண்ட பிரகலிணைக்கொடித்
தன்வயலாக்கிச் சவ குளியகாரணத்திஞுத்தத்தெய்யுப் பரபொலவா சத்தியாம
† இம் சத்தியமான வாத்தார்த்தத்தைப்படைபுழுத்தியாமல் வீணாகக் கழிக்
கூக் கைத்தத்தி விசைப்பட்டதாம்.
† இம் சந்நகரில்லாததினாற் தத்துவஞானமு மத்தர முதலியவற்றான
மைத்திரி முதலியனவுயில்லாமற் கருவவார்க்கென்பதாம்.

கௌ. இதுவும்தான்.

கருவு. சகத்துண்
மையென்பதை நிந்
தித்தல்.

கடுக. ச ம் சர ர
சுகம் முடிவிற்துன்
பமரமெனல்.

கக0. எதிர்த்த
செல்வமு நசிக்கு
மெனல்.

† இ-ம். சத்தாமாத்திரத்திற் பாலையாறுவனவாசன வந்தித் தந்தமாத்
யிருக்க நாமெப்படி. நித்தியமாவோமென்பதாம்.

* இ-ம். பரிசுத்தமான நான் துறையில் முயற்சித்திருக்க நாமெப்படி யிருப்போமென்பதாம்.

↑ இம். போகங்களை யற்புதமென்று விஞ்ஞானகுறி செய்த விசயத்தை விடும் பரம விருப்பதற்கு வினப்பப்பட்டதாம்.

1 இம். தனது செல்வங்களைத் தானயிமாவில் இருக்கின்ற மகிழ்ச்சி
 மக்களுக்குக் கொடுக்கும்பொதிர சுகமாயிற் அவ்வாறும் தனது
 இருந்தும் மென்பதாம்.

[illegible]

ககக. பிரமராயு
முதித்தையெனல்

ககக. கருமபல
முதலிய யாவுதித்
தையெனல்.

ககக. உயர்வு
தாழ்வு நிலையன்
தெனல்.

ககக. இராச
பேரகம்பலி வீர்
சையுண்டாசாநெ
னல்.

ககக. நித்தத்
நியாகம் விரும்பல்

விருந்து பார்க்குத்கில்வந்து கூடுவர் போலவாம்.†—

கற்பமாகிய க்ஷண நேரத்தில் பிரமாக்களு நசிப்பார்
கள், திறிதாகிய காலநுட்பத்தினால் காலசமூகத்தின்
அனுத்துவத்தையும் பகத்துவத்தையும் சிந்தித்து
அளவுசெய்யும் புத்தியானது மித்தையாம், சொல்
லிய சீவர்களனைத்தும் நாகவிதபான தீமையில் மய
ங்குவர்.‡— கற்றுணர்ந்த பெரிசியர்க ளரிதாரிருப்
பர், வர்ணாபிரபத்துக்குறித்தாய் நிறைந்த கிரியை
களும் துன்பத்தினால் சகலமு மில்லாததாம். எப்படி
சீவித்திருப்பது, அப்படி சிறப்புள்ள நான்களும்
பேலான சம்பத்தும் அத்தொழில்களுமாகிய யாகுகி
த்து நினைப்புபாத்திரமாய்த் தோற்றும். நாமுபந்த
மார்க்கத்திற்கெல்லாம். §— துன்பஞ்செய்கின்ற
வாபத்தும், சம்பத்தும், சநதமும், மாணமும், என்
பனவனைத்தும், கணிதநூலிற் சொல்லும்தானக்ஷண
த்தில் நசியாதவையில்கூட. கொடியவியன் வீரமில்
லாத ஒருவனால் நசிப்பான். ஒருவனால் நூறுபீடர்
கொல்லப்படுவார்கள், வனங்கத்தரும் சுவர்கள்
பேலான பம்புவாவர்கள். இவ்வண்ணம் வரப்பின்றிச்
சக்கரபாகச் சுழலும். ||— அப்படிப்பட்ட தோஷங்க
னென்னும் காட்டுத்தீயினால் மிகவுந் நெந்த என்மன
தில் ஜலத்தில் கானற்சலக் தோன்றுததுபேலப் பா
சிய சொல்லப் பேலகூறுண்டாகது, இராஜப்பிரத்தி
யிற் செல்கின்ற ஆயுளும் இறப்புகளும் இவ்வியன்
கையும் இச்சிக்கைகள், இப்படிப்பட்டதாகிய ஓர்
துன்பநில்லாமல் இப்பொழுதிருக்கின்றபடியே இருக்
கிறேன். *— அறிவின்வராய்வந்த உபதுபுத்தியினால்
என்பானதை நினைத்ததெய்யாய்த் பேலம் நினைத்தி
செய்வது இனிசெய்க்காலம். †— ஆலகாலவிடர்விடவன்
விடயபிம் விடயமும், துன்பஞ்செய்கின்ற விடய

† இம். சார்வபுர னனுபவிக்குந் சுகமும் சம்சாரமும் மாயா சம்பந்தமாத
லாற் கெடுமென்பதாம்.

‡ இம். பிரான் முதலிய யாவராயுரு மித்தையாதலால் அற்பவாகச் தீர்க்கா
யுகவின்மென்பதாம்.

§ இம். சம்வதினக்கள் முதலியயாவு மில்லாதிருந்த காம்கென்னகதியென்று
விசனப்பட்டதாய்

|| இம். சுகதுக்கமுதலிய யாகும் கணத்தி னசிறப்பதுவன்றி வறம்பில்லாமற்
சுழலுமென்பதாம்.

* இம். முன்னொன்ன தனமுதலான தோஷங்களினியினு லெரிக்கப்பட்ட
ஒருக்கின்ற நான், பேலக முதலியவற்றில் வீரும்பாற் சம்பாவிருக்கின்றே
னென்பதாம்.

க.க.சித்திய
கண்மங்கல் செய்
மேனெனல்.

க.க.வசனியா
நிகுத்தல்.

யும் அகங்காமினியு மிருக்கின்ற யான் மேல்செய்வ
தியுதினென்னில், அன்னமும் விஞும்பென், பதும
பாசனசுலத்தையும் விஞும்பென், அழகியவஸ்துததை
யும் விஞும்பென்.—ஸபகத் தானமுதலான நித்திய
சுருதங்க ளனைத்தையும் செய் யென் கனையான
இராஜவிபகாத்திலும் கக்காகத்திலும் செல்லைன்,
சரிபமுதலானதயல்லால் பற்றென்கறையும் விஞும்
பென், கொள்கைதழையவனையு எழுதப்பட்டகித்
திரத்தையுடைய இராகத்து வேஷங்களில் இச்சை
யற்றிமுற்பென். ||—கனங்கபற்ற குளிர்ந்த பூனாகத்
திரைப்பென் இனியையுள்ளவனையு. இனிய வச
னத்தினாலும் விசாரிக்கின்ற அகா விவகத்தினாலும்
விசரிதான பனதையுடையவையுமிருக்கின்றஇராம
சானவர், அகங்காமின்கின்ற மூனிவர்கள் முன்னை இப்
படியாகச்சொல்லி கனபாகிய மேகத்தின் முன்னை
கேகாவென்னுஞ் சந்தத்தைத்தகிர்த்த பாரிலைப்பென்
வசனியாற் கம்பாமிருத்தபு—

வாயிரக்கியாயிரகாணத்தில்

சுக்கரத்தை.

அவதாரிகை:

புன்குதலிற் கமையுண்டான சாதனாதுஷ்டயத்தில் இரண்டாஞ்
சாதனபாசன நியாசனாற்றுற் சிலைவாசகங்கவாகக்காணப்பட்ட யாவை
யும் அணுந்தாடதுக்கபெனத் திதவத்தன்மைகொந்த சவையிற்சொல்
லிய இராவனனுமனத்தினால் இவன் சவசுந்தம்மனாகிவிட வசதன்விய
பாத்தியாவரிசுந்ததை யுணங்கிதரில் கிவையித்தபமுனிமேற் சர்வ
விபயங்கரான சுகதாதகவாசக நியென், அநிவிசரிஞ் சபையுட்கு இவ்
வனுமையுண்ட கமுனிவின் கதைவை நிகுபிக்கென்று.

கனங்கமுண்ட மகாசம்சபத்தை கெடுக்கப்பட்ட
க. ம.சித்திய அநிசமபாசன இவையான இராவன் வசனங்களைக்
கெட்டு தசாதன் கவையிலிருந்த ககலும் இவ்வச
னத்தைக் கெடுகவந்த அநிவிசரிஞ் சபையுட்கு கவியு

* இவ் கனங்கவின் மூலமாக வித்தகன்கனுமிருந்த சேதத்தை கிவையு
கெடுக்கலாம்

1 இவ் சவசில் இராமத் தனதயிப்பிரபத்தை முனிவர்களுக் கறிவித்து
அவர்களுப்பிராயி தெரித்துகொள்ளு நிமித்த மெனனமாக விருந்தொன்ப
தாம்.

உ. சித்தர்கள்
புகழ்தல்

உ. சித்தர்கள்
சபைக்கு வருதல்.

ச. சித்தரு நர
ருஞ் சந்தித்தல்.

இ. இராமனது
விராசையைப்; புக
ழ்தல்.

ஈ. சித்தர்கள்
தக்கையிக்குழ்தல்

பின்மிகுந்தார்கள். ஒலித்தலையுடைய சித்தர்கணங்
களும் ஆகாயத்தின்கண் மகிழ்ந்தார்கள். ௧— நல்லது
நல்லதென்னும் வசனமும் நல்லபுஷ்பமாரியும் அரை
நாழிகைநேரம் சபையில் நிறைந்தபின்பு சித்தர்கள்
கற்பகாலம் வலிய துன்பத்தோடும் விண்ணிற் சஞ்சரி
த்து மனோமயக்கமுள்ள நாங்களனைவரும் இன்றை
யத்தினம் இராமன்வசனமென்கின்ற இனியவழுதங்
கிடைக்கப்பெற்றோம். †—தெளியப்பட்ட சித்தத்தை
யடைந்தோம் இதற்கு மேன்மையான முனிவர்கள்
போதிக்கும் வஸ்துவை மேலடைவோமென்று சித்
தர்க்கணங்கள் ஆகாயத்தினின்று பூமியிலிறங்கவும்,
மகாசபையி லிருந்தோரனைவரும் எழுந்திருந் தெதிர்
கொண்டிவந்து. ௦—சித்தர்க ளனைவர்க்கும் வசிட்ட
ரும் விசவாமித்திரரும் முந்தியாராதித்தார்கள்; பின்
பிர்த முனிவர்களுக்குச் சித்தர்களும் பூசித்தார்கள்,
அரசனான தசரதனும் அச்சித்தர்களுக்கு பூசைசெய்
தான், ஆக்கமுள்ள வவ்வரசனுக்கும் அச்சித்தர்களை
ங்கள் முகமன்வசனத்தினால் ஆராதித்தும், *—வரை
ங்கி தங்கள் முன்னையிருந்த செவ்வியக்கைகளை
யுடைய விராமருக்கும் முகமன்வசனங்களை பழுதற்ற
புஷ்பவருஷத்தினாலும் அன்பான வசனங்களாலும்,
அன்புசெய்து முனிகளே நன்மையான மையித்திரி
யாதி குணங்களின் மிகுந்த இராமர் துறவாகச் சொல்
விய வசனங்கள் முற்றுங் கெம்பீரமுடையதாய் அள
வற்ற வதிசயமுள்ளதாமென்று சொன்னார்கள். †—
தேவநிர்மாணமாய் அளவற்ற தீமையைச் செய்ய
உற்சாகமிகுந்த குற்றம்பொருந்திய சம்சாரத்தில்
சுகம்வருவது அரியதாம், சிறந்த வயிராக்கியசித்த
முள்ள இராமனுக்கு அச்சம்சாரமிஷ்டமென் றுரை

௧ இம். ஆகாயத்திற் சித்தர்சபையும் பூமியிலிராசசபையும் இராமனது வை
ராக்கிய வசனத்தைக்கேட் டானந்தத்தை யடைந்தனவென்பதாம்.

† இம் இராமன் வயிராக்கிய வசனத்தினுற் சித்தர்கள் மயக்கந்தெளிந்த தென்
பதாம்.

௦ இம். விஷயதோஷத்திருஷ்டி நிரூபணத்தினுன் மனந்தெளிந்த சித்தர்கள்
மேலாத்தாமனுபவத்தையுந் தெரிந்துக்கொள்ள ஆத்மராமன் சபைக்குவந்ததாம்.

* இம். சித்தர்களுஞ் சபையிலுள்ளோரு மொருவருக்கொருவர் வணங்குங்
கிராமறிவித்ததாம்.

† இம். இராமனது வயிராக்கிய வசன மாச்சரியகரமுள்ள வாழ்ந்த கருத்
தாக விருக்கின்றதென் றதிசயித்ததாம்.

௧. இரா. ஹுரை
த. வறுமையே
கொண்டான்.

௨. சுதமுனிவர்
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௩. சுதமுனிவர்
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௪. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௫. அனுமான்
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௬. இ. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௭. இ. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௮. இ. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௯. இ. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

௧௦. இ. மரபாண்ட
ஹுரைத் த. வி
சாரித்தல்.

தும் பருகியதாயிவ், நமக்கு மிக்புத்தகைக்கொடுக்கு
பெற்று சொல்லப்படும்; அவரால் வெறுக்கப்பட்ட
வைகளை நிறும்புகளின் தேவநிஷிசன் முதலிய யாங்க
வரினவழி. அறிவில்லாதவர்களுவறு அறிந்திருக்கன்
சொன்னார்கள். ௦-சிகவயித்தியர் சொல்லுவார், இரா
சனின் பம்பப்பம்பத்த, மீசுவராகளை குற்றமற்ற
வறினில் முற்றமரபாயையுநித்தாய், இனி தெளி
வாயிய வேண்டியபொழுன் சேவென்றில்கலை, ஏன
நிலைந்த கருமுனியும் நீசுர் அறிவினற் சபாயவாயிர்
மன். சித்தாற தவானத்தைப்பெற்றவர்களும் வில்சாந்
திரையண்டா விசுர்ப்புயர்களுவறுசொல்ல, இதைக்
பிட்ட ஓராயர் சொல்வார், என்னையிலே? சுதமுனி
த்த அகம்பவவற்ற வறிவுண்டாதிருத்தாய் வில்சாந்
திரையாது முன்னிலையல் இப்பபுற பின்புண்டான
பெய்யடி என்றுகேக்க. ௧—முனிவர் சொல்லுவார்,
எழுந்நிலையல் கெடுக்கின்ற ஏனமானது நிறைந்த
கசப்பிரயமினியும் உன்னைப் பேபல முன்னுள்ளகை
கவானத்தை பிரசரித்து நிலைபெற்ற விவேகமுன்னவ
ராய்களற்றவற்ற ஞானந்தையடைந்தும் அகநிச்சயத்
திருசுத் தேவமுன்னவராய் வில்சாந்தியடைந்திலன். ௧—
சித்தந்திரயசஞ்சலத்தை நிக்கி விடப்பேபா பத்தினின்
றம் திருந்நிலையமனகையுடைய கருமும் பகாபேரழகில்
வருக்கின்ற தவிர்தாவன விபாய் பக்கத்திலைந்து
இத் துக்கபயமான மாலையானது வந்ததெப்படி?
கவிப்பெய்யடி? தெயுப்கிரில் ஆகையுடையது?
என்னவாயினது? எப்போது சதுண்டாயிற்றென்று
கேட்டாய்க— அத்தம் கவரவாய் வினுகிவெனிக்
தாய் அவனறிவிற் பெறுந்த மரபத்திரயது முனி
பவநித்த பிரசாரபே சொன்னிறென்றசொல்ல,
அவ்வானத்தறல் கன்னிச்சய மடைபாயையாய்
பவந்தது கருபேபதாயனது எனக்குத் தெரியது,
அவ்வனிய சனநிசாய்வார் குற்றமற்ற ஏனத்தில

௩௨. பக் ௫ வ
சோதனை.

௩௩. இதுவுமது.

௩௪. சுகதுக்கம்
விலமுத்தானம்.

௩௫. சந்தித்து
வினாவுதல்.

௩௬. சனகர் வா
க்கியத்தை யொப்
புக் கொள்ளுதல்.

† இ. ம. ஆசாரியாறிவிப்பதெல்லா மத்தின்றிய வனுபுதியெனக் கொள்ள
வேண்டு மென்பதாம்.

‡ இ. ம. சுகமுனிவரது சாந்தியாதிருணங்களைச் சோதிக்கும்பொருட்டு முன்
வாயலிற் றடைசெய்ததாம்.

§ இ. ம. இடையேமுநாளோர் வாயலிற்றடுத்தலாற் குரோத சோதனையை
யும் கடையேமுநா ளந்தப்புறத்திற் போகங்களைக் கொடுத்தலாற் காமசோதனை
யையும் செய்ததாம்.

|| இ. ம. மனமானது போகாபோகங்களிற் சலியாமற் சமதிருஷ்டியிலிருந்
தாம்.

* இ. ம. ஸ்வரூபப்பிரத்தியக்ஷம் விளங்கும்பொருட்டு மாயாவுற்பத்தி ஸ்திதி
லயத் தெரியவேண்டுமென்பதாம்.

மிருந்தவர். †— அவரைக் கேட்கக்கூடவாபென்று
கிருபையுடன் பிதாவானவரனுப்ப, மகாமேருந்
தின்னு பூமியிற்சென்று ஜனகராஜன் வாழாநின்ற
பொன்மயமான வீட்டினது வாயிலிலடைந்தார், மே
லான சுகப்பிரம நிஷியினுடைய வரவைத்தூதர்களை
ற்கேட்டு சோதிக்கும்பொருட்டு நினைத்து அமரன்
காணச்சென்றாநிலை, விகற்பமின்றிய சுகமுனிபரான
வர் ஏழுநாளிருந்தார். ‡—பின்னுமேமுநாள் மற்
ருநிடத்திலிருக்கும்படி வைத்தபின்பு, அந்தப்புறத்தின்
ஏழுநாளிருத்தி சிறிய இடையையுடைய மடவா
களால் சந்தன புஷ்பமுதலான போகங்களையும் அ. ம.
சுவை யுண்டிகளையும் கொடுப்பிக்க புசித்தான், குளி
ர்ந்த பூர்ணசந்திரனுக்கு சமானமுள்ள சுகமுனிபரான
வர் இவ்விடயங்களின் குற்றத்தையும், குணத்தையும்
ஆராய்ந்தலர். §—அரசனாகிய ஜனகராகொடுக்கப்
பட்ட போகங்களின் சுகமனைத்தும் அவன் முன்செய்
யப்பட்ட அவமானமான துக்கமனைத்தும் இச் சுக
முனியினது மனதை எவ்வளவேனு மசைக்களில்லை,
இளமையு மேன்மையுள்ள தென்றலானது அமரன்
மலைகளில் பெரிதாகிய மேருவை அசைக்குந் திற
த்ததோ. ||—ஜனகராசன் அவ்விடத்தவ ரகமகிழ்ந்தி
யைப்பார்த்து நமஸ்கரித்து துதித்து தாங்காநின்ற
சுகவியாபாரத்தை நீங்கி இலாபமனைத்தையுமடைந்து
சுகப்பிரமநிஷியே இவ்விடத்திலெழுந்தருளியகாரியம்
என்னவென்று கேட்க, எப்படி. மாயையுண்டாயிற்று,
எப்படிவளர்ந்தது, எப்படி நசிக்கும், உள்வாழ்
காரம் குருவேயருளுமென்று, *— உண்மையாகக்
கேட்கவேண்டிய கிரமத்தை சுகப்பிரமநிஷிகேட்க,
ஜனகராசனும் வியாசர்முன் சொல்லிய அவ்வண்ணஞ்
சொன்னமாத் திரத்தில், ஞானவானாகிய சுகமும் மாய
விவேகத்திலுமுன்னமே இவ்வண்ணம் தெரிந்தேன்,

நீரும் என் பிரதாவைப்போல அன்னொத்தத்தையே
பொன்னீர், நிறைந்த வேதாந்தராஸ்திரங்களைத் தூம்
சொல்லப்பட்ட வாக்கியார்த்தங்களைக் கெடுமென்று

கன. சங்கற்ப மயமான சொன்னார்.க— ஆதலால் இப்பொழுதுபொய்
மாயாருபத்தைச் சூருதிப்
பிரமாணமாயிக்கும், விரா
சர் சனகர் அப்படியே போ
தித்தும், தனக்கு விஸ்வாத்தி
வாராததினாற்றை தனுபவத்
தைச் சொல்லி, மெய்தைப்
பெற்றுக் கொள்ளும்பொரு
ட்டி வினாவின சுகருந் கப்
பிரகாரமே விஸ்வாத்தியை
யும்பொருட்டு அபேக்ஷண
பவத்தை யாச னுபதேசித்
தன்.

கஅ. இனாமது.

அத்தனானமானது தனது சங்கற்பத்தினால் பந்தப்
பரிம், அச்சங்கற்ப நீங்கினால் பந்தநிலித்தியும்,
அப்படிப்பட்ட வாதபுரணத்தைச் செவ்வையாக நீ
யிர்ப்பிரதற்கந்த யாதலால் பிரபங்கநிலித் தானை
வையுந் தீர்வியதுஞ்ஞ யாவையுந் தீர்நீங்கினாய்,
தன்பயிர்க்க பூசனைதனினால் பெறுத்தற்க்க சாஸ்ததை
யும் பிரம்மபயமாகவெழும்பும், காலபதற் கசோசா
பாபிய வன்துவினிடத்தில் இரண்ட மக் கலக்கின்மூலம்
நிலைமுத்தனானாய், மனதிலுண்டான மயமாயங்க
பென்கின்ற கவலையொன்றையுந் தீர்வாய். ||- சனக
னென்கின்ற யாததைதனைய அசர்க்காரன் இந்
தம்பிரகாரமுபதேசிக்க, தனக்குத்தானே பிரமாயிரு
க்கின்ற பாவனையினில் விஸ்வாத்தியைத் தனது, கனங்க
மற்றகார்பிரமரீதியாவனவர்க்கவந்தகிந்தாமான
தன்பயிர்க்கி, மனவருத்தநாற்ற, கிப்பரிஞ்சு தெழி
லொழிந்து, அனுபவத்திற்குக்கென்கி, மயம் புகுவி
னுச்சிவிற்கென்று, நிருவிசற்பாவகிய நிதகாவான
சமாதியில், நுபினைக்கொண்ட கனங்கினால் ஆசாப

* இம். மகாவாக்கியார்த்தங்களை அபேக்ஷென்றறித்ததாம்.

0 இம். ஆதலால்புரணத்திலுதித்த நிர்வந்ததை ஆதலால்புரணகாரமாக
வழியிச், விஸ்வாத்தியுண்டாவென் றபேதத்தாம்.

|| இம். யாதென்று தனது விஸ்வாணத்தான் மனதப்பட்டதுபோலவும்
தனன் நிதிநியில் வெளிப்பட்டதுபோலவும் விளக்குகின்றதேத, அச்சகாரன்
னியமே சர்வமாய் விளக்குகின்றதென் றறிந்தாத் சந்தேக தெருமென்பதாம்

20. விஸ்வாமித்
திராமுனி யனுபவ
விலக்கண முரைத்
தல்.

21. பந்த முத்
திரி விலக்கணங்
கூறல்.

22. அருளி
றை யறிவித்தல்.

23. பக்குவர்க்
குபதேசிக்க வே
ண்டமெனல்.

வருடத்தில், திரியுநெய்யுஞ் சுவறி வினோமாய்நின்ற
னசித்த விளக்குக்கொப்பாக, ஞானகாசத்திற்
தான்.†— சிந்தையாகிய சூற்றீங்க பரிசுத்த
அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் சேர்ந்தொழுக
கின்ற துளிகளைப்போல, தன்னிடத்துண்டானவன்
ணம் தன்னிற்கரைந்து பிரமத்தி விரஸ்பந்தம்
தான், மாயாசம்பந்தமான மோகம்விட்டு வின்ப
யடைந்தான், அம்மார்க்கம் உனக்குமாயும், உன்
தக்க சகலமும் அறிந்திருக்கின்ற மனதுக்கு உன்
யான கிரமயாதென்றால், சதாகாலமும் உனின்
ந்த போகங்க ளீனத்தும் எனதென்கின்ற உன்
பாவத்தை விட்டிருக்கையாம்.†— விடயவிரமத்தி
பொருந்திய பாவணியினால் அனாதம் வஸ்துவனின்
டாகாநின்ற பந்தமானது நிலைபெற வலிமைபெற்ற
துன்பமிருந்த பாவணியானது நீங்கினால் தான்
மான பந்தமானது குறைந்துநாசமடையும், இவ்
வாசனாகூயமே மோட்சமாம், இகத்திலுள்ளவன்
வஸ்துக்களின் வாசனையினால் கெட்டிப்படுவ தெய்வத்
மாம், வாசனையின் வலிமையற ஜெயித்தவன் தான்
தபசு விரதமுதலியகாரணமின்றி போகசமுத்திர
வெறுப்பாகின்ற மகான்களே சீவன்முத்திசெய்த
கொள்கிற்சொன்னார்.*—மகான்கள் வரனந்தனை
ஸ்ரீராகவன், மனதினாற் தீர்ப்பாயறிந்த வன்முத்தி
வஸ்துவாம், வேறொருபொருளில்லையென்று வன்முத்
கக்கேட்டு மஹாமனதில்விஸ்ரந்தியடைந்தான், தன்
கந்திராநின்ற மஹாத்மாவாயிருக்கின்ற இந்த உன்
னுக்கு வரையறுத்துச் சொல்லுவன், மாயைமுத்தி
மூன்றுகாலங்களையுந் தெளிந்தறிந்தவராயும், உன்
புலோகத்தின்கண்ணுள்ள மானிடர்களுக் கவரப்படு
ராகியும், சர்வஞ்ஞராயும் நாமரூபமுள்ள சகலத்திற்
கும் சாட்சியாகியு மிருக்கின்ற நல்ல வகுப்பின
யென்று, அரசன்சபையில் விசுவாமித்திரர் சொன்ன
பின்.†— விசுவாமித்திரமுனி வசிட்டருடைய வன்
னத்தைப்பார்த்து ஞாபக மிருக்கின்றதா, முன்
நமமிருவருடையவிரோதந்தீரவும், நன்மார்ச்சுமுள்ள

† இ-ம். சீவன்முத்தித்தன்மையில் விதேகமுத்தியடைந்ததாம்.

¶ இ ம். அனுபவிக்கு யானெனதென்னு மகம்பாவமற்றிருக்கவேண்டு மென
பதாம்.

* இ ம். வாசனையுதயலயமே பந்தம் வீடென்பதாம்.

† இ ம். சீடனறிந்த வறிவினால் அவனமைதியிற் தனுபுதி யடையும்பதாம்
ட்டு அறிவிக்கத்தக்க ஆசாரியரை யறிவித்ததாம்.

சகலமும் பழையசத்திதம் விநிமித்ரே டோட்பாடைய
வந்தாபகையில்வசிக்கூம்பியபவவினும் ஆதம்பசாக்ஷாத்
காரம் வினங்குப்படி யனுக்கிரகித்த ஒப்பற்ற ஞானத்
தின் கதைகள் வினைத்தும், அறிவுமித்த இராகன
னங்கு பிபதிக்கலைக்கும், அரைநீக்கிய சீடனு
வ பாவனதில் அனுக்கிரகிக்கின்ற பிரபாபிதேகம்
யபதிதன் சீட, அன்வபதிதன் சீட முதலாயபகிய
காவனத்தகதாவந்தும் சாதகிதத்திற் அருந்தமு
பிதா சிதம்பரிதிவெவென்று சொன்னார்.†— ஆசை
மித்த அஷ்ட சீடனுக்குப்பிபதித்த வபிதேசமா
னது பிரபகவந்தன் சாதகிதன்னைவக்கின்ற மேலான
யபதிதன் சாதகிதத்தாயபதிதென்று மேலான விவா
பித்திதர் தாபவிதங்கனாதுஞ் சொல்ல, தீமை
தீங்கிய சாதகிதம், வேதவிபசர் முதலான தீர்ப்பு
முனிவர்மூரும் இறைத்தகை இதுவே கல்கதென்று
அனுவானத்தையே சிதம்பித்தபர்கள், தென்கிணைப்
பபித்தா பிரபாபிதத்திற் சமாவான பிரபாபித்திரான
விநிமித்தமுனி இறைக்கைச் சொல்லத் தொடங்கி
னார்,|| கலைஞானகங்கை அணந்த விவாபித்திரகோ?
கீர் வெவ்வையப் பிரபாபிதசிபிபன்; அறிவை யாபா
ய்த்தபித்த பகவந்தன் வானத்தைக் கருதகவந்தன
சொவர் கலைக்கைநக கவந்தகத் தீழும் பிரபாபிடு
நாமனையில் விசிற்தும் பிரபாபித சீட தாலைமனி
முத்தனாக்ககங்கிதேயது கீழ்ப்புல ஞானக்கைக்கா
வனவ சஞ்சலமிக்கைத பரிசுத்தபன தின்கன் னிமுத்
கிண்புதை சொன்றுவேவென்றுசொல்லி, அன்வானத்
தமுதாங்ககங்கிதக் தீவனஞானபான பாயபிதமாவது
பாயபிதத்தி முதலாய பிபிபாபிதி, பரிசுத்தபான தரு
பதித்தபதி, பிரபாபிதத்திதாபிதினார்.†—

சு த ி த 68 து

[illegible]

I am, therefore, desirous that you will send me the
 best of your services.

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. இதைப் பற்றித் தனியாகப் பார்ப்போம்.

இம் பத்திரிகையின் விலை, அஞ்சலாகப் பூட்டுவதற்கு இயலாது.
செலவுகள் தான் தான்.

ச. சுபவாசனை
யிற் செல்லுதல்
இவ்வாசனை பன்னு
ரைத்தல்.

இ. ஆத்மாவை
சத்தானக் கிரம
முறைத்தல்.

தால் நுகர்க்கைகளைவிடவும், மிகவும் வறுத்தமுற்றாயி
றும் இவ்வாசனையை நீக்கவேண்டும், வித்தத்தன்மை
நிலைபெய்க்கின்ற இரண்டிவார்க்கத்தினால் வாசனைபா
வா வெள்ளமாதிகரிக்கும், பிராணித்தையின்பாலிலும்
பிராணத்தினால் பெத்தமுயற்சித்து நியமிடய வாச
னையை நீக்கி தன் பையுள்ள ஸ்வரூபவாசனையில் பொ
ருத்தி விதப்பட்டம். ||— முயற்சித்து வருத்தப்பட்டபால்
பயத்தவாபவென்ற வென்றிகையினால் தவறு முயற்சி
யினால் கவரவா விவையாடினால் பனபென்னும் து
முறத்தையை அகப்பவாசனையிற் செல்லபற்றிந்து
கவரவாசனையி னிறுத்திவிடும், முன்னெடுத்த கவா
விதவாசனையில் பழகிய வகத்தவாசனைகளை நீங்
கவிடவந்து பகத்தவாசனையுதவாயின் முய
ற்சிக்கூழ் பிரியவாசனையிற், கவரவாசனை வென்றெய்யு
பெய்வென்னும் சந்திகவ்வியிலும் கவரவாசனை வைப
யவைவாய், அச்சவாசனையின் மிகுதி கொடிதல்,
பிராணத்தின் றாமனத்தினை றுபிராணவருபத்தைதெரி
கின்றபயிபத்தும் அசாரியதும், வேதங்களும், பிர
பிரபந்தைதவாயகவாகக்கியாத்தத்தையும்கேபி
கின்ற பாய்க்கத்தின் அனுபவாயுஷ்டியாய். ||—
பயித்தவாயும், இப்பிராணத்தினையையாய், சந்
தகவாசனையிதப்பட்ட தாய்மிருக்கின்ற கவரவாச
யினால் பனதை கவரவாய் ஆகவாயிலலாத ஆக
பயத்தையவை வித்து ஆகத்தவாசனையையும் விநி
த்து, சாகதாத்தா நிலையிலிருப்பாய், அனை திருப்பி
வராத முறைவாசனையையவாசனையிடுக்கி பூரண
பயத்தையாய், ஆகத்தையாய் தவறாமல் விடா
வாசனத்தையாய் மன்ன ஆகவினால்வாய் அபித்த
தத்தவாயி பென்னும் வாய்த்தித்திப்பெருகை கட்ட
ந்த பிராமவென்ன பிராணையாய் அசாரிக்ரும்,
பனதை அனபென்னும் பிராந்தி வாய்த்து
வாய்க்கியெய்யு, இவ்வாசனையினால்வாய்

இம், ஆகத்தையாயிற் பெருகத்தையாயிற் வாய்க்கையால் பனவாய்
வாய்மாய் அபித்தத்தையாய், கவரவாசனையித்தையாய்.

இம், சனத செலுத்தயித்திற் செல்லுதலையால் அதனை வாய்க்கையால்
முனைவாய் அபித்தயித்திற் செலுத்தயிற் கவரவாசனையால் வாய்க்கத்தித்தெய்ய
வென்ற பெய்தாய்.

செய்தோம், ஞான முகித்குரின்செடுகின்ற கிரியைக
னியைந்த சம்பந்தினில் மேலிய பாதவருடத்தில்
சீக்கெந்திற்சென்று காணென்னு மகநீங்காத கிரியா
காண்டுகளுக்குநோயாக கருமகாண்டத்தைப்போதி
த்து, பாதவை தந்தைய முள்ளவர்களுக்கு ஆத்மஞா
னத்தை யுபதேசஞ்செய்யென் றருள் செய்தார்.†—

க0. சற்குருசற்
சிலக்கணமறி
வித்தல்.

அப்படியே பாதவருடத்தில் வந்து ஆத்மாக்க
னிருக்கின்ற காலங்குரிலெல்லாம் இருப்பேன், இவ்வி
டத்தொருகிரியைகளிலும் விருப்பமில்லை, இவ்விடத்தி
லிவந்து கணகிற் கழுத்தியையடைந்த ஒழுக்கத்தி
லுள்ள தம்பமுள்ள பனதைத்தாண்டி தொழில்க
வளை த்தையுஞ்செய் வேன், அபிரான த்தைக்கிரிகிக்
கின்ற எனது செய்கையாதொன்றுமில்லை, சூரனை
இராமர் ஆசாரியர் ஞானபூர்த்தியையும், அஞ்ஞான
த்தையும், ஆசார விவகாரங்களால் பகுத்தறிவோடும்
விசாரித்து உயர்வான சற்குருவைப்பெற்று ஆத்
மாவையறிபவர்கள் அறிவில் மிகுந்த சீடர்கள்.†—

கக. ஆசாரியர்
அபஞ்ஞானக் கு
ருணையை யுப
தேசியாராவல்.

ஆசாரியராகுகிருகஞ்செய்கின்ற அருத்தங்களியா
வையுந் தவக்குங் கருத்தை யு முடிக்குங் கருத்தை
யுஞ் சீர்த்து அறிபவர்க்கேயன்றி பார்த்தகிடய மய
மாகுப்பகத்தன்மையை ஒப்பான சிவத்தன்மையை
யுடைய சகலருந்ரும், குற்றமற்ற வாகிரியர், தத்துவ
ஞானத்தைப்பெல்லார், பிரகாசியாநின்றசாந்தியும்,
சிவானையும், சந்தோஷமும், காதுசங்கமம் என்று
சொல்லப்பட்ட மேகஜத்தின் வாயலை காக்கின்ற
நாங்குபேர்பாரை இஷ்டமனால், மேகஜமடைதற்கு
விக்கினார் சிவமன்டோ, பூரீயைக்காக்கின்ற அரசர்
களின் விழன் வாயலைக் காப்பவர்கள் இராஜதரிச
வத்துக்கு விடுவதுபொல மேகஜத்தில் அவர்கள்
விடுவார்கள் அருத்தவன்வர்களிலு தவனப்பானால்
நால்வருபெத் தன்பபாவர்கள்; ஆகையினால், சதா
காலமுதமுபநித்து அருதற்கு சானவைகளில் ஏதா
னாவத்தனி அவர்களில் ஐதவவையாவது பிடித்துக்
கொண்டு பதக்கஞ் செய்யவேண்டும். நிலையிலாத
சகலத்தைக்கெடுக்கத்தக்கதான் சங்கத்தினாலும், ஆத்ம

க0. சாந்தியாதி
ருணங்குரிலென்
தையாவது அபா
வவேண்டிவெனல்.

1 இம். மலத்திலுள்ள ஜிவகன் தமதாத்தகவருபத்தில் சரிக்கச்செய்யும்
பொருள் ஆசாரியர் திருவடிகளினாலுபயோகிப்பை யறிவித்ததாம்.

2 இம். பாதம்பரவகான மதரிலுள்ள ஆசாரியரிடத்திற் பிரமோபதேசம்
பெற்ற ஆத்மஞானத்தானது செய்யவேண்டிவென்பதாம்.

3 இம். முழுட்சக்களுக்கு சாந்தி முதலிய சர்க்கு குணங்களும் வேண்டி
வென்பதாம்.

சத்தஞ்சூத்த சகாயக்கனிலலை, மனவருத்தத்தால் பரி
கந்தபாலை பரம்பதமுண்டாகும், பேரகூலாயற்காக்
கின்ற நான்ருபேச்சுக்கு எப்போது நீங்காமலிருக்
கின்ற குணங்களை இராம? நீ கேட்பாய்? பேரண
சத்தங்கிடைத்தால் ஆகையுள், நக்கமுள், சூரியன்
முள்ளை இரேபீப் பேரணிகும். ௭— சிஷ்டர்சனும்,
துஷ்டர்சனும், நாயப் பேரண தப்பதற்குத் தருந்த
நாடி அபுதமாவது தன்புகிசுமுட்டடி கிடைத்தா
யும், வளம்புமுள்ள பம்பாபலரினுறையும், இலக்கமி
யானவன் வந்துபெருந்தின பேரதிலும், சமனபாகாத
ஆனத்ததைத் கொடுத்தென்ற சாத்தியமுடை யவர்
கள், கனிக் தலும், வாழ்தலும், கொலைசெய்தின்ற யத்
தக்கனும்வந்தாலும், சஞ்சலியார்கள்; பஞ்சலியங்
கலினும், அபதந்தையும், கபத்தைமுட்டித்து
துக்கியார்கள், சகலேயியார்கள், முத்திந்தவறிவுள்ள
வர்கள், யகதிகூதர்கள், கலைபறையோர், பலத்தை
முட்டிய வசர்கள், பரிசுத்தமுள்ளவர்கள், பற்றெவர்
களிலும், இச்சாத்தகுணமுள்ள பரிசுத்தவான்கள்
பேரணையாகும் பிரகாசிப்பார்கள். ௮— அறிவையுடை
யவர்கள் விருப்புதநாடி என்னையோனை வர்க்குபரிய
துபரிசுக்கின்ற சாத்தமுதத்தைப்பித்தி பகான்கள்
கதாயப் பேரகூலத்தைவைத்தார்கள். இராம? நீயும்
அவ்வையமுத்தின்படி செய்யாவ் வாய்,
கலை ஐயவசத்தித்தினால் தெரிவான பரிசுத்த
முள்ள துட்டவறிவனால் ஆதமலிசாசனைபை பூசன
பாசகிரைக்க, அவ்வாற்ற சிசாசனை பூசனபுனால்
சமனபுக்கை அறிவானது அதிகதுட்டபாக பரம
பதத்தைபுதரும், இவ்வியோனை சிய, காபிகரணங்
களைக் குத்ததரும் அறிவுள்ளவர்களுக் குதர்பான
கொடிய சகலியாதித்து அறிதான பழங்காட்டி—
சுருத்த அத்தகா சத்தியபறையாததாயும், பிரசாசத்
துக் தெரிவியமுத்தததாயும், பரம்பதந்திய வன்
துக்கலியாவையும் பரம்பதாய் பிருத்தின்ற சிசாச
திஷ்டியினால் தெரிவற, யாதினபடிய பட்டான்,
சகத்தான சபாசமுண்டான சிசாபென்ன, பிருத்த

கரு. சாத்தியம்
அவத யடைந்தவ
ளிலைக் கணமுள்
கூடல்.

கரு. சாத்திய
யடைதலும் சூத்ர
லிகாழு முனாத்
தல்.

கரு. விசாரண
யில் பவமுத் சத்
தேரட வினக்கண
முள் கூடல்.

9 இம், அறிவானவனாக சாத்தியமான சிசியானவையு க்கை சாத்தியம்
பெற்று மனதை வந்தவாவித் கணபம்படி சித்திக்கெவன் கினைபதாம்.

* இம், கலை செல்வங்களும் வலியை மகிழ்ச்சிக்கு மேலான மகிழ்ச்சியைக்
கொடுக்கின்ற சாத்தியத்தை ஒன்றினுள் சகலக்கலையாகல, அறிஞர்
முதலான சகலருக்கு மேலாவனையதாம்.

1 இம், சாத்தியமானவாறு சூதகவிராஞ்செய்தாத்தகைக் கொடுக்கன்பதாம்.

கூ. சந்தோடத்
தின் பஸமுஞ்சாது
சங்கமுங் கூறல்.

உ.ப. சா.நு. சமீ
கத்தின் புவன்
கூறு.

உக. கார்த்தியாழி
யுள்ளோர்க் குரிய
இந்நூலின்பய
னுரைத்தல்.

[illegible]

¶ இம். விசாரஞானத்தினூற் கிளைதவழங்குதலுதவுதல். இச்சுவைநாணகமாய் விசாரித்து அஞ்ஞானத்தைப் பெறுதலுடையதென்பதற்கு உதவியாகிய இவ்வாறுதல்.
 † இம். முழுமக்களர் சகலபோதங்களும் வலிமும் உடைய சமத்தேசத்தனாய்வும் சமசாரத்தை வெல்லத்தக்க சாதுகந்தத்தைப் பெண்டுகொண்ட செல்வத்தன்.
 ‡ இம். ஞானாசுத்தர் செல்வத்தைப் குழைவதற்கு உதவியாகிய செல்வத்தன். மெவவித்தினுஞ் செரவேண்டுகொன்பதாம்.

ம. ப. நி ரா சை
யுள்ள விசாரணை
யின் பலன் கூறல்.

ம. ப. சீவன்முத்
தஞ்சாவச் சிறப்பு.

ம. ப. சீவன்
முத்தி விசாரணையி
னுயர்வு மகேதின் தி
யலிபுத் திழிவுள்
கூறல்.

குறிப்பாகக் கொண்டவர்களுக்குவேதத்தின் முடிவா
கிய ஆத்பஞானமானது தானேவரும், இராகத்
துவேஷமுதலான மயக்கங்கள் தீரும், சரற்காலத்தில்
தடாகசலத்தைப்போல களங்கமற்று சித்தந்தெளி
யும், வச்சிரகவசந் தரித்தவர்களை பாணங்கள்போல
தரித்திரமுதலாகிய துன்பம்தாக்காது.†—நடுக்கம்
வரச்செய்கின்ற மாயையினால் விசாரமுள்ள மனம்
வருந்தாதாம், அலையில்லாத சமுத்திரம்போல சமத்
துவத்தை அடையும், விசாரணையினால் மிருந்தவாளை
வர்க்கும், சமுத்திரத்தினுழம்போல கெம்பிரமும்
மகாபேருவின்வலிமையைப்போல வலிமையும், சிறப்
பாகியபூரணசத்திரனைப்போலசீதளமும்வரும், ஆத்ம
ஞான சாத்திரத்தின் ஒழுங்கில் நற்குணமுள்ளவர்கள்
அறிவானது தனக்கனுக்கலமான சமாதிமுதலிய கன்
மத்தில், களங்கபற்ற கற்புள்ளவன் தன தந்தப்புரத்
தில் தனது நாயகனையே தெய்வமாகக் களிக்குமாறு
போல இன்பபடைவன்.‡—ஆச்சரியங்க ளியாவியில்
லாத இராகமுடைய விவனுக்கு முன்சொன்ன வறி
தான சீவன்முத்திஸ்தானம் கிரமமாகமுதிருங், வச
னத்துக் கெட்டாதவனாய் உலகத்தாரைப்போலக்
காணப்படுவான், அறிவில் ஓர் கருமங்களிலும் பிடிப்
பற்றவன், கல்லபிரயோசனத்தினுடும் பொல்லாத
பிரயோசனத்தினுடும், காமமும் துக்கமு மில்லாதவன்
கிடைத்ததை அன்பாக அனுபவித்து சுகாசனத்தி
லிருப்பவன், அழகிய சத்துக்களொழுக்கத்துக்கு
கேளுகிய போகங்களிடத்தில் எவ்வளவுஞ் சம்பந்தப்
படாதவன்.¶—ஒருசுண்ணமும் நீங்கா இன்பத்தை
யுடையவனுமேயும் தேகன்மரணர்வரும்படி யதிக்காமி
யாமல் சத்துக்களிடத்தில் வினாவுதலினால் வளர்ந்த
இம் போகாபார்த்தத்தை விசாரிப்பவன், சதந்தீர்க்
கின்ற ஆத்மஞானத்தை யடைந்தவனாய் மயங்கு
கின்ற மறுசுருந்தை அடைந்து மாநாமி னஸ்குலி

1 இம். சாத்தியாதி குணங்களை யனுசரித்தவர்களுக்குக் காமாதி தோஷங்
கொத் தீர்த்து ஆத்மஞானத்தை வலிதிற் கொடுக்கின்ற யிச்சைகளை அவசியஞ்
சேவனஞ் செய்யவேண்டு மென்பதாம்.

§ இம். ஆத்ம விசாரமுள்ள மனது மாயையினுற் றெடாமற் சமபாவம் பொ
ருத்தி மெய்ரமுதலான குணங்களோடு சத்திரித்தியத்தில் மகிழ்ச்சியை யடையு
மென்பதாம்.

¶ இம். விசாரத்தினுற் கிரமமாக தீவன்முத்தி பதத்தைப் பெற்றவனும்
மதுமானகம் ஆசாங்களுக்கும் பிறிதானபோகங்களை விரும்பக்கூடாதென்பதாம்

௨.௮. ஞான
அண்டாவதற் கே
அவழிவித்தல்.

ஞானமானது நாமரூபாகாரமாகிய திருஷ்டாந்தத்
துக்கு பொருந்தாதென்று சொல்லும் மூடர்கள் பிர
ந்தியகூட ஞானமில்லாத தனதுபேதஞானத்தினால்
சொல்லுகின்ற சூதர்க்கயுத்தியானது ஞானவிரசாரஞ்
செய்யுபற்றிவைக்கெடுக்கும்; இராமா? அதில் முயற்
சிக்காதே. —சரப்பிலுண்டாகும் நாதம்போலாரந்தி
முதலாகிய சற்குணங்களில் ஆத்மஞானமுதாயமாய்,
ஞானத்தினற் சற்குணங்களும் அச்சற்குணங்களால்
ஞானமும் விளங்குவனவாய், இவ்விரண்டும் தூடாக
முத் தாமரைப்பூவும்போல நனரூய்வளரும், சற்கு
ணமு ஞானமுமாகிய விவ்விரண்டையும் சமமாக
அப்பியாசஞ் செய்யில் பிரபப்பியோசனம்வரும்,
பேறுவேறுக இவ்விரண்டையு மப்பியாசிக்கில் வரு
கின்ற ப்ரியோசன மொன்றாமில்லாததாய், இவ்வுண்
மையான கதையின் கேள்வியானது முதலான சக
லத்தியாககவன்னும் தருமமும் அழிவற்றபொருளும்
கித்தியாககத்தமும் சத்துக்களாற் புகழ்க்கியும், சுகரீவ
வழமாகிய யாவையுங் கொடுக்கும், அதுவன்றி மன
த்தினது தெளிவினன்றி தசயானந்தபென்னுமோகூ
ததையும் கொடுக்கும். ||—

முழுட்கப்பிரகாரணம்.

முற்றிற்று.

உற்பத்திப்பிரகாரணத்தில்
ஞானவிண்மகன் கதை.

அவதாரிகை:

முற்பிரகாரணத்திற் சாதனசமஸ்தாயத்தில் மூன்றாசாதனமு நிறை
த்து, கன்காற் சாதனமான முழுட்கனி விதிவையான இராமனுக்கு
அத்துவித ஸ்வரூபத்தையும், அத்தடைய முயற்சியையும், அதற்குக்

1 இ-ம். அனுபவத்திலிரு னவலிக்கப்படாத வந்துவை அவுணங்களாக
மொன் டறியக்கூடாதென்னும் குதம்பயத்திலேத் தன்னவேண்டுமென்பதாய்.

2 இ-ம். சற்குணத்தையு ஞானத்தையு மொன் னுக்கொன்று சம்பந்தமாக கற்
கின்றதனுண்டாகும் இந்த மையோகூறுமவழன்ச கதைகள் சீவன் முத்தி
மையும கீதேசு முத்தியையுங் கொடுக்கு மென்பதாய்.

க. பிரமங்காரண
மாயில் ஐகங்காரிய
மாம், அதனாற்
றுவிதமும் அதன்
வியாபகத்துட்
சகம் விளக்க
பெற்றதென்கில்,
அவ்வாற்துவித
முதல்து மெ
லெனின்.

இ. அப்படியாயில்
ஐகங்காரணமாயி
விளக்கியெனின்

க. அப்படியப் ப
பி. பிரமம் மய
பொழுது வெளிப்
படுகெனின்

க. இவ்வாறாய்
பயங்காரண
விதத்திற்சாத்தி
அபிபாயம்வந்தித
னெனெனின்.

அ. அக்கைதன்
விபகம் மனமாயு
தூற்சகென்பபடி
யாயித்தெனின்.

இம். பகவதாரணம் சகத்தாசனின் அதற்குமே காரணமானதாம்.

† இம். எவ்வெவ்விதங்கள் லெப்படி லெப்படி லுபரிக்கின்றதோ, அப்படி
யப்படிதானே விளக்குகின்ற படியாங்ககங்காரியமாகது, அதனாற்பிரமங்காரண
மாகது இக்காரியகாரண பின்னையினுற் றுவிதமும், காரணத்துட்காரியம் வேறு
மாகது லெப்படியினுத்தலின், விசிட்டத்துவிதமுமிவ்வித்தானே சகலமுமாய்
வெவ்விதலின், அத்துவிதமேயா மென்பதாம்.

‡ இம். பிரத்தியாக் கைதன்னியத்தத்தவிர வேறுவஸ்து தோற்றவில்லை
மென்பதாம்.

§ இம். ஆத்யந்தம்விராயத்திச்சங்கற்பமுமாய் சகலசகங்களுக்கி, ஞானஞ்
ஞான சகிதமாய் சகலசகதம்விரவினக்குமென்பதாம்.

* இம். துத்தாவானது, மகான்களால் விவரிக்கும்பொருட்டு பரியாயகாமங்
கொப்பெய்துத்தானே சிவனைப்போல விளங்குமென்பதாம்.

கூ. அப்படியா
யின் வேறுபாட்டா
மேலெனின்.

க0. அகத்தாமி
மமனதினற் சகத்
தெப்படி யுண்டா
யிற்றெனின்.

கக. பந்தூப
மும்.அதனி லீர்த்தி
யும்.ஒரு குதையும்
யாடுதனின்.

கூட, திருவட்டா
விற்றிரிஸ்பாம் எம்
படி யிருக்கின் ற
தெனின்.

கா. திருக்குளி
துணை டன சகல
முந்திருக்குலே
மென்பதற்குத்திரு
ஷ்டாந்த மியா
தெனின்.

1இ-ம். சிவசப்தாந்தமாவது வர்த்தமாவது மாயிற்றென்பதாம். 1இ-ம். சமஸ்திவசப்தமாவது வர்த்தமாவது மாயிற்றென்பதாம்.

* இ-ம். விகிதவிலி ரூ. 100-க்கு ரூ. 10-க்கு குறைந்தது.

பிருக்குமென்பதாம்.

உ.க. பிரமணம்
சுக் சிருஷ்டியாதி
தொழில் இருக்க,
பெளதிக சீராவில்
லாத காரணமியா
தெனின்.

உ.க. இதுவுமது

உ.க. சகத்தைச்
சிருஷ்டிக்குமனே
ஞானியாதெனின்.

உ.க. இதுவுமது

உ.க. இதுவுமது

பொலவும், நிலைபாசிய புருடனைப்பொலவும், இஃ
துண்மைமரினால் பிரகாசிக்கும், பிரசனியாத வந்தியா
புத்திரனைப்பொல வடிவில்லாததாம். †— இப்படி
வென்று மிகுந்துகருகாது நான் சொன்னான் என்று
கூறிய வசிட்டபாது வதனத்தைப் பார்த்து நின்றதான
ஆதிவாகிய சரீரமாயி, பிரகாசித்த ஆதிவாகிய
சரீரமாயி, பொருந்திய சரீரங்கள் அகம்பாக்கானைத்
தீற்றும் இரண்டு சிதம்பரிருக்க, பிரபாகுக்கு ஆதிவா
கிய சரீரமாயி கூட்டமாயிர் வென்றான் தென்ன
வென்று இராமன் பீடம்—பிரபாபா வந்திரு அண்
பாகிய வுலாமுண்டபாது சிவர்களுக்குக் காரணமா
தப் பொருத்திருக்கிறது. சிவர்களைத்தீற்றும்
பொருத்திய சரீரம் இரண்டேயாம்; மேலவை பிரம
வ்வருத்ததைத்தியிச கொல்லப்பட்டகாரணம் வேறில்
லாததினால் வேறுகருதியாத பிரமணக்கு ஆதிவாகிய
மனது ஒரு சரீரமாயி பொருந்தும். *— உலகத்துக்
குக் காரணமாகிய பிரமனிடத்தில் மயமாக வுண்டா
கின்ற மனதின் வ்வருபா வுலாமுண்டபாகிய பார்த
மாயி, அப்படி பாகிய சகங்கரியாவு மனே
ஞானியென்ற அன்பைப் கொண்டு வசிட்டமுனி
வைப்பார்த்து, அவ்வெண்ண மாயைபாப மகா மனது
வது உருவத்தைப் பருத்தாக்கொண்டுவென் நிசா
மன்கிங்க, வசிட்டமுனி கொள்ளுவார். †— அவித்
கந்தமாயிர் உருவகிந்தாததாயும் எவ்விடங்களி
லும் சேர்ந்திருக்கின்ற தனித்தமன அக்து, மாயாத
திரிபாவற்ற அனைத்துடனுன்ற ஆகாயத்தைப்
பொல அகத்திலும், புறத்திலும், வடிவகிந்தாததாய்;
குற்றபற்ற மெய்யாய், பொய்யாய் என்னை வந்துளில்
பொருத்திய நிறற்றிற் பனதாயி, தெய்வத்த சங்
கற்பகாலது வந்தியுன்றித உண்டாகின்றமனதும்
அங்கே வுலாமனதாய்— மனதுவது வடிவம் சங்
கற்பகாலம், இவ்விதம்கி கொன்றேயாய், அகர்த்த
முய், மோகமுய், மலமுய், மந்தமுய், அவித்ததாய்,
மாயையுய், நாகம் முதலான கூட்டமாயிச காரண்கள்
சங்கற்பத்துக்குத் தகுந்த நாமகாலாய், இச் சங்கற்ப

† இம். ஆதிமத்தியாந்த சகிதமான சக்திததம்மியமே தனதல்வாசகத்தி
யினால் மயவழங்குகொத்த தொத்தினும், அத பிரமனொன்றி மாயுப
மனகிசன்தாம்.

* இம். சரீரமாயிர் பிரமமாயிதான காரணமாகவா லாதிவாகிய சரீரமும்
சகத்த சககாரணமாகவால் லாதிவாகிய சரீரமும் இரண்டாம் பிரமமாயி
ரும் பிரமமே காரணமாகவா லாதிவாகிய சரீர கொன்றேயா மென்பதாம்.

† இம். சகமாகத் தொற்றுகின்ற பிரம சங்கற்பத்தை விசாரித்ததாம்.

மேலும் அவர் முத்திரை
பிஸ்குட்டா மீது
குத்தியிருக்கிறது.

2001, 2002, 2003, 2004

1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 26

முத்தி யெய்தவரை
யெய்தெனினினை.

20. (9) 37210 37

1 இம். அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அது உடனடியாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதுபற்றி யனுபவத்தோடு பரிசீலனை செய்யப்படும். அதுவரை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். அதுவரை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

† இ-ம் சீவன்முத்தர் சகலாநுபயமாய் விடக் கருதினார்.

சக. வஸ்துவி
ஸிலக்கண மியா
தெனின்.

சக. இதுவுமது.

சக. இதுவுமது.

சக. இதுவுமது.

மில்லாமல் அருவமுழில்லாமல் சத்தாமல்லாமல் சத்த
சத்தாமல்லாமல் ஏகமாயும், வாராகின்றஞாதுரு ஞான
ஞெயங்கனின் பத்திறீளுன்றவதை நீ மறவாமல்
வகையறத்தற்றாய். ௧— அத்தன்பையாகிய சிதா
நந்தமான் பிரமஸ்வரூபத்தை, ஞானம் பூரணமாம்
பொருட்டு விபரம் யனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று
கேட்ட அழகுள்ள இராமருக்கு, வசிட்டமுனிசொல்
லுவார்; மகாகற்பம்வந்தபோது எவ்வகைப்பட்ட
காரணங்களுக்கும் காரணமான பிரமஸ்வரூபமே ப்ர
காசிக்கும், விடையங்களைக் கிரிக்கின்ற மனோவிரு
த்தியை நீக்கி அகங்கா ராத்பாவைக் கொடுத்தால் மம
பற்ற பிரமவஸ்துவாகும். ௨— எதிரிட்டறிகின்ற சகத்
தைப்பாராத சீவைசுதன்னியத்தை அப் பிரமமாகச்
சொல்லாம், பரமிய விடயங்களை யனுபவித்தும்
அனுபவியாதானதை அப் பிரமமாகச் சொல்லாம்;
உண்டான விடையருளினமும், குரியாதிப் ப்ரகாசமும்,
மனமும், திரிப்பமுமாகிய இவைகளின் சர்வசாக்ஷி
யாகிய அறிவை அப் பிரமமாகச் சொல்லாம்; கருபங்
களைச் செய்தானுப் பகைபோலிருக்கின்ற நிச்சயத்தை
அப் பிரமமாகச் சொல்லாம். ௩— அத்தமும், சொற்
பனமும், சடமுமில்லாத நீண்ட பிரகாசித்திரையா
வது அவ்வஸ்துவாகும், மூன்றும் நெருங்கிய ஞாது
வர் அறிவுப் விடயமென்னும் திரிபடியானது உண்
டாகிய உடந்தும் ஸ்தாவரமானது அவ்வஸ்தவேமாம்;
புகாராம் அல்லாததாயிருத்தும், ஞானரூபமான
நிலைமையானது, அவ்வஸ்துவாகும்; சித்தமும், புத்
தமும், மனமுமாகிய விவைகள் நீக்கி பரங்களைப்
பாவ பெற்ற உன்னுணர்வானது, அப் பிரமஸ்வரூப
த்தை ஒக்கும். ௪— பிரகாசமெனக் கிஷ்ணுவும், உருத்
தானும், சுகாவனும், தேவீந்திரனும், குரியனு
மாகிய விவைகள் உபசாதங்க வாயின்றகாலத்தில்

1 இம் சர்வமும் பிரமமாயின வாயின ஞானந்தம் சாட்சாத் ப்ரகாமாய்
விளங்கு மனுபவமே விசேச முத்தி பெண்பதாம்.

2 இம் அத்தியந்திரமயத்திற் சத்தாமத்திரமாய் பிரகாசிக்கின்ற பிர
மம் அகம்பாவமற்றவிடத்தி விசேசமானம் விளக்குமென்பதாம்.

3 இம் திரிஸய திருத்தமயின் நித் திருக்கு திருத்தமயிற் சிவிக்கின்ற சிவனும்,
விடயானுவயின் நி யாத் தானுவயை யனுபவிக்குணமும்; திரிபடிக்குச் சாக்ஷி
யானவநிலை, மனானுவயத்திலுந் கல்மகளைச் செவ்வது செய்வாமலிருக்கின்ற
நிச்சயமும் ப்ரகாசித்த வ்யவஸ்திமே பெண்பதாம்

4 இம் அறிவிலும் திரிபடியின்காரமும் ஞானகாசமும் அத்தக்கண ஞான
மின்றி முத்திறுனானும் தாவவநிஷம் பிரமஞானத்துக் குவமானமாகச்
சொன்னதாம்.

௪. இதுவுமது.

௫. சரஸ்வதியை
மூர்த்தியாகக் கொ
ண்டு உபாஸித்தல்.

௬. பிரசன்ன
மான வபாசனை
மூர்த்தியைத் துதி
செய்தல்.

௭. தேவியனுக்
கொடுத்தல்.

௮. சரஸ்வதியைத்
துதித்து ஆயுஷி
யாகல்.

௯. சத்தன் பிரித்த
விசனத்தைத்
தேவி மாற்றாதல்.

காது நாயகனிறத்தற்கு முன்பு நாயகித்தால் நயக்
கோர் வருத்தமுமின்றி, திரிவாணாகுமானது கிடைக்
குப்.— எனது நாயகன் முன்னேயிறத்தால், அச்சி
யபந்தரனை, இப்பணியில் வசிக்ஞப்படி செய்து அச்
சினன் என்னைச் சந்தோஷித்துப்பயர்க்க பூரணநந்
தந்தை அமைந்திருப்பேன்; இந்நிலை வருப்பொருட்டு
வேதார்த்தங்களைப் பெரித்த சரஸ்வதியினது பாத
ங்கோதுதித்து, தேவத்திராள்வெய்வென் என்று நினை
த்துத்— நன்வாசனனுக்குச் சொல்லாபல் நல்ல பத்
திராப்பனிலும், நல்லாஸ்திராள்வெய்வென், வல்லமை
யுடைய பெரிமேயென் அனுங்கிரகஞ்செய்த மார்க்
கத்தினின்ற, தேவனாயும், பிராமணனாயும், ஆரா
தித்து, அசனத்தை திரிமாத்திரி நீங்கிய நான்காக்
தினத்தின் ஒப்பேயு கொஞ்சமாகப் புதித்து இனி
தான் நினைவாயினால் பத்துபாதஞ் சென்றகாலத்
தில்.— ஆசாயத்திற் றேன்றிய பூர்ணசந்திரனைப்
மேலநிறத்தையுடைய சரஸ்வதியானவன், சந்தோ
ஷித்துப் பிரத்தியக்ஷமாய், லீலைமே? நீ விருப்பிய
கவியானவனென்றகேட்க? நீண்ட சதநமாயி அக்
கெனிக்கு நீங்காத சந்திரனானவன், மருனாதுக்கமென்
கின்ற இருட்டை நீக்குகின்றதுகியப்பிரகாசமே என்று
பதத்தைத் துதித்து.— என் கணவனிறக்கில் அந்
தச்சினன் இவ்வட்டிலிருக்கவும், பிரத்தியக்ஷமாகும்
படி உன்னை நினைக்குதுபாயத்தில், என் முன்னே
பிரத்தியக்ஷமாகவும் ஆகிய விசண்டு வரங்களையும்
அனுங்கிரகிக்கவேண்டுமென்று லீலைசெய்க; நல்லசா
னவதியானவன் கிருணயுட வனுங்கிரகித்து கவா
யெழுந்தருளினான்.— பஷுத்தவன் பாதமும் குதக்
களுபாயி வண்டில்லாருங்கடி, தினங்களைசகிய மேற்
பாய்ப்பாளுஞ் செய்தவளுடையகிய யோப்பற்ற வங்க
கணப்போதுகிய அதனகேதும், ஆதிமுதலான வினை
களையுடைய மலசக்கரமானது கொடியாகச் செல்ல
தும்— ஆகையானது எக்கையுட்படி லீலையானவ
னிறத்தவளத்தில், தனதுவாயன் கித்துதினத்தில்
பரணயடைந்தவன், துதித்துக் கொப்பவன் லீலை
யானவன், சோகங்கெனி பெரிக்கின்ற வெப்பம் பொது
க்காயப்பாடுவென்று சினன் பிரிவதற்குமுன்னமே
பிரத்தியக்ஷமாயல் ஆசாயத்தி னின்றமேயென்றி
சரஸ்வதியானவன் இத்தலீலைமேய் பெரித்தவதக்கேடு

† இம். சத்தன்கிட்டு கைத நத்தே மாகத்தவதால் அகையைப் பிரிவத்
திருக்கம் புத்தியைச்செய்ததாம்.

† இம். விரும்பினவண்ண மடையும் வாததைப்பெற்றதாம்,

கூ. தரிசித்து
மீண்டு தேவியைச்
சித்தித்தல்.

கூ. சுவன் மரி
த்தவிடத் திருக்க
மறுபிறப்புத்த
தியாதேவின்.

கூ. முன் சிரு
ட்டியையறிவிக்கத்
தொடங்கல்.

கூ. இதுமுதலு.

நிருக்கவும்,—தனது பிராணநாயகனைப் பார்த்து அவ
னிருக்குஞ்சபையையடைந்தான்; மிகவும் திசயித்தான்;
சபையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பேற்குவாயலிலரசர்
சூரம், மேலாயலில் முனிஸ்வரர்களும், வேதங்களில்
வல்லமையை யுடைய பிராபுணர்களும், தென்வாய
லில் ஸ்திரீகளும், உத்தரவாயலில் சதுரங்கசேனை
களும், ஏனை யாரும், கல்பழரியும், பலைகளும், நகரச்
களும், பாடுகளும், நதிச்சமுத்திரம், பலவஸ்துக்களு
மாய விவைகளை மீயாய்ப்பார்த்து, மின்னறிகொடிக்
கொப்பாய விலைபின்வன், திருமயி தனத்தார்
புரத்திலுள்ள சரீரத்திற்புருந்து, வெண்ணிறத்தை
யுடைய சரஸ்வதியை பிரியத்தோடும் சித்தித்தான்.—

பாத்தியங்குபான பேனன் சிங்காசனத் தெழுந்
தருளிய சாஸ்வதியை காண்கரித்து, எனதுநாயக
னுக்கு இறந்துவிடின், இத்திரிஸ்ப்பான சர்க்கத்தைக்
காட்டிலும் முன்பெல்லாம் பந்தமுள்ள பிரபந்தக
மாயும், அழர்ந்தபொருதிருக்கின்ற வேறான சர்க்க
மானது உண்டாயிரகார பிம்படிப்பட்டதென்றும்,
இச்சர்க்கத்தினுடைய சத்தியத்துவபிரமை நீங்கும்
பொழுதிடம் அருள்வாயென்று லீலைகேட்கவும்,
சாஸ்வதியைப் பாரன். முன்னுயர்வான பிராண
சிருட்டியின் அசரப் பிராந்திரினைப் பதுமனைன்
னுட வடிவமான இத்தர் சிருட்டியானது வேறுகத்
திதான்றினதாரும். ||—அவ்வண்ணமே உனது நாயக
னுக்கு இரண்டானதான் வீரோதனநகம் உண்டாயிற்று,
இதனது வசன்முறைமையர் சொல்லத் தெரிந்து
கொண்டு சன்னை யுண்டானுந் தென்னெருரைப் பாரன்,
கனங்கவற்ற நின்பலான சிதகாயத்தில், ஒப்பங்கத்
தன் மாயாபண்டமாயனது ஒன்றுண்டாயிருக்கின்
தது; அதிற் சொல்லுதற்கரிய அகர்ய வெள்கிற்
பரிக்நின் திவையினால் முடிவிற்குத்தும் மகிமேருவா
யை கிளைகளை யுடைய சொன்னந்தப்பத்தில் வரிக்
கின்ற இத்திசன்முதலிய அகல் பான்களுடைய இந்தி
சாணிமுதலிய ஸ்திரீகளென்னுமித்திசப்பதுவைகள்
பதித்திருக்கும்.—ஒருபக்கத்தில் பிருதியென்னும்
புறறுகளும், அவ்விடத்தில் வரிக் கின்ற சத்தருவா
சங்கவெள்ளென்றதோருமுண்டாயிருக்கின்றன; அனை
அன்ன வரிக் கருவான புதன்வர் சூழ்த்திருக்கின்ற,

|| இம். அபேதமான சிருத்தவிடத்திருக்கப்பதனானமான் முன்சிருட்டியின்
மனையாக்கே இச்சிருட்டியாகி, இச்சிருட்டியின் மனையாக்கமே மேற்சிருட்
டியானதை யறிவித்ததாம்.

தான், முடிவில்லாத இப்பிரயோசனத்தை எப்பொழுதடைவோமென்று நிறைந்தவாசை அசைக்கண்டவன்றுமுதலாக உண்டாயிருக்கின்ற மனதையுடையவன், இப்படி தொடரத்தனது கன்மத்திலிருந்தான். வார்த்தையானது, தாய்வாயைச்சேர்ந்த பனியைப் போல அவனுக்குண்டாக, அவர்கேவியானவன் உன்னைப்போல மருத்தை வணங்கி எனைவிரும்பிக் கேட்ட சீவனவ்விட்டினின்று நீங்காதவாதையும்கொடுத்தேன்; பிராயணானுகிய வசிட்டனும் இராமபோக விச்சையோடும் மாண்படைந்து, — அவ்வரிட்டனானவன், நிகராகாயத்தில் சீவாகாயவடிவமாயிருந்தான். ஞானாகாயவடிவமான வசிட்டனை முன் ஞானில் இராமசொல்லவந்திலமுத்திய மனோசங்கறபத்தினால் அராமனாய்பொருத்தி யிருந்தான். தவத்தை யுடைய பிராயணான் பிரேதமானதைக்கண்ட நாயகியானவன், தன்பயடைந்து தன்மனதில் இரண்டுவிதமாக நினைத்து தனது தூலாபிதத்தை சாமானமாகிய நாயகனுடன் பிரேதமடைத்தவளி, போலான சூட்டமாயிரத்தோடு அத்தநாயகனுடன் பெயச்சேர்ந்தான். —

இத்தன்மைமயமான பிராயணனுடைய புத்திரரும், வீரமும், பூமியும், வனங்களுமும், பகைகளும், சகலமும், அன்னித்திலிருக்க, அவருக்கு பொருத்திய சீவன் பிமித்து எத்திவனாரும், சிதகாயகுபமான சீவனும் அத்தவியிலிருக்கும், முன்பகத்தில் உனக்கு நாயக ஞானிய அப்பிராயண னராமனாகி பொருத்தினான். அப்போது பரிசுத்தமாயகிய அருத்தியென்னு நாயகுள்ள பிராயணன்திரியாகி, அன்ன பணினியாகிய அத்த மட பரிசுப்பால் பெண்ணானவன் நீ தான். — புதுமை மான சக்கரவரம்புன் செர்க்கைவோவையும், பூமியின் கன் இடவாயத்தித்திரும் பார்வதி பாரீஸ்வர னைப் போவையும், கன்னுள்ள வந்திரியானாக இதுவரு மாய இனவித்தி னராயத்தி செய்கின்ற நீங்கள் அத்த அருத்தி வசிட்டனா; ஆகையால் மூன்றும் பிறைமையறை தெற்றியையுடைய லீலைய? முன் பிராயண திஷ்டியின் இராமாவாகினைத் பிரபத்தி னைக் கூறினோ, இப்பதயிருஷ்டமும் பிராந்திரபத் திரியாய், சண்டநிவாயகாயப்போல ஷட்வமன

உ.ச. இச்சித்த
ஷட்வமனம்.

ம.சி. இவ்வமனம்.

ம.க. முன்று
செருப்பியினன்
வருவதும் பிராந்தி
யெனவ.

: இம் சீவனதரிசுதவான மனவீடத்திருக்கவும், பேத ஞானமன மனது கொல்லுத்தாக செல்லவும் வாய்பெற்றன சென்பதாம்.

: இம் பிராயணனது சமராய நானமவீடத்திருக்க, விசேடஞானயே பாசனகுட்டியை மடைத்ததென்பதாம்

உ.எ. வசிட்ட
ரது சீவனங்குண
நிற்க, இங்ஙனம்
பத்மஞ்ஞ ரென்ப
தெங்குனமெனின்

உ.அ. இதுவுமது.

உ.க. சிருஷ்ட
களின் பிராந்நி
நீங்க தத்துவ முப
தேசித்தல்.

உ.௦ இதுவுமது.

வினா தவறாம் உனக்குப் பதகாபவாதத்தொன்றும்
என்று சொல்லுதலானால் உதானவதி சொல்லுள்.

இத்தவரனத்தவம் சிவம் எனக்க ஸிவமு
பயன், சிவன் அத்தவம் சிவன் எனம், இவ்விதம்
பெறுத்தம், பிரபலன் மனசில் வலிமையில்
னெந்தவருக்கின்றது? இவ்விய தக வதவதி
தங்கள் சிவத்திலேயே துணையாகிய அத்
வேறுவதத் தகவிலாவர்கள் அத்த தகவியத்
கரும, பத்த தித்குரும, முழுதக கரும
இவ்வையக இவ்வித தநன் கருமவிதகவீத
செஞ்ஞப் பொருத்தம்வழி சொல்லித்தான்
தான்? — பத்திதத் தித்குருமவானது ஒத்த
னுமைய சொல்லுத்தக கருமவிதம்? —
பெறுவானது வதது ஒத்தவகவானதுதான்
திருந்து ஒத்தவன் தகவன் விவகவானது
பானதுவிவகவானது பொருத்தம் கரும
பவவற்றன் பவத்தகவானது தகவானது
பெருத்தகவானது இவ்வகவானது, கரு
முத பொருத்தகவானது விவகவானது
தான் — தகவியானதுவிவகவானது இத்தகவானது
கொல்லத்தகவானது, வன்கித பொருத்தகவானது
நியதிபை சத்தகவானது சொல்லுதல் தகவானது
கரும, பிரபலனானது சிவமுதது அவனானது
இவ்வித பனியின் அதிவிவகவானது விவகவானது
கரும, இப்பத்தகவானது தகவானது தக
யாம், இவ்வகவானது, கருத்தகவானது
யுமைய ஸீலாய்? அத்தகவானது வதவானது
வசிட்டனை சத்தகவானது கருமவானது
பான். — பதவையானது அத்தகவானது, இவ்வக
தகவானது தகவானது, கருத்தகவானது
கருமவிதமான கருமவிதகவானது சொல்லுதல்
செஞ்ஞத் தகவானது பான், அத்தகவானது
வனத்தகவானது தகவானது இப்பத்தகவானது
திவ்வகவானது தோற்றம், தகவானது தகவானது
கிவ்வ முற்கவானதுபவானது, கருத்தகவானது
தனித்த பத்தத்தில் கருமவிதகவானது தகவானது

† இ-ம் முன் வசிட்ட பிராந்நிய பதமஞ்ஞம், அப்பதகவானது
வினா தகவானது தகவானது, தகவானது கருமவிதகவானது
பதாம்

† இ-ம், சர்வமுத் தானு விவகவானது தகவானது தகவானது
தினற் பேதகவானது தகவானது பர்க்குமென்பதாம்.

கூ. இ.அ.அ.அ.அ.

ரில் அநித்தசாயைப் பரகாசித்தின்றுதுபோல, கடினமா
யிருக்கின்ற இவ்வுலகமானது தோற்றமும்—ஒளி
புதுவாய் பொருந்திய உலகங்க ளினத்தும் தெளிந்த
பாமாணுவாகிய ஞானஸ்வரூபத்தில் பரகாசமாக
உள்ளுக்குள்ளே நெருங்கியிருக்கும், ஆதலினால் முற்
கூறிய பிராமணானிருந்த பூமி முதலானவைகளும்
ஞானத்துள் தோற்றும், பாத்தியகூடமாக இதைத்
தெரிவாயென்று சாஸ்வதி சொல்ல, அப்பிராமணன்
எட்டாந் தினத்தில் பரித்தானென்று சொன்னாய்,
எளிதாக வெள்களுக்கு அநேக வருடங்கள் சென்
பன, என்னவென்று கேட்ட லீலைக்கு, திரும்பவும்
தேவியுரைப்பான். ||— முன்சொல்லிய சித்துவிளாச
மாய் விவக்கிய தேசத்துக்கு விபுத்துவமில்லாதது
பொல காலத்துக்குமற்பமும் விபுத்துவமில்லை, மாபா
விசுற்பமில்லாத ஞானப்பரகாசமானது தோற்றுதல்
மாத்திரமின்றி காலதேசத்தினையு வேதில்லை, பொ
ருத்திய பந்தியபரகாசத்தினால் ஒருகண பெய்மறந்
து சீவன் பிரிந்துபோனது, முன் சரீரபாவணையை
பறந்து இச்சகலத்திற் பொருந்திய பாவணையை யடை
பு. — இவ்விடத்தில் இது நம்மைத் தாங்குகின்றது,
இதனால் பிசுவை நமக்கப் படுகின்றவனும், சதுபருக்
கின்ற நமதுசரீரம், இவன் நமதுநத்தை, இறப்பது
இத்தனை வறுமத்தில், இது இவ்வு விருத்தியாகின்ற
வறுமப்பதும்கள், இது பிரிவாய் வசிக்கின்ற ஸ்தான
பெற்று பொய்யாகிய பரகாசமற்றசையின் றன்மைதெ
ளிப்பது சீவன்கித்தியன், — ஆகையினால் முற்
சென்றவரைபட்டு இப்பிரபு அறப்பபட்டதென்று
சாஸ்வதிசொல்ல, ஞானமாயெ கண்ணை நீ யனுக்கிர
கருஞ்செய்யப் பூண்பரகாத் தெளிந்தேன், இச்சை
நிறுப்பது இவ்விசிட்டாதிகள் வசிக்கமுடிகத்தைக்
காண்பியென்று இந்த லீலை சொல்ல வேதஸ்வரூபி
யபொ சாஸ்வதி சொல்லுவான், அதைக் காண்பத்
து இவ்வினை வறுமையான தூலசரீரத்தையாகும்.*—

* இம். சத்தாபத்திராசலி. சர்க்குஞ்சைதன்னியத்தின் எகதேச ஸ்புரணமே
யவகருமலிய யாடுமென்பதாம்.

* இம். சைதன்னிய விவாகத்திற் ப்ரபிபாமாத்திராமயத்தோற்றுகின் தசகல
சகத்தம், அதன் உபகாசமே யென்பதாம்.

* இம். சீவனுனைவன் விவகமுய்களவினிய் றுதித்திரை மயக்கத்தாற்கனவிந்
சென்றவலத்தமது தில்லிபொர்க்குடைய லரோகர்க்குடையின் சகத்திகளைச் சத்திய
மாகக் காண்பதுபோல் தித்தானது பிராணனாய் முற்பவத்தினின் று மரணமயக்
கத்தாற்பின்பவத்திச்செந்த லீலையற்ற தித்திலிநிதித்தாச்சித்தித்தசகற்பஞ்சத்
திபமாகவேணியின் வெருதினமாகத்தோற்றினதேயன் றி வேறின்றென்பதாம்,

சுரு. சாதனை முற்றிற்று சாத்தியமாதல்.

சுரு. சாதனை யாமகத்தி ஓண்டா லிருக்கின்ற பிரா. தெய்வநாயக சாதி வாசிக சரித்தரர் கண்கொண்டதல்.

சுரு. இதனாத.

சுரு. இதுவாத.

பாசாசிக்கின்ற ஞானத்தினால் சாகத்துவேடாதிக சொன்னவ் பத்துருக்கள் பிரிந்திட, இன்பமும் வந்தையுபென்று, இவை அபிரியாசபாகவே தொடர் வக்கர், பிரபாபிரியாசிகள்— திரிபுப ஸ்பாண மில்கை அறிவே ஞானமர் பிலவடிகின்ற ஆத்ம கபாபாபாய் சிக்கிற்று, அபிரியா கிச்சயத்தை அபிரியாபு, கொம்பிடு பந்தியென்று அபிரியாசிப்ப பந்தியிடுந்தபாபாபாபிடுநாமென்று, அவ்விசாத்தி பிரிவி பிரிவி சாகவகையும் லீலையும் சரிவாதனை பிரிந்தி ஸ்வகாபாபிடுப் பெருந்தி திரிபலபாரிருந் தாக்கள்— பந்தாபுலப் பிரபாணபென்னும்படி. ஞானகாபாபாப லீலை பிரிவி பண்டாபா ஞானசரிசத் தால் பாசாசித்த சான்னதிலும், பாபவகிய ஆகாயத் தில் ஸாதபிரிதனாசன், வெகுதாபாபிடுநுமபடிசென்று கொம்பாசிகின்ற பிரபாப ககாமுந்சிகாக்கிக்கு ஒப் பாகிய ஆகாயத்திற்சென்று அபிரியலும் அவை களைப்பாத்தாக்கள்— அள நிலைத்தாயும் தெளிந் திருக்கின்ற பிரிபாபாபும் தென்றதாற்றினது ககம் தையலில்லாததாய் மிகுக்கின்ற சிதகாயத்தில், பந்தியிலாததிலும் வெகாய்ச்சரிசிக்கின்ற சித்தர் கண்கணிகளாக்— அபிதித் திரிசாசிலும் இராட்ச தாக்களும், பிரபாபகருந், கண்காற்றிருக்கின்ற ஞானி ஸாய் பிரபாபி, பாக்கையப் பிரபாபி, ஓட்டை ஸாய் பிரபாபி, பந்திகையப் பிரபாபி மிகுக்கின்ற ஸாதகாபிசாயகாபாபாபிகளின் வரிசையாக ஆகா யத்தில் பழன்று— களிப்புண்ட கிருத்தத்தையுடைய இராசிகிற் கூட்டங்களும், வெழுண்ட வாயுவினுற் சாத்திக்கின்ற வெண்ணையவை சங்ககதியும், கவரில் ஸாத கிப்பற்றிய சாத்தி வினாசாதத்தில் தெளிசின்ற ஞானதா, தபாதந் கண்களும், ஸாதுதப்பட்ட சித்தி சத்தையப் பிரபாப, சாத்தியிலைமக் வதனிக்கின்ற கற் பாத்தமேகங்களும்கண்கள் கூட்டங்களும், பண்டாபி. —

ஆளநிலைத பதின் புகை ஞானகணிக் ஸவர்க்கு மையாமகபாத தாவும் கண்ணுக்கொப்பாய் மிகவும் கொடியாதத் திரிபுருக்கின்ற பந்தையான கிருளே

§ இம், சகலமுத்தியித்த பாமென் தெளிற்றித்தனாத்திதில் ஞானத் தத்தையவை வறுவையுதே சாதகமென்பதாம்.

§ இம்மு சபோதித்தித்தபரோஷனும்பரோஷனும்பொருட்டுசாதக ரிலக்கணம் பிரித்திப்பாதே சாதனமுற்றிற்று சாத்தியமாயாதி பெளதிகங் கரைத் தாதிவாக்கவரூப மாயபேதமான தென்பதாம்.

சக. இதுவுமது.

சக. புத்திரரைக்
காண்டல்.

சஎ. துக்கநிவர்
த்திசெய்தல்.

சஅ. லீலையை
முற்றுவினாவுள்.

சக. தேவிலீலை
யினையுநீங்கப் போ
தித்தல்.

யுடையதாயும், சீர்க்கொண்ட செவ்வியன் இதைத் தை
யுடைய சூரியனும், அருக்கிணிகளும் பாயவெய்திய பாயா
சுத்தை யுடையதாயும், கொல்லப்பட்ட இவ்வயுடைய
ளியாயவையுமுடைய பாயவெய்தியவர்களினும் தெய்வப்
ந்து.—கொக்கின்பெருந்தெய்வத்தின் அருந்திகளி
யிடத்தில் எய்திப்புகழேயும், என்னும் கண்ணினுப்பிரம
னுண்டாய்க்கிய சிவர்கணியாவும் சீர்த்திநீர் துற்துற
முள்ள திரிபுனவங்கையுடைய அருந்திகளைத்
தவம்புறார், திரும்பவும் ஒருதலையெய்திப் பார்த்தி
தித்து பிரபலாண்டத்தைக்கொண்ட வசிப்பவர்களுந்
லீலையுத்தில் விரிக்கியவர்களுந் தவம் பண்ணத்தை
யடைந்தார்கள்.†—அருந்திக் கண்ணகையாவும், உருவி
னாரும், புத்திரரும், தவம்புறவர்களுந் தவம் பண்ண
மணவனு விட்டபுனவந்தவர்கள் தவம்புறவர்களுந் தவம்
ரிஷயமாயிருந்துந் தவம்புத்தில் சத்தியம் பண்ணியதை
அடைந்த லீலையானவன் விட்டபுனவர்களுந் தவம் பண்ண
வைப்பவர்க்குக் கடினமாய்க்கொண்ட சத்தியத்தை செய்ய
தான்.—இவ்வயுடையபாய் பாயவதையுடைய ஒத்த
லீலாதேவிகளை வளர்த்தவையுடைய பாயவதையுடைய
தென்று தவங்கள் தரிசித்தவப் பூதித்தவர்கள், அதின்
முத்தினுமபாய் பார்த்து என்னும் பாதபரிதாபர்கள்
மரிக்க, காங்கையைத் துக்கிற்று துக்கத்தைத் துக்கி
வீர், லீலையானவர்களை தரிசித்தவர்களுந் தவம் பண்ண
யாதபுனவனும், பாதபரிதாபனும் பாயவதையுடைய
யென்றுசொல்ல, பாதபரிதாப லீலையானவன் பிர
காத்தொட்டு அவர்கள் தவத்தைநீங்க.—சதன்வதி
லீலையென்னுமிருந்ததும் அன்னித்திதில் அருந்தியபாய
மானார்கள். சகதத்தை இவ்வயுடையபாய் தீனை
ததை பார்த்துமுடித்தோம், தவபுனவனும் தவம்
தென்னவென்று சதன்வதித்தோம், தவபுத்திநீ
கின்ற சமநிலையிப்பாய் பார்த்த வரகாணையினுள்ள
வர்கள் என்னைக்காணுதவையுடைய, இவ்வயுடைய விட்ட
லுள்ளவர்கள் பார்த்ததற்கும், என்னவென்று தெய்வ
வந்துக் கொப்பான லீலையானவன் கொல்லிகின்ற
கேட்டான்.—ஞானப்பிரபாத்திரலில்லாமல் தவிக
மத்துவிதமாகாது, கண்ணெனும் பாயவையுடைய
யாமல் ஞானத்தை யடைந்தவையுடைய தெய்வமாய்க்கற்ப
மானது உனக்குண்டாகவில்லை, ஆதலால் தவபுனவ
லுள்ளவர்க ளுன்னையப்பாய், இப்பெருந்த

† இம்-ஊதுதமலியாபகத்தினுண்டான வுபுரண விசத்தியங்களை யுதாரண
பார்த்திசயித்ததாம்.

இ. முப்பவங்
களைக் காண்டல்.

னென்னும் பாவனையிற்றந்த ஸ்வரூபஞானத்தை உணர் தலினால் பேதமாக நீசங்கற்பிக்க இப்புத்திரர் முத லாயினோர் பார்த்தார்களென்று சரஸ்வதிசொல்லிய வுடன், "சரஸ்வதியே? உனதுகிருபையினால் வெட்ட வெளியாக எனது பூர்வசென்மம் யாவையுமறிந்தேன், திரிசுணங்களினாலுண்டான பாவமுநீங்கினேன், பிர மத்தினின்றும் வேறுருவமாய்நீங்கி யெண்ணாறு சரீ ரம் நானாவிதங்களா யெடுத்தேன், முன்னமே, மாயா விகற்பத்தினாலுண்டாகிய உலகங்களாகிய தாமரை புட்பத்தில் வசிக்கின்ற வண்டுகளைப்போல, சகல வுலகங்களிலுஞ்சஞ்சரித்த வித்தியாதரஸ்தீரியாகவும் வாசனையின்மீமையால் நரவடிவாகவுமானேன்.—

இ. இதுவுமது.

மற்றொரு மாயாவிகற்பமான லோகத்தில், இந்தி ராணியாகவும், பத்திரவஸ்திரத்தைத் தரிக்கின்ற வேடஸ்தீரியாகவும், வலையை அறுத்த பறவையாக வும், சுவராஷ்டர்தேசத் தரசனாகவும், கொசுகாகவும் பிறந்து, இவைமுதலாகிய பலசநங்கனி லுழன்று வாடி, சமுத்திரத்தினலையி லீலகின்ற துரும்பைப் போல மாயாவசத்தில் ஊர்த்தகதியும் அதோகதியு மாகக் கலங்கினவென்னை, முத்திரைத்தி லேற்று வித்தாயென்று இந்தலீலை தோத்திரஞ் செய்தபின் இரண்டுபேர்களும் ஆகாயத்தி லெழுப்பினார்கள்.†—

இ. பின் சிரு
ஷ்டியைக் கண்டதி
சயித்தல்.

யோகமார்க்கத்தினால் ஆகாயத்திற்சென்று பதும வரசனிடத்திலடைந்து அவனது சரீரத்தைப்பார் த்து பின்பு அப்புறஞ்சென்று இப்பதுமனிரண்டாஞ் சன்னமாகிய விநோதவரசனை அடையவும், அத் தருணம், அவ்வரசன்மே லெதிர்த்துவந்து கடுமை யான போரையுடையவனாய் ஒப்பற்றவேலையுடைய சிந்துவரசன்யுத்தத்தைத் தொடங்கி மிகவுமடிக்க, ஆகாயத்திலிருந்து மயிலையொத்த சரஸ்வதி லீலை யானவர்கள் பார்த்தார்கள், இரண்டுசேனையும் யுத்தம் பண்ணின.— அளவற்ற யிருவர்சேனைகளும்நமனமிங் கும்படியாக கொடியசண்டை பொருதுங்காலத்தில், எட்டிலொருபங்காகும்படி எதிரியினால் இவன் படை மரித்தமாத் திரத்தில், மரித்தவர்களது பிரேதமலை யினால், மறைந்தானோ போரைக்கண்டு பயந்தானோ

இ. இதுவுமது.

¶ இ-ம். அகம்பாவத்தோடும் அஃதினமயோடும்பெற்ற ஞானத்தின் பலா பலனை யுரைத்ததாம்.

† இ. ம. பிரமத்தினின்று நீங்கினமுதலிதுபரியந்தம் வியாபித்திருந்த பூரண ஞான முதயமானபடியினால் அதில்குமிளித்தவடிவங்களியாவந்தனது வடிவமாக தெரிந்ததாம்..

முற்பவம் அநிலித் தல்.

துங்குகொள்ளக் கடவாரெயன்று அன்பினுடன் தன துங்குத்தினுல் அன்னவானது திரைச் சாண்வதியான வன் னப்படுத்தி அனுக்கொடுத்தவுடன், தனதுபலகையினை மனத்திலிருத்திப் பாயாந்தகராநீங்கி, லீலை நோய்க்கடவுள் கருகின்ற பனுவலவசன் தனதுவடிவ மாகப் பரத்தான், ஆக்துப்பொருந்த வியப்புற்றான், பகையையபவனு இழந்தவிற்பென்ன வென்று அதி

சூக. முருகர்வெழு பது வருக மன மயங்கத்தீர விரைத் தல்.

சுபிந்தி—மதநாகைய இவர்களால் பாலையயத் தித்தேதென்னென்று சித்தித்து அவர்கள்பாதத்தைச் சரிசின் பற்றிற்று, சிவன சகத்தின் சரிசரிக்கி னவ்வான்முதலா இச்சரிசத்தில் வந்தபின்பு அதிக பாலா பொழுகுவது மடத்துடியால் மடத்த சசல முகத்தென்தேன், இதைன்ன பாலாவித்திசுமென்று அசான் சிக் கடிப, நருண்டோ வடிவாயுள்ள சாண் வதி யனுக்கொடுக்கெய்வான்.—மகாரெய்க்கின்ற

சூக. மயங்கத்தீரப் போதித்தல்.

விபிமாயக்கருவந்தரின்பு, அக்காலத்தில் அவ்விடத்தி ல்லமாய சகலினைகன்ற மகாரிபாசாயானது மிகவு முண்டாசரிதரும், ஆவாத்தையென நினைந்துபரி சித்தபலகை மயபலையுண்டா நின்பனதில், சேய்கன்ம மகாரிபாசத்திற் பாதத்தின்பதான வழுபதுவருட லானது உவமத்தினைகன்தென்தறி யறத்துபாப

சூக. இவ்வழகம்.

மயம்.—ஒருமுருகுத்தனானத்தில் அருக்கலால் வரு கவனம் கொம்பலகைதென்தறி தருகும்பு, நிக்கையானா வது, மகாரெய்க்கினைகன்ற சகலத்தில் வநா விதாசக விபத்துத்தறிதும், மிகுந்த சகலாணங்கள் மயிபயது முகக்கினை, உண்ணாநூலெம உவக்கு ன்வருக, அநாதின்கை பரபாதத்தி லிருக்கின தும், உவகன்ற விபலையடிப்பதும் ஒவ்வையும

சூக. இவ்வழகம்.

பாபமயம்.—சுபந்தமுடையமுன்னற கபவததினால் உவந்தறிதும் உவ துநயன்னருபத்திலிருந்து பாசா கிக்கலும், சிவந்தறிவாத முழகதைகனத் தெரிட் டுக்கிள்குக்கு மருவத்தின்பிடித்த பிச்சானது மயா வத்தி னிசுருகின்ற மரபையப்பேயை, திவையைய டிவையா ஒவ்வகருக்கு சகலானது சத்தியகித்

1 இ.க. தெய்வனுக்கெகத்தினுல் முன்னுதமமாக மாகாவிர்த்திரத்தைப்பார்த் ததிரைத்ததாம்.

2 இ.க. இறந்து சித்தி மயங்கத்தினுல் உவ மருகிக்கற்பத்தாற் காவனாடி தெற்றினதெவன்றி எதாத்தமயின் தென்பதாம்.

3 இ.க. தவானது மயாலித்திரத்திற் தெற்றினதெவன்றி ஆதமன்வருப மான தெய்வனென்பதாம்.

கூ. எ. இதுவரையில்

[illegible]

முன் தோற்றுவித்தேயன்றி கொழுநுழிதென்னு மாயவன்மத்த லிவ் தென்னு மாய

அருட்களின் படைபினது சப்தமும், அலைவுற்றலராதின் பப் பைத்திலுள்ளவர்களின் சப்தமும், இடியைப் போல எதிர்த்தெழ வடவாத்தினியைப்போல சப்திக்காமப் புகின்றியினது புகை பெங்கு முடிக்கென்ன, தேத்திரமும், கிரோத்திரமும் அழிந்தன, பாகரின்சின்ற பர்ப்பைபழிந்தது, இக்கேடனைத்தை மும் பந்தபகவதமலிலையும், சாஸ்வதியும், அரகணும், அகவசனும், பிரத்கியட்சமபகப் பார்த்தார்கள்.—

க.அ. இதுவுமது.

யுத்தத்தில் வீரமுள்ள அரசனுடைய மனைசியானவன் பிரபித்து நரிக்கமுற்றவன்தான், இவளுடன் வடவாதின்றிதபழியானவன், அரசனே? அரண்பனைரி அன்ன பாகரின்சைவையும, மிகுத்தனங்கையும், சத்தாழித்கன் கொள்ளையிட் பார்த்தென்று சொல்ல அனைத்தெட்ட கிரீமதவரசன் என்பக்கத்திலுள்ள

க.க. லீலைவழவ மாகிவலத்தபழிய லீலையின் காரணம் வினாவதல்.

பிதகியானவன் உங்களுடைக்கலென்ருசொல்லி யுத்தத்துக்குப் பாயினான்.—சண்ணுடரி லெதிரிட்ட தனது சபையையப்போலவந்த கிரீமதன் மனைசியாகிய லீலைபா, பதவன் மனைசியான இந்த லீலையானவன் ஆர்ச்சியானத்து அருமையான சாஸ்வதியைப் பார்த்து தூதனபாகவா லையின்விடத்தில் வந்திருக்கின்ற அண்கை பென்னென்று கேட்டவுடன், சந்திரபித்தையுடைய சாஸ்வதியானவளப்பயக்கத்தை நீக்கிச் சொக்கத் தொடங்கினான்.—நின்று புகுடனூ

௪௪. தேவசந்த கம்புண்பொ இவ் பழிய லீலையானித் திறனை.

கிபவது ன், உன்னிடத்திலிருக்கின்றவானுசாயினால் உன்னையிரியபற்ற கருத்தற்ற மகனசபயத்தில் திரை த்தான், அந்திரிகின்மலியை அங்கிடத்திலுண்ணப் பெற்றான், அன்பமிருந்த மகனத்தில் யாவருக்கும் சித்திதது அடைதும், தன்முன்விருத்ததன்றி கண்ணு

௪௫. இதுவுமது

மூரின் கொழுந்துற்று போ.—மகனமும், சந்தமும், மனைபயக்கமும், சாக்கிரமும், சொப்பனமும், கழுத் திரையிப இமை கருததுப் குற்றம்பெருத்த ஒன் த்விடத்தில் ஒன்றிசனாதபடியாதல், இல்லையென்பது உன்னதென்பது கவங்கமுற்ற மகனவின்வ லை, அள வின்நி விருத்தியாகின்றது, குற்றத்தப் வனுபவங்க ளானவை இசன்னிவிதாய், அவைகளைக் கேட்

௪௬. இதுவுமது

பாய்.†—முன் வனுபவத்துக்குத் தகுத்தமுதலாக கெவ்வாசாயிருக்கும், பின்புள்ள தூதனபாகி ப்பத மாகக் கெவ்வாசாயிருக்கும், அவையால் உனதுவடி வன் உவது அரசரக உவது குலம் உவதுகடை என் னுமது, இந்த லீலையானவன் முன்செழந்திய உவது

; மும் பாய்த்திலுண்டான சத்தாவத்தைப் சிலயற்றவென்பதாம்.

னென்பவன் தனது வல்லமையினு லிவனைச் செயிர்க்க
 லென்றிடுமென்று என்னைப் பூசித்ததினால் நியமித்த
 மடியே சொரிந்து அவனாசனுவனென்று சொல்லுஞ்
 சாமரத்தில், உதயகாலமாகவும் அநிருப்படி யுத்தஞ்
 செய்து மேனொருங்கிய மொமையாகிய யுத்தகனத்
 தில் இரண்டி டத்திலுஞ் சேனையொன்று மில்லாம
 னிறந்தது. 9]— சிந்துவென்னும் பெயரையுடைய வர
 சனும் விரமூர்வ விரோதனாகிய சம்பந்தமுள்ள வரச
 னும் மில்லுகளையெடுத்து, சந்திரனுஞ் சூரியனும்
 திருஞானும், அடியமும், விடப்பட்ட அங்குனினால்
 வன்வி த்து நிறைந்தார்கள்; முன்னெ தூக்கின்ற வெ
 ம்பயவ பாணங்கனின் கூட்டங்கொண்டு அக்கினிச்
 சுவலை விரயமித்து யுகமுடிவைப்போ லீருக்குமள
 வில், சிதவா கடத்தானின்ற சாரதியும், இரதமும்,
 தனும், அறுபட்டி போன்றையான விரோதவாசன்
 தனியாகுங்— அந்தந்தந்திர பாணத்தினால் வச்சிர
 கவாஞ் சித்திரிழும்படி பிளந்து, தேகத்தி னவயவங்
 கம்பாஷர் பிளக்கப்பட்டுச் சின்னாபின்னமாய்ச் சிதறு
 மளவின், வலிவைநீக்கி பூநிரிற்சாய்த்த கிரோதனைப்
 பார்த்து, வெவ்வாயையானே றுதனலீலை கொக்கி
 வன்னாயக னுமிர்ந்தியுஞ் சபயத்தை யடைந்தான்,
 இவ்வாய்ப்பொருத்த யான்செல்ல அருளென்று சொ
 ன்வையத்தொத்தில், அத்தாயாகிய சாஸவதி யனாக்
 கிரகித்தான், அந்த லீலைமும் அகையத்தில் லைசாகிப்
 போனான்.—மேகமண்டலத்தைக் கடத்து, வாயமண்
 டலத்தைக் கடத்து, வெய்யவான சூரியமண்டலத்
 தைக் கடத்து, சமீபமான மகத்திர மண்டலத்தைக்
 கடத்து, மேற் சத்தியலோக முதலிய தேவலோகங்
 களைக் கடத்து, பெருத்தானின்ற இவ்வண்டத்தைக்
 கீழித்துக் கொண்டுபோய் சவமுதலான மேதாவா
 ணத்தைமும் ஊடுறவி, அளவும், அந்தமும், இன்னத
 தான தத்துவ சித்காயத்தை சிக்கிரத்தி லடைந்
 தான்.— அளவில்லாமலும் வேகமாகக் கருட்டினு
 னும் கடக்கக்கூடாததாயும், அத்திவளம் காய்த்திருக்
 கின்றனவியல், உதித்த அளவற்ற பிரமண்டங்கள்
 ஒன்றையென்று பார்த்தக்கூடாததாய் மிகுக்கின்ற
 அளவண்டங்களுக்குள், பெரிதாவ ஆவரணமேதாவ
 னது அருதில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற ஓண்டத்
 தினான் மூலாகவத்தைக் கடத்துபோய் மதுவாச
 வது பகோதரிதவ அத்திரிதத்தைச் சித்தநான் 10]

எக முற்பவம்
 அடைதற்குதுவா
 னயுத்தமுரைத்தல்

அ0 புதியலீலை
 புருடன் செல்லு
 மிடத்திற் செல்லு
 தல்.

அக. இதுவுமது.

அஉ. இதுவுமது.

* இம் தவரீகோவிலையே யிதற்குஞ்ஞானமென்பதாகும்.
 : இம், தெய்வனுக்கொத்திருந் புதியலீலை மதுமணிக்குச் சேர்த்ததாம்.

அந் விரோதன்
முற்பவ மடையச்
செல்லுதல்.

அச. முற்பவத்
திற்புருவிக்கு ரிமி
த்தம் அபேதஞான
த்தாற் பேதஞான
த்தைத் தடுத்தல்

அதி. ஆதிபெள
திக சரீர மறைந்த
தியாடுதெனின்.

அசு. இதுவுமது.

அச. முற்பவம்
அடைந்து முத்த
னாதல்

பெருங்குளம் செய்யும் கன்னிகை நிகைந்த புட்
பங்குளினால் மறைக்கப்பட்ட பித்தேந்திரசாஸ்திரியா
லீலை? எழுந்தா யானவன், சித்தேந்திர சாஸ்திரியா
வதியினால் எப்படியோ முன்னிதரில்லி, மவந்தோ
பென்ற கல்லாய்ச் சித்தேந்திர சாஸ்திரியா விகி
கொண்டு அவ்விரத்தின்தனது கற்புநுணைகொண்ட
பங்குளத்தில் அப்பதியலீலைக்குத் தரிசை, நீண்டகால
யான மகனான விரோதனாகியவன் தந்திர சிவனு
னது ஆசாயத்திற் சென்றது. அப்போது நிகைந்த
புண்டா லீலை, சாஸ்வதிவென்னுமாத்தவ் அவ்விரத்த
சிவனைப்பார்த்து ஆசாயத்திற் சென்றபின்வந்திற்
சிறந்தமாதர்களைத் தானநிபாய்க்கிக் கொள்வானுனது
நகரத்திற்சென்ற மதுமய்ச்செய்த கிழந்த வந்தப்பு
த்தை அனைய, உன் சென்ற இவ்வந்தவன் வந்திர
ஞாபுத்தான லீலைகொண்டிருப்பார் பார்த்தார்.
சுவனத்தினுற் செய்த கன்னிகைத்தின் கற்புநுதிய
சிவனைத் தடுத்தித் திருப்பாடி சித்தேந்திரன் பித்தே
லாபந் தடுத்தான், பித்தேந்திரன்மனைகள் தனதாதி
பெளதிக சரீரத்தைத் தாண்டி மவந்தினைவண்ண
கிக்கெட்கவும், கற்புநுதிய கற்புநுதிய சாஸ்திரியா
நிஷ்டையினால் மரித்து நிகைந்திருந்த சரீரத்தை இர
ந்ததாடுமன் பெண்ணிற்சென்றவன் கந்திரிசெய்தவ
வக்கினியினால் தான் பண்ணித்தான், இவ்வாதிவா
கிக சரீரத்துடன் நியிபுழங்கினவன் பித்தேந்திரன்
லீலைத்திவிந்து முன்பித்த லீலைபாசுவன் சரீரத்
துடன்வந்தானென்ற யாவரும் விவரமாகக் காணாதி
வாக்கி சரீரத்து வந்தித்த வந்தினைப் பித்தேந்திர
யால் ஆதிபெளதிக சரீரத்தை நித்தேந்திரத்தின்
இந்த லீலைக்குச் செல்லி, அத் துணை லீலைபாசுவன்
இப்போது நனைக் காண்க, விவென்று சாஸ்வதி
யானவன் மனதற் சங்கற்றித்த சாத்திரத்தின், தெரி
யாதிருந்தவர்கள் பித்தேந்திரமான் வண்ணம், தான்
பெற்ற செல்வங்களைப் பித்தேந்திர லீலைபாசு
வன் அத்தேவிகளின் பாதுகளை வண்ணத்திற்செய்த
சுஞ்செய்தான். அ— ஞானஸ்வரூபிசாஸ்திரியா
யும், புராதனலீலையும், துதலீலைமய, கற்புநுதி
விடத்தில், பித்தேந்திர சாஸ்திரியானது வந்த
யை விட்டதுபாசுவன் சாஸ்வதியானவன் சென்றதன்.

† இ-ம். விரோதஸ்புரண முன்னுள்ள பாவனாத்தொடர்ச்சி.

* இ-ம். பிரமாப்பியாசமுநிச்சியா சாதிவாதி சரீரத்திற்செய்தவர்களுக்காதி
பெளதிகசரீர மறையுமென்பதாம்.

அ.அ. வினாவிடை

அ.க. தேவியனு
க்கிரகத் தெழுத்
தருளுதல்.

அ.அ. வினேகமுத்
தருதல்

யை சிட்டுவிடவும், பிராணரூபமாய் மூக்கினுட்
சென்று உலர்ந்தசரீர மியாவும் பார்த்து வியாபிக்க,
சூனிரச்சியாகி இரத்தமுண்டாய் கண்ணிழித்துப் பரித்த
வாசன் எழுந்தான்.†— இவ்விடத்தி லிருக்கின்ற
வர்கள் யாரென்று பெரியரின் சப்தத்துக் கொப்பாக
இப்பதுமவாசன் கேட்கவும் அங்கிருந்த லீலையான
வன் அரசனை நாய்கரித்து யான் இத்தேகத்துக்குத்
தருத்த பனைவி, உன்பங்கத்தில் வணங்கின இப்
பெண் ஹரென்றுகேட்க, என் வடிவத்தைப்போல
நீர் மனது கினைத்ததினால் நீ கருக்கவந்தவன், இவ்
விடத்திருப்பவன் பரிசுத்தபாகிய சரஸ்வதியென்று
பலமாலிலீலையானவன் தெரியச்சொன்னான். — இப்படி
யென்று லீலைசொன்ன மாத்திரத்தில், பாதத்தில்
வணங்கிய இப் பதுமவாசனை சரஸ்வதியானவன்,
தனது பாகாசிக்கின்ற வழகிய வத்தத்தினால் சிரசைத்
தொட்டு நீ பாகியர்களுடும் சிறந்து வாழவும், நல்ல
கீர்த்தியும் மேலாவசப்படுத்துவனவழர், சுகத்திலுள்ள
சனங்கள் விளங்கவும், தீமைகளைந்து நீங்கவும்,
எவ்விடத்தும் பாகாசிக்கின்ற மகான்கள் நிறைந்
திருக்கவும், நீ கருத்திருப்பாயென்றருள்செய்து, நின்
மலமாவ சரஸ்வதி தனதிடத்திற் கெழுந்தருளினான். —
சரஸ்வதியொழுக, நாமகன்வாழ்க, சலைமகன்வாழ்க
கடவகென்று இனியாயாகத் தொத்திரஞ்செய்து,
சகரவர்த்தியான பதுமவாசனும் பாகியர்களும்
என்பதினையிரவருடம் பூராலன் செய்தபின்பு,
எழுலையாகிய பெரியசாஸங்களை எப்போதேசெ
த்து சரஸ்வதியானவன் முன் வனுக்கரசுக்குளையத்
தவன் முத்திபுத்தான் பூபிரிவிருந்து பின்பு பாகா
கற்பிரிந்தாலும் அற்பமாகிதுங் கெடாத வினேக
முத்தியான கீமாகத்தை யடைந்தார்கள்.†—

லீ லை க தை.

மு ற் றி ற் று.

† இம் உத்தரவாசனை போகிஞ்சுவன் முத்தர்மளாயிருந்துபின் வாசனாகியவன்
பாஸி தருதலானது. அரதனம் பாரதனயென்னுமிரண்டிற் பாரதன வடிவ
மானதாம்.

† இம் உத்தரவாசனை போகிஞ்சுவன் முத்தர்மளாயிருந்துபின் வாசனாகியவன்
வினேகமுத்தியைப்பெற்றதாம்.

க ழ க ட க ம த.

அவதாரிகை:

[illegible]

030

க. பிரமமே நித்
தியமெனல்.

உ. பிரம மொன்
றே நித்தியமெனி
வ், சீவன் யாதெ
னின்.

நட. பிமமப்காச
மேசுவரையின், மன
மென்பது யா
தெனின்.

சு. பிரமபிரகாச
பேதமேமனமாயில்
சகத் தென்பதியா
தெனின்.

[illegible]

அக்கினியை ஏன், எங்கு, எப்போது வைத்தார்கள்
அப்போது வந்ததில் மிகுந்த பரிசு, அவை வைத்த
முகத்தில் சிபித அனாவினது சாலைக்கு வந்த
பாக வந்தது சந்திர சினைவந்த அனாவினதை
யடைபார், தானையான சுவைக்கு இவ் வகையான
காரணமாக சிபிதனை வைத்தார் சிபிதமார், சனமார்,
பிசிகிருதமார், பானமார் என்னென்ற பாகவந்த
தங்கள் பகுத்துச் சொல்லுவதாகத் தீர்மானித்தார்
விகற்பங்களினால் விரிவின்ற பானமாரை, சிபிதம்
காரணமாய் இந்த பாகவாய் முண்ட, மூத, பானினை
தேர்வார்ப் பானிய ஏனையகாரணமாக மூத
குபமே வைத்தார், மிகுந்ததனால் வந்தது வந்தது
ஞானமாகிய பிசிகிருதமார், பானமாரை பாகவ
சிக்கும், காலங்களினால் பிசிகிருதமார், பானமார்

4 இம் சகத்து ப்ரமாணியைவ், அதுவா கவியக
மென்பதாம்.

† இம் பிரம்ப்ரகாசமானவியேதானமே சிவனெனாம்.

இம் பிரமபாகாசத்தைப் பேதலாய்விட்டுச் சமசுத்தி மனம் வந்ததாம்.

இ. இப்படியா
யில் பேதலாகாதோ
வெளின்.

பாக மனதின் வாய்த்தினால் உலகமானது நிச்சய
மாம்.†— கட்டையென் றறியாத வரிவினால் கள்ளன்
ஞெற்றுவதுபோல, சான்ற பிரமபெனத் தெளிவுண்
டாகாமையின் சுகமுண்டாகும், நாசமற்ற பிரபத்
துக்கும, சிவனுக்கும், மறந்தவிடத்தும் பேதமில்லா
ததுபோல, நீங்காத சிவனுக்குஞ் சித்தத்துக்கும்
பிழங்குகளில்லை, இதைப்போல நிலையாதமனதுக்கும்.
உலகங்களுக்கும், அற்பமும் பேதமுண்டாகாது.†—

க. இதுநான்
திருந்தபந்த மியா
தெளின்.

இது காமமாகிய ஒருகதை முன்னமே பலம்
பெருந்திய இராட்சதயானைன் சொல்லிய முதிர்ந்த
கிணைவினால் அறிவினென்றாய் அருந்தக்களியா வையும
தெளிவுப்படி தெளியச்செய்வதாம், அதைநீ கேட்கக்
கூடியாய். இப்பயிற்சிக்கு வடபக்கத்தில் இருப்பவன்,
கந்தையென்னு காமத்தைமுடைய இராக்கதி பிறை
போன்ற தந்தங்களும் பெரியவாயும் மின்போன்ற
விழிப்புமுடையவன்.— கறத்த பருப்பதத்தையே
பெண்ணடிவாக காமசரணங்கனாகச் செய்ததென்னும்
படி சந்திரசிப்பவன், இடியையொத்த புன்சிரிப்பை
முடையவன், இராபற் கழலு மச்சத்தைப்போல கழ
லப்பட்ட கண்ணையுடையவன், பெரிதான சரீரத்
தைச் சூக்கின்ற இரண்டு தொடையும் பேரிச்சுடா
மென்னப்பட்டமுடையவன், வாயாநின்றமுகலைக்
கின்றதுகின்றமகம் வாரிசிய முறத்துக் கொப்பாக
வுடையவன்.†— விசாலமான பூமியின்கண்ணுள்ள
பிராணிதனைத் தையும பகலுமிசவுபாகப்பெய்யும்
ஊழிக்கணைப்பாந்தணியாத உதாக்கினியினால் பவ
கொத்து, தடிவமாக பாகாக்கின்ற சம்புத்தியில்
பாக்கப்பட்டின்ற பிராணிதனைத் தையும சமுத்தி
ரத்தியிடத்தில் விழுன்ற வானுடைப்போல புகிக்
கில் அற்பகாலமாக சிவன் மெலிவுற்றிருக்கும்.†—

அ. கற்கடி
கிற்றித்தல்.

வருஷத்தினால் தணிபுள் வானிலைப்போல உதராக்
கொழிபுள் கொஞ்சத்தணியும், குற்றவ்வராமம் இங்
வுதராக் கிணைய தணிப்பதற்குத் தவறுசெய்து பிரப
தேவ வானுக்கொத்தினால் பெற்றாக் கொள்ளுவோ
மென்ற, இப்பயலிக்குப்பிராய் ஸ்னானஞ்செய்து

† இயங்காமல்கொண்டகாமே சகந்திபலத் தோற்றமென்பதாம்
† இ.க. பிரபந்தகாமே சிவன்முதலிய வாயுமாய் விளங்குதலிற், அபேதமே
யாபென்பதாம்.

* இம் கற்கடியின் விழுதையறியில்க்கும்பொருட்டவருடைய வாயவங்களை
வருணித்ததாம்.

† இ.க. போகக்கைக்கு சிவித்த மதை மிகவுமனுபவிக்கத் தோற்றினதாம்.

க. 0 உமாசுலா
மூர்த்திபிரசன்ன
மாது.

கக. கேட்கவே
ண்டு மயிப்பிராயத்
தைதச் சிந்தித்தல்.

கட. விரும்பின
வாய் சொடுத்து,
அதை யாடையுங்
கிரம மருளுதல்.

காட. இச்சையில்
வெற்றி வாடிவாழ்தல்.

கூட. மண்ணின்
இச்சைசுவைறுத்தல்

கடு. நிஷங்காய
தவஞ்செய்தல்.

9 இம். தவச்சின்ன முறைத்ததாம்.

இ-ம். மிகவு மனுபவித்த புசிப்பிற் கைப்புன் டாசதன்.

[illegible][illegible][illegible]

கௌ நிஷ்-காமதப
சிஞல்ஞான முண்
டாகுதல்.

கௌ. பிரமா வ
னுக்கிரகித்தல்.

கஅ.சீவன்முத்தி
தன்மையில் நின்று
விதி யான வுண்
வைச் சிந்தித்தல்.

ககௌ. உபதேசி
த்த பு சிப் பெ தி
ரிடல்.

உ0. கிடைத்த
வுண் வின்றன்மை
யை விசாரித்தல்.

னோமென்று இமயபருவதத்தில் அரிதான தவத்தை அடைந்து ஒரு சங்கற்பமு மில்லாமல் சலனத்தை நீக்கபுசிப்பின்றி மனம் ஒன்றுபட்டு சகஸ்திரவருஷங் கள் நடத்தவும், கொடிய இருவினையும் நீங்கிற்று.†— இப்படி திமைநீங்கிய மனது தெளிவடைய பிர மத்தியானம் தனதிடமாகப் பொருந்தவும், இச்சக த்தை நிந்தித்து யாகத்துவேட மில்லாதவளாய் சகஸ் திரவருடம் தவசிலிருந்தபின்பு, பூரணஞானமுதித்த தென்று பிரமதேவன் தானேவந்து இக் கற்கடிக் கு ஒருண்பையைச் சொன்னான்.— நீ சீவன்முத்தியை யடைந்தாய், மனந்தெளிந்தாய் ஆகிலும் பழையவிரா ஷுதி வடிவமாய் பூமியில் ஞானமில்லாதவர்களும், கொடியவர்களும், கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களுடைய சரீரங்களை உனக்குணவாக சீவனஞ்செய்து சுகமா யிருப்பாபென்றுனுக்கிரகஞ்செய்து பிரமன் மறைய வும், அத்துவிதப்பிரமமே பாவனையுற்று சர்வமென் னும் பாவனையைப்பொருந்தி நிஷ்கிரியையான தற் பதத்திலிருந்தான்.†— இப்படி நிர்விகற்ப சமாதியில் அநேககாலமிருந்து சமாதியினின்றும் திரும்ப, நீங் காத ஆந்தத்தோடும் மனதுடன் சேரவே பழைய பசியைநினைத்து நானென்னுந் தன்மை சகத்தின்க ணுள்ளபரியந்தம் சரீரத்துக்குண்டாகிய சுபாவம் நீங் காதபடியினால் உலகத்தில் இராஷுத வமிசத்துக்குத் தொழிலாபிருக்கின்ற மாமிசாகாரம் புசிப்பனென் றும்.— பிரமனனுக்கிரகித்ததும் அப்பிரகாரமாத லால் அவ்வசனப்படியே மூடர்கள் சரீரத்தை அமு தாகப் புசிப்பேனென்று மகிழ்ந்து இமயமலையின் சாரலிற்சென்று வெற்றிமிருந்த வேடர்களின் நாட டைந்து அதிலுள்ள கானகத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் நீதியுள்ள வமைச்சோடும் அவ்விடத்தோரசன் வந்தனன்.— சோமசூரியாக்கினிக ளொன்றாகவந் தடைந்தாலும், அவைகளொளி மழுங்கத்தகுந்த மிகு ந்த விருட்டினால் மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற இராத்திரி யில் பயப்படாத அரசமந்திரிகள், பசாசங்கள்முதல் துஷ்டர்களைப் பரிசோதித்துவரவும், அவ்விடத்து அந்தக் கற்கடி பார்த்தமாத் திரத்தில் பசுமையான புசிப்பாவர், இவர்கள் உண்மைஞானமில்லாதவர்கள் மூடராயிருக்கின்றவர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் சீவித்

† இ-ம்.நிர்விகற்பசமாதியினுற் சகலவினைகளு நீங்கினவென்பதாம்.
† இ-ம் பிராரத்தசேட நீங்கும் பொருட்டு விதியானபுசிப்பை யனுபவிக்க வறி வித்ததாம்.

உ.க. அரசன்
சுமற்றவரைத்தன்.

உ.க. அரசன்
மது வீர முகந்
தல்.

உ.க. அரசன்
கற்கை கருத்த
வினாவுதல்.

உ.க. கற்கையில்
லாங்கைச் சீக்கர
ரொன வினாவுதல்.

உ.க. மந்திரிசொ
ல்லுதல்.

உ.க. கற்கையற
பிடி சொல்லுதல்.

ஜீன இயிசைவையுடைய விசாகத்தினியே கேட்பாடுபெ
ன்று வயிசைவையுடையவன் சொல்லத் தொடங்கி
னான்.— என்னிடத்தினிருக்கின்றாய்? நீ யின்விடத்திற்
பொல்லியாகல்லாய்? இவ்வன்னுள் இவரச்சுல்லையெல
அழகாகக்கேட்டே அபென் தாசல்சொல்ல, இவரசுத்தி
யுடையவருநிருக்கின்றதென்று எந்நேரின் நுகைத்த
பாத்தெடுத்தின், தெவடிய நகரூயிரகாசத்தினால் அவ
புதவனவன்கொண்டாயிற்று, எவ்வளவுப் பம்பாயா
மக, கைவந்தியைவையுத்திறந்தவன்னு கீவரு
நிதம்பககீவியென்ற அராய் சொல்லுவான்.—

அவன் திறந்த பம்பாயைவந்தவந்த முயற்கையுதவ
ன் இல்லையென்று சொல்லியபிறகு அற்பகாரியந்
தில் அற்பகாரியவர்கள் அறிதம்பியவர்கள், கொய்
மகையினவன் துட்பவநினினால் விஸ்வாந்தியடைந்த
தவனவன்கள் கவனவையிதந்தைச் செய்வார்கள்,
தெவநயிருக்கின்ற உன்னையெடுத்த அநிகைகளை
பகையெவன எழுது வீரக்கற்றுவது தவனியிரெட்.

அவ்வையுதவ துராயப்பெய்க்கைகளை விடு, உன
தெவனத்தந்தைச்சொல், எங்கள் சம்பந்தத்தில் வந்தவர்
கள் அவசரவினாவிரித்தெய்துக்களை சொப்பனத்தி
துள் கொடுப்பியென்று அராய் சொன்னவுடன்
வானாய், விந்தவாய், வல்லையாய், சந்தமுபா
யெ இவ்வளவில் பட்டினையுதவர்கொன்று அறிந்து
பாப்பையையெ அவர்கள் வானத்தை மிகவும்கிசரி
தவ குகையுதவ அவ்வையையப்பாத்தவ.— வானத்தி
னாலும், வந்தத்தினாலும், விழிகவியினாலும், சீவ
யாய்க் பிவனவன்களுடைய கவன்காற்ற பவைய
வன மிகவுமுயர்க்கிக்கும், இக்குணங்களை வயிப்பா
வந்தவாய் தெவியவன். பகையகளை செவ்வையெல
வின் லுயந்திரவதவகள் கீழ்க்கவனவன் ஆகனால்
கவையுதவையினால் இவர்களை யுறிவெயென் றுன்னி
நீக்ககாய் கூறுவென்று.— கற்கையவனவன் கொழ்க்
வந்திர் சொல்லுவான். பிவட்களுக்கெல்லாம் இவர்
அரசனாகும், மந்திரி நானுதவ, இவர்காலத்தின் எவ்
விடத்திற் பார்த்து உனவிசையப்பவன் துஷ்டர்களை
அடியித்தவ அல்லக்கவாய், பிரகாசகையுடக்கவாய், சிங்
டவகளுடைய பிரகாசனை இவர்க்கிவாய். வந்திநுக்
கின்விதம், இன்னிடம் வந்ததந்தைச்சுக்கற்ப மிகுவெ
வ்வுகொன்ன, திசுயிர் அந்த இவரசுத்தி சொன்னான்.—

அந்த மந்திரியினால் வனவையகனாக் திவவையகனாக்,
பெய்க்கவன்கின்வத பரிசுத்தவான மந்திரியினால் தீய

ம. எ. மந்திரி
முதற்சங்கைக்கும்
பதின மூன்றாம்
சங்கைக்கும் சந்த
ரங்கைகள்.

ம. எ. ஆறுசங்
கைக்குத்தரங்
கைகள்.

ம. எ. பின்னேந்து
சங்கைக்குத்தரங்
கைகள்.

ம. எ. பின்ன இர
ண்டு சங்கைக்குத்
தரங்கை, மெச்சா
னுத்தரம்.

மிருக்கின்ற மணங்கின்ற புஷ்பமாவீர்கள், அற்பமா
சிய அறிவினால் பிடித்துச்சொல்லக்கூடாமல் கலங்கு
விரகவாரியின் எரிந்த வுதராக்நிணிக்கு விறகாவீர்க
ளென்று இராகத்தி சொல்லும்.†— அமைச்சன்
முன்பு பொல்லுவான், களங்கமற்ற பிரமவஸ்துவை
புத்தகங்குநிலையுடைய நெய்தெனின், பனமுதலாகிய
ஆபந்திரியங்குனினுலுப் பட்டுத்தகரியதன்மைநிலை
முடிவில்லாததொன்றைப்போகியும், ஆதாயத்திலும்,
அப்படியெயும் பரமபணுஷ்கொப்பமாகியு மிருக்கும்.
அந்த அணுவுக்குள் முத்தின பிரமாண்டங்க ளனைத்
தன் உண்டாகவெளந்து விக்கும். §— (௨) விரால
முள்ள அப்பிரபத்துக்கு புறப்பில்லாத படியால்
ஆதாயமாம். (௩) நீகலாநாணமாக விருத்தலின்
விசித்த பூதகாரமன்றும். (௪) இப்படியென்று
கட்டிய யுத்தத்தரிய தன்மையினால் ஸ்திரமபகவில்காத
தாம். (௫) சந்தாயிருத்தலால் உன்னதாகச் சொல்லப்
பயிர். (௬) சொச்சமாக பாகாசித்தலினால் ஞானமா
கும். (௭) அபிபுத்தன்மையில்காத கிபித்தத்தினால்
உடையகிய கக்கைப்போதுமாம். ¶— (௭௨) மிகநெய்
தர சொப்பமாகவும் தானுகியுமிருக்கின்ற கிதகா
யத்தில் உலையாமதிகனாகிய சித்திரந்நைத்தரகை
பெறுதும். (௭௩) நங்காத கலங்களைத்தும் தனது
பங்கமாயவாயினால் அவ்வளவுவுக்கு அன்னிய
செய்வதில்லை. (௭௪) நீகலினன் கிறுலகென்றுமை
புறவங்களுள் இருக்கின்ற அச்சத்தினுருவாய எப்
பேரதாய்பிரபதாம். (௭௫) கலவாகிய வளத்துக்கலின்
சுபங்கத்தினால் சஞ்சரித்ததாம். (௭) சஞ்சரிக்க
வெறுவதாரின்மைவின்சஞ்சரியாததாம்,†— (௮)
தான் பெருந்துவதற்கு னெறெயிட மில்லாதபடி
பால் திறக்கிலையாம் (௯) உதாசலமும் சகல
வெருக்கலிடத்துஞ்சத்தபயத்திரமாயிருக்கின்றதி
னான் நிற்றென்பதென்று அசனருகிலுறையும் நல்லநி
யன்ன மந்திரிசொல்ல, கற்கடியானவர்கேட்டு மிகவு

† இம். இத்தபுதினந்து பிரிவையும் ஒருமைப்படுத்தவேண்டுமென்பதாம்.
‡ இம். அணுவுக்கணுவாகவையிருக்கின்ற பிரமமிய மண்டகோடிகளாகத்
தேவதாமதன்பதாம்.

§ இம். இவ்வாறுத்தத்தினுலும் பிரமங்குருப வெல்லமாயும் அல்லமாயுமிருக்
கின்ற தன்மைய விளக்கினதாம்.

¶ இம். இவ்வாறுத்ததாயினுலும் பிரமங்குருகத்தைப் பதானுகுண்டாக்கித்
தானுகவின் கித் தானுகவென்று மிருகவயின்றித் தன்மையாய விளங்குகின்ற
வததுவித்ததாயின்கினதாம்.

யமே கைம்மாறெ
னக்கூறல்.

சடு. அமுத தார
ணையே புசிப்பா
மெனல்.

சக. மகான்களுக்
கன்புசெய்தல்.

சள. அன்பிற்
பிறி வற்றிருத்தல்

மென்கின்ற எட்டிவனத்தில்நெருங்கியதிமாங்கனிக்கு
ஒப்பானவனே? உலகத்தின்கண் ணேருயிரையும்
கொல்லாமல் இருப்பாயென்று அரசன் சொல்ல,
அப்படியே கொலை செய்வதை விட்டேனென்று
இராட்சதிகொல்லவும், அளவற்ற மாமிசாகாமுள்ளவ
ளாகிய நீபசிக்குச் செய்யுந்தன்மையென்ன கூறென்று
அரசன்கேட்க, முன்னாளில் நிர்விகற்ப சமாதியி
லிருந்து எனது தராக்கினியைக் கெடுத்தேன், அவ்
வண்ணமே இப்பொழுதும் சமாதியிலிருந்து தணிப்
பேன்.— தெளிவாகிய அமுத தாரணையினால் வேண்
டிய காலமட்டும் சீவன் முத்தியிலிருந்து, அதற்குப்
பின் விதேசமுத்தி யடைவேன். அகத்தில் பூரண
ஞானத்தையுடைய நான் ஒருயிரையும் வதைப்பேன்,
இது சத்தியமென்று சொல்லி போக நினைப்பவனே,
பெறுதற்கரிய விஷ்டத்தை எளிதாகப் பெற்றேன், நீ
யெங்கள் குலப்பெண்ணாக எமதரண்மனைக்கு கூட
வந்தால், கொலைசெய்யுங் கள்வருடைய சரீரத்தை
யுணவாகக் கொடுப்போம், இத்தேகம் நீங்குமளவும்
நினைப்பு முதலாகிய வாதனைகள் நீங்காது.— ஆகை
யினால் பாவினின் சரீரமென்னும் புசிப்பைக்கொண்டு
அரிய யுதராக்கினி நீங்கி நிஷ்டையிலிருப்பாய், இவ்
வண்ணம் அன்போடு எப்போது மியற்றுவாயென்று
அரசன் சொல்லவும், இராஷ்டிர மகிழ்ந்துசெல்ல, சிங்
கக்குட்படையை பொத்த இராச மந்திரிகள் தமது பட்
டணம்போய் சுவணமயமாகிய வரண்மனையை யடைந்
தார்கள். சூரிய னுதயமானான், மூவாயிரம் பாவினை
ஆறுதினத்தில் அரசன் கொடுத்தான், இராஷ்டிரி
பெற்றுக்கொண்டான்.— இலட்சபியைப்போல அவ்
வரண்மனையிலிருந்த வடிவத்தை இராத்திரியில் நீக்கி,
இராஷ்டிரியாகி, மூடரான கொலைக்காரரை புயத்தின்
மேல் வைத்துக்கொண்டு, அரசனுடன் மந்திரிக்கும்
உபசாரங்களைச் சொல்லி கனகமயமான இமோர்ப்
பருப்பதத்தில் நிஷ்டையி லிருக்கப் போயினான்,
இன்றையவரைக்கும் இவ்வண்ணமே அரசனும், கற்
கடியும், சினேகமாணார்களுள் இராமனுக்குவசிட்ட
முனியானவர் சொன்னார்.†—

கற்கடிகதை.

முற்றிற்று.

† இ-ம். ஆபத்தர்கள் பிராரத்தகனமசேடத்துக்குள்ள வுபாதியைநீக்கி யன்பிற்
கலந்திருந்தனரீம்.

அயிந்தவர்களை.

2/21/1950.

முன் பிதாய்க்காசியின் கிள்குழுவை நவம்பரில் 1900
அதிக படிப்பிப்பதில் ஆதரிக்கப்பட்டது. 1901
பயிற்சிக்கலிவர்ப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சர் தலைமையில்

௬. விடயானுப
வமுரைத்தல்.

றுக்கொன் றெதிர்பார்த்து மனமொன்றாய் வருத்த
மறியாதவர்களாய் நகைத்துக்கொண்டிருக்க, — இரா
சன் பார்த்து அதிசயித்து, மிகவுந் துன்பப்படுத்த
துன்பப்படாத விதத்தைச் சொல்லுங்களென்று
கேட்கவும், மனமகிழ்ச்சியையுடைய விருவரும்
சொல்லுவார்கள், மலைபோன்ற தோள்களையுடை
யோனே? எங்கள் வதனமாகிய சந்திராமுதத்தை
கண்கள்புசிக்க, தடைசெய்யக்கூடாத மகிழ்ச்சியினால்
உடலையே காணாத யாம் வருத்தங்களைப் பார்ப்போ
மோ. — அறுத்தகாலத்திலும் சரீரவருத்த மறிந்தி
லம், ஒன்றிற் பிரியமாய் பிடிக்கின்ற மனத்தினுக்கு
சரீர நசிக்கவந்தாலும் துன்பந்தோன்றாது; தெரிந்த
வஸ்துவில் மனமுழுகினால் சரீரத்தினது செயலை,
வேறே யாவர்பார்ப்பார்கள். வியாபித்த முனிவர்கள்
சாபமும், பலகன்மங்களும் அதைத் திருப்பக்
கூடாது. — இறந்து விணைக்கழிந்த சரீரம் ஓரள
வில்லை, அச்சரீரங்களியாவும் தாவாரின்ற மனதினும்
றோற்றும், நீரையன்றி வனமுண்டோ, சகலத்தையு
நடத்தாரின்ற மனதே முதன்மையான சரீரமாம், இத்
தூலசரீர நீங்கினாலும், இச்சிக்கின்ற சரீரங்களை விரி
கின்ற சொற்பனத்திற்றோன்றுந் தொழிலைப்போல
வேகமாயெடுக்கும். — இம்மனமாத்திர மடங்கினால்,
சரீரமொன்றையு மறியமாட்டாதென்று தூர்த்தாள்
சொல்லக்கேட்ட அவ்வரசன் பரதனென்கின்ற பக்
கத்திலிருக்கின்ற முனிவரன் வதனத்தைப்பார்த்து,
சித்தத்திற் காமமயக்க மடைந்திருந்தும் இவர்கள்
ஞானபாவனையைச் சொன்னார்களென்று மனமகிழ்
ந்து, பரதேயத்திற் போங்களென்று அவர்களைத்
தூரத்திவிட்டான். ‡ —

வஞ்சவிந்திரன்கதை
முற்றிற்று.

மனத்தின்கதை.

அவதாரிகை.

முன்னகத்திற் சுகதுக்கவிருத்திருப்பமான மனமேபுறம்பி விருப்பபெத
னக்காட்டி, அம்மன மகமுகப்படிந் சித்தாகவும், பகிர்முகப்படிந் சத்தா
கவுமிருப்பதை யறிவிக்கும்பொருட் டதனுருவத்தை நிரூபிக்கிறார்.

‡ இம். பிரமீநந்தானுபவமுள்ள மனது விபகாரங்களிலு மவ்வனுபவமாயிரு
ப்பதேயன்றிப் பேதிக்கமாட்டா தென்பதாம்.

க. உயிர்களின்
அலகுக்குமே தேக
த்தின் குணங்களை
யறிவித்தல்.

உ. அவற்றில்
மனோ சரீரத்தின்
குணங்களை விசா
ரித்தல்.

ங. அம்மனத்தின்
குணத்தைப் பரு
ததுக்கூறுதல்.

ச. அம்மனத்தைச்
சித்திற் சேர்க்கதி
ருஷ்டாந்தமுறை
த்தல்.

இ. இதுவுமது.

ஈ. இதுவுமது

எ. இதுவுமது.

பிரமாணத்ததைக் குறிப்பாதுணர்ந்து மிங் வஞ்ச
விந்திரன்கதைபை, விடயானந்த மனப்பயிக்கும் வி
யாகச் சொன்னோம். இயாவருக்கும் அம்மனத்திருநிய
குட்கமசரீரமொன்றும்; வேறுன தூலசரீர மொன்
ருப்பதுவியாண்டில், மனோசரீரமானது, சிக்கித்தில்
தொழில்களனைத்தையுஞ்செய்து அதிற்செருந்தபயிச்
சஞ்சலிக்கும், மற்ற தூலசரீரமானது ஒன்றையுமறிய
மாட்டாது.—இப்படிபென்றுசொன்ன வசித்தமுனி
யை, சட்பாகவும் ஸ்வரூபநிலைததாகவுமிருக்கின்ற
இந்த மனதுக்குரிய வருவத்தை விரித்து நன்றாகச்
சொல்லுபென்று இராயன்கேட்க, பிராயன் வாக்கியப்
படியே ஞானஸ்வரூபமான வசித்தமுனி சொல்லு
வார்.—சகல சத்திசஞ்ஞமுடையதாய் முடிவற்றிருக்
கின்ற வாத்தமாவானது, சங்கற்பத்தடன் கூடுகின்ற
உருவமே மனபாகும். வலிபுள்ளசத்தும், அசத்து
மாகிய இரண்டின் மத்தியிலுமுண்டாகி ஞானஸய
பட்ட செபல்களோடும், பழகும்பாவணியும், அந்த
மனத்திலுருவமே, †—எவ்விடத் துண்டாயிது முண்
டாகட்டும், எந்தவுருவாகத் தொற்றினதுவா தோற்
றட்டும், இப்படிப்பட்ட மனத்தை போக்யபாடையுங்
குறிப்பில் உபாயங்களினும், ஆத்யாவிதும் சேர்க்கில்
நளையாயம். பிரமதேவன் சொன்னதுபிய ஒரு புர
தையான கதையை நீகேள், கொடியதுன்பமும் பயங்
காமுமாயிருக்கின்ற முழுதுமித்தையாகிய ஓர் காடுள்
ளதாம்.—அவ்வனத்தினது ஒருகடைப்புறத்தினையு
அளவற்ற காதமாம், இவ்வனத்தின் ஒருபுமான் நேத்
திரங்குளும், கைகளுங், அளவில்லாததைபுடையவன்,
பலவாகச் சிதறுகின்ற கருத்துடையவன், ஆகாயம்
போன்ற விரிந்தவுருவமுள்ளவன், கிரகவிற்செல்
கின்ற வளைதடிசு எந்நகல்களையும் கைகளிற்றரித்துக்
கொண்டு—தன்னைத்தானே சிதறுப்படி யடித்து
ஒடித்து வெருண்டு கறிக்கொண்டு எல்லாத் திக்கு
களிலுமேடி வசந்தப்பிசகலத்திலுந்தாக்கி அந்த
காரமாயிய பயமதிகரித்திருக்கின்ற நீவினியாவிய
ஆழமுள்ள பாழங்கினற்றில்கிழுகது வெருகாலம்
மென்வான்.—திருப்பவு பெழுந்திருந்து வந்து
சரீரத்தி லடித்து கதறிக்கொண்டு ஓட்டத்திற்
சுழலுவான், நீண்ட முட்டாணிறைந்த கருவெலங்
காட்டில் முறியுப்படி கிழுகது, அக்கினியில்

† இ-ம். பிரமஸ்பரணமே மனமாம், அதை உட்காட்டக்கூற்றேற்றி யதை
யேபாவித் ததன்மயமா யிருக்கின்றதாம்.

விழுந்த விட்டலைப்போல மறைபதைப்பான், இப்
படி வாடுமலை நீங்கி கதலினைத்தில் கவிப்புற்றிருப்
பான்.— வாயை வாய்க்கை நீங்கி கருவேலைங் காட்
டற் கருவான், விடைத்து கூபத்தில் விழுவன்,
இப்படி யானேத்தாற் கருவலைப் பார்த்து நடுங்கா
வண்ணம் நடிப்பிடுந்நடுங்கிவான்விருநாவாக வருந்து
கின்ற நீ சொல்லு? என்ன சொங்கின்குய்? உனது கருத்
துவகிதன். மோட்ட, அலவிலைதக் கூறினான்.—

வானன் மருதுவாயிலை, இவன் நெதாருதொழிலை
அம்மகண்டின், நீ யிருந்திப்பேதங்களைச் சொல்ல
கருதி உன்னை வாய்க்கைதன், கலம் பொருந்திய
வென்று பதனாகு நீ, கின்னும் கருதுக்கங்களை யானை
னத்திதேதனைன்று அடியிட்ட நனது தேவத்தைப்
பார்த்து,—

சமீபத்தின்று போகத்தானுவருடம்போல
இக்காமுற்று ஓடுவான் அல்லி கூப்பிட்டமுதான்,
நருகத்தை வன்வருகையை விட்டு துணைப்பயான
தனைது விவருபத்தைப் பார்த்து வெகு நேரமாக வாய்
நின்னருவாய் தித்தான், திருப்பரை வாய்க்கு முன்பு
பருத்திநுக்கின்ற தன்வாய்வங்களைப்பெல்லாக் தானை
விவாய்க் கிடுகான்.—

கிடுகின் வாய்த்தால் இவர்கு
நித்தி வாய்க்கைதன், எனக்கொதிராவந்து ஒரு
புருடன் அப்பத்தில் முன் பொன்னவளைப் போல
அடித்துக் கொண்டுபோக, முன் வந்தவளைப்போல
நாமுறுதியாகப் பிடிக்க, அன்குழிச் சொல்பொறுங்

முன்னாய் நிற்கச் சொன்னான்.— வேறு பொருவன்
வந்த அப்பொத்தனை பார்ப்புக்கொற்றில் விழுந்தான்,
வெகுதான் திறங்கி பெறவாய் பார்த்தில், கல்க
மிதுத வக்காட்டில் நடுங்குவன் வாய்க் அறிவோ

கொன்று தடுத்த கூடியாட்டிக் கூறினான்.— சொன்
னதினைவாய் திகளவால் அடித்தி நித்தித்து மேலு
நீயுறுவதற்குக் கொண்டு போகினான். முர்க்கரும்
அவனைப்பொத்தவர் ஒருபாகிய தன்பப்படுகின்றவர்கள்
மிருத்து கூத்த முட்டவா வெருக்கி பயத்தங்கிடபா
கிருக்கின்ற அத்தகையது குழந்த மகாசனியமானது

இவ்வழுது மிருக்கின்றது.— மிகவும் கொடியதாகி
வெகுபோன கூப்பாலும், குளிகள் வாய்க்கை விசிக்
குளிர்த்திருக்கின்ற புஷ்பவனத்தைப்போல சத்தி
ஷிப்பாய்க், என்று சொல்லிய வதிட்டரிவினைப்
பார்த்து, இக்கதைவைய விசிக்க வகுன்னியென்று

அ. மும்மனத்தைச்
செத்திற்செக்கடிரு
வட்டந்த முறைத்
தல்.

௯. இதுமொது.

௧௦. இதுமொது.

௧௧. இதுமொது.

௧௨. இதுமொது.

௧௩. இதுமொது.

௧௪. இதுமொது.

கதி.ருவசத்த
வெளிப்படுத்தல்.

இப்பாதிநீதி... (1) இப்பாதிநீதி... (2) இப்பாதிநீதி...

கன.இதுவுமது.

(3) இப்பாதிநீதி... (4) இப்பாதிநீதி...

கன.இதுவுமது.

(5) இப்பாதிநீதி... (6) இப்பாதிநீதி...

கன.இதுவுமது.

(7) இப்பாதிநீதி... (8) இப்பாதிநீதி...

கன.இதுவுமது.

(9) இப்பாதிநீதி... (10) இப்பாதிநீதி...

கன.இதுவுமது.

(11) இப்பாதிநீதி... (12) இப்பாதிநீதி...

ஈ இம் பாலித்தவடிவவாகிய கனது பாலித்திவித்திவித்தி... தாபுமிருப்பதை யறிவித்தற்கு அதுமெல்லாம் விடப்பாடும்சத்தை வணங்க... அறிற்சஞ்சரிக்குமனதைப் புகுடனாகவு முருவப்படுத்தி யதன்கிசையவையிற் பதி... னெண்விதமாகப் புகுத்துக்கூறினதாம்.

உக. ஆதலால்
மனதைக் கெடுக்க
வெனல்.

உஉ. இதுவுமது

டது,— (ஈ) சரீரத்தி லடித்துக்கொண்ட தென்றது, மிகுந்த சற்பனைகளின் கெடுதிப்படுகின்ற வலிப துன் பங்களாம். (சு) நெடுந்தூர மோடின தென்றது, கெடத்தகுந்த வாசனையாலடிப்பட்டு மயங்கித் திரிவ தாம். ஆதலால், சங்கற்பங்களும் வாசனைகளும் தன்னைத்தானே வலைபைப்போல சிறைப்படுத்தும்.†—

கோசகாரக் கிரிமையைப்போலத் தனது கொடிய சங்கற்ப வாசனைகளால் யாவரும் பாசத்தை யடை வார்கள் சொல்லிய இம்மனத்தின் சரித்திரத்தை களங்கமற்ற மனதினால் வரையறுத்தறிந்து, களங்க மனதைக் கெடுப்பாய், தெளிவையுடைய இராமா வென்று தெளிவுள்ள வசிட்டமுனி சொன்னார்.‡—

மனத்தின்கதை
முற்றிற்று.

பாலன்கதை.

அவதாரிகை.

முன் மனமானது சிற்பாவணையாற்சித்துஞ், சடபாவணையாற் சடமு மானதையறிவித்து, அதன் சங்கற்பரூபமான சகத்தை யாத்ம விசார மில்லாதவர்கள், எதார்த்தமாகப் பார்ப்பதைப் பாலன்கதையி னிதரிசன மாகச் சொல்லுகிறார்.

க அறிஞர்கள்
மனது பிரமமே
யெனல்.

உ. இதுவுமது.

குற்றமற்ற ஞானிகளுடைய மனமானது, சகலசத்தி களையுடையதாயும், பரிபூரணமாய் மிருக்கின்ற எப் பொழுதும் நாசமில்லாத பிரமஸ்வரூபமாவது தான், அதைப்பற்றி வேறின்று. பிரமஸ்வரூபமாகிய இத் தனிடத்தில் இல்லாதவைக ளொன்றுமில்லை, எழுது தற்கரியசிற்சத்தியானது சகலமுமாய்ப்பிரகாசிக்கும், இச்சத்திகளில் ஒருகாலத்தில் ஒரு சத்தியுண்டாம், குறைவில்லாத பிரமத்தினுடைய ஞான சத்தியானது அழிகின்ற சரீரங்களிற்கேன்றும்.— வாயுவில் சலன சத்தியும், கல்லில் கடினசத்தியும், அக்கினியில் உஷ்ண சத்தியும், ஆகாயத்தில் சூரிய சத்தியும், சலத்தில் திரிவசத்தியும், நாசத்தில் நாசசத்தியும், வலியுள்ள வித்திலடங்கிய விருஷங்களைப் போல பிரமத்தினு

† இம். முன்னொருத்துச்சொன்ன பதினெண்பகுப்பையு முறைப்படியில் க் கம்வைத்து வகுத்துரைத்ததாம்.

‡ இம் மனதையகமுக்கத்திற்செலுத்தி பகிர்முகத்திற் செல்லாமற் றடுக்கின் ஞானமயமாடுமென்பதாம்.

الموتى والحيات.

பாலன் கதை முற்றிற்று.

சு த் த ன் க ளை த்.

அவதாரிகை.

[illegible]

பு. மனதுக்கே
பந்த முத்தியின்.
பெணன்

உள்ளுள்ளு
பெரிய
பெரிய

9. இம் பிரகட்தி காவிரிப்பாசனத்தைத் தோற்றிவைப்பதென்கின்ற அபிப்பிராயம் காவிரி வளர்ந்தபாய் சங்கரங்க வணிகனாகப்பட்டாம்.

[illegible]

௩. மனமே தே
சுவாமா யிருத்த
லேத் திருவட்டாந்த
மாக வறிவித்தல்.

சுசித்தன் மயக்
குதல்.

௪. குதிரைதோ
ற்றல்.

௫. அறிவுமயங்
கல்.

மிருக்கின்ற கெடாத பிரமவஸ்து விருக்க, பந்தத்தை யடைந்தவரியார்? வீட்டைந்தவரியார்? சகலமும் பாவஞ் சிறப்பிச்சு விசாலமேயாம். தினைப்பின் விசாலமே பந்தமாகும், அதை விடுவதே மோக்ஷமாகும், மனதி னது தொந்தமான விசாலப்படினால் சமீபமுஞ் செய் மையாய், வெகுதூரமும் சமீபமாய்த் தோற்றும்.†—

மனத்தின் வலியினால் கற்பகால் மொருகணப் போதாம் கணங் கற்பகாலமாய், இவைகளை தெளி வாயற்றிக்கின்ற ஓர் சனதபாய், அக்கதைபால் உலக மென்கின்ற இந்திரசாலமானது பெருமை பொருந் திய மனத்திலிருக்கின்ற தன்மையானது வெளியாகத் தோற்றமென்று, வசிட்டர் சொல்லுவார். இப்பூமியி லொருபுருடன் அரிச்சந்திர வமிசத்திற் பிறந்தவன், உத்தரபாண்டவமென்னுந்தேயத்தையுடையவன்.‡—

இலக்குமிடும் சரஸ்வதியும் அதிகின்ற இராச குமாரன், விசயலட்சுமி வசிக்கின்ற புயங்களைபுடைய வன், லவணனென்னு நாமத்தையுடையவன், ஆலோ சனைகள் மிருத்த மந்திரிகள் தன்னைச் சூழும்படி கலா தத்தினங் கணிநாற்செய்த சிவனாதனத்தில் வீற்றிருக்க, இந்திரசால வித்தையில் வல்லையுள்ள வொருபுரு டன்வந்து வணங்கிப் புசுமீந்து, மதிக்கொப்பான கண்கணிகிறந்த மயிற்றோகையின் சுழலினால், அரசனே, இவ் வித்தையைப் பாருமென்று சுழற்ற,—

மரிசுந்தமாகிய பிரமத்தினால் நாகாவிதமான சிரு ட்டுகளை தோற்றுவிக்கு மாயையானது தோற்றுவிந் ததுபோல, சித்தனைப்பவன் வித்தை முதலானவற் றைக் காண்பித்த சுழற்றுகின்ற மயிற்றுகின் வட்ட த்தை அரசன் பார்த்தான், அவ்விடத்தில் சயிர்தவ நோத் தரானனுப்பிய ஒருதூதனுவன், தாவாநின்ற ஒரு குதிரையைக் கொண்டுவந்து தேவோத்திரன் குதிரைக்கு சயானமென்று, — அரசனே, உமக் கென்றுகாண்க அரசன் உபயோகெற்றிருக்குதையென்று சொல்லவும், சித்தன் இக் குதிரையை பொத்தது கிடையாது நீ ரிதனிலேறுமென்று சொல்லினன். இத்தன்மையுள்ள சித்தன் கூறியவைகளைக் கேட்டு, ஒலியம்போல குதிரையே நோக்காக அரசன் முகுர த்தநேரம் ஞானிகள் துன்பமற்ற சமாதியிலிருந்தது

† இ-ம். மதிக்கின்ற மனதுக்கே சகலுக்கறண்டா மென்பதாம்.

* இ-ம். ஒன்றிற் பிரியம்வைத்தறிந் சுகிஞ்சுப்போது கற்பங்களைமாகவும் அதை யடைய முயற்ச்சிக்கும்போது கணங் கற்பமாகவுமிருப்பது மனதேவன்றி வேறி ன் றென்பதாம்.

[illegible][illegible]
$$\text{Ans. } \frac{1}{2} \log 10 = \frac{1}{2} \log 2^2$$

600 200 100

44 3541030

42. 256 105

இதன் மூலம் கருவியைத் தவிர்த்துவிட்டு அவனுக்கு மட்டுமாயின் வரலாமென்றுத் தெரிவித்ததாம்.

தி. அப்பாமிசை
எப்படி புண்டா
மெனின்,

கூ. எம்முயற்சி
யினாலும் மனஸ்தத்
தெடுக்கலாமெனல்

எ. அ. வி. ட. ப.
திருவந்தி. மாநிலி
செற்றெனக் கொள்ளின்

அ. மனமிறந்த
தற் குடை யான
மியாடுதனின்.

கூ. பரமதகத்தி
ற்கு விக் கினமிபா
தெனின்.

¶ இம். மனோபாசமானிட, வே பதம் * கமெண்ட். தா.

† இம் மனோசங்கற்ப மிகுந்தவிடத் தம்பகமக அந் தரிசனத்தாம்.

† இம் விடயத்தோடு சம்பந்தம் இல்லாத காரணத்தினால், இது பற்றி கருத்துரைக்கப்படவில்லை.

இ-ம். ஞானதிருவடையிடு வந்திடயற் சென்றென்பதாம்.

* - ம் ஆரந்தவிடர்களுள் டாரிலினு மய்க்கிடின். சதிமுற்படித மணத்திற்
குறி யென்பதாம்.

கூ. அசைக்கப் ப்ப மியாழி ஒற் றெனினின்.

கூ. நிராசையான சமத்திமுக்கொ ளெ னைக் கொடுக்கெ னெனின்.

கூ. சமசலபாஸ மனதைத் தொழி ளுமுடா லாவி யாவதனின்.

கூ. மெதுவாக வையா தெனின்.

கூ. அம்மனதை யா நி ளுலைய்கொ ளெனின்.

இ-ம். சங்கற்பலிகற்பகலான மனநித யாத்நகத்திற்கு லீக்கினமென்ப தாம்.

இ-ம். நிராசையா வல்லிகற்பலிகைக் கொடுக்கென்கி மென்பதாம்.

இ-ம். பாபதத்தத்தென்கொடுக்கென்கி நிராணமோ காணமாம்.

இ-ம். ஆத்கலிகைததால் கட்டுக்கொடுக்கென்கி மென்பதாம்.

இ-ம். மனது செவ்வதது வடவனமென்பதாம்.

கரு.மனதின லாத்
மாவுக்குச்சகாயமு
ண்டோ வெனின்.

கசு.மாயாமயமான
மனதைக் கெடுக்கு
மார்க்க மியாதெ
னின்.

கஎ. விடயமான
மாயாசங்கற்பியா
தின னீங்குமெ
னின்.

கஅ. அஞ்ஞான
நிருஷ்டி நீங்கு
முபாய மியாதெ
னின்.

மனதினால் நீக்கி, மேற்சென்று சோர்வில்லாமல்
செல்வொன்னு டழிவற்ற பரமபதத்தை சீக்கிரத்திற்
பெறுவாய்; சலனமுள்ளமனதை நிச்சலமானமனதி
னால், சார்வபூரணவன் அரசர்களைத் தமதாக்கினை
யில்நிறுத்துகின்றநீதிபைப்போல, நீக்கித் தன்னிலையி
னிறுத்தற்கு வல்லமையான தன்மையை யுடைய
தாம். §—சுநநமென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் ஆசையென்
கின்ற முதலையானது பிடித்திழுக்க, மரணமென்னுஞ்
சுழலில் அகப்பட்டுச் சுழல்கன்றோமென் றறிபவர்
களுக்கு மனமென்னுங் கப்பலானது எட்டும், வீர
முற்று மலினமனதை நிற்மலமனதினால் கெடுத்தது,
சுநநத்தில் நையாமல் பரிசுத்தமனதை யுறுவுசெய்து
ஆத்மாவை நீ ஆனந்தவாழ்வி லடைவிப்பாய் ஆத்மா
வுக்கு வேறொருவரால் வாழ்வுண்டாமோ. †— எவ்
வெவ்வாதனைகள் மனதின்கணுதித்தனவோ அவ்
வாதனைகளியாவையும், அந்தந்தவிடத்தில் கெடுக்கில்
அந்நாசமே மாயாநாசமாம். முதன்மையான போக
மென்றும் பேதமென்றும்சொல்லிய இல்விரண்டு வா
தனைகளை யு நீக்கி, வந்திருக்கின்ற பாவாபாவமென்னு
மிரண்டையமாற்றி, நிருவிகற்பமாய் நீ சுகிப்பாய். ‡—
திரிஸ்யத்திலுள்ள இச்சைநீங்கினால், அவ்விச்சாத்
தியாகமே அஞ்ஞானமும் மனதும் நசித்ததாம், விட
யத்திற் பழகுகின்ற இச்சையே துன்பமாகும், நிரா
சையே சொல்லுதற்கரிய நிருவாணசுகமாம், பிரிவற்ற
தனதெத்தனத்தால் அதுண்டாகும் அறிவில்லாதவர்
கள் உண்டென்பதாயும், நிறைந்த மித்தையாயும்,
பெயர்மாத்நிரடாயு மிருக்கின்ற அறியாமையானது,
சகலமுஞ்சைதன்பென்றுணரில் மித்தையாம். ¶—
இப்படியென்று வசிட்டர்சொல்லவும், இராமரான
வர், அறியாமையினது செல்வத்திலுண்டாகிநெருங்கி
யிருக்கின்ற இவ்வறியாடையானது, இவ்விடத்தில்
அற்பமுமில்லாமல் எப்படிபோய்நீடும், நீ ரனுக்கிர
கிக்க வேண்டுமென்று கேட்க; வலிமையானதவத்தை;

§ இ-ம். சித்துருவமான மனதினற் செடவுருவமான மனதைக் கெடுக்கவே
ண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம் சித்துருவமான மனதைத்தவிர, ஆத்மாவுக்கு வேறுசகாய மின்றென்ப
தாம்.

‡ இ-ம். சங்கற்பமுதித்தவிடத் தொடுக்குவதே யதைக் கெடுக்குமார்க்க மெ
ன்பதாம்.

¶ இ-ம். நிராசைசுடியமான ஞானநிருஷ்டியா லச்சங்கற்ப நீங்குமென்பதாம்.

யுடைய வசிட்டம் சொல்லுவார். வலியதுன்பமென்
துயர் முட்கணிகிறைந்த கொடிதாசிய சநநமென்கின்ற
மலைச்சார்பில், நிலைபெற்ற வாத்பாவை பொருந்தத்
தள்ளி, அன்னதப்பாஷன் கூடத்தானும் விழுக்கின்ற
மலையாபானது, உன்னதென்று பார்த்தின் தத்துவ
நிகழ்வுகளிலேயாம். — சநநமென்கின்ற அவிந்தை
யின்முடிவாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கின்ற பா
வஸ்துவானது உதயமாயின், கசிக்கின்றமாயைக்கு
ஆசையே ஸ்வரூபமாம், இம்மாயானாசமே மோகக்
காமம், சிறப்பில்லாத சங்கற்பவானது கசிக்கில் இவ்
வவிந்தைதாபானதுநாசமாம்; ஞானமென்கின்ற சூரியன்
உதயமானால், இதமாகாயத்தில் வாசனையாகிய அஞ்
ஞானத்தகாசமானது நீங்குபென்று சொல்லுவாம். *

கூ. அந்நானா
திருந்தடி கீக்கு
முபாய மியாதெ
னின்.

உ. ப. திரிஸ்பத்ததை
கெடுக்குத் திருந்த
டியாதெனின்.

காணப்பட்ட வஸ்துகளையாவும் மாயையென்றே
சொல்லினே, ஞானமென்கின்ற ஆக்பாவினையினால்
விக்கெளியிற் அந்தமாயானது கெடுமென்று
சொன்னாய், ஆக்பாவென்பது எதுவென் றிராயன்
கேட்க, எண்ணத்தக்கதவையுடையவசிட்டம்சொல்
லுவார். திரிஸ்பத்தி விடத்திலேயே யுடையததாகி
யும், எவ்விடத்திலும் பரிபூரணமாகியும், உன்னதெ
ன்று சொல்லப்பட்டதெழி, பெயரில்லாததாகியு
நிருத்தின்றபேரணவானமே, பிரபஞ்சவோபாயம். †-

உ. க ஞானமெய்
படிப்பட்ட தெ
னின்.

இவைவென்று கூட்டப்பட்ட சகலமும் ஞானாகா
மாகியநித்திரையாகிய நிருக்கின்றது பிரபஞ்சமாய்,
என்பெழுதும் குற்றமுள்ள மனமாகிய சுற்றணியின்
தும், மாயமும் சகலமும் பென்று சொல்லப்பட்ட
அனைகவென்றதும்மூன்றுலோகங்குகளிலுமிலே, ஆறு
வகை விகாழமுமிலே, இரண்டில்லாத பூரணமாகிய
அக, மானம் பெற்றிருக்கின்ற சிம்பத்திராமே பரத்
மத்துவமிருக்கும். ‡ — தனிலை மாதிரி, தனிப்பாகா
மாகியும், அறிவற்றதாகியும், பரிசுத்தமாகியும், விபா
வமாகியும், பிரிவில்லாதவானாயத்தாமாகியும், அன்
பற்றற்றதில்லாததாகியும், உபசாரத்ததாகியும், இனி
மைப்பவ வஸ்துகளனைத்துக்கும் கலந்து விகாசமற்ற
தாகியுநிருக்கின்றஞானுப்பாவில், தாவதற்கரியதனது
சங்கற்பத்தைமொய்ச்சித்து, தனதுவசத்தில் ஓரறிவு

உ. ப. ஆயின்ரா
னத்திற்கு வேறாக
வொன்று யின்ற
வெனின்

* இ-ம். ஞானப்பாசைவதயத்தி லுஞ்ஞானத்தகா கீக்குமென்பதாம்.

† இ-ம். சமதிருக்குடியான ஞானமே திரிஸ்பத்ததைக்கெடுப்பதாம்.

‡ இ-ம். கூடாவிசாதிக்காதபேராகிதான பரிபூரணமே ஞானமென்பதாம்.

உ௩. ஆயினப்
போதம் வெளிப்ப
டவில்லையோ வெ
னின்.

உ௪. ஆயினப்
போதம் பந்தமாகா
தோ வெனின்.

உ௫. ஆயின்மாயா
காரியமின் ரோவெ
னின்.

உ௬. அவ்வனு
பவ யியாதினனு
ண்டாமெனின்.

உண்டாயிற்று. ¶— சொல்லிய ஞானமானது அள
வற்ற சங்கற்பத்தைச்செய்து அதிற்செல்லும் அவ்
வறிவானது இந்தப்பிரமத்தின் மனமேயாம்; இப்பிர
மத்துக்கு அளவற்ற சத்திகளுண்டா யிருக்கும், இர
ண்டில்லாமல் எவ்விடத்திலுஞ் சமமாகச் செய்கின்ற
வேகமான விம்மனத்தில், சலத்திலுண்டான அலை
களைப்போல, நானாவிதமாகிய வல்லபசத்தி யுண்டா
கும். †— உள்ளே பொருந்தப்பட்ட சங்கற்பத்தினு
ண்டாகிய மனோரூபமானது, அச்சங்கற்பத்தினால்
மோதாரின்ற வாயுவினால் உண்டாகிய வக்கினிச்சுவா
லையானது வாயுவினாலணைவதுபோல நசிக்கும் யான்
மத்தியமாயிருக்கின்ற பிரமஸ்வரூபம் அல்லவென்று
பார்ப்பதே மனத்திலுள்ளபந்தமாம்; எள்ளளவாகி
லும் பிரிவில்லாத பிரமஸ்வரூபமே நாமென்கின்ற
திடபாவையே முத்தியாம்.*— யான் அஞ்ஞான
மும், துன்பமும் உறுப்புக்கணிற்றந்த வருவங்களுமா
கிய இவைகளை உள்ளவென்று பரவியிருக்கின்ற
அவைகளுக்கிசைந்த நானாவிதமாகிய நடைகளினால்
ஆசையும் கட்டுப்படுத்தலும் உண்டாகும்; சடமாகிய
வீவைகளில் யாதொன்று நானல்லேன், ஊன்களும்,
நரம்புகளும், அஸ்திகளும், புண்ணீரும், நானல்லேன்,
தேகத்தினதீதமாகிய பிரமஸ்வரூபமே யானென்
கின்ற நிச்சயமுடையவர்கள் மாயையை யறுத்து
தன்னை யறிந்தவர்கள். †— தானல்லாததாகிய சரீர
முதலிய வஸ்துக்களில் நானென்கின்ற பாவீனையாகிய
சனமாகிய மாயையை, அறிவில்லாதவர்கள் உண்டெ
ன்று நியமிக்க உண்மையாம்; அறிவையுடையவர்களு
க்கு அம்மாயை யில்லாததாம் மனதெண்ணினைதை
அரசர்களுக்கு மந்திரியைப்போல, சீக்கிரத்தில் பஞ்
சேந்திரியங்கள் செய்யும், ஆகின்ற நல்லறிவினாலும்
நன்முயற்சியினாலும், போகத்தின் அவாவென்னும்

¶ இ-ம். சின்மாதிரமான பிரமத்தினின்றும் தனது ஸ்மானமான வோர்
போத முதித்ததுண்டென்பதாம்.

† இ-ம். போதமானது மனோரூபமாய்ச் சகலசத்திகளோடுங்கூடிச் சகலத்
தையும் பேதம்போலத் தோற்றிவித்ததாம்.

* இ-ம். போதமான துதித்தவிடத்தோடுங்கிச் சகலமும் தன்மயமாய்ச் சிந்திக்
கிற் பந்தமாகாதென்பதாம்.

† இ-ம் தானே பிரமமென்னு மனுபவத்தினுற் பாஞ்சபூதபௌதிக மனைத்தாம்
வேறின் ரென்பதாம்

௩௧. இல்லாத மா
யை வருத்தவதும்
அதனால் லவணன்
துன்புற்றது மியா
தென் கின்ற சங்
கைகளிரண் டுனுக்
குமுத்தரங்கு நல்.

௩௨. இதுவுமது

௩௩. இதுவுமது

௩௪. சித்தன்
துன்பங் கொடுத்த
தென் னெனின்.

௩௫. இதுவுமது,

யினால் திடத்தைப்பொருந்தும் என்று சொல்லி திரும்பவும் இராமர் சொல்லுவார்.— இதுவும் இன்ன மொரு சந்தேகமும் என்மனத்தி லுண்டாயிருக்கின்றது, முன் சொன்ன லவணவரசன் பெரிய துன்பமடைந்தது என்ன காரணமென் றிராமன்கேட்க, அக்கேள்விக்கு வசிட்டபா முனியானவர் சொல்லுவார். குற்றமற்ற மனதினால் செய்ததினால் அத்தொழிலின் பர யோசனத்தை தேகாபுபவிக்கவில்லை; சொல்லப்பட்ட அவ்வரசன் ஒருதினத்தில் சிங்காரவனத்தில் தனியொயிருந்துகொண்டு,— மனதிற் சிந்திப்பான் நமது பாட்டனாகிய வரிச்சந்திரன் தேகத்தோடுஞ் செய்த பெருமையான விராசஞ் சூயபாகத்தை நாமனதி னாற் செய்வோமென்று நினைத்த மனதினால், யாகத் துக்குறித்தாகிய உழுகின்ற கலப்பைகளையும் சகல திரவியங்களையும் சங்கற்பித்து, வேதசாஸ்திரமார்க்கமாக யாகசாலையிற் போய் முனிகளை நியமித்து பூசித்து வாருங்கொன்று தேவர்களை வேதமந்திரங் களினால் வரச்செய்து, மிகவு மக்களியைவளர்த்தி,—

தேவர்களுக்கும், தபசிகளுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், ஆராதனைகளை ஓர் வருஷம் தொடர்ச்சியாக நடப்பித்து, தனது திரவியங்களைப் பெல்லாம் தொலைய நீதியாகக்கொடுத்து, திரமுள்ள மனதினால் யாகத்தை நிறைவேற்றினபின்பு, பகற்பொழுது நீங்கிற்று, அரசனாகமுடிவீட்டு விழித்தான், இக்காரணத்தினால் ஒன்றி லொதுங்கிய மனதே சுகதுக்கங்கள் அடையுமபடி யனுபவிப்பதென்றறிவாய். ௩— சாம்பரிகனுடைய குணத்தை யான் சொல்லக்கேட்பாய், தெளிந்த லவணவரசனது சபையின்முன் னடைந்து இந் தரசாலவித்தையினால் மயக்கத்தைச் செய்திருக்கின்ற சாம்பரிகனுனவன், மறைந்தான், அவ்விடத்தில் இவ்வளவுநடையையும் பார்த்து கூடவிருந்த நம்மை இதைன்ன காரணமென்று அவ்வல்லமையுடையவரசனும் மந்திரிமுதலிய சகலருங்கேட்க, உள்ளத்திற் றிரிகாலத்தைபுந் தெரிந்துகொண்டு,—இவ்விடத்துத் துன்பம்தவந்த காரணத்தைச் சொல்ல, இராமாசனே? இராசஞ் சூயபாகத்தைச் செய்தயாவரும், பன்னிரண்டு வருஷம்வலியதுன்பத்தினால் தீயவருத்தமடைதலால், லவணனும் தனக்குறித்தான மனதினால் இராசஞ் சூயங் கூட்டிச் செய்தபடிக்கு, இந்திரன் துன்பங்கொடுக்கு சிமித்தம் விண்ணுலகத்தினின்று ஒருத்தனையனுப்ப,

௩ இம். சுகதுக்கமனதுக்கேயன்றித் தேகத்துக்கின்றென்பதை யறிவித்ததாம்.

உக. முதற்சங்
கைக்குத்தரத் தொ
ன்றனானுன்றான
பூமிகளைத் தொகு
த்துக்கூடல்.

அத்தேவதூதன், சிந்தனையவந்து யாகஞ்செய்த
வண்ணவரசனுக்கு அரியதுன்பத்தைக் கொடுத்து
திருப்பிப் போயினான், — ஸ்ரீராமா? இன்னபொன்று
சொல்ல நீ கேட்பாய் அஞ்ஞானபூமி ஏழுமார்க்க
மாம், முடிவாகிய ஞானபூமியானது ஏழுமார்க்க
மாம்; சொல்லிய இவ்விசைந்து மார்க்கங்களும் தம்மிற்
முற் பற்றுவனவாகும், அவற்றி லொன்றுக்கொன்று
சம்பந்தமாம், ஒன்றோ டொன்று வியாபித்து
பெறுக்துவனவாகிய மார்க்கங்களானவை அளவில்
வெவ்மாம்; ப்ரத்தியட்சமாகிய ஸ்வரூபநிச்சயத்தைப்
பெறுவதே போகூதமாம்; அச்சொருபத்தை விட்டு
கருவுதல் தேவதையை நானென்கின்றபத்தமாம். ||—

உ. அ. ஆதமாவா
யிருத்தலையு மனாத்
யாவாழலையு மறிவி
த்தல்.

இப்பூமிகளைக் கருங்கமாகச் சொல்லினார், அவ்வஸ்
துவை அனார்த்தவர்களுக்கும் யுணராதவர்களுக்கும்
மல்ல வடையாமளவளவான, அநாதியான சத்தாமாத்
திராமாயின்ன ஞானஸ்வரூபத்திலிருந்து சுவைபற்றவர்
களே விடுதற்கரிய காமவெகுளிபயக்கபென்னு முக்
முற்றங்களையும் செறித்தவர்களாம், உணவைஞான
மில்லாதவர்கள் சமமூரதியவைபோல் செறிக்காதவர்
களாம், தேவிகத்தியங்களில் செல்கின்ற ஞானமே
மார்த்தற்கரிய ஸ்வரூபத்தினின்றும் நீங்குதலாம். —

உ. அ. இதுவுமது.

ஆதம ஸ்வரூபத்தைவிட்டு நீக்குபதிலே போக
பென்று சொல்லியும், வேறே போகமுண்டென்று
சொல்லியும் வேறே போகமுண்டென்று சொல்ல
முன்னுள்ளின்ன மில்லையாம், ஒரு விடயவஸ்து
வின் நினைவைவிட்டு வேறொரு புறத்திலிருக்
கின்ற விடயவஸ்துவை நினைக்குமிடத்தில், அவ்
விரண்டுவஸ்துவின் பத்தியிலும் சங்கற்பாகிதபா
யிருக்கின்ற இத்தொன பிஸ்வரூபத்தின்றனவையாம்.
இத்தொனப் பிஸ்வரூபமாய், சுவாமில்லாத பாடா
ணத்துக் கொப்பங்கிவருகின்ற கனையுள்ள விருத்தி
நொனபூமி கருத்தி யவத்தையிலுள்ள அஞ்ஞானமும்
தீர்த்தஸ்வரூபமாய் — தேவர் நானென்கின்ற பிரவும்
சினென்வா போத ஞானமுதலித்து, ககபொதமாய் சலி
வாத மட்டுமிச்சயமே ஆந்நொன ஸ்வரூபமாயும்,
முன்னுரைத்த அஞ்ஞானமாகிய பூமிகளைக் கேட்பாய்,
இழிவாகிய விக்ருசாக்கிரமும், தீர்த்தசாக்கிரமும், மகா
சாக்கிரமும் அதிற் சாக்கிரசொற்பகலமும், சொற்

உ. க. பிரவரிச்ச
யங்குறி அந்நொ
னபூமியினையங்களை
மிகுத்துரைத்தல்.

† இ-ம். வண்ண முன்பகைய நிலித்தம் வந்த காரண முனாதத்தாம்.
|| இ-ம். ஆதமாவாவா ஞானபூமியென்றும், அநாதியாகிய அஞ்ஞானபூமி
பென்று மறிவிக்கப்பட்டதாம்.
§ இ-ம். ஆதமாவாய் வினக்கணமறிவித்ததாம்.

ச௦. அதன்முதற் பூமியினிலக் கணங் அறிவித்தல்.

சக. இரண்டாம் பூமிமூன்றாம் பூமியின் இலக்கணங் கூறல்.

ச௨. நான்காம் பூமியினிலக்கணங் கூறல்.

ச௩. ஐந்தாம் பூமி யாரும் பூமிக ளின் இலக்கணங் கூறல்.

சச. ஏழாம் பூமியினிலக் கணங் கூறல்.

பனமும் இச்சொற்பனசாக்கிரமும், சுமுத்தியுமென்று சொல்லப்படும்.— இத்தன்மையையுடைய அஞ்ஞான பூமிகளேமும் ஒன்றோடொன்றுகலந்து இப்பூமிக ள்நேக நாபங்கலையடையும், ஆத்மஞானத்திலிருந்து ஒருஞானமானது, நாபமில்லாத தாயும், களங்கமில்லாததாகியும், இனியுண்டாகிவந்து விருத்தியடைபாரின்ற மனது சீவன் முதலாகவருகின்ற நாபக் கிரிகைகளுக்கு ஆதாரமாகியும் பீசுருபமாகியும் நிற்கின்றவதனால், முதற்பூமியானதுவிர்துசாக்கிரமாம்.†—

இவ்விர்து சாக்கிரமானது பிரமஞானத்துக்கு முதன்மையான அவத்தையாம், சீவ னுண்டான பின்பு இவனானென்றும் இதென்னுடைய தென்றும் முன்னில்லாததான இப்பொழு தற்பமாக உண்டாயிருக்கின்ற நிச்சயமே, சாக்கிரமாம். இதையன்றி இவனானென்றும் அவனானென்றும் இதுவென்ன தென்றும் அதுவென்னதென்றும் சிந்திக்கப்பட்ட இதுமுதலாகிய சந்நாந்தரங்களில் தொந்தமாகபெருக்கின்ற இந்நிச்சயமானது மகாசாக்கிரமாம் ‡— முன்வாதனையினால் அறிந்ததானாலும், அறியாததானாலும், தோற்றினதிலமுந்த தானந்தமயமாகி சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ்செய்வது சாக்கிர சொற்பனமாகும், அலைகள் வீசாரின்ற கானவீற்சலமும் கிளிஞ்சிலில் ரசிதமும் இரண்டுசந்திரனுமாகியஇவைகள் முதலாக நாநாவிதங்களாக நீங்கின வேற்றுமைகளை சாக்கிரத்திலனுபவிக்கின்ற தன்மையால் சொற்பனம் நாநாவகைப்படும். §— கூணகாலத்தில் அளவில்லாத தொழில்களை பார்த்துணர்ந்தோமென்னும் சொற்பனம் நீங்கி முன்னடைந்த சங்கதிகளை சிந்திப்பது சொற்பனமாம். முன்பார்த்தபொருளை அநேகநாள் கழிந்து பின்பு பார்க்கின்ற அவ்வஸ்துக்களை மறந்தவனாவெகுநேரம் அறிவுவரப்பார்க்கின்ற சொற்பனமானது சாக்கிரத்தைப்போல சாக்கிரத்திற்கேதோற்றுக்கின்ற இத்தொழிலே சொற்பனசாக்கிரமாம்.

ஆறுவிதமாகிய வவத்தைகளைநீக்கிய சீவனுவன் பெற்றிருக்கின்ற அவத்தைகளின் தன்மையானது

¶ இம். பிரமத்தி ஐயுருபாகிதமாயுண்டான வறிவே சகலசுருட்டிக்கும்ஆதாரமாகையாலதுவிந்து நனவென நாமமிடப்பட்டதாம்.

‡ இம். பொதுவாயுண்டான வறிவுக்கு முன்னில்லாதபேதஞ் சூட்சுமாயுண்டானவிடமேசாக்கிரமென்றும், அவ்வாசனை வளர்ந்தவிடமே மகாசாக்கிரமென்றுங் கூறப்பட்டது.

§ இம். சாக்கிரத்தின் முன்பார்த்ததையும் பாராததையுங்கற்பித்து பயனின்றி வீணாக மனோராச்சியஞ்செய்வதே- சாக்கிரசொற்பன மென்பதும்.

உ. மாமர
இரத்தையரி
பிடித்தம்
மான் பூமிவை
மல்லி யதை
ந் தித்தைய
ம் பொருட்டு
பூமி வைப்
த்துக் கைநல்.

உ. முத்தியுமி
படாம் பூமி
ந் இவ்வுகணக்
கல்.

உ. மன்றம்
பொன்னம் பூமி
தாம் பூமிகளின்
கககணக்கல்.

எ.ப. தவாரகி பொலுண்டாநின்ற துக்கமிஞ்ந்த அறி
அன்னதான விநாலை கழுத்தியாம். உலகங்கள் இவ்
வனத்தைகளி னுண்டான மாயாத்தகாரத்தில் உண்
பாடு கிடக்கும்; இவ்வாறுவான பூமிகளையும் அடை
மாப்படுவனவா ரிய பேதங்கள் ஒன்று நூலாகும்;
இத்தவாரகி அன்னதானபூமிகளாம். ||— ஞானபூமி
களை அடைந்தவாத் பேதங்கள்வகவாதஞ்செய்பவர்கள்
பொன்னவர்கள், அவைகளில், இப்படி சொல்லப்
படுபவை கவனிக்கப் படுவதாய், இத்தவான பூமியின்
கவனமுத்தை யுடையதல் ஆத்களானபாம்; அந்த
வகையானினை முடிவின் அழிவற்ற நிருவானபாம்; பிர
வணமுள்ள கவன் வித்யபலி, அடைதவாகிய விரா
கனை, பவன்கிதுவல், உண்மையிற் பொருத்திநிற்றல்,
இழிவற்ற சங்கம்மதல், பதார்த்தபாவனை யறுத்
திவல், துரியப் என்று வருவனையிடம்.— இந்த
மூல பூமிகளை யுணர்ந்தவர்கள் மயக்கவென்கின்ற
பேதநி லுழந்தர்கள், இவைகளின் குணமாகிய
பொருள்வகையைத் தவிரமானது இவையிலே, குந்
றப்பெறுத்திய பிவாகத்து வளாம் பெருவேண்டிய
தென்ன; பிரவலித்துக்களா லும், ஆத்பவான சாஸ்தி
மங்களினாலும், அனாவதான விராசத்தை அடை
வேபென்று வாய்க்கியத்தினால் எப்போதும் பாடு
பென்ற விருப்பமே கவையாயாம்; இச்சய விருப்ப
முதிர்க்கு இவ்வுகணத் சத்துக்களினது குணங்
களும், ஆத்களான சந்தானங்களும், கைவசமாகுதலே
விராசனைவாக நினைக்க வேண்டும்.†— இப்படிப்
பெருகப் பெருகியபடு விராசனைபென்று சொல்லிய
இவ்வி பூமிகளின் சாதன நிறையடிந் திடய வகை
களைத் தள்ளி மனதொழுபிப் புதித்தஞ் சிறுமகா
குந் பொலிப இத்தமூன்று பூமியின் சாதனத்தி
துறுப் பவதெனத்திற் உணர்வதாய்ப்பு அந்த
நிராசையினால் தத்துவானப்பெருந்துதலே உண்மை
நிலை மருவனாதல். அத்தன்மையான இவ்வன்கு
பூமிப் பவப்பொத்தினாலும், பெயர்ந்தாலு உத்தாறு
பவத்தில் அழுத்தி வேருபெ வியாசக் மில்லாததே

† இம் ஆத்களிலிவ்வகையெழிப்பை விடவத்தெச் கவனத்தி லுமுத்திப்
பாடுதே கழுத்தியென்பதாம்.

† இம் வித்யபதம் மத்தத்தைக் கெடுத்த முத்தியையாடைய விரும்புவதே
எம் விரும்க்கெபொசை செய்நதும், கவிதையெழித்த வாத்காத்தவிராசமே
சொன்னவென்று சொல்லப்பட்டதாம்.

ச.அ. ஆரம்பியுமி
எழும்புமி களின்
இலக்கண மறிவித்
தல்.

ச.க. இவ்வேழா
ம்பூமியினி லக்கண
ங்கூறல்.

இ.௦. ஞானபூமியின்
யெருமையை யறி
வித்தல்.

சங்கற்பம் அறலாகும்.†— இவ்வைந்து பூமியின்
முதிர்ச்சியினாலும் தானாகிய ஆத்மஞானத்திலுமுந்திய
ஆநந்தத்து அமைதியால் புறம்பியு முள்ளிலு மிருக்
கின்ற விடயங்கள் விடுபட்டு, பக்கத்தி லிருப்பவர்கள்
வலிமையினால் அறிபவருவதே பதார்த்தபாவணை
யாம். நிறைவாகிய இவ்வாறு பூமியினனுபவத்தி
னாலும் திரிஸ்ய வேறுபாட்டை நீக்கி திரமுள்ள தனது
சுபாவஸ்வரூபத்தில் நிற்பதே மறைபட்டிருக்கின்ற
தனதாத்ம ஞானஸ்வரூபத்தைப் ப்ரத்யக்ஷப்படுத்துந்
துரியமாரும் களங்கமற்ற சீவன்முத்தர்கள் து மார்க்க
மித்துரியமேயாம்.‡— துரியவாழ்வானது சொல்லிய
சீவன்முத்தித்தன்மைக்கு மேலான விதேகமுத்தர்கள்
பொருந்தாரின்ற துரியாதீதமாகிய பதமாம்; ஆத்ம
ஞானத்தினால் தனது ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்த மகான்
மியத்தையுடையபுருடனால் அடைகின்ற தன்மையை
யுடையதாம்; நிலைபெற்ற இத்துரிய பதத்தைபெற்ற
சீவன்முத்தர்கள் சுகதுக்கங்களில் முழுகார்கள்; இம்
முறைமையினால் பக்கத்திலுள்ள சீடன் முதலான
வர்களால், தேகசம்ரக்ஷணையு நித்திய கன்மங்க
ளையுஞ் செய்யும்படி சொல்லுகின்ற மார்க்கத்தின்
படியே நித்திரையைவிட்டு எழுந்தவர்களைப்போல
நிகழ்காலத்துக்கடுத்த குணங்களைச் செய்துஞ்செய்யா
தவர்களாய்நிருவாணசுகமாய்வாழ்வார்கள்.†— இந்த
ஞானபூமிகளேமும் பரிபூரணஞானமடைந்தவர்களுக்
கேயன்றி மற்றவர்களுக்குத் தோற்றாது, இங் ஞான
பூமிகளை யடைந்தால் அஞ்ஞானத்தையுடைய மிரு
கங்களானாலும், ஆசாரமில்லாதவனானாலும், சரீரத்
தோடுகூடினவனானாலும், மரணமடைந்தவனானாலும்,
முத்தனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; தத்துவஞான
மென்பதுதன்மேபைந்தம்விடதலாம், இப்பந்தநிவர்த்த
தியைப்பெற்றால் இதுதானேமோக்ஷலாபமாம், அஞ்
ஞானமானது, கானற்சலமுதலாகிய மயக்கங்களை
பொய்யென்றுபார்க்கவதின்பாராந்திபோம்; அறிவின்
மையும் மித்தையென்றுபார்க்கில் அவைநாசமாம்.—

† இ.ம. மனம் ஆத்மவிசாரத்திற்கறைவதே (மனம்சிறுகல்) தனுமாநசியென்
றும், தத்துவஞானமாதலே (உண்மையிற்பொருத்திரிற்றல்.) சத்துவாபத்தியென்
றும், அஃதொன்றிலும்பற்றற்றிருப்பதே (சங்கற்பமற்றல்.) யசம்சத் தியென்றுஞ்
சொல்லப்பட்டதாம்.

‡ இ.ம. திரிஸ்யதிரஷ்டிரீங்கி திருக்குவாயிருப்பதே பதார்த்தபாவணையென்
றும், சசாதிகவிசாதிக சுகதேபேதாபிதமான சைதன்யமேதுரியமென்றுஞ் சொல்
வப்பட்டதாம்.

† இ.ம. இப்பூமியான துரியமே துரியாதீதமாயும் விளங்குமென்பதாம்,

இ. நானபூமி
யை யடைந்தவர்
கள் பெருமைவும்
அடையாதவர்கள்
சிறுமைப் பற்றி
வித்தல்.

இ. அத்துவித
த்தை யடைபுமார்
கயிந்த நானபூமி
யைத்தவிர வேற
ின்றனவ.

இ. நானபூமி
யினு னுண்டான
வன்னுவி னிலக்
கணங்கடந்தல்.

இ. நானபூமி
யினு னுண்டான
பிராந்திசயத்தா
சொல்லி அஞ்
னபூமி ஓளுண்
டான நாயகித்
திரம் ப் தமையா
னததிலித்தல்.

தன நாத்மஞ்ஞான்வருபத்தை யுணர்வானின்ற சமாதி
யை யவர்களுங்கு அடையத்தகுந்த உண்மைஞான
பூதிகளை உவந்த முத்தன்மையான சத்துக்கள், சகல
முத் தியாவிக் கவும், வணங்கவும் உரியதாம். இத்திரி
யங்களைவிட விரைவானவையுள்ள சத்துருக்களை
சொத்தவர்கள் யுழிவற்றுகிலையி லிருந்தவர்கள், பல
சீவப் பூர்வானங்க ளேன்மைபாகவாழ்கின்ற தேவேந்
திகளும், சக்தவந்திரமும், நிராமாகத் தேதும்
கின்ற அத்தன்மையான பரமபதத்தை அடைந்தவர்
கள், அப்பூதிகளை யடைந்தவரேயாம். ஞானபூமியை
யடை யபதங்கள் சகலமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடப்ப
வர்களாவர்.—மனதடங்குகின்ற தந்திரபூஞானமும்,
ஞானபூதிகள் அம்பனமங்கு முபாயமும், மாட்
கையிலிருந்த இத்த ஞானபூதிகளையல்லால், இப்
பெழுதுவொல்லிய பதத்தையிரியபதத்தை அடை
யக்கடாது. மட்புன்த், நீரென்றும், காணென்றும்,
தானென்றும், அன்னியபென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட
ஒன்றமாயால் அபேதமாகியும், தோஷமில்லாத
தாகியும், காசையில்லாததாகியும், பாகாதிக்கு நிரதி
சயமல்லாததாகியும், உபபந்தமாகியும், ஞானமாகியும்,
ஏகமாகியும், கயிலில்லாததாகியும், காயில்லாததாகி
யும், உயர்வுபற்றில்லாததாகியும்.—மாவும்,
அவாவும், அதியும், அத்தமும், பற்றதனும், உன்
வதனும், இல்லாததும், அகேசமும், பாகாசமும்,
தாவமும், அந்நின்னமும் என்று சொல்லப்பட்ட
விலகை வில்லாததாகியும், திகாகாயத்தி லிருக்கின்ற
தாகியும், விபாகமாகியும், சகலமுபாகியும், அல்லாத
தாகியும், பவதினும், வாக்ருதும், தாவக்கடாத
தாகியும், அழகத்தனாகும் கமந்தமாகியும், நீங்குநற்
கரிய பூரணத்தனாகும் பூரணமாகியும், அவாவிரத்த
வியாவாகியும், தான தான யறிவதாகியும் விவக்கு
கின்றவன் ஒருவனேயாம். ||—எழுவிதமாகிய ஞான
பூதிகளால், அடையப்பட்ட பிராண்டமும் இத்
தன்மையது. இவ் பாயையின் பெருமையை,
இரண்ட நீக்கப்பாய்? சிறப்பிப்பாருத்திய எவன
வா ஞானவன், சரிசத்தையறந்து பவபென்னுங் கன்
வையின் முன்னபே பார்த்த கிந்தாவையினது பக்
கத்தினால் காண்களை இச்சரிசத்துடன் பைய்பார்க்கு
மிடத்தில் கண்ணிற் காண்படுபென்பதை மத்திரிக
ஞான ஞானசுத்தி, பவகளைமும் அடைந்து.—

இ. இம், மனதடங்கின விடத்துண்டானவாழ்வுதிலிலாசத்தையறிலித்ததாம்

கி. இ. ஞானபூமியி
ஒலுண்டான பிர
மரிச்ச யத்தைச்
சொல்லி அஞ்ஞா
ன பூமியினுண்
டானமாயாவிசித்தி
ரம்பரத்தி யங்மா
னதறிவித்தல்.

கி. இ. இதுவுமது.

கி. இ. இதுவுமது.

கி. இ. இதுவுமது.

கி. இ. இதுவுமது.

சு. இ. இதுவுமது.

தெற்குத்திசையினடந்தான், திருமபவமுத்திக்குகளை
வெல்ல நடப்பவனைப்போல எதிரிற் பிரகாசிக்கின்ற
வந்தமலைக்குமுன்வந்தான், வடதிசையல்லாத மூன்று
திசைகளில் காட்டினை த்தும் சுற்றிப்பார்த்தான், மிகவும்
வருந்தினான், குறிப்பானவோரிடத்தில் அப்பொழுது
நினைத்த நினைப்பு உருவெடுத்ததுபோல விருக்கின்ற
முன்னனுபவித்த வனத்தைப்பார்த்து, — இயம்புரத்
தையொத்த அந்தக்கொடிதானகாட்டிற் சஞ்சரிக்கு
மளவில், நீசர்கள் தொழிலைப்போல அந்தலவணன்
முன்சஞ்சராஞ்செய்தபூமிகளையும், அவ்வூர்களையும்
நன்றாய்ப்பார்த்தான், மிகவுமதிசயித்தான், முன்கண்ட
நீசர்களையும் நீசஸ்திரீகளையும், குடிசைகளையும், தவி
ரா தபடிக்கு பூமிக்கரசுனை லவணன்பார்த்து அதி
சயத்தினால் மனமயக்கமடைந்திருந்தான், — மனந்
தளர்கின்ற துன்பங்கரைக்க கண்கரையும்படி நீர்
பெருகி சரீரமிளகி கதறியமுகின்ற மூப்புள்ள நீசமா
தர்கள் குழாத்தில், மிகுந்த விசனத்தினால் வாயைத்
திறந்து தேம்பித்தேம்பி ஒருஸ்திரீ முதனாள்மரித்த
தன்மக்கள் நாடாங்களியாவையுஞ்சொல்லி மிகுந்த சத்
தத்தினால் இப்படி நாடாவிதமாக அழுதாள். — எனது
மடியிலிருந்து நீங்கி இறந்துபோகாநின்ற குழந்தை
களே! தீவினையினால்என்னைப்பிரிந்து எவ்வளவுதூரம்
போனீர்களோ! யார்முகத்தைப்பார்த்து பரதவிக்
கின்றீர்களோ! சரசமாகச்சிவந்த குன்றுமணி மாலே
யைத் தரித்திருக்கின்ற புயங்களினால் குளரிச்சியாகத்
தழுவி தணியாதா எனது விசனாக்கினியை, பெண்
னே? தணிப்பாயோ, ஐயோவையோ! — யாங்கள்
பூர்வத்திற்செய்ததவசினால் தேடாமற்கிடைத்ததிரவி
யத்தைப்போல எங்கள்முன்வந்தடைந்து, உலக்குமி
போன்றவராகிய உனதந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளினது
மோகத்தைவிடுத்து, எனதுபெண்ணைக்கடிச்சுகித்த
அரசனாகியமருமகனே? எங்களைமறந்துவிட்டாயோ!
சந்திரனையொத்த வுனதுவதனத்தை இவ்விடத்தில்
வந்து காட்டுவையா! இலக்குமிபோன்ற வெனது
பெண்ணுக்குநாயகனே? உமக் கெனதுபெண்செய்
கின்ற அற்பகுற்றங்களினால் மனமவேறுபட்டாயோ!
வலியசநமென்னு மகாநதியில் கொடிய வினைகளா
கிய வலைகளானவை வந்துபொருந்தி தனக்குண்டான
பூபாலனத்தைவிட்டு, எனதுமகளுக்கு நாயகனாகி,
அற்பமான சநந்தையுடைய சண்டாளரைப் போல
நரேந்திரனும் சண்டாளத்தன்மையை யடைந்தான்,
மின்போன்ற சநந நிலையிலாதது, ஊழானது மிக

பார்த்து விசயத்தோம்.

சுசு. சாக்கிரசொற்பன மெய்யாகத் தோற்றினதற் கனுபவஞ்சூக்குமமாயுரைத்தல்.

சுள. இதுவுமது.

சுஅ. ஆத்மஸ்வரூபநிர்வணம்.

சுக. ஆத்மானுசந்தானநிர்வணம்.

இம்மாயா விசித்திரத்தை இனியநியலாம்,§— காக்கையேற பனம்பழம் வீழ்ந்ததுபோல, வாசனாவயத்தில் மனமானது தமக்குள்ளே தாம் ஒன்றாகக்கலந்திருக்குமென்று அறிவினிச்சயத்தி னின்றவர்களாகிய சத்துக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள், ஆகையினால் முன்னாளில் இந்தரசால வித்தையுள்ள சாம்பரிகனால் கடையூராகக் காணப்பெற்ற மயக்கத்தையே யான் சொல்லி யிருக்கின்ற லவணவரசன் பின்றினத்திலுங்கண்டதேயன்றி வேறல்ல.— அரசன் பார்த்திருக்கின்ற சாக்கிர சொற்பனத்தி லுண்டான அறிவின் மயக்கத்தையே, வரையின்பக்கத்தி லிருக்கின்ற அச்சண்டாளரும் நல்லறிவினால் அறிந்தார்கள். லவணவரசனென்னும் அறிவி னுதயமானது சண்டாளர்களின் மனங்களிற்றேன்ற, சண்டாளரென்று தோற்றுக்கின்ற வறிவானது இவ்வரசனுடைய மனதில் உண்டானபடியால், மகா மாயையான தென்னசெய்ய மாட்டாது.†— தோற்றப்பட்ட மாயா வஸ்துக்களானவை ஞானப்ரகாசத்தினால் உள்ளனவாகும், பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்ற வஸ்துக்களியாவும் ஞானத்தினால்லாமல் உள்ளவைகளாக மாட்டாவாம், உண்டாகிவரு ஞாதாவும் ஞேயமுமாகிய இரண்டினுடைய மத்தியில் ஞானத்தாவுக்கு இசைந்தவடிவம், சார்ந்தறியப்பட்ட விடய வஸ்துக்களும் இவைகளையறியப்பட்ட ஞாதாவும், ஞானமும், இல்லாததாகியும், இவைகளைப் பொருந்துவதாகியுமிருக்கின்றதே, மேலான மோக்ஷமாம்.*— ஒருவிடயத்தினின்று மற்றொன்றில் மனம் பொருந்தினால் அவ்விரண்டின்மத்தியில், சத்தாமாத் திரமாகியும், நாமமில்லாததாகியும், அறிவில்லாததாகியும், விடயமில்லாததாயுமிருக்கின்ற அதுவென்னும் பிரமமும், நீயென்னுங் கூடஸ்தரும், ஐக்கியமான சிதாந்த ஸ்வரூபமாய் ஏக்காலமும் பிரிவற்றிருப்பாய்; மிகுந்த நுட்பமாகிய அறிவினால் யுத்தியாய் விசாரித்து, நான் சம்சாரியென்கின்ற கருத்தைக்கெடுத்து வேரோடே கெடும்படி மனதின்றொந்தங்களைக் கெடுத்து சபாவமா

§ இ-ம். இவை மேற்கதையினன்றாய் தெரியுமென்பதாம்.

† இ-ம். ஒருவன் சொற்பன மற்றொருவனுக்குச் சாக்கிரமாகவும் ஒருவன் சாக்கிர மற்றொருவனுக்குச் சொற்பனமாகவு மாவதுபோல, அரசன் மனோரட்சிய முன்னுள்ள சண்டாளருக் கிதார்த்தமாகவுஞ் சண்டாளர் சாக்கிரமரசனுக்குச் சாக்கிர சொற்பனமாகவுந் தோற்றிவித்தது, மாயாவிசித்திரமே யன்றி வேறின்றென்பதாம். * இ-ம். திரிபுடிக்கு விலக்ஷணமாகியுஞ் சலக்ஷணமாகியுமிருங்கின்றவஸ்து மத்தியகதஸ்வரூபமாய் விளங்குமென்பதாம்.

எ. சூத்மாநப
வ நிருபணம்.

எ. சூத்மாநப
வ நிருபணம்.

மிருந்தபடியே தெளிந்திருப்பாய்.*--சந்நமணமாகிய
ஏற்றுத்திறு கடங்களைப்படிச் சுழற்றுவின்ற வாசனை
பென்னும் பெருங்கயற்றை மிகவும் பெரிதான எத்த
னத்தினால் அறங்க்குடனாய். பேலான வாத்தம்
கயவத்தில் முன்னுண்டாயிருக்கும் மித்தையாகிய
மனது, உலகவேற்றுமைக னென்கின்ற அசத்திய
த்தை சிறப்பையுடைய ஆவாயமானது வடிவநிலை
ததாயிருந்தும் இல்லாததாகிய நீலநிறத்தை பொருந்
துவது போல காண்பிக்கும்.†-- துன்பப்பொருந்திய
சங்கற்பவாசத்தினால் மனதிறந்தால், பழமையாகத்
தொடர்ந்துவந்த போகவென்கின்ற மூடுபனியானது
விட்டுநீங்கும், சமற்கால முதிருப்படிவந்தால் ஆகா
ரம் பாகவசிப்பதுபோல, ஆதந்தபோதாத்திரமாகி
யும், அழிவற்றதாயும், ஒன்றானதாகியும், உருவ
மிலாததாயும், சந்நமணமில்லாததாகியுமிருக்கின்ற
பிரமபானது சொச்சமாய் பாகவசிக்கும்.†--

உற்பத்திப்பிரகாரணம்.

முற்றிற்று.

திருப்பிரகாரணத்தில்

சு க் கிர ஸ் க தை.

அவதாரிகை.

முற்றிப்பாஸத்திற் றைதன்னியத்தினுண்டான பதினாவல்லாசமே
சாடுமென்பதற்கு அந்நபவழிவாயும், அதை கிளிர்த்திப்பதற்கு நான
பூரி யாதிகாரமுடனிலித்து, அந்நபவழிவாயாக விளங்குமென்
பதை யைக்குகைதானியதைத் திருப்பிரகாரணத்தி லென்குகிரித்தம்,
அவைவென்கிழமுதலினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற் றைதன்னியத்தினுண்டான
மனதற் சகவென்கிழமுதலினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற் றைதன்னியத்தினுண்டான

க. சுக்கிரிதிரி எழுதுகின்றவனும், எழுதுகின்றவிடமும், எதிரா
விலக்கண மறவி சுக்கிரஸ்கதையிற் றைதன்னியத்தினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற்
த்தல். றைதன்னியத்தினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற் றைதன்னியத்தினுண்டான
நிருக்கின்ற சித்தாயத்தின், சகவென்கிழமுதலினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற்
னது உண்டாகித்தொற்றுப், உண்டையாகத்தொற்றுப்
தன்னியத்தினுண்டான சுக்கிரஸ்கதையிற் றைதன்னியத்தினுண்டான

* இம் மனதை யாத்மாவித் தைதன்னியத்தினுண்டான பதினாவல்லாசமே.

† இம். சூத்மாநபவழிவாயத்திற் றைதன்னியத்தினுண்டான பதினாவல்லாசமே.

† இம். பிரகாரணமே மதித்தமனதைப் பிரகாரணத்திற் றைதன்னியத்தினுண்டான பதினாவல்லாசமே.

உ. ஆயிற்சகமின்
ரோவெனின்-

உ. ஆயிற்சகம்வே
ரோமேயெனின்.

சு. ஆயிற்சகந்தனி
மேதோற்றுகின்ற
தேயெனின்.

ரு. இதற்குத்தி
ருஷ்டாந்தம்பார்க்
கவானு பவத்தை
நிரூபித்தல்.

நாகாஸித விந் கிரியங்களுந் தீங்குவின்ற நித்தினாரி
வில்லாமல் சகம்பாக்கிரந்திற் றோற்றும்பொருள்புனத்
தை பொருத்திருக்கும். *—பாட்சியபாங்கு, பரிபூரண
மதியுள், சொச்சமாயிரும், கிராமத்திருக்கின்ற பொத
பற்ற வபத்மஞானத்தினால் தவ்வானின்ற சகங்க
வனைந்துப் ப்பாதிமலித்தல், சகங்கை நான்குநிலைபெற்ற
நிழலைப் பொலாழ், நெருக்கிய காமனாது ப்பாதிமலித்த
மில்லாமல் சொல்லானின்ற சகங்கை நான்குநிலைபெற்ற
விடத்தில் ப்பாதிமலித்த கிராமத்திருக்கின்ற. †—சகங்
களுக்கு வடிவமானது ப்பாதிமலித்த ப்பாதிமலி
மாந்திரமேயாம், பின்னிலைபுத்தாவின, சகங்கை
மாதிரியும், பூசணவானவாகியு, விசயமலானசிகரபா
மாகியும், நிலைபெற்றிருக்கின்ற சகங்கைவடிவமும் ஏக
மேயென்று வருத்தத்தவன் முயற்சி செய்து,
ஸ்ரீமாமாநீ கித்தியபாங்கு அத்தவன்மையான கிச்சய
மனது கைவசமாகின், பனவானது கைவசம்முநிச
சகமான ஆதம்பானவன்வருமாதகம். ‡—நித்திரங்க
ளினைகள், சகங்கைத்திருக்கின்ற ஒருகல்லையிப்பை ப்பாதி
சிக்கின்ற வுலகங்கவானவை ஒரு ப்பாதிமலித்தாற்
றிக்கொண்டிருக்கும், இரண்டின்மத்திருக்கவானிப்ப
னம் வேறிலைபுத்தாவின சகங்கைவனது சகங்கை
தற் கொன்றிலைபாங்கு, ஆதம்பானவன் வுலகவாந்;
சகலசகங்கைமும் நிச்சயமான ப்பாதிமலித்திருப்பதிப
மாந்திரமாயிருக்கும், இவைகெனினபொருத்திருக்கி
ராமாரியருடைய கதைவய, ஸ்ரீமாமாநீ கித்தியபா
ங்குமாய். §—முன்பொருகாலத்தில் பிருகுமுனிவான
வர், பழமைமு முயர்வுமுன்ன பத்திரிபினதுபக்கத்
தில், நிலைபெற்ற தவத்தைநிச்சயப்படுத்தி, அவ
ருடையபுத்திரன், அறிவைபுடையவன் ப்பாதிமலி
பெய்த்தவன் தன்பிதானிலுடைய ப்பாதிமலித்திருக்கி
நிச்சயதவன் ஒப்பற்ற ஒருகாலகால கொன்ற
இரண்டு பாரவையின்பத்திரில் விளக்காதுபுத்திருக்
மகாபத்ததை புடையவனான கித்தியபாங்கு.

* இ-ம். ஓர்காரணமின்றி ஆதமாநிற்றோற்றுகின்ற சகந்தானது ஆதம்பானவ
மாப் நிகழ்தலின் அச்சகத் தீர்க்கொற்பணமென்பதாம்.

† இ-ம். பிரமத்தி லதின் ப்பாதிமலிப்பான சகந்தானதோ சோதுவனம்நிலைக்கு
மென்பதாம்.

‡ இ-ம். சகமானது வேறாயிருப்பதுபொலத்தேதாற்றுவதெயன் நி வேதம்நென்
பதாம்.

§ இ-ம். கல்லினக்கும் ப்பாதிமலி யுத்தவாமுபதிதும். உயர்வியரு
கத்தோற்றுவதுபொலச் சித்தைவிளக்குசகத் தித்தாயிருக்கும் திரிஸபதிருக்கும்.
யாய் வேருகத் தோற்றுமென்பதாம்.

க. சிதாபாயத்தி
விதித்த சங்கற்ப
மே ஸ்ரீராவடிவா
தல்.

எ. அந்தக் கற்ப
வடிவமாய் மரீசு
ராசியஞ்செய்தல்.

அ. விண்ணுலக
மாகக் காண்டல்.

க. விண்ணுலக
த்திற சங்கற்பமா
தைக்காண்டல்.

க. கத்தசக்கற்
பஞ்செய்தல்.

க. விடயாகத்
மறுபலித்தெய்தல்

ஆதாயமத்தூரி லிருக்கின்ற திரிசங்கு மகாரசனைப்
பேயல் அறிவறிபயையின்ப த்திரிமொந்திருக்கின்ற
காலத்தில், அவருடைய பிரதானபிரருகுமுனியான
வம் நிருதிகற்பமாதிரிப் பெருஞ்ஞம்பாயிருக்க,
பிரதானபிரட்டு நீங்காத சுக்கிரனுனவந்தனித்திருந்து
கத்தபாலிவமாகவந்தவாய்க்காவும், ஓர் அறிவஸ்திரீ
யவ்வன் வாய்ப்படுத்தான். — நென்றவாற்றூ லீலை
கின்ற மத்தாய்மடங்கணிகிறந்த அவசத்தைபுடைய
வன்; பெண்யணையைப் பேயலத் தனித்தவமாய்,
எதிரொய்த்து சிந்தாக்கொங்கனாய் அந்தப் பெண்ணி
து துவத்தைசெய்தித்து இருனிழிகளையுழறக்கொண்
டிருந்து, முன்மாமாணையினால் அவசிறந்த மரீசு
யாசியத்தில் பாய்ச்சிந்து, — இங்குப் பெண் தெய்வ
கொகத்து ஸ்கிரி பேயென்று நிச்சயித்து, அந்தத்
தெய்வலீலையத்தில் காண்போயடைத்து, இந்தவுல
கத்துக்குத் தெவர்களைய இவர்கள் துதிக்க, அழகு
மிருத்த சிங்கரானத்தின்பேயல் மின்னல்கணிகிறந்த
பேயத்தைப் பேயல் இவன் கேட்கேந்தினாய், இவ்வாச
கிளச் சூழ்த்து சாய்த்துநற் கணிகின்ற தெய்வமாதர்
கணிக் கூட்டபிரதானபெய்லு மலதிலிந்தது, — கே
ட்கேந்தினே இந்தக்கற்பென்வணங்க, இந்தச்சுக்கிரனை
அத்தே தேவத்தினாய் வணங் பெயின்புனைத்தற்கரிய
கத்தவதபுடைய தெய்வலீலையத்தில் நீங்கவாற்றுகு
சரிக்கின்ற அந்த துணத்தில், மதுத்தவச் சச்சணித்து
மிருக்கின்ற தனக்கேயுடைய தெய்வப்பெண்களுள்
முன்பேயலைய அந்தப்பெண் முன்னேதொற்றன்
மாத்ந்தித்தில், கத்ததற்கரிய விச்சையினால் இவன்
மண்புறங் கணிக் குறையு கக்கின் பார்த்தான்; அந்
தெய்வப்பெண்ணு பாய்ந்திய பார்த்தான். — அவ்
விருவருடைய கண்களுந், மண்களுந், ஒன்றாகக்
கனத்துருகுக்கின்ற மயத்தில் கற்பித்தகாரியங்களில்
தன் மத்தவபாத பெருமையையுடைய சுக்கிரன், கரிய
அந்தகர மூடிக்கொள்ளங்கடவதென்று வங்கற்பிக்க
வு, கற்பபத்தகாலத்தைப்பேயலும் அந்தகர மூடிக்
கொண்ட, அவ்வி த்திலுள்ள சகலரும் பலதிக்குகளி
லும் நீங்கினார்கள். — அந்ததெய்வப்பெண்ணித்தகக்கி
யாசியபை வத்துமிபாருத்த, அழகுபொருத்திய
கற்பகவிருகத்தினிழலில் ஒருபக்கத்தில் கொடுங்கிச்
சேர்த்து, இதுவருபேயுமாயாத இடையூரில்லாத
விடயகத்தத்தில் லீலகாலமாக எட்டிசுதூர்யுமும்
சூழ்த்தயின்பு, முன்னையோற்றெய்தருடங்களைத்
தும் முடித்துப்பொழுடிந்துபோய் எங்கென்ற சித்தையி

கஉ. தன்னை
மறந்து பிராமண
குதல்.

கங. புத்திரன்
வடிவமாதல்.

கசு. முனிவடிவ
மாதல்.

கடு. பிருகுமுனி
புத்திரனைக் காண
மை.

கசு. புத்திரவடிவ
த்தைப் பார்த்தல்.

கஎ. புத்திரன்
மரித்தா னென்று
ன்னல்.

ஞல்,— தெவனெய்தத்தினின்று புத்திரனாகத்தில் வந்து
நேரந்தான்; நனது வடிவத்தை மறந்தான்; இந்தச்
சுக்கிரனுடைய சிவனுடைய பிருகுதவாகியபுத்திரனாக்திர
கலை வாய் கொண்டு முனிவாகியவாடையப் பனியாகி,
அந்தப் பனியினால் தெவனெய்தத்திற் கொழுந்தனை
புடைய தெவனை தெவனெய்தத்தினால் பிரா
மணன் பனையற்றவையது பதிக்க, உண்ட பனென்ற வந்
திரியகுபமாய் சுக்கிரபரியம் வந்து இப்பிராமணன்
பனையினிடத்தில் புத்திரனாகப் பிறந்தான்.— அந்
காலத்தில் துயிதனில் பிறந்தபனினால் அந்தகிய
தவத்தை, ஒருபனுவலின் பரியத்தா கனகமயமான
மகாமுருவை உழந்தவனென்ற வபனியத்தில் செய்
தான்; அச்சுக்கிரனவனிடத்தில் ஒருபனுவலினால்
ஒரு புத்திரனை பனியதவவராகப் பெற்றான்; அப்
புத்திரவாஞ்சுவையினால் பந்தப் பதித்தகின்ற அறியா
வ பனினால்வடந்தவன்மைநிலையினின்று நீங்கினான்.—

பின்னுட அனலில்லாத ஜாமல்சனில் மயக்கம்
பெருந்தவ வசனையினால், பனித்துமரித்து பிணா
கிய கவகத்திற் ஒரு முனிபுத்திரனாகப் தவத்திரா
னையினால் முன்பற்றவபுத்திரனாக்துக்கி சுக்கிரபரிய
குடைய முத்திரை சரிவரவனது, தாந்திரனும், சூரிய
கிரணத்தினும், சன்மவளர்த்த பிதாவாகிய பிருகு
முனியினபந்தத்தில் மிகவுருவந்து அந்நிபந்தி—

பிதாவாகியபிருகுமுனியினுடையதவவகையினால்,
விவகமுன்னும் பறவையக் கூட்டினாலும், பந்தத்தினு
நெருங்காமல், பூமியின்கால் சரிசு முழுக்கமும் அந்
காலத்திலுரியதற்கு, கிருகத்தப் சமாதரி தெவ
தவகுட பந்தகவானபிணா இவ்விதனானுமையிழக்க,
தவமுன்ன பிருகுமுனியின் இஷ்டமுன்ன புத்திரனை
எதிர்பார்த்தது— தமுஸ்வகுபமாய் கொழுதுந்
கொண்டு பந்தத்திலிருக்கின்ற புத்திரனைக் காணாத
வராய் உலங்கத் சரிவரவனது முழுநெய்முதலாகவாய்,
தரித்தவகுபவாய் உண்டவனதுப்பாவாய், தீதாந்
தென்ற நிரப்பாக்கியபோ வடிவாகி இருப்பதுபோலவும்
முன்னையிருக்க, துறந்த மனதை மனையவகுபிய
பிருகுவினையின்று பந்தத்தான தவத்தைபுடையவன்
தனியோடார்த்தது,— உலங்குமென்க்த சமுத்தினால்
மூடப்பெற்ற என்னிடமில், தவத்தவராகவன் னென்
லாம் சிச்சிவீரகுருவி உட்கொடுவதைமும், வாயுகிய
குடையில் தவனாக் கூட்டவரன் ஒன்று கொன்றுபாய்

¶ இ.ம. ஆத்மசங்கற்பமே விடயமாயுநிச்சித்த சங்கற்பங்கற்ப பூமியாயுநி
வற்ற வடிவமெடுத்து முடிவான வாசுதேவவடிவமான தென்பதாம்.

௧௮. காரணந்தெரியாமற் காலனைச் சபிக்க நினைத்தல்.

௧௯. காரணம் தெரிவிக்கக் காலனைமுந்தினுதல்.

௨௦. கால நியதியில் வல்லமையைத் துணு வல்லமையை மறிவித்தல்.

௨௧. இதுவுமது

௨௨. ஞான நிகர முறைத்தல்

௨௩. முனியின் விராமின்மையை

ந்து வினையாடுவதையும் பார்த்து, வந்தகாரணமென்னவென்று தனாதநின்றுலின் றுராய்ந்துபாரதவராய், அப்படின புத்திரனை இழந்தானென்று நினைத்து—
நியமித்த காலத்தை நயல்லாப ள்வைக்கரிதாகியபுத்திரனை அந்நகரத்தில் கொன்ற பாயனை ஒரு கண்ணத்தில் கெடுப்பெனென்று, இடபத்தை நடாத்துகின்ற அருத்திரன் பெருங்கோபம் கொண்ட துபோல பிருகுநிவி யானவர் கோபித்துச் சபிக்குப்படி நினைக்க; இவரது கோபமுலத்தரபணனைவன் கருகிநி விளங்குகின்ற பஞ்சபூத வடிவமெடுத்து, — அ.ரமுக்கள்ளும், ஆறு கைகளும், சுத்தியும், பாசமும், குண்டுகளும், பாதுகாக்கும், வச்சிசகவசமுமாகிய விவைகளைப்பொருத்தி, மிகுத்த சேனைகள் பக்கத்திற் குழுப்படி வியசவத்தை யுடைய பிருகுமுனியினிடத்தில் வந்துசேர்ந்துகொண்டிருக்கொள்ளும் பொழுட்டு பிருதுவாக சகலத்தையு மழிப்பதற்கு காரணமென்று சொல்லப்பட்ட யமனைவன், தின்பலனாகிய பிருகுமுனிக் கிவைகளைச் சொன்னான் + — உண்டாசப்பட்ட சல்வானியதியை பரிமலனது பெய்கின்ற காக்கன், உன்னை அளவற்ற பாட்டினையுடைய தபநிலை அறிப்பேயன்றி வேறென்றினுலின்ற, அமைதினால் பூசணமான தபசை வெவ்வித கோபாக்கினியினால் வரிப்பது தகுதியல்ல, உண்டாகின்ற பிளையாக்கிரிய மெய்களைச் சுடாது, உடாது சொல்லா கடத்தக்கது.—சம்சாரமாகிய விலையில் கட்டுப்பட்ட அளவில்லாத அருத்திரர்சனும், பெரியதாயகைக்கண்ணையுடைய பகாவின்னுக்களும், நிலையாகிய என்னால் வசமடைந்தார்கள் அன்பமாகிய சகலவரில் என்னைச் செமித்தவர்களிலை, சகலரும் வனக்குப் புகிப்பாவர், உண்டாகின்ற சகலவுழிர்களை யும் பாழிப்பது பாமெல்வானற் பகுக்கப்பட்ட அராதிகியாம். — என்னுடைய நியதியில்: இந்த நியதியானது என்றமுன்ன படியாகும்: கின்மலமான ஞானநிருஷ்டியில் கருத்தாயும், போகத்தாயும், இல்லவாம்; அஞ்ஞான நிருஷ்டக்கு இக் கருத்தாயும், போகத்தாயுமிவையுண்ட பரிமுறும்; உன்வசத்தினால் சகல பிராணிகளும், தங்கள் சங்கற்பத்தினால் பிறக்கும் சற்பாத்தத்தில் கிக்கும் — அத்தியானஞ்செய்வ கும் சற்பாத்தத்தில் கிக்கும் — அத்தியானஞ்செய்வ தபிபிவதக்கொத்தொடுக்கப்பெற்ற ஞானநிருஷ்ட

+ இம் பிருகுமுனியினது மனதைத்தெரிவிக்கக் காலனைத்தெரிக்கத்தொடங்கின நென்பதாம்
¶ இம் அகாலங்குமித்தம், நியதியின்புடங்குத்தனதுவல்லமையைக்காலன் கூறினனென்பதாம்.

வெளிப் படுத்து
நிமித்தங் காலன்
கிருபையுடன்கோ
பித்தல்.

உசு. காலனுப
தேசித்தல்.

உரு. சுக்கிரன்
மனோசங்கற்பந்தா
லெடுத்த வடிவங்
களை யறிவித்தல்.

உசு. இதுவுமது.

உஎ. இதுவுமது.

உஅ. இதுவுமது.

உசு. இதுவுமது.

எங்கே, உறுதியாக இருப்பதென்றே, உபாசனாகிலா
எங்கே, பெரியோர்கள் சந்தர்ப்பங்கின்று இத்தெரிந்து
அற்பவறிவை யுடையவாயின அந்தவனையெய்தின
தனார்சிவன விதென்ன, மன அபந்திதன் தன் அசங்
கற்பத்தினால் மனமாய் பெய்வனைய உபாசனாபல்
பொருத்தி நீ சபித்தற் குரியவாயின—மனமே? அத்
மனமாய் வேண்டும், மனத்தினால் தொழிலை தொழி
வாகும், சிவத்தினால் மனமாய் உபாசனாபல், விவரிக்கிற
நிச்சயத்தினால் புத்தியாகும், சிவக்குறிப்பதன் உபா
னைதென்னுபாசனாபல் புத்தியை அகந்தவரமு
மாய்; தனதுவேற்றவாயிதகுதிர்களைத் தனித்தமனத்தி
உலகமாகும்—அதனால், உபாசன புத்தியாய் நீ
கிருவிசயப்பாசனாபல் தனமாய் பெய்துந்தனாகவந்தல்,
அபாயினால் சுக்கிரனென்னவாய் தனது சரித்திரத்தி
விடத்தின்வந்தது, அசுரபந்தில் விசுவாசியென்னுந்
பெயரையுடைய சிவனிலை உபாசனாபல் மனத்தின
லடைந்தாரின்பு, பொருத்தம் புத்தியில் சிவமாய் நீத
சத்தினால் ஒரத்தனவாய் புத்திற் புத்தியாய் பிறந்
துப—சொல்லாப்தில் அசுரனாய் பிறந்தான், விவா
மானாப்தில் ஒன்னை வேடனாய் பிறந்தான், சுக்கிர
சனப்பொருத்தியானாய் அன்வாய் பிறந்தான்,
பொண்டாசத்திற் உயர்ந்த குலவாய் பிறந்தான்
ஆம், சொல்லற்கரிய அசுரனாய் பிறந்தான், தனத்தி
ல் குரியவாய் தனத்திற் அசுரனாய் பிறந்தான், புத்தி
நம்பலானவாய் வித்தியாய் புத்தி அசுரனாய்,
பரிசுத்த வறிவுள்ளவாய் அன்வாய் புத்தி ஒத்தியை
முனிவனுடைய புத்தியானாய்; சிவத்தினால் மன
கமுக்கிந்தி தனத்திற் குதிக்கின்ற சனமாய் புத்தி
சபந்தனாய் பிறந்தான்—புத்தியைப் பென்னுந் சிவ
சத்தினிடத்தில் சைவவாய் தன் உபாசனாபல்,
வாசனை முற்றி வேலிவாய் பட்டனத்தில் அன்வாய்
புத்தியாய்; சிவமாய் சிவமாய் புத்தி ஒத்தியைப்
பாய் அபந்திதனாய்; விவாசனாபல் ஒத்தியைப்
நாலவனத்தில் வெவ்விவாய் பெய்தவாய், உபாசனா
பாய்ப்பாகவாய் பிறந்தான்—புத்தியைப் பென்னுந் அன்
வில்லாத யோனிகளில், தாழ்வாகவாய் உபாசனாபல்
மிருக்கின்ற ஜகத்களை அடைந்து, சனங்கமுள்ள
மனத்தினால் வாசனாவந்தினாய், பெய்வனைய உபா
கங்காரத்தின்புத்தியில் ஒத்தியை அன்வாய் பிறந்தான்
புத்தியாய், அசுரத்தியவாய் தன் இத்தியங்கனென்
கின்ற சனமாய் சந்துருக்கோத் கொத்தது வெற்றி

* இ-ம். பிரமசங்கற்பமான மனதே சகலமுமாய் விவருமென்பதாம்

ந.0. சுக்கிரன்
மனோசங்கற் பத்
தாலெடுத்த வடி
வங்களை யறிவித்
தல்.

ந.க. வியாபக தி
ருஷ்டியாற் பார்த்
துமயக்கந் தெளிந்
துரை த்தல்.

கஉ இதுவுமது

ந.ந. காலனைத்
துதித்தல்.

ந.ச. காலன்
சுக்ரனிருக்கு மிட
த்திற் சென்று
முனிவருக்கறித்
தல்.

ந.ரு. காலனை
வர் தங்களைக் கா
ணச் சங்கற் பித்
தல்.

ந.சு. வாசுதேவ
ன்றுதித்தல்.

யடைந்து.—நீண்ட சடைகள்முதலிய அனைத்தையுந்
தரித்து, வாசுதேவனென்னு நாடித்தைப் பொருந்தி,
தபசில் எண்ணூறுவருடம் அமைந்திருந்தான். உனது
புத்திரனாகிய சுக்கிரன், சுழலாநின்ற சொற்பனத்துக்
கொப்பான மனதினுண்டான மயக்கத்தை அன்
பாகப் பார்க்க வேண்டுவையாயின், ஞான திருஷ்டி
யினுற் பார்ப்பாயென்று.0— யமனானவன் சொல்ல
கேள்வியுற்ற சுல்வியுள்ள பிருகுமுனியானவர் தனது
ஞானதிருஷ்டியினால் மேன்மையான ஞானப்ரகாசத்
தினால் ப்ரதிபாபாத்திராகப் ப்ரகாசித்து, நல்லொழு
க்கமள்ள அறிவென்கின்ற தெளிவுற்ற கண்ணுடியிற்
பிரதிபலித்ததாகிய தனது புத்திரனுடையபிருத்தார்
தங்க ளியாவையும் நொடியளவில் பார்த்து.— கங்கா
தீரத்திலிருந்தும் மந்தாகிரி பக்கத்தில் தனது சரீரத்
தில்வந்து பொருந்திய உண்மையுள்ள பிருகுரிஷி, மிக
வுமசுசயித்து, குற்றமற்ற காலனை பலவிதமாகிய
வேண்டுதலினால் ஓராசையுமில்லாத முனியானவர்
சொல்லுவார்?— சர்வஞ்ஞனாகிய காலனே? நீர் நிய
திக்கு முகன்மையானவன் நீரொருவரே, திரிகாலங்
களையும் தெளிவுடனறிவாய், எம்போன்றவர்க்குமுந்
தைகளாய் பிரமஞானமானது ஒங்காத இனையோர்க
ளாவார் என்று முனி சொன்னவளவில், உரிமையாகிய
சகங்களைப் புசிக்கின்ற நாசமில்லாத நிலையுள்ள
யமனானவர்.*— பிருகுமுனி கரத்தைப் பிடித்துக்
கொண்டு மந்தரமலையின் குகையினின்றும் வெளியில்
வந்து தேவந்தியைப் பொருந்தி, இவர்களில் அவ்
விடத்தில் வேறான வாசுதேவ நாடித்துடன் இருந்த
புத்திரனை ஆசையினால் பிருகுரிஷிபார்த்தான் யமனு
மிச்சங்கற்பத்தைச்செய்தார்.— இவ்விடத்திற் பொருந்
திய சமாதியைவிட்டு இந்த வாசுதேவன் எங்களைப்
பார்க்கக் கடவனென்று சங்கற்பித்த மாத் திரத்தில்,
புத்திரனை வாசுதேவன் சமாதியைவிட் டிவர்களைப்
பார்த்து வணங்கவும், மிருந்த வயர்வையுடையவர்
களாகிய மூன்று பேர்களும் ஒருவருக்கொருவர்
விருப்பமுற்று ஒருசல்லின்மேல் கூடியிருந்தார்கள்.—
வாசுதேவனென்னும் புத்திரனைவன் மற்றில்விரு
வர்களையும் பார்த்துப் ப்ரகாசம் பொருந்திய வுங்க
ருடைய நற்றரிசுபலத்தினால், களங்கமற்ற தவத்தி

0 இ-ம். சுக்கிரனிறந்தெடுத்த வடிவங்களின் காரணத்தை ஞானதிருஷ்டியாற்
பார்க்கும்படி காலன் போதித்ததாம்

* இ-ம். மனோசங்கற்ப வடிவத்தை எதார்த்ததிருஷ்டியாற்பார்த்ததென்பதாம்.

* இ-ம். காலனெதார்த்தவடிவத்தை முனிவனுணர்ந்தனென்பதாம்.

ந.எ.புத்திரனுக்கு
ஞானம்வெளிப்படு
கிமித்தம் முனிவர்
ஞான திருஷ்டி
வைத்தல்.

ந.அ. சுக்கிரனு
க்குஞான முதித்
தல்.

ந.க. ஆத்மாவி
லுண்டான மனோ
சங்கற்பத் தாலெ
டுத்த வடிவங்களை
ஞான திருஷ்டியா
ற்காண்டல்.

ச.௦. இதுமுது.

ச.க. சரீரத்தின்
சடத்தன்மையைப்
பார்த் ததிசயித்
தோதல்.

ச.உ. அமன்ஸ்கபா
வத்தைச் சடத்தின்
மேல் வைத்துத்
துதித்தல்.

ச.ந. சுகாதிதத்
தைச் சடத்தின்
மேல் வைத்துரை
த்தல்.

ஐயுர், சாந்திரத்தினும், வாக்ஸனிணை, திபி
யங்கரிணை நீங்கத்தகுந்தது. பொருந்திய வாய்க்க
நீங்கினான். இதைப்பற்றி இவ்வுருவமுதல் இந்
புகைநல் கொடுக்காது. என நன்கு கவிய வாக்ஷி
வனை, பிது, முகவிரிவி வாய்க்கப்படுத்து, உணக்கின்
பம் பெருநூல், உணவானவன் உணவது. துந்தமன்
ஆஞ்ஞானத் தீர்த்தமது. என் றானுக்கெட்டும்,
ஊனக்கல் லிபன்வாய் ஆய்ந்தென்பி உசாயற்
ஞான திருஷ்டியினால் மனவன் ததவனனை பெய்லாம்
பார்த்தான். — ஐயுரிபிடித்தல் ஐயுக்களை நீத்துப்
பீக்கினான், உணவ திருக்காரைப் பார்த்த பின்பு அதி
சயித்துவைப்பான். பிசுத்தியான பித்தயோகா
னது முடிய சகங்கை, கொடியகிய எய்வகத்தி
விடத்தில் இவ்வாய்க் வானுதிந்துது இதுவொன்று,
என்னவதைய பெய்வதைய 1— ஆசியிலிண்டு
வன வெல்லாம் துறித்தான், உணவ வெல்லுமென வெல்
லாம் கண்டான். துறத்தல் விவாதுகளை வறன்ற
வெவ்விப துன்பமும் நீக்கினான், தற்பதியான
மாயை வந்தவனுததை உயவாதிதல், ஐயுரின? அ
மினி மேற்பெய்யுத்தயிலிவிட்குவின்றா சரீரத்தைப்
பார்ப்போம். — சுகமே, உணவானவன் சரீரைய
என்பவடிவத்தை இவ்வி சுகவரினனும் பார்த்து
சுகத்தைவை துறிபெய்து நீத்தித்தவெனத்த, யா
தொருதெயுரினம், இவ்வு பித்தி வெறும்மனின்
வாருக்கென்று வாக்ஷிவன்கொண்ட, அப்தவநு
மந்தகிரியில் உணத்தல் வந்து பார்த்தார்கள். 1—

முதன்மையகிய சகத்தினுடைய பிசுமானத்தை
தெயித்த மூவர்களுர் வந்தநிடித்தல், முன் பார்த்த
சகத்தில் கொத்திய சரீரத்தை புகுசென்கிய வாக்
தெனன் ஆளன்காத சந்தோஷத்தினால் பார்த்து,
அரியகவுமுன்வ தத்தைவைப்பார்த்து, இத்த வாக்ஷி
யான முழுவென்பைய நிபெற்ற வளத்ததென்று
கொட்டான்—பின்பும், என்ன விதாவை? பெறுதற்
கரிய நகங்கரினல் முன்பு நீ வளத்த சரீரவானது
துன்பகியாவு நீங்கி, வன்பி கத்த ஆசையு, சந்தி
சமும், இதமு, அகிதவாகிய வளைத்தயில்லான்,
நிலைபெற்ற வாகத்தாய் உணவத்திடுத்தது — உள
பிறந்த நிலையையல்லாமல் சிவப்பருத்தற் கசமுதா
மோ, பேசாண்தானுபவாகிய சமுத்திரத்தில் முழு
உய்ப்பட்ட எள்களற்ற வியாபகானத்தாக்து, உப

1 இம் சுக்கிரா நனதுசங்கற்பத்தைப்பித்த ஞானவா வளப்பெண்ணன்
சுக்கிரவடிவமெடுக்கப் பற்றின்றிச் சங்கற்பித்தனென்பதாம்.

கா.க. காலன் அக்
சுந்தராசா சியராசுக்
கடவெதல் துணுக்
கொடுத்தல்.

கா.க. சுக்கிரானது
வழவத்திற்குமுதல்

கா.க. சுக்கிராசாரி
யராச வெழுதல்.

கா.க. சீவன் முத்த
ஞகர் சந்திரித்தல்.

பாத்தூற்றுப்பூம், காலன்வன்கள் துன்பங்கி யிருக்
கிவ்வழைநாள் காலன் அருந் திசையந்நுகும் ஒப்பாக,
இந்தமலிகைபாபன் சீர்ப்பாபனா சுகத்தை யடைந்திருந்
ததுதி— அருப்பா தபையலந்தினால் இந்த அஞ்சரியத்
தையாபத்தி தன்னிவ்வுறையகத்தான்சொல்லா மீபத்தி
விவற்ற அஞ்சரியலையைவம்பந்தித்த வயந்தையை
தலித்தது அருந்திருமலின்று திசையாத்தில், அசாய்கள்
தவையாபட்டனத்திற் பதவிவிப்பதம்பலப் புகுந்து
அருவாய்க்கரினாய்க்குற திவந்தையைநடைய ஆசிரி
யாபட்டினைவாய் செய்யாய்து— என்று சுக்கிராசாரிய
குக்கு அந்நயபன்னஞ் செய் து இந்தபயிருகுமுலியை
யுஞ் சுக்கிராசாரியாசாய் மயிர்வாழவுவெய்து, காலனா
வாய் நிவ்வுரிடத்தில்கைந்நுபோனார்; காலனைவிட்
த்புரிந்தவர்கள் விவாயடைத்திருந்தார்கள். மின்பு
அருந்தவாய்க்கரினன்னு தபத்தையுடைய நினை
னைத்தன்வினிலைய பிழாணையையுடைய சுக்கிராசாரிய
பவனார் முன்னிப்பாருத்தியிருந்த பரித்திற்புத்தார்.—
விதானன் வசத்திலை சுக்கிரவடைந்த சீரத்தை
தவையுத்தவனை பவனப்பகிப பிருகுமுலிவர், கபண்
டலத்தி தவியவ்வாய்க்கரிந்ததில் ஸகவனஞ்செய்
விக். காலனாய், சுக்கிரவனைத்தவம், தபத்தையுடைய
பிழாணைத்தவத்திற் அருந்தவாய்யியிசைமுத்தவபிநா
விவ்வாய்க்கரின வவ்வாய்க்கரினத்தினின்று— பிதா
வவ்வாய்க்கரினமுலிபுற, பிதாவினைய பசர்க்கவ முலி
புறம், உயர்க்கவ பிதாபலிவர் ஒன்ன வனத்தில் சூத்பா
பிபவன பிதாவின திபையான தந்தருவா திப்பா
சுக்கிரத்திது, துலையற்றபுறத்திதையபிபல முற்ற
மற்ற சீவன் முத்தனிலையிசை வபுத்தார்கள். திருபை
வனபவன பவபிபவன பவபவன பிபவன் என்று கல்வி
தவனத்தையுடைய பவபிபவ முலியா வனப்பொன்னார்.*

சுக்கிரன் கதை

முற்றிற்று.

தாமவியாளகடர் கதை.

அவதாரிகை.

புரம்பு கபாப தமசுக்கற்பாய் விவ்வுறையபதைபறித்தி, அச்சகம்
ஆதம்புறந்தானவினையிலிற் பதாபதா அசுத்தானபாகவின்க்கிநுத்
கிபையுறையபதைபறித்தி அருந்தித்தன் தபாபத பதைபைச்சொல்லுகுமார்

! இ-ம். சுக்கிரபாசத்திலுள்ளபவ பிதாசுத்தையறிவித்ததாம்.

* இ-ம். சுக்கிரன் அசுத்தசுக்கற்பத்தை பிதாசுத்தசுக்கற்பத்தினாசிரியத்தன்
மையைச் செய்தனனென்பதாம்.

[illegible][illegible]

ஆதலால் பதினெட்டுவாசல் — (முயற்சியில்லாமல்
தமிழைத் தாழ்த்தித் திருவணி லுள்ள விபரமான் கம்
பலில் இக்காலத்தில் கிடைக்கின்ற திருவடிபைப்
பிரபல் களாகிய பற்றி விபரத்தினுக்கானுடைய புத்தி
யானது தெய்வியல்வித் திசைலுபென்று தெளிவுபுது
பல விபரமான் கித்தல் அது அன்புஞ்செய்யாது
பல விபரமான் கித்தல் அது அன்புஞ்செய்யாது

நிதிக்குப் பரிசீலித்து, குத்தாய்வு. -- பாதிக்கப்பட்ட
பிள்ளைகள் கல்யாணக்கூட்டங்களை வழிநிர்வகிப்பவர்கள்
மேல் பண்பென்ற கண்ணையிடுவது, நிதிக்குப் பரிசீலித்த
பிள்ளைகளைக் கல்யாணக்கூட்டங்களை வழிநிர்வகிப்பவர்கள்;
அந்தப்பிள்ளைகளை மகிழ்விப்பவர்கள் அந்தப்பிள்ளைகளை
கல்யாணக்கூட்டங்களை வழிநிர்வகிப்பவர்கள்: பின்பு
கல்யாணக்கூட்டங்களை வழிநிர்வகிப்பவர்கள் அந்தப்பிள்ளைகளை

பயன். — வகுத்தபற்றி கிறைச்சுவை கின்று
நீங்கிய அரண் தளையின் கையாவிதும் படுத்சி
யடைவன்; சொற்புவை வாயும், வேலையுத்கையுந்
தடுத்த கிளவியெழுதின அரண்வையின் பூரி முடி
வாயும் அப்பின் அந்நிலையின் கண்க்கொழுந்

[illegible]

இம் சித்தையும் செட்டத்தின் விசாரித்துச்செட்டத்தென்பதே சித்தாயிரும்
பிறை நெடுமலையா மென்பதாம். சிவமான்மென்றுமென்பதையுள்ளி வதவே

சுமையென்பதாம். 1 இ-ம் ஆதாரத்தினின்றானே தலையெழுத்து வந்ததென வகுமென்பதாம். 2 இ-ம் ஆதாரத்தினின்றானே தலையெழுத்து வந்ததென வகுமென்பதாம்.

வந்தார்கள்: வாய்ப்புடன் அக்கினிபொருந்துதல்போல
இவ்விதமான விரகங்களைகளும் ஒன்றுக்கொன்று
பெரிந்து வந்துகொண்டிருந்தன; ஆகையால் மறுகற்ப
முண்டாயிற்று— அபுநவானானை அக்கினியைக்
கங்கிக்கொண்டு எரிப்பதில்லையா எரிந்தானானை என்
பித்தம் பட்டேனோ பிபலமடுத்து விழுந்தன, மாய்
கின்ற பீரங்கள் பெரியபின்ப இரத்தசமுத்திரத்தில்
பட்டின தந்தனில்லை, கோபிக்கின்ற வஞ்சக
மாய, அதற்குள் கெருங்கித் துரத்தினார்கள், கொல்லப்
படுகின்ற தேவர்கள் தவர்களை நோக்கி ஓடாவின்றி
தேவர்கள் பின் தாமதமாகிற்றுமுள்ள வகைகளும்
திருஞ்ஞன் முழுதும் திரிநாணிகள்— தேவர்களோடி
மறைந்ததை அணுகுவதற்காக, உயர்க்கானமுதல்களும்
தெய்வங்களைத் தவிர்த்து திருவி சம்பாசனாங்கு
முன்பகவந்தார்கள்; கூட்டமாகியதேவர்கள் என்ன
செய்வதென் தெண்ணிக்கொண்டு பதுமாவனான
பிரமமூலப்பெயர், அப்படி வணங்கி கடுகின்ற
வக்கினிக்கொப்பவன வம்பாசனானு கொடுமையை
யும், கொடிய சங்களைபுடைய தாமவியாளகடர்
தொடர்ந்து துடித்தினைதழிப்பென்னுள்ள— இவை
நிலைப்பெயர் பிரம கித்தித்த பம்பபட்டினைடா
பென்று இந்த வக்கினிக்கொண்டு சொல்லார். ஆயிரம்
வருடாதினானால் பெரியப் பெய்கின்ற சம்பாசனா
புத்தத்தில் அபாங்களை தீவித்தான் கொல்லுவான்,
அதற்குள் நீங்கள் செய்பதற்க்கொண்டு சொல்லு
கிறவர்— மேற்கொண்டிய தாயன், விவானன், கட
னைன்றி பெய்கின்றபட்டவர்களை பெய்க் கூப்பிட்டு
புத்தக்செய்வதற்கு மின்வதற்கவு, அவக்கினமுதல்
நீங்கள் தெய்வகாபட்டில், அகவ்வா வாசனை
தொடர்ந்து இருந்த கணமுதலின் சாயைப்போல
அவர்கள் கித்திலுண்டாயிடுகிறார்— நிலையையடை
யும்படியாக கணென்கின்றவாதனைபுத்தால்: வலைக்கு
வகம்பட்ட பணியைப்போல, மூன்று பெய்களு மான்
வார்கள்; கொல்லுதல் தெய்வாருள்; இச்சையே ஆத்
மக்களைவர்க்குத் காலைய நீக்காத துக்கமாயும்,
இராக்கொதுப்பில்லாத வகத்தாயும்— வாதனைபென்
னுத் தாந்திலுல் மிகுந்த பிராணிகள் இயலுந் கட்டிப்
பட்டி துன்பபடையும், அக்கயருவ தழுத்துமாயுல்
அயனைக்கொடுக்குர், பற்றவியினுல் அன்பம்க்கலை
பாதித்தையினுல் துன்பத்தல்களாகிணம், சர்வனனார்
தளையினுதிருந்தவியுப்பத்தப்படுவார்கள்— தனே
பூண்ட கெசரியைப் போல, ஆசையில் பேன்மை

உ.எ. தொத்தபுத்
த முறைத்தல்.

உ.அ. தேவர்கள்
பிரமனிடத்திற்
சென்று முறை
யிடுதல்.

உ.க. பிரமதேவ
ன் முனைவரைச் செ
ய்க்கு முபயமுறை
த்தல்.

உ.ஈ. வாசனை
யேறு முபயத்தை
யறிவித்தல்.

உ.உ. உயிருக்
கிசையே கூற
தெனல்.

உ.ஊ. இச்சை
யானது யாவருக்
கும்பாதாமெனல்.

உ.ஊ. வானவர்
யத்தத்துக் பிரம
பித்தல்.

அன்னவர்கள் நமழ்வைபடைவார்கள். நீங்கள் கனங்கா
நீருங்கொன்று மிதவாவனவர். பார்த்தவரிடத்தின்
மறைந்து போனவன், ஐயுடனும் நிறைவுபடியாக
சாலத்தைப் போட்ட சிவரீபன் சிவரீபனாக
மறைந்து பூரி பிளந்து அழைப்புகூழிபுழங்கு பெரிய

கரு. அசுரருக்கு
வரசனேயேற்றல்.

சிவரீபனுடன் சந்தித்தவர்கள். — சந்தித்ததைத்
செட்டாதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில் சந்தாப் பிழைந்
தவருக்கும் சிவரீபனாகத்துவளவாக வளவாக வளவாக
கலை சிவரீபனின் பிறர் பொழிந்தவர்கள் சாலத்தைத்
சுழிக்கின்ற சிவரீபன் அத்தாதுவாக சிவரீபனாய்,
மீளவுள்ளுந் தந்தவருக்கில் அசுரரீபன், திவரீப

கரு. மனதுவாச
னையிற் கட்டுப்
படல்.

அசுரரீபன் அத்தாந்தவருக்கில் சந்தாந்தவர்கள். — இத்தாப்
கலாம் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில் அத்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்

கரு. தேகாபி
மான முண்டாதல்.

ஆவன்தந்ததினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்

கரு. மனதுவளவாக
மாதல்.

அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்

கரு. தானவரிற்
தல்.

அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்

கரு. அவிலேதத்
தன்மையுரைத்தல்.

அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்
அத்தாந்தவருக்கில், சிவரீபனின் திவரீபன் சிவரீபனின்
மறக்கத்தினால் மனதுவளவாகச் சந்தாந்தவருக்கில்

சு 0. தாமதிகள் இப்படியப் பற்றினார். — ஆதலால், இத்தத் தாமதி
† இ.ம. பிரமலிஷ்டையுள்ள சம்.ராகரானுஷ்டையுள்ள தாமதிமுயலுக் தீர
முள்ளவராயிருந்தும் யானைதென்னும் வரசனையாற் தேகாபிமான மடைதலி
லறிவிழந்தார்க ளென்பதாம்.

க. விடயவிரூப
பத்திர்பயனின்றெ
னல்

உ. உலகத்தை
யனுவாகப்பார்க்கு
ந்திருஷ்டி யாதெ
னின்.

ங. உண்மையை
யுணரு முயற்சியா
தினு ஞண்டாகு
மெனின்.

ச. அவ்விசார
மெதைக்கொடுக்கு
மெனின்.

டு. ஆத்மாவின்
ஸ்வரூப மியாதெ
னின்.

சு. அப்பேராந்த
த்தாலியாது வரு

இப்புத்திராதிகள் நமக்கென்றும் இப்பூமி முதலா
னவைகள் நமக்கென்றும் வாடுகின்ற நிர்ப்பாக் கியத்தி
னால், சகாயமானது ஒரு சாம்பரனவாவது கிடைக்
காது, உதார மிகுந்திருக்கின்ற புருடர்கள் நாசாடை
கின்ற சகங்களைத்தும் திராணப்போல காண்பவர்க
ளிடத்தில், மான்கள் வைக்கோலைத் தொடரதது
போல, துன்பங்களியாவும் தொடராவாம்.†— உள்
ளத்திற் பொருத்த சாதக்காசத்தி சேர்ந்த பிரமத்தை
அறிபவர்களை, அளவிடுதற்கரிய பிரமாண்டத்தைப்
போல எண்ணிசைப்பாலர் காப்பார்கள், சொல்லற்கரிய
ஞானங்களில் அன்பாறியும் விசாரணையில் விருப்பமா
கியும் தத்துவத்தை உளினக்காகின்ற வல்லுனில் பிரயாச
மிசுத்தவர்களாயுமிருக்கின்றவர்களை புருடர்களாவர்,
மற்றவர் விளங்குகளாவர்.‡— செய்தற்கரிய துன்ப
மடைந்நாலும் செய்யக்கூடாத தொழில்களைக் செய்
யக்கூடாது, ஒருங்கல்லாத மார்க்கத்தினால் புகிக்க
இராதுபென்பவனை அமுதமானது கொலைசெய்து,
முபற்சித்தின்ற சந்தனங்களினால் மிகுந்தகீர்த்தியை
அடைந்த சந்தனங்களுக்கு வாயில்வாதவனைத்தும் வச
மாகி, அபத்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சகலமு
நீங்கி, எப்பொழுதும் அளவற்றசம்பத்துண்டாம்.*—
நீங்காத முபற்சியினாலும் யுத்தியினாலும் போலான
ஞான சாஸ்திரங்களினாலும் சூற்றற்ற நடப்பவர்க
ளுக்கு எந்த ப்ரயோசன பெளிதிற் கிடையாது, வழி
பாடரிய ஆத்தஞான சாஸ்திரத்தை யனுபவிப்பவர்
கள் வாப்பட்ட ப்ரயோசனத்தை வினாவிலடையச்
சிந்தியால் நிசாமமாக வனுசந்தித்தால் கெடாமன
முழுதுமுதிர்ந்துமுடிவற்ற ஆதலாபத்தைக் கொடுக்
கும்.††— துன்பில்லாமல் பயமும் சோம்பலும்
செருக்குமில்லாமல் ஆத்மஞான சாஸ்திரார்த்தங்
களின் பின்சென்று ஒருவரால் எவ்வதில்லாமல் சஞ்
சரிக்கக் கடவாய், கெடுப்படி விருப்பாதே; திரவியங்
கள் பயனில்லனவாம்; மிகுந்தபோகங்கள் துன்பமாம்,
செல்வமானது பெரிய பாவத்தையுடையதாம்; நிரா
சையே போராந்தமாம்.‡‡— துன்பமிருந்தகூட்டமில்
லாமல் இயல்பான வொழுக்கங்களைத்து சம்சாசமான

† இ-ம். பயனின்றிய சகத்தை யற்பமாவப்பார்க்கிற் சகமுண்டா மென்பதாம்.
‡ இ-ம். தத்துவத்தைப்பறிகின்ற முயற்சியாற்சகமற்பமாகத்தேற்ற மென்பதாம்.
* இ-ம். மயித்திரியாதிகுணம் ஞண்டாவதாம் மனம்பவரினும் விசாரமுயற்சி
யுண்டாகுமென்பதாம்.
† கொடுக்கமென்பதாம்.
‡ இ-ம். சருதிபுத்தி யனுபவத்துடன் விசாரிக்கும் விசாரணைபாற்மலாபத்தைக்
0 இ-ம். நிரதிசயமாகிய போராந்தமே யாத்மஸ்வரூபமாம்.

[illegible][illegible][illegible]

[Faint, illegible handwritten notes]

18

காட. மூன்றாமகம்
காவி லக்கண மறி
வித்தல்.

கா.இவ்வகங்கா
ரத்ததக் தெதிக்கு
முபாயமறிவித்தல்

சுநி. அகங்காரங்
கணீங்கின விடது
திக்கும்பய னுரைத்
தல்.

கக. இவ்வனுபவ
மறிவிக் திருவ்.
டாந்த மறிவிக் கத்
தொடங்கல்.

கள. விவேகித
ளோச் சிருவந்திக்க
நினைத்தல்.

க.அ. விவேகிகளுதி
த்தல்.

[illegible]

மேலாகிய இரண்டிலுள்ளவற்றினின்றுப் பரந்ததை
மனந்து விளியின் புகழ்க்காரன் வேதந்தான் என்று
ஞானான ஸ்வாமிக்ஷாசுரமிக்ஷாபன் உறுதியாக
நித்யபாயகில், அநிகேமே முதிர்ந்த சிவபாதகன்;
தோற்றுவிதாபி ரத்ததளவொன் று மிதளவொன் றிய
வேதந்தான் முறையிடுகின்ற சிவபாதகன்— இங்
வகம் காரங்களின் ஞானத்தை வெல்லவிரும்பாய்,
முன்னொல்லியிருந்தவன் தான் முதலியவர்க்குள்
அநாக வித்தமின்றி, மயமானிதனாய்க் கல்லமை
புள்ளவனான அச்சுப்பாகவொன் றோ மித்தமின்றி
வித்திருந்தவன் தேவர்தன் கேள்வை கொண்டும்
பொருட்டி தந்திருந்தவன் எனினவாக இத்தியபாதகன்
சித்தித்தான்.— அநாகவொன்று தோற்றுபவன்
முன்பு பாஞ்சிருத்தித்த தாமஸ்முதலிய ஞானஞாநி
ஆதமஞான பிள்ளையாய், யாவொன்றென்று அரத்தி
யத்தை புடைபவர்களாய் தேவர்கள் புத்தத்திற்
தார்கள். ஆகையானினி மேல் ஆதமஞானந்திரத்
திற் றெனிர்தவர்களாகவும் ஞானத்தை, யாவன்
ளாகவும் பொருத்தியவென தயக்கமிதழ் திதழ்பு
கிபன்.— சத்தியஞானம் பொருத்தமின்றிதுண்
முழுத மித்தையாய் வகம்பாக்கத்தனை வெல்ல

† இம். இவ்விரண்டுகளுகாரும் மோட்சமடைவதற்குச் சகாயமில்லாது.

|| இ-ம், இவ்வகங்காரம் சரணாயாணத்தைக் கொடுத்தமேன் றறிந்ததை மய விரண்டகங்கார ஞானத்தாற் கெடுப்பதே யுத்தியென்பதாம்.

↓ இம். தேகத்தை நானென்பதொன்றும், பிரமத்தை நானென்பதொன்றும்
ஆகிய மூன்றுக்காராதார் ருண்மத்திரமான மோட்சரூப மண்டலமென்பதாம்.

க.க. அத்தவிரிவெ
கிதவிரிவெ
கூறல்.

உ.உ. தேவர்களை
டத்தகசர்களை
யுத்தகசர்களை

உ.க. அத்தவிரிவெ
விரிவெ
அத்தகசர்களை

உ.உ. அத்தவிரிவெ
பவிரிவெ
கூறல்.

உ.க. தேவர்களை
பவிரிவெ
கூறல்.

உ.க. அத்தவிரிவெ
பவிரிவெ
கூறல்.

பாசர்கள், தேவர்களுடைய வேளையைக் கொடும்படி
பெரிப்பார் களென்ற களங்கப்பற்ற பனநிறுத்தித்து
பாசையினாலவர் மேல் அண்டாக்கினான்; பூமியைச்
சுழந்தி துன்பிற் பழந்திரத்தி லுண்டாகப்பெற்ற
குழிநீரைப்போல மூன்றுபேருண்டானார்கள். — சக
லத்தையும் வந்தவர்களுந் நங்குளோனாவடிவகொன்று
கொளத்தினுந் கண்டவர்களுந் சங்குதவினைத் தொடர்
பில்லாதவர்களும், ஒருவாஸ்துவில் பாசத்துலேஷையில்
வாஸ்தவர்களும், நினைக்கப்பட்ட சாஸ்தத்தில் அடைந்த
வந்திரவிரிதும்பவர்களும் நினையளவாயினும் சங்குத
யில்லாதவர்களும், தெளிவுள்ளவர்களும், — சாபத்தி
னால் வீடுவென்றும், பாசனென்றும், திடவென்றும்,
நங்குள செல்வத்தினும் சகங்களைத் தையும் குருப்பா
யத்தில் பாயித்தவர்களுமாகிய இவர்களை, தேவையுத்தத்
தற் போஷனைன்று சம்பளாகசன் சொல்லப்போய்,
ஒப்பற்ற தேவர்களுடன் பெரிதாகிய யுத்தத்தைச்
செய்யத்தொடங்கி, — அவ்வில்லாதவருஷம் கொடி
தவைய யுத்தத்தைச் செய்தார்கள்; இவர்களுடைய
பவநிலை துணுக்கென்று வனெனதென்னும் தோற்ற
முண்டான பொழுது சூழ்வாசிராசா ஞானத்தினால்
காண்பவழிப்பட்டவனைன்று நன்றாகப்பார்க்கவும்,
தூய்மையிலாதவர்களை வெல்லப்போல, அந்த யா
னை நென்னும் தோற்றமானது அசத்தியமாய்ப்
பெயர்: — பவநிலையாக ஆதவிரிவானேயினால்
வித்தவர்களை மித்தவர்கள், பிறப்பிறப்புகள் வரு
பெய்வென்று பவநிலையிலையில்லாதவர்கள், களங்க
மற்றவர்கள், சளிதாய்க்கொடுத்தபொருளைக்கிரிப்ப
வர்கள், இப்பொழுது வந்தவனைத் தும் பழமையா
கிய புதுமையான பொருள்திருஷ்டியினால் குற்றமற்ற
பவநிலைப்பட்டவர்கள். — ஆகையினால் சூராகளா
விரித்கின்ற அந்தவிரித்களால் தேவர்களைப்பானது,
ஆகையினால் புத்தகத்துலைக்கின்ற காரிகளது செல்
வத்தைப்போல, ஒடிப்போகலைய விருப்பி திசை
களிற் போய் பதைந்து, பூமியைப்புகித்த திருமலை
அப்பலிவென்று விஷ்ணுவிடத்திற் போயடைந்தார்
கள். — சாஸ்தகதெய்வத்தைத் தேவர்களுக்குய்யப்
பாசத்திதற்கென்று அபயங்கொடுத்து, சகாபித்து
வந்து யுத்தகாலத்தில் அடிக்கின்ற விஷ்ணுவைக்
அரிதாய் யுத்தத்தைச்செய்து, சக்யயுத்தத்தை
யவையு, அதனினுப்பாயப்பட்ட அக்கினிச்சகவாலை
பெரிக்க கொடுத்து, தவையலையையணிந்த பார்பை
யுடைய விஷ்ணுவாழுகின்ற மேலான வைகுந்தத்தை

எ. சதஸ்முருதீர்த்
பரகாச மாகலேவ
விளங்குதல்.

அ. சித்திநிச்சகத்
திருப்பதை யழிவி
க்கத் தொடங்கல்.

கூ. சீவானே மன
மாய் அழகுசகத்தாக
விரிதல்.

கர. ஆத்மாவை
யநாத்மாவாகத்தேதா
ற்றி விளங்குதல்.

[illegible][illegible]

¶ இ-ம். தத்துவவிவரத்தைக் கிராமபுரிலித் ததாம்

* இ-ம். சுயஞ்சித் திருந்தபடிக்குக்க வதம் சீகுப்பெ செலுப்பெதாவது, லமுந்தின தெயுபதாம்.

† இ-ம். ஆத்மா தனது சங்கற்பமாயி மனத்து வாதியை வாதியாதிச
ரங்களை யுண்டாக்கிக் கெடுக்குமென்பதாம்.

கக. இரிஞயலிவல்
கண மறிலித்தல்.

வப்பட்டதேயகும். இதற்கு இந்தப் பிரபமென்னு
காபராவது சுபாபமாம். இதற்கு வேறுவென்று
மில்லை. — சமுத்திரத்தில் அலைமுசலாக ஷண்டான
சகலமும் மலமயி விளங்காமல் புழுதியாய்; அது
பிரபல ஒப்பற்ற வகையாகிய பிரபவென்று மாத்திர
மொல்லாம். இரண்டென்றால் ஆகாமதி சுற்பல
காபரம் ஒன்றுமில்லை. அக்கணியிலிடத்தில்
உத்தமபுத்தியேயன்றி இரண்டென்பாயிருக்குமோ,
அத்தன்மைமையப் பிரபல எப்படியும் பிரபசுபாவ
மாவதும் பிரபத்தி விரின்னமொன்றி; சரிதைகிரியா
பிரபமென்றென்ற மார்க்கங்களில் முதிர்ந்த நான்கு
சாதனங்களு திறந்தவர்களுஞ்சு கொல்லவேண்ட
பித்த — முன்னிதிர்ப்புனது இயல்பான பங்குவங்க
கேப் பங்குதெத்த பின்பு சர்வமுபாய்கிவக்கிய பிர
மங்களுமென்றியென் னும்கெதிக்கிவென்கிப். அதி
சரித்துப்படி கிருப்பத்திற் கழனுபவர்களுஞ் சூ இந்த
பிரகாரம் சொன்னால் திருப்பாந கரங்க்கினியில்
தம்பி கிட்டதாம். கரங்க்கிபொத்திய செல்வத்தி
வெற பின்புத்தெதிப்பி அறிவு தெளிந்திருக்கின்ற
கனக்குப் சமயமாவனவர்களுட் பிரகாரமாய்த்
தெளிதும். மயங்க்கில்கால் அறிவிக் வல்லமை
முகை மயகாரியகைப்ப வகுத்தமுற்றுவது தனது
பலத்தை கிக்கென்கொஞ் சீடனம் முன்னொன்ன
மிகைப்பிற் பிடுக்கென்கெட்டு. — தீபமும், சூரிய
ஊர், மந்தபமும், உண்டாயிருக்கும்பேரே வசப்
புப் பிரகாரமும் மத்தமமும் வரணையும் உண்
பாவனபொல, நித்தம்கொனல் சமமுண்டாயிருக்
தும். தீபத்தமன் மத்திரிவல் அத்தற்கு வதுவாயிருக்
தும். கொல்கிய திறந்தத்தால் இல்லையென்று
வகிட்டமுன்கொன்ன, புறமென்கெட்டு கத்தாமுத்தி
சத்தமப் பவகெட்டுபித்தால் அவகங்க்குபாதமாய்
குளித்தியமாயும் கிழவையாய் மிருக்கின்ற தெவரீர்
வர்க்கியப் புதியமாயிருவென்ற சொல்லுவார். —

கக. மிக்காவ
கே சகத்தெனல்.

கச. சர்வமுபாய்
விளங்குகின்ற வர
தமாவுக்குச்சகந்த

இதனவானகலினால் இமைந்ததில் மறைப்பாகி
யுதிருப்ப இமைகொத்தல் வெவியாகியுதிருக்கின்ற

இ-ம். ஆதா தனது சகந்த த்தினுள் இப்பிரகாரமாய் டாகிய தன்னைமற்றது
ஆரோதிமனை சகத்தாசத் சொத்தம்கொனல் தாதுவே விளங்கிக்கொண்
டிருக்கென்கெட்டாம்.

இ-ம். பிரகத்தினுண்டான சகம் அப்பிரகாரமாய் விளங்குமென்பதாம்.

இ-ம். சர்வம் பிரகாரமென்கின்ற உண்மையைச் சாதன சதுஷ்டயமுள்ள
நூலுளிகெட்டு மயிதென்கெட்டு மென்பதாம்

இ-ம். சகமானது, நித்தம்கற்பத்த ந்தேற்றி ய்கிற் பிரகாரமாகவே விளங்கு
மென்பதாம்.

கெடுக்கவேண்டும்; ஞானமுள்ள வாந்தலாபத்தாலல்
வாமல் மாயையென்னும் அலைகளாக்கின்ற வாற்றின்
பறை நோற்றாயம்; நன்றாகத் தோற்றினால் குற்ற
முற்ற வாய்ப்பு கெடுவதற்குரியதாயும்; இந்த
மாயையாவது உண்டாகிய நெருங்கிய மென்று விசா
சிக்க வேண்டாம். கெடுப்பது கெடுக்கின்ற மார்க்க
பெறுவென்று ஈடுபாடு? விசாரித்தறிவாய், கெடு

க. பிாமத்தில்
பின்னமான வாந்தம்
சத்தி யுண்டான
தறிவித்தல்.

மாற்றில் இப்பாபையுண்டான குலாந்தெரியுள். † —
இதற்காபாயான தெதிலுண்டான நென்றாய், இதைப்
பாபாய் கெடுவதாய், சுற்றிநடமார்க்க பெறுவென்
றாய்? விசாரித்தறிவாய். ஆகையால் வலியுதன்
பத்திலிந்துபிடிமான அஞ்ஞான மென்னுள் விசா
திக்கு மதந்தாசிய ஞானத்தைப் புதிக்கக் கொடுத்
தால், தீமைமுள்ள சந்தமென்கின்ற சமுத்திரத்தில்
ஈடுபாடு? நீ யமுத்தமாய் வாய் நெருங்கிய வாயு
வாயது தனக்காதாறுபாடான விண்ணிலுண்டாகிச்
சுற்றிப்பாதுபாடான, பிாமத்திலுதித்த சிற்சத்தியால்

ஆதர்சத்தை விளக்கும். — சொச்சமாய் விபாபித்
திறுக்கின்ற ஞானபகாத்தில் அப்ப வலையினால்
செவ்வலையாக மென்னும் குழாய்கள் பச்சாசிக்ஞம்,
தூய்மையான திருந்தியினால் சந்தைகலின் பிாமல்
வாயுபெயர்வாய் மே அகண்ட மை மென்றெண்ணி
சந்தைகலின் சமுத்திரத்தில் முழுகுவாய்; சுற்றிய
பையுற்று விபாபகலாய்வாய்கிய ஞான சத்தியானது
கூண்கலத்தில் சர்வ சத்தியினால் ஒலிக்கலின்
பாய், வாய் இடமுண்டாகும் கொழில்வாய்கிய
தூண்டி பிசுத்தமுண்டாத்திகளை சகாயமாகச் சேர்த்
தூக்கெய்ந்து — தூண்டிவாயுபத்தை பாய்ந்து முடி

விண்ணை பிபாபத்தி விழந்து, ஞானசத்தியானது
எனதுவாய் பிவ்வாய் பிபாபமுள்ள நென்றாய்.
அறிந்ததேயால் பாய்க்கும். இத்தப்பகாரம் இந்த
சிற்சத்தி தனது வாயுபத்தைப் பாவனை செய்யின்
தோடாய்க அக் காலத்தில் காமங்களின் அனாயு
முதலிய சேர்க்கானவை வந்தனாய்; மிகுந்த விசுற்
பங்களி கொடுத்து மாயையாய் சிற்சொருபானது
பிசுத்திக்குமிடத் துக்கு, காலத் துக்குச் செயலுக்கு,
சிற்சத்தித்தாய். — இவ்விடத்திற் சொல்லாகின்ற
வாயுத்தினை வாயுபத்தை சகாயச் சிவனென்று
சொல்லுவாய்; அச்சிவனாய் வாயுபத்தைச் செய்து
கொண்டு அகலாவாயை அடைந்திருக்கும்; வாய்க்

உ. ஆதர்சத்தி
யிற் பின்னமான வா
லிதாசகியாயத்தி
யுண்டாதல்.

உ. க. இதுவாய்.

உ. க. இத்தாயில்
தூக்காய் முதலிய
பேத முண்டான
றிவித்தல்.

; இ. ம. மாயையிக்குவாய் அம்மாயையைக் கெடுக்காவிடி அம்மாயாதிதம்
கெடுப்பதாய் கெடுப்பதாய்.

உரு. ஆதம்சத்தி
பந்தமடைவ தறி
வித்தல்.

உச இதுவுமது.

உரு. மனத்தினது
தன்ப மறிவித்
தல்.

உச. மனதைநூ
கழிக்க வேண்டுமெ
னல்.

கக் கூடாதவங்காடாமும் கிரகாரித்தும் தொழிலையுடையதாய் கவங்கமுள்ள பத்தியாய் கவங்கசிறைந்த பத்தியானது மிகுந்த கற்றணைகாடாமாய் மனன முள்ளபனதாய்; கிரகாரித்த மனது மெது வகலந்த இத்தியங்கலாய். — பந்தவந்தியங் கலைய மலிப்பதவாபாண சரீரமென்று சொல்லு வார்கள். இப்படியல்லவா, கலந்ததற்கின்ற சிலனை வன்கலந்த கங்கற்பமென்கின்ற கயற்றிலுந் கூட்டுப் பட்டு தங்கவென்னும் வலையினையெய்யப்பட்டு தா மின்றி யிழிவை கிரகாரகலையாய். பத்தியமாய்கிய மனபாண அ இவ்வண்ணமாய் பொருகதற்கு அகம் பாவத்தைப் பொழுத்திச் சபககாரத்திழியையப்போல தனநாவசாரினால் பந்ததவைத்ததற்கிழை. — தானே யுண்டாக்கி யிருக்கின்ற பஞ்சதன்வா பத்தியையினால் தனித்தவலையாகிய உலகிதொழில்களானவை தன்னைப் பந்தனஞ்செய்ய, காட்டிவெதற்கு மாணசங்கலானது காலிற் றனே பூண்டதுபோல, துன்பத்தினால் மனங் கலாந்துவாடும். நீங்காத மனமென்று, பத்தியென் றும், ஞானமென்று, தொழிலென்று, அடிவாப மென்று, யாதனசரீரமென்று, பிப்பிருத்தியென் றும், மாயையென்று, இழிவாகிய கலையென்று, கன்மமென்று, பந்தமென்று, தித்தியென்று, சொல்லப்பட்ட வகித்தையென்று, ஆகையென் றும், பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். — அந்தரங்கா ரமஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொன்றாக ஆசாபாசங்கலி னால் உண்டாக்கிச் சொல்லிய சமனாமில்லாத உலகத் தினது மிகுதியான இவையவரியாவையி. அகத்திற் றறித்திருக்கின்ற மனதுக்குப் பரியாசனபாணது இத னிடத்தி லொன்றாயில்லை. கிளைகலையுடைய கிளை வாலவிருகத்தை ஆலையிதையானது ஒளித்துவைத் திருக்கின்றதுக்குச் சபாணமாய்; துன்பத்தினிப்பினால் வெதுப்ப மிகுந்த கெடுமென்று பரிப்பாபவியினால் எடுத்துவிழுங்க ஆசையென்கின்ற சமுத்திரத்தலை களால் மனந்தார்வையுடைய. — இத்துன்பங்கலியினால் தனது வசந்தப்பி தன் பிரமணவருபத்தை மறந்து மிகுந்ததுன்பத்தையடைந்து தித்ததுற்ற இத்தமனை, சேற்றிலுந்திய யானையை கலையிலெடுத்து விடுவ தைப்போல மாயையினின்றுக் கலையிவற்றுமாய்; பயங்காடமுள்ள மூப்பு மாணமென்கின்ற விஷாக்கினி யினுற் றகிக்கப்பட்டு, நன்மைநிலைகளின்னுடையதா

↑ இம். ஆதமா தனது சங்கற்பசத்தியினுற் பஞ்சபூதபொதிக்கமாயதனூற்றுன் மறைப்பட்டதுபோலத் தோற்றமென்பதாம். [வருத்துமென்பதாம்.

↑ இம். தனது சங்கற்பரூபமான விடயங்களி லகம்பாணஞ்செய்வதனான் மனம்

கூ. மனமானது
பிரியப் பட்டவர்க
விளங்கல்.

தன்னைக்கற்றிச்சுற்றிப் பருத்தவாகையாய்ப்பிசு பஞ்சமா
கற்றெற்றும்.—பச்சாசித்திருக்கின்ற வக்கிரிப்பொ
நியைப்பிப்பல விளங்குகின்ற சரிசந்தை ஆசாயத்திற்
பெறாமல்பித்தும், அகப்பாவனைபாவி கிரியைப்பொ
முத்திப் பூட்டியுடனும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளைமும்
விபத்திற் அப்பலிவால்பட்ட அகலமுக்கடி புரி
மத்திச் சரிபாய் ஆற்றாக்கன் இதயமலங்கனில்
வண்டபுழம், பிழத்தவாசனைகனிலும் சரிசந்தை பா
வின்னெய்யுழி.—இத்தவானது பாவனைமுதிர, வில்
வக்கிரிவையபேபல தூணரிசமாய் தருவிற்றாய்ந்த
தன்மபிழத்தையபேபல பிழமும் பாவாசித்து, நிரலா
சாயத்திற் வடிவுண்டாய்ப்புருக்கிற் அந்தப்பகாசபா
வது தன்னைத்தியினில் தனிமையாக லேசெய்கப்,
பிழ்நபதமும், பக்கங்கலிற் கசங்கனும், மத்தியில்
வாரிமுறாக ப்பாவித்தோனும்.—முதன்மையான
காசாத்தியினில் வெண்ப்படையாய் நினைமலமானவடி
வைபனையதய, புத்தியுடன் சாயத்தியமும், வலி
யையும், உயர்ச்சிமும், மெய்துஞ்ஞானமும், செல்வமும்
பொருதிய அவ்வவயவாங்கையுடையவனே இவ்வத்
வதயுடையவனும் யாவைந்தெளிந்த பிசபாவாய்.
ஆற்றிவாலை அரகாபேய் உத்தவாகியும் விளங்கா
கின்ற தவதுவ்வருபத்தை மன்றாகப்பார்த்து.*—

கூடாத அற்றணைக்கையுடைய மனானதுபுழி, திரி
தாலங்கையுழி விளவியாகப் பார்க்கின்றவனாகியும்குக்
கின்ற பிசபாவானவர், ஏகமாகியும், ஞானகாசபே
வடிவாகியும், வக்கிரித்தவாகியும்குக்கின்ற பச
மாயாயத்திற் முன்னுண்டானது என்னவென்று சிந்
தித்தான். வகங்காற்ற பூசணவானதுகுஷ்டயையுடை
யவனும் அப்பா ததயாவன பாவன அசிககோடி
கிருஷ்டயை முன்புசெய்யப் பார்த்தான்.0—வரு
வையனும், குலங்கனும், தருங்கனாகிய யாவையு
புறந்து அவைகளை வின் பாட்டினு லுண்டாக்கினான்.
செங்குலத்தகையினையாட்டினான் அழிகின்றகத்தவ
தவத்ததைப்பால் சங்கற்பத்தினால் உண்டாகப்பட்ட
வாத்தகங்கனைத்தையுழி, தருபார்த்த காவியோ
கூத்தினை விக்க பிலாலை அனவிலலை வேதசாத்

கூ. மனமானது
பிரியப் பட்டவர்க
விளங்கல்.

கூ. பிசமச்சி
பிரியுண்டவையவி
செடத்தை வறிலி
த்தல்.

சு.0. புலகாத்த
சாதினங்காசம்.

1. கூ. மனமானது பஞ்சதன்மாத்திரை வகக்காரம் புத்தியென்பவைகளோ
டுக்கடிப் புரியப் பட்டசரிசந்தை விளங்குகின்றபதாம்.
2. இ. மனமானது விரிப் பருட்குபாரத்தடித்துத் தன் காசாரமா லிருக்
கின்ற சிதாகாயத்தைப் பார்த்ததென்பதாம்.
3. இ.0. சித்தினது விளகாத்தைக்கொண் டனவற்றிருஷ்டியைச்செய்யச் சித்
தித்த தென்பதாம்.

சக.சங்கற்பமே
சநந மாமெனல்.

சுஉ. சக்முமித்
தை யென்றுரைத்
தல்.

சா. சம்சாரமித்
தையெனல்.

சுத. தனது சுத.
கற்பமே துன்பமா
மெனல்.

சுரு. தத்துவத்
திற்சகத்திருக்கின
ற தன் மையைக்
கூறி அத்தத்துவ
முணர்ந்த மகான் க
ளிலக்கணங் கூறல்

[illegible]

ஆசைமென்று பகசர்ப்படவானது தென்மீனர்புற்
முக்கய சந்தர்ப்பமாயினது. முழுதுமாகத்தியவின்று
சமசாயமசததை முழுதுக்கொத்தது ஆவனவது பரிம
பதத்தில், பூராயர் கிலீஸ்பெற்ற வாமுக்கடவாய்,
அழகாகத்தொற்றுநின்ற கத்தொவகமவனது இருக
தென்ன நாசபடைகத்தென்ன, அழகாக நன்மைமே
நிமைமீய, வெறமாய்க்கி பரிமபடைமயான பரிவி
புத்திரர்கள் வமத்ததனுலென்ன, கெட்டிதின
லென்ன, — பரிவிமபடததும் கிபமுநிவிபடதத
பாசம்கும்கில் விவம்கும; அபவவசைவககாபு
கொண்டால் ஆசைகககிதது கிதகுநின்ற உபாய
முடையவர்கள். அஞ்ஞனிகள் துக்கார்புகுத
ம்குதியான அதபரிமபததில்லகமுன்று, ககக் குன்ன
கொடியதுவபததை கின்னத்தபபது, திரமுன்ன
ஞானிகளுக்கு நிபசசைபுள்ளதாய் பசபபனது கிதநி
வையபடையா, — இப்படியான கன்சையினுல் க
சாரபபபபபப தொழிலின்னரும் குக்கபததில், கி
கின் பொருளுக்கு தன்பபபபபப வததை, கத
பெருநீர் மதத்தப அனுபவித்தது கிவனம்கத்தன
வாமுக்கடவாய். இப்பெதிக்லவையக இனி வப

¶ இ-ம். சங்கற்பவழுவமாயுள்ள சுவகீமாழகம் தங்கம் சங்கற்பவழுகை யாத்ம் ஸ்வரூபமடையும்பொருட்டு வேதாமைங்களை விதித்தெனப்படும்.

* இ-ம். சங்கற்பநாசமே சகலமாண நாசமென்பதாம்.

இ-ம். பிரம்சங்கற்பத்தி லுண்டாயிருக்கின்ற சகலமும் அப்பிரகாரிக்குரிய வில்லை யென்பதாம்.

† இ-ம். மித்தையாகிய சம்சாரத்தைச் சத்தாகப்பார்த்து வந்து மூடர்களைப் பார்த்தாவது தான் நெளியவேண்டுமென்பதாம்.

சு. சத்தங்கனி
லக்கணங்கடைய
னுபவ முண்டாரு
ஞ்சாதனங்கடறல்.

சு. இராகத்து
வேட நீங்கத்தின்
பலன் கூறல்.

சு. வசனையு
ள்ள மனதைக்
கெட வெண்ணெய்
னல்.

சு. சகலிழை
யறிவித்தல்.

சு. அனுபவத்
தில் மகிழ்தல்.

கின்றபொருள்களை நினையார்கள்; வந்தபொருளைக்
குற்றமாக நினையார்; பூரண ஞானத்தை யுடையவர்க
ளுஞ், தாமரைக் கண்ணனின்? இதுவே மியல்பான
குணம்.— காணப்பட்டவனைத் தூம். மித்தையே
பென் ற மனத்தில் சகலவிட யந்நிலும் பெரியான
வாசனையை நீக்கினை பண்டிதரான சர்வமுந்தெரிந்த
சத்தங்களை, பாபமையையானது வாதிக்கப்பட்டாது.
சத்தங்களை மனம் சொல்லப்பட்ட அவ்விரண்டின் மத்
தியில் மரித்தவனை பம்புதத்தில் அறிவைத் திட
மாகவழத்தி வேறொரு சரீரத்திற்கு உன்னும் புறம்பு
மான சகத்தை, ஸீராவார்? நீரிருந்தலும், விடுத்தலும்
நினைப்பார்.— எந்த தொழில் மரிலும் இராகத்து
நினைவிலில்லாமலிருந்து அந்நபனானத்தை யடைந்த
வர்களுஞ், அந் தொழில்மரில் தாமரைமலையிற்
நின்றுநின்ற சகத்தைப்போல அறிவானதுபற்ற
மாட்டாது. இதமகிந்திய விடயம்மரின் நன்னையான
விசயத்தைவிடப்படி ஸீராவார் உனது மனம்பொருந்த
அனையானல், அறியத்தக்கவாதுவானத்தை யறிந்தவ
னாய் சசராமனாய்மலையாக் கட்டி அப்போதே பவ
த்தைநீக்கிற்று.— மேலானபம்புதத்தைவிருமயினால்
பலவாசனையினுமிருந்தமனத்தை பெய்யாகிய ஆத்ம
மனத்தினால் பட்டத்தினின்றுப் வாய்க்கை நீங்குவது
பொலப் பொக்குவாய், சவமுள்ள வாசனையாகிய
அலைகையுடைய சலிநிறைந்த சலசாகரத்தில் அமிழ
பவர் மெல்லாம் பம்பின்று ககபோதம் கப்பலாகிக்
கலையிற்று மேலானந் வேறொன் றுண்டாபோ.—

அந்நபனான பந்த்யகாமனவர்கள் சகலத்தையும்
அனுப்பியார்கள்; சகத்தின்குணங்களைப் பொருந்
தார்கள்; நீங்கார்கள்; கவர்க்கத்திலுள்ள புட்பனினத்
தையுட் இச்சிக்கார்கள்; குணியமான விடத்திலும்
அன்புமடைவார்கள்; சூரியனப்போல கியதியையுந்
தள்ளமாட்டார்கள்; பென்யானைசத்தங்கள் சகலத்
தையுடனுடையார்கள். ஸீராவார் இந்தப்பகாரம்
கப்பலாவென்று வசிட்டமுனி சொன்னவனின்.†—

வாஸ்கித் மறத்துவாசகோ? மேலென்று சொல்லு
வார்; இந்தப்பகாரம் வசிட்டமுனியானவர் பிரபபத்
தைச் சொல்லிக்கட்டு திராவம் பூரணமானவரைப்
பொல ஸீராவார் கணங்கடற்றவராய் மனது நீங்கி வலி
கவர்த் சபானமில்லாத தத்துவநானவென்னு நல்ல
வமித்தத்தினுநிறைந்து குனிச்சியாய் திரமுற்று

இ-ம் திருக்குறியினுந் திரியதிருவடிவைக் கெடுக்கிற் சிற்சபாவ
மாய விளக்குவதென்பதாம்.

னுடைய குழந்தைபாகிபகசனுக்குச்சாரானமானவன், மானிடலோகத்தின் மேலானவன், குற்றமற்ற தவத்தி னைப் பெரியவன்;— ஒரு புத்திரனுடன் சரலோமா வென்னு முறியானவன், அந்த மலையின்கண்ணுள்ள கானகத்தில் பலயுகள் கழிந்தபின்பு; செய்த கடன்டை யிட்டு பறவைசெல்வதுபோல, வினையியற்றுஞ்சரீரநீங் கிப்பெயர் தேவருங்கொண்டான்,—தனியாக அக் கானகத்தில் தாசுரனென்னும் புதல்வனுவன், யினி யையாவிநதவின்பாணத்துக்கழுது, நீராற்செய்கின்ற பரிசுத்தபாகிய பிராமணன் பூசை முழுவதுஞ் செய் யாம விரங்கிய பனதுடையவனுய் புருடனைப் பிரிந்த அன்றில் பட்சியானது கதறுகின்றதுபோலக் கதறிக் கொண்டி.— மாதா பிதாக்களின் பிரிவினால் மிகவும் கொடூரத் தோடுந் தளர்வுற்ற புத்திரனாகிய தாசுரனை, கிருபையினால் வனதேவதை பார்த்து கிருபைசெய்து பரத்திராஷ்டமகாமனின்ற, மகாமுனியின்குமாரனே? முனியானவனே? மனந்தெளிந்தவனே? தெனிலில்லாத ஞாபக்கோப் போல துன்பமுற்றுத் தளர்ச்சியடை யாதே;— அநித்தமாய்கிய சம்சாரத்தி னுடைய பொய்யை நீயநியாத தென்னகாசனம், பிறத்தபொ டுதே சரண பெவ்வளவுத் தப்பமாட்டாது, கண்ணீர் சொரிய வழுகின்றவனே? சூரியனுதயமானால் மேற் றுளது நிலையான அஸ்தமானத்தை அடைபயமாட்டா னென்று சொல்வாருண்டோ. ¶ — வீணாகத் துன்ப மடைபய தெயென்ற பறைத்திருந்து வனதேவதை சொல்ல; கெட்டறிந்து சொருகின்ற துன்பத்தைக் கெடுத்து, ஸ்திரமாய் சீவதவசனத்தின்படியே உதக பூருவசாயச் செய்யவேண்டிய கிரிகைகளைச் செய்து திரும்பாத போஷத்திற் செர்க்கின்ற தவசில் மிகவும் விழிப்பாயடைந்து,— தனக்குரிய வேத சம்பந்தமான கருமத்தினால் தவத்தைச் செய்யுப்பொருட்டு, மிகு ந்த சக்தமயத்தினால் பரிசுத்தமான வாசாரத்தின் மிகு துள்ள பூசை ஞானமில்லாதவன் பரிசுத்தமுள்ள பூசையில் பொன்னிடங்கனியாகுந் சீலமல்லவல்லவெ ன்று,— விநாசத்தினது முன்னியை சுத்தபென்று அழியப் பட்சியாய்ப்போல அங்கிடத்தில் தவத்தை செய்யத் தோடங்குவிவோவென்று மனதிற் பொருந்தச் சிபித்தது வெவ்விப அங்கினியை வளர்த்து தேவ

௫௩. பிதாபுரண மாதல்.

௫௩. தாசுரன் வியசன மடைதல்.

௫௩. வனதேவ தை தெனிலித்தல்.

௫௩. இதுவுமது.

௫௩. சாதனது வ்டய முதித்தல்.

௫௩. சோந்த ஸ்தானம் விசாரித் தல்.

௫௩. தேவர்களை க்குறித்து யாகம் செய்தல்.

௫௩. அக்கினி தேவன் வெவிய பதிலம்.

¶ இம். மாதாபிதாக்கள் பிரிவுக்கற்றமன் வியசனப்பட்டு தெளிவுற்றதென்பதாம்.

சுரு. அக்கினி
தேவன் வரங்கொ
டுத்தல்.

சுசு. பரிசுத்தமு
ள்ள ஸ்தானத் திரு
த்தல்.

சுஎ. யாகமான
சுகமாகச் செய்தல்

சுஅ. ஞான மு
தித்தல்.

சுக. வனதேவ
தை தெரிசித்தல்.

எஓ. வனதேவ
தை யுரைத்தல்.

னுள்ள பாமிசங்களால் கண்டமும் தோன்களு முத
லானவைகள் வேகவேண்டிய தென்னவென்று ப்ர
காசமுள்ள அக்கினிதேவனரினத்து மறையவர் முன்பு
உறயமாய்,— நீ ரொண்ணிய காரிய மென்னவென்று
கேட்க, காங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு தோந்திரஞ்
செய்து பரிசுத்தமானிட்டத்தை இப்பூமியிற் கண்டில
னாலால், விருட்சத்தினது துளியிலிருக்கின்ற துளி
ரின்மேல் இடங்கொடுத்தனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று
தாசுரமுனி கேட்க, வரத்தை முழுதாங்கொடுத்து
அக்கினிதேவன் சமுத்திரத்தினிலையப்போல மறை
ந்தனர்.— காட்டினிடத்துள்ள ஒரு கடாப்ப விருகடி
மானது, மேகமண்டலத்தைத் தாண்டி ஆகாசத்தை
யளாவியிருக்கின்றது; அந்த விருகடித்தின் மீடல்வளரு
கின்ற தனிரொன்கிற வாசத்தினது இடத்தில் சந்தேக
மின்றி தாசுரமுனிவரிருந்து கல்லதவஞ் செய்ய
மிகவும் விருமபுலிற்ற மனதுடையவன்.— ஒருகூண்ட
கோத்தில் திக்குகளைப்பெல்லாம் பார்த்து சொல்லப்
பட்ட பதமாசனத்திலிருந்து விரிந்த திக்குகளினைத்
திலுவின்று நீக்கி, பிரமஞானத்தை யறிதற்கரிதானவ
னாய் கருமமட்டிவிருப்பதாய் ப்ரபோசனமாகிய காற்
பண்ணியத்தை விரும்பாத மனதினால் பன்னிரண்டு
வருடம் யாகங்களைச் செய்து தேவர்களுக்கு அளிப்ப்
பாகங்கொடுத்தான்.— கோமேதகங்களாலும், அசுவ
மேதகங்களாலும், நா மேதகங்களாலும் செய்யாமின்ற
குற்றமற்ற யாகங்களை பெல்லாம் வேதனதிப்படி
செய்து, வெகுநாளை விக்வினமின்றி நடத்தினால்
ஸ்திரமாகிய மனபானது மிகவும் தெளிவுற்று பூரண
பானதினாலும், அவ்விடத்தே கண்ணுலிய ஞானமா
னது கல்பனத்தில் தானே வர்த்தடைந்து பூரணபாபி
ற்று.— சந்தைறைவானது நீக்கி வாசனைகளின் காம
மும் மிகவும் செடுத்துவள மகானுலிய தாசுரமுனி,
தேன்குகேதுள்ள கிளைகளின் துளிரின்பேல் இருந்த
காலத்தில், ஒரு தினத்தில் கிருமல பாவிய கண்களுக்கு
முன்னேவா விரிந்த புஷ்ப வஸ்திரங்களைத் தரித்த
உயர்ந்த வனதேவதைபானவன் தோற்ற, ஞானவா
னான முனிவனும் பார்த்து நீயாகென்று கேட்க, அழ
குள்ள தெய்வப்பெண் சொல்லுவான்.— பகான்களி
டத்தில் பெறுநற்கரிய அன்படைந்தவர்கள் அளித்த
வனைதரும் அருநாயாளும்கணத்தில் இவருவாய்க்
கனைத்ருவென்று சந்தேகமற்ற மணந்தேவர், ஞான

இ-ள். நீடகாமமாகச் செய்த விரியடலத்தினால் பூரண ஞானமுதித்த சென்ப
தாம்.

வக. வனபிதவதை
தனது சிறுமையை
புரைத்தல்.

வக. வனபிதவ
தை புத்திரனை
புரைத்தல்.

வக. வனபிதவ
தை புத்திரனை
புரைத்தல்.

வக. புத்திரனை
புரைத்தல்.

வக. புத்திரனை
புரைத்தல்.

வக. புத்திரன்

வக. வனபிதவதை
தனது சிறுமையை
புரைத்தல்.

வக. வனபிதவதை
தனது சிறுமையை
புரைத்தல்.

வக. வனபிதவதை
தனது சிறுமையை
புரைத்தல்.

குருபணியினிற் பல்

என. ஞானத்தை
புபதேசித்ததெ
னல்.

எ.அ. அந்தஞா
னேப தேசத்தைப்
போதித்தல்.

எ.க. பிரமசங்கற்
பத்தை யாசனஞ்
சுவசப்படுத்தல்.

அ.அ. அசனது
வலியைக்கூறல்.

அ.க. அசன்
முயற்சியின் பெரு

பூரணமா யறிந்தும் ஐனிக்காத வாத்தம் ஞானத்தைத்
தரிசித்திலன், சமுத்திரத்தையொத்த சகந்தனப்பதி
னல்சலனமடைகின்றான், தன்னையரி கின்ற ஞானத்தை
அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று வனதேவதைசொல்ல,
இவனை எமக்கு நிலைத்தசீடனுக்கி நீ நீங்குவாயென்று
முனிசொல்ல, அந்த வனதேவதையானவன் புத்தி
ரனைவிட்டு நீங்கினான். பெருமைபொருந்திய முனிவரு
டைய உபயபாதங்களை விடாமல் சற்குணசீடனு மிருந்
தான்.†— வருத்தப்பட்டு, தத்துவஞானத்தைப் பெற்
றய்யும்படி, தாசுரமுனிவனது கிருபையினால் மெது
வாக திருத்தமானகதைகளும், பரமணங்கனும், இதி
காசங்களில் சொல்லிய காரணங்களும், மிகவுஞ்சகாய
மான வேதார்த்தத்தில் தெளிந்துசொல்லிய மகாவாக்கி
யார்த்தங்களும், இன்னுஞ் சேர்த்திருக்கின்ற மார்க்கங்
களுமாகிய விலைவகளை பலவாகவிரித்து பூரணஞானத்
தையே சொன்னார்.— பாம்பு கங்காஸ்நானஞ் செய்ய
அந்தமார்க்கமாக வானிலேப ஹைந்துபொய் ஒருதினம்
சத்தரிஷிகளுடைய இடத்தினின்று தாசுரன் வாழ்
கின்ற கடப்பவருகூற்றித் சேர்த்து, இராம்காலத்தி
லிருந்து முனிவர் சீடனுக்கனுக்கிரகித்த ஞானார்த்தங்
களைக் கேட்டோம்; அதை யாமுனக் குள்ளபரமாரஞ்
சொல்லுவோம்.‡— சகந்தமில்லாத பிரமஸ்வரூபா
னது ஈதென்று நிச்சயமுண்டாவதாகிய இந்த வொரு
கதையை நீகேட்பாய். சிறந்தவனுடைய வொருமஹா
ராஜன், வீரத்திலும் சீர்த்தியிலும் சிரோஷ்டமான்
வன், தெளிஞனெனு நாபத்தையுடையவன், காச
மடைகின்ற ஐசுரகூசகாயுன்னவர்கள் அந்தத்தெளிஞ
ருடைய பணியை சிரசின்மேல் பிரகாசிக்கின்ற விரத்
தினத்தைப்போல தரிப்பார்கள், யாவர்க்கும் திரமாக
நிறுத்தற்கரிய வியாபகன், —பெய்மாதிரம் விரும்பு
கின்றவன்; நானாவியாகிய அதிகுயத்தை வினைக்குஞ்
செயலையுடையவன்; துன்பமின்பமுங் கொடுக்கப்
பட்டதாய் முயற்சிக்கின்ற தொழில்களின் கட்ட
த்தை அளவுசெய்யில்; பெரிய சமுத்திரத்தின்கைகளை
எண்ணிவூ பெண்ணைக்கூடாது; விளக்குமுள்ள ஆயு
தங்களும், காற்றுகளும், அக்வினிகளுமாகிய சிவைய
களில்ஒன்றும் இத்தெளிஞனை ஒருங்கக்கூடாததாம்
இருகாங்குளாலாகாயத்தை யென்செய்யலாம்.— அள
வின்றிப்பவையினை யாட்டினாசெய்கின்ற அளவற்ற

† இ-ம். தமது கிருபையினால் வனதேவதைக்குப் புத்திரனைத்தந்து சீடனுக்கிச்
சொண்ட தென்பதாம்.

‡ இ-ம். தாசுரமுனி சீடனுக்குப்போதித்த கொரியை இராமருக்குப் போதித்த

மையையறிவித்தல்

அ. அரக்கன்
நாபுயியையும. அவ
னா மைக்கப்பா
நகர சிறப்பையு
கறன்.

அ. அரக்கன்
வினாக்கிர கருக
ன்றிப்படி கறன்.

அ. அரக்கன்
யின் காவலாகிய
பெயர்கொக்கதல்

அ. அரக்கன்
தோடுமே மனையில்
வினாக்கல்.

அ. அரக்கன்
நாபுயியையும. அவ
னா மைக்கப்பா
நகர சிறப்பையு
கறன்.

எத்தனங்களிராப அம் நிலைபெற்றிருக்கின்ற தேவர்களா
பெ முழமுழத்திகளாலேயுள் எவ்வளவு பின்னொடர்வ
தற்குக் கூடாதாம். மகத்தாரிருக்கின்ற இவனுக்குத்
தெய்வங்களாய் யாவையுஞ் சபக்கத்தக்க மூன்றுபேர்க
ளுங்கி, அவர்கள் வலிபெயர்ந்த மகத்தையதிக்கிரமித்
திருக்கின்றவர்கள்; உத்தரன், மத்திரன், அகாமனென்
மரு சொல்லப்பட்ட பெயரை மூடையவர்களாம். —

கூடையாரத்தின் உத்திரவன்விடத்தில் வசிப்பவன்
மூன்றுவிதமாகிய சரீரத்தையுடைய தலைவன், அந்த
கூடையாரத்தில் அவனுண்டாக்கிய பட்டணத்துக்கு
நீளப்பாது தெருவுகள் பதினான்காம்; கொடாதமூன்று
வகைகொடும் அழகுள்ள சிங்கபாவனங்கள் சேலை
கள் லீலாபுரப்பதங்கள் கொடியையெடுத்த முத்து
பாலைகள் ஏழுது அகங்கள் குளிர்த்திசுக்கு குடுமுள்ள
இரண்டின்களாம். — என்னுள்ளவையென் நிறைந்
திருக்கின்ற இத்தப்பட்டணத்தில், இவனுண்டாக்கப்
பட்டண கூடாமங்கள் முன்புள்ள சீழ்மேல் மடு என்
நின்ற சொற்புத்திய பரதாஸபென்னு மிடங்கனெல்
கூடாமுத்தர்படியுள்ள அககின் அவற்றிற்கு வலிமை
பெருந்திய தூண்கள் முன்றிருக்கின்றன; அஸ்தி
பரங்கினினால் மெருங்கியிருக்கின்றன; உத்திரத்தினு
மிருதுவாரப் பட்டத்திருக்கின்ற மருத்தினு
முறைத்து விரிந்த மார்த்தந்தையினுற் பரப்பப்
பட்டண. — எப்பொழுதாரிலாத மையையினால் அந்தத்
தெயிருலுன் வரசன் உண்டாக்கின பரவறைகளான
வை தென்றற்கத்தா, சூழாரிவற பலகணிபொரி
னென்பதாம்; பற்றுச்செந்திரியங்கினென்னும் அழகிய
தீங்கினினால் பரகாக்கின்றன; இரண்டு புயங்க
கொன்னும் தோற்றங்களை முடைபாது; முடிவின்
லாத மிளப்பாவின் கரும் பரப்புகின்ற அகங்கா
பென்னும் பெயர்களைவைகாத்திடக்கொண்டன.

மத்திரவகின்ற பாவறைக்கப் பட்டத்தில் அகப்பா
பென்னும் பரக்கடன் விளையாடி, சரீரதாஷத்தைத்
தருகின்ற விளையாட்டினை நாராஸ்தபாகவத்தி,
கூடாடி வளஞ்ஞையாடி பறவைபைப் பிளவிற்குந்து,
விளத்திருக்கையா வையை விட்டுநீங்கிபக்கத்தில்
பெயர்ந்தகின்ற பாவறையையுண்டாக்கி, ஆசையுடன்
கிரய் பெயர்வைத்தையடைத்தவர்களைப்போல
அவ்வரசனாவன் நடனஞ்செய்வான். — இப்பா
றையையுண்டு அதைபடைப்பாபென்று நினைக்க அவ்
வண்ணப்படைபார் அதிலிருந்து மாயப்படைப்பா
பென் தென்னுகின்ற எண்ணத்தினால் அப்படியே

அ. இவ்வினை
யாட்டிஞற்சகதுக்
கமடைதல்.

அ. தெளிஞ
னென்பவனுருவத்
தை யறி விக்வே
ண்டுமெனல்.

அ. மாயாலிலா
சத்தை யோர்கதை
யாகச் சொல்லிய
தெனல்

அ. பிரமசங்கற்
பமேயரசனெனல்.

அ. சங்கற்பத்தி
னுண்டான முவு
லகச்சிறப் புறைத்
தல்.

மரணத்தை யடையும்; மனப்பானது வருத்தத்தினுற்
சுழல, சனித்து மரித்துச் சுழலும் ஞானகாசமே
யிவைகளுக்கு ஸ்தானமாம்; மரணத்தையடைந்து
நவழ்கின்ற அலைகளத்திலுண்டாவது போலதிரும்பவு
முண்டாகும்.—மூன்றுசரீரங்களை யுடையவன் சிறப்பு
பொருந்திய சங்கற்பமாகத் தையொத்த தனதுநகரத்
தில் தானினிமைமாகவிருந்து நீர்க்காமல்மேலுமேலுந்
தழைக்கின்ற தொழில் வயப்பட்டவனாய் ஒருதரங்
குறைவாவன், ஒருதரங் பையாவன், ஒருதரமன்ன
செய்வோமென்பான், ஒருதரம் அபிமானியாவன்,
அகேசகந்தரம் மயங்குவன், தெளிவான், துன்பப்படு
வான், சந்தோஷிப்பன், ॥— யான் தளர்ச்சியானே
னென்பன், பருத்தேனென்பன், தாழ்த்தேனென்பன்,
உயர்த்தன நென்பன், வளர்த்தன நென்பன், குறைந்
தே நென்பன்; பெருங்காற்றடிக்கின்ற சமுத்திரத்
தைப்போல மனநினால் அவ்வாசன் சுழல்கின்றதை
சொல்லுவதெவ்வாறென்று முனிசொன்ன மாத்திரத்
தில், புத்திரனுனவன், சொல்லியபிதாவை நீர்தெளிஞ
ரென்று சொல்லிய கீர்த்தியையுடையவனுரென்று
கேட்டான்.— உண்மையினால் அவ்வாசனைச்சொன்
னால் வருகின்ற கனமகாணமென்னும் அசத்திபந்தின்
உண்மையை நன்றாய்த் தெரிந்துக்கொள்வாபென்று
தாசுரமுனிவன் கன்மையாகிய சிடனுக்குச் சொல்லு
வார். சங்கற்பமாய் அசத்தியையுண்டாய் விஸ்தா
மாக விரிந்து முயற்சியையுடையதாய் அந்நின்பயக்க
மான சகந்தின்மனையை உறுதிமொழியாக முன்
சொன்னோம்.— பரமகாயத்தில் உதயமாயிச் சங்கற்
பமே முன்சொன்ன தெளிஞனென்னுமரசன், பலபல
காலமும் தானையுண்டாகியும்; தானேமறையும் விரி
வாகிய சகப்பானது அதன் ஸ்வரூபமாய்; அற்பமாயிய
சங்கற்பமானது உண்டானுற்சகமுண்டு; அதில்லையா
னால் சகமில்லையாய்; முதனையையெழும்புர்த்திகள்
முதலான தேவர்களும், அச்சங்கற்பத்துக்குநெருங்கிய
சரீரவுறுப்புகளாவர்.— அகமாயினது புத்தி பாசசல்
மாத்திரந்தால் பிரமலென்னும் பாவனையைப்
பொருந்தினதாகிய சங்கற்பமானது, ஞானகாயத்தில்
உண்டாக்கின்ற மூன்றுலகமென்னும் பட்டணமாய்;
உலகபாலரென்பது பதினான்கு மனுக்கள்பெயராய்;
மேலாகிய பட்டணத்திலுள்ளபதினான்கு வீதிகளென்
றதுபதினான்குலகம்; பரிசுத்தமான பூதிகள்கொழங்கிய

॥ இ-ம். வீடுகட்டுவது மறைக்கெடுப்பது மதிவெள்ளைவிட்டுடொன்றிற் பாய்
வதுமாகிய விவற்றற் சகதுக்கமுதலிய வருத்தடைந்தன சொன்பதாம்.

கூட இதுவும்.

பூமிநீராப்தங்களுந் ஊர்கூழ்ந்த சோலைகளும் நந்த வனம்பளுபார்.— மகர்மேரு பந்தமுதலியினிகள் அந்தகரத்திற் பொருந்திய லீலாபருப்பநக்கட்டங்க ளாய்; சூரிய சந்திரமகள் வையுவினாற் சலிபாத தீபங்க ளென்பதாய்; சலிநிறைந்த நதிக்கூட்டங்களையே முத்தாங்கலை யென்பதாய்; வடவாமுகாக்கினியை தாயகாமாபலத்திருக்கின்ற பெரியவேழுசுடலையு ிய சிவமல்லிய தாசுங்கள் ஏழென்பட்டவைக ளென்பதாய்.— இப்படிப்பட்ட மகாகரமாகிய சகத்

கூட, மட்டையி
பாவறை யெனல்.

கூட, தேவோ
மென்பவனை எகம்
லாப் பெயினால்.

கூட, சகம் மரண
த்திற்குழிவனெரு
ந்துவதைசகத்தி
சகம்மடத்திலும்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

இம் பிரகாரமாக சிவகவியவரிவானதுபிராமென்றநிய வீதவவசாத்திற் சக்கரப் பரத்தததுதவதாசானபிர தத்தமத்திற் பிரதிநிப்டமாரிள்கின்ற சிவெவ்வா சகங்கா மதனை வானெனபென் றபிராமனித் தவ்வகம்பாவத்தோடு விடயவுன் முகொம்ச் சகங்காணமென்னும் துக்கசாத்தி வழுத்திதென்பதாய்.

விவிடத்தின் முன்பொல்லிய சங்கற்பவசனான் வினை சலினுல்லந்தரீ சங்கன் பாவறைகளென்பதாய்; தேவர் களை யோ மேலிகபதபென்னும், நகர்களையே அலங் காசமாகிய பாதாள லீலாகத்திலென்றும், மனிதர்களை யோ மத்தியிலாகத்திலென்றும், அச்சந்தரும் உயி ரிதன்னுந், சூத்திர விவாகத்தினால் பாமிசச்சவரான சிவகங்கன் எழுகிறருப்பான்.— பலவிதமாகவே உலா விய சரிதமாய் பாவகாத்தெனும் அவ்வசகன், நன் மகர்க்குள்ள ஆத் துணத்தை பார்க்க நடுக்குகின்ற நன்னவரீலாத அங்குபடுவென்கின்ற இந்தப் பசா சகங்க மித்தாகவாயி நுத்தும் வந்துண்பையைப் போலத்தவன்று; அருளோடு துவளாநின்ற வினை சகப்பன் சிவாய் கருணத்தின் உவ்வதாகியும், இல் லாததாய் மூரி தம்மீ—சரிதமென்றுசொல்லியகிவகங்க ியமும் சமூத்திரத்தின் நிராகவோப் பெல உண்டா யுழிபார்; சிவநிலையப்பட்ட சிவநங்கனிலும் இடை விடாவி வழுக்கின்ற இத்தச் சங்கற்பவசனான் வன் சங்கற்பித்த சகலமுபொருந்திய ஒருகருவத்தில் வினாக சகத்தைதான் அர்; வினாசச் சஞ்சாங்கப் பட்ட இத்தச் சங்கற்பவசன் உலாபகிய தன்சங்கற் பதநிலை உலாபசரிசூழ்ந்து அத்துபட்டும் அநிய தன்பத்திதுழைத்தும்.— சந்திரொருககமில்லால் விபாசப்பட்டிவன், தானுன்னி ல்பதாய் ஒருபாவ லிவிலினும் மித்தாத விவாகத்தையுண்டார்குள், தானில் லிவென்ற சகருகினால் அந்தகருவத்திற் சகமிந்து குடியல்லுன்பு அந்தகருவத்தைப் போல நீங்குப்; கரு திய விடய வின்பத்தை யடைந்தகருந்திய வசஞ்செய் கின்ற இச்சங்கற்பவருடனுக்கு சரிர்கள் உத்தபாத்

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

கூட, மூன்றுவீர
த்தை மூன்றுவீர
கூடதல்.

லக் கணங்களைக் கூறிய வற்றைநிலி ரத்திக்கும் பொரு ட்டதற்குப் பலமா யிருக்கின்ற முக்கு ணங்களை நிலிர்த்தி க்கவேண்டிய வற் றின் குணங்களைக் கூறல்.

௬௮. முக்குணங் கள் முதலியயாவை யுநீக்கி முத்தியை யடைய முயற்சி யறிவித்தல்.

௬௯. சங்கற்பநா சமே முத்தியாமெ னல்.

௭௦௦. பிரமாணு பவத்திற் சங்கற்ப நீக்கின வதி சய முரைத்தல்.

௭௦௧ திருக்குதிரு வுடையார் நிரியல ய்வருபங்களாயிரு க்கின்ற சங்கற்பத் தைக் கெடுத்துச் சுகத்தி விருப்பா யெனல்.

௭௦௨. சங்கற்பத் தைக் கெடுக்குநிமி த்தம் அதினுற்பத் திநாச யியாதெ னின்.

குணங்களே மூன்று சரீரமாய் மூவுலகங்களுக்குக் காரணமாம்: அந்தக்குணங்களில் தாமதகுணத்தை யுடைய சங்கற்பமென்பது, பாகிருதியின்செயலினால் துன்பத்துடன் வருத்தமுற்று பாதாளக்கிருமிகளாம். பரிசுத்தமாகிய சாத்துனித குணத்தையுடைய சங் கற்பமென்பது, நல்லதருமங்களையும் ஞானங்களையும் உடைய மோகத்தை யுடையதாய் சக்ரவர்த்தியைப் போல ப்ரகாசிக்கும் — இராசதகுணத்தை யுடைய சங்கற்பமென்பது, இச்சகத்தில் இயல்பாகிய சம்சாரத்தையுடையதாய் விளங்கும். சேர்த்திருக்கின்ற இம் மூன்றையும் நீக்கி உண்மையாக சங்கற்ப மில்லையாயின், வருத்தமில்லாதவனாக அச்சங்கற்பமானது நின் மலமாகிய பாம்பதத்தை யடையும். துராசையாகிய திருஷ்டிகள் யாவையும் விடுத்து நூற்றமுள்ளமனதை சுத்தமானமனதினா னிலைப்படுத்தி, — அசுத்திலும் புறத்திலும் உதயமான சங்கற்பத்தை ஒருமிக்கக் கெடுக்கச் சிந்திப்பாய். நிகழிக்கப்பட்டாத தபசுகள் கற்பகோடிகால நீ செய்தாலும் பாதாளத்தையும், பூமியையும், நீங்கற்கரிய சுவர்க்கத்தைப் பொருத்தினாலும், உனக்குச் சொல்லிய சங்கற்பநாசத்தையன்றி தெளிவான பாம்பதத்தை யடைய கலக்கமின்றிய புத்தியானது வேறில்லைபாய், — துன்பங்களும் வேற் றமைகளும்மில்லாத, பிரமாநத்தத்தைச் செய்கின்ற சங்கற்பத்தைக்கெடுக்க முயற்சிப்பாய். சங்கற்பமான பாசத்தில் அளவற்றபாவணைகளைத்தாம் இயல்புள்ள சரமாயுண்டாகும், அப்பாசத்தை இலகுலா யறுத்து விட்டால் மயக்கத்தையுடைய பாவணைகள் எப்படி துகளாய் கசிக்குமோ, புத்திரனே! தெரிகிலேம். — துன்பஞ் செய்கின்ற சங்கற்பமில்லாமல் எதிரே வந்துதோற்றிய தொழிலின் மார்த்தத்தி விருப்பாய். சங்கற்பமானது இறக்குமாகில் ஞானமானது திரியங்களனைத்திலும் பற்றமாட்டாது ஒப்பற்றமாய் திருக்கின்ற பிராம்பதத்தைச்சேர்த்து சகவேறாபாடான விகற்பங்களியாவையும் நீக்க இவிரைபயுடையவனாய் கழுத்திமனத்தை யடைந்து அத்துவிதத்தில் பாம்பு குகத்தையேயடைவாய். — என்று சொல்லவும் சங்கற்பமாவதெதென்றும், அதுஉண்டானதும், கிருத்தியானதும், மாய்த்துதேய்த்ததும், எப்படி யென்றும், தாசுரமுனியை சிடனானவன் கிபரமாய்க் கேட்க; அதற்குவர்கொல்லுவார். மேலானதாயியும், உன் டெனல்லவாயியும், விளங்கிய சமமான வாத்தமுன

+ இம் சங்கற்பமுதித்தவிடத்தொடித்தென்மயமாகித்தெண்ணுமென்பதாம்.

க௦௩. சங்கற்ப
வயயங் கூறல்.

க௦௪. பாவனாதீத
மாக வேண்டுமெ
னல்.

க௦௫. சங்கற்பம்
வருத்த மின்றிக்
கெடுமெனல்.

க௦௬. சங்கற்பவ
டிவமான மனதை
க்கெடுத்தாத்ம ஞா
னமாக விளங்குவா
யெனல்.

க௦௭. அத்துவிதா
னுபவங் கூறல்.

க௦௮ உவமான
த்தை முடித்தல்.

மானது, திரிஸ்யத்தில் உண்டாதலே சங்கற்பமாம்.--

சிந்தாக உண்டாய் தானொரு முதலாயிருக்கும், கிரமமாக மெல்லமெல்ல வளர்ந்து பரமாத்மாவாகிய தெளிவைமறைத்து சடபாவமானது, திரமாயுண்டா கும்படி உதித்த மேகத்தைப்போல வளரும். குழந் தாய்? அறிவானது திரிஸ்யத்தை பாவித்திருக்கின்ற தனக்கு வேற்றுமைபோலப்பார்த்து நடந்து சங்கற்ப மாய் விளங்கும்.— ஞானமென்னும் வித்தானது சங் கற்பமென்னு மங்குரமாம்; அந்தச் சங்கற்பமானது, தன்னை வேற்றுமையாக தானே யுண்டாக்கி தானுண் டாகும் தானே பெரிதாகவளரும், இதுமிருந்ததுன்ப மேயன்றி இன்பமாவ தொன்றுமில்லை, ஆகையால் சொல்லிய சங்கற்பத்தின் மார்க்கத்திற் செல்லக்கரு தாதே. நிற்கின்ற சகத்தினிலையில் கணமும் பாவனை செய்யாதே— இவ்வளவாகிய பாவனையினால் பரமசுக மாம். இப்படிப்பட்ட சங்கற்பமானது, தவறடைய மிருந்த வெத்தனங்கள் வேண்டுமெனில்லை; தாக்காநின்ற பாவனைகளியாவையுங் கெடுத்தலாகிய அவ்வகையால் தன்மனது நசிக்கும், விகசிதமான புட்பத்தைக் கசக்க வேண்டுமானால் கரத்திற்கோர் வருத்தமுண்டாயிருக் கும்; சொல்லிய விர்தச்சங்கற்ப நாசத்துக்கு அவ் வளவு வருத்தமும் வேண்டுமெனில்லை.— உண்டாகிய சங்கற்பமானது பாவனையை விட்டுவிட்டால் நாச மடையும்; இந்த பகிர்முகசங்கற்பத்தை இவ்விடத் தில்வந்த அந்தர்முகசங்கற்பத்தினால் திடமாகக் கெடுத்து பரிசுத்த மனதினால் அசுத்த மனதைக் கெடுத்து உனதாத்மஞானத்தில் நீ நிலையாயிருப்பாய்; கடத்தின்பின் வைத்தவுளந்து பிறமுநேரத்திற்கூடும், இதரியகோ, முழுது மசத்தியமாம்; அஞ்ஞான விகற் பத்தினால் உதித்தவைபன்றி முன்பில்லாததினால் சக மும் ஆகாயமும் ஒத்திருக்கும்.†— அரிசிக்குமியும், தாம்பிரத்துக்குக் களிம்பும், சுபாவமாயிருந்தும் கரும் விசேடங்களினால் நீங்கிப்போம்; அதைப்போல ஆத் மாவும், அஞ்ஞானத்தையடைந்து விசாரத்தானீக்கிக் கொள்ளாத ஸியல்பாம் கொண்டசந்தேகத்தை விட்டு ஆசாரியன் வல்லபமான விளக்கத்தால் நீ முயற்சி செய்வாய்; கண்டோமென்று சொல்லப்பட்ட சகல மும் வீணும்; குருவுஞ்சீடனும், பரமப்ரகாசமாகவே தரிசித்தோம்.— இப்படியென் றந்தத் தாசுரமுனி சொல்லிய யாவையுங்கேட்டு, அவ்விரவில் அவ்விடத்

† இ. ம. சங்கற்பத்தினுற்பத்தி நாசத்தையும், அஃதுபிரமப்ரகாசமாய் விளங் கின வனுபவத்தையுமறிவித்ததாம்.

ரு. தேனோகக்
கிற பயனியாதெ
னின்.

சு. தேனோகத்
தெனோகெனின்.

வ. தேனோகத்
தை நீக்கவேண்ட
மெனின்.

அ. தேனோகத்
தை நீக்குதற்குப் ப
யனியாதெனின்.

க. இதற்குமுன்
து நீக்கவாக்கநல்

க. வசனத்தி
யாகியபதெனின்.

↑ இ-ம். கீழ்த்தொகுதி வசனத்தொகுதிமேலுந் திரிபு மென்றே இருக்கித்
துணைபெறப்பெறும்.

↑ இ-ம். பத்தொருபதிகாரான பொருள்களை யானென்பதே பவத்துன்பமா
மென் தரித்ததை நீக்கித் தவிர்த்துத் துதியமாமைப்பதாம்.

↑ இ-ம். பத்தொருபதிகாரான பொருள்களை யானென்பதே பவத்துன்பமா
மென் தரித்ததை நீக்கித் தவிர்த்துத் துதியமாமைப்பதாம்.

துவாகவும் நின்றும் இதுவே நன்மையாம், துன்ப
மானது சற்றாபிலை,†— நினைக்கப்பட்ட அகாத்தா
வாய்க்கொந்திடுமூழ்கின்படி நடக்கின்றேன், வே
றுதகுந்தில்லாமையால் அவ்வகத்தினில் வேறுபா
டில்லை. என்னதென்றும், நீடுபன்றும், நானென்றும்,
சொந்தெனென்றும் செய்யவில்லைபென்றும், மதித்த
பேர்தே துக்கமாம்; சரிந்ததை நானென்பவரு முன்
பேரம்—சரிந்ததை நானென்பென்று சொல்லில் இரு
பந்தேதமுதற்குமுதலானபாபம்; வெவ்வித வலியுதன்ப
பாபமும் உடலை நானென்று சொல்லவேண்டாம்,
மந்தேதமில்லாத கல்லீக்கள்வியையுடைய சத்தங்கள்,
நீய் சகல பாபிசங்கமேயும் கைவசமாசப்புசிப்பவரா
யினும், தவிரை அபாமிசத்தைபுரியார்கள்; அதுபோல,
தேவனென்று கருதுவார்களோ.— சரிதமானது
மரபென்னும் கவனத்தினால் தானதிருத்தே. தெரி
யுததாருத், குற்றமிருந்த அக்கவங்கத்தை துரத்
தன்னுபாசனாவின், பரகாசு நுண்பானது கருத்த
மேவரில்லவிடத்து விளங்கு நிலைப்பெயல்பிரகா
சிக்க. இப்படிப்பட்ட திருத்தினால் மிகுந்த சகல
கருத்திசத்தின் அழகுள்ள முத்திநீச மெனினாயுன்
டாம்.†— சகலத்திலும் நான் கர்த்தாவல்ல, அவ
னென்பதும் இவனென்பதும் யானல்லென்று சித்
தித்து மனத்திற்புழைப்பாய், அகர்த்தாவாயிரு. அப்
படியில்லையாவின், சகலத்துக்கும் கர்த்தா நானே அவ
னில்லாத அப் பெயருங்கூட நானென்று சித்தித்து
சகலவென்று மில்லாமை உறுதியாயிருப்பாய்.—

அப்பா பவ்வசரிதன், இவ்வசரிதலென்று கா
னல்லையம், வசக்கு பாதுகைய வொன்றேயாம்,
இருந்தவியதங்களுள் சத்தப்பாகிய உனதுபதத்தில்
நீடுதற்பாய். வலிவென்றவையாதத்தைத் தரித்த
கத்தர்கள் தன்னிடத்தி லிழைப்பார்கள். தெருங்கிய
வசனமே பந்தமாம்; அன்னசனாகையகம் பழமை
மனை போகையாம்.†— சத்தமுதலிய விடயங்களைப்

பாபமென்பதெனின். பதவி பவ்வசனை தரித்தவாசனைமே முன்பு அவன்

கச. மோகத்தின்
க்க முரைத்தல்.

கச. பவங்கடல்
ஞ் சுருகையுள்
பருவையுங் கடறல்

கசு சர்வம் பிர
மமயமாய் விளக்கு
தலாற் சகலமுயி
ன்மேனல்.

கச. சமாதியனு
பவ முரைத்தல்.

உ.உ. இதுவொது

கின்ற தந்துவந்தைந் தெரிசித்தவர்கள் சிலர், மற்ற
வர்கள் அங்வுலகாயக்கூற்றிற் செடுக்கின்றவர்கள்.—

சரீரத்தை அப்பாற் தல்லவா சகத்தினுள்ளபாவரும்
பஞ்சரிப்பிதேயன்றி ஒன்றான வாத்மாவைப்பார்த்
தல்லை, எவ்விடத்தாரும் பஞ்சபூதமே யல்லாமல் தேவ
லோகத்தினும், பூலோகத்தினும், பாதாளலோகத்தி
னும், தேரையும் ஆளுவது பூதர்கண்டதில்லை; போ
கத்தை விடுவோமென்று நிரமடைந்தவர்கள் யாவை
யும் பற்றாபட்டார்கள்.— அனுபவபுத்தியில்லாத
மூடங்களினவர்க்கும் சகலமானது, பிரளயகாலத்தில்
வெப்பப்பான சமுத்திரமாம்; பயக்கமில்லாத வனுபவ
புத்தியையுடையவர்களுக்குமுன்னிருக்கின்ற பசுவின்
குளம்படியாம்; நுக்கமில்லாத ஞானவானுடைய மன
தலைதொடர்புற்ற விடயசகம்பற்றாது; போகமில்லாத
ஞர்வித்திலத்தினிருக்கும் மிழிவானபெண்கள் ப்ரகா
சிக்கின்ற பட்டனத்தினுள்ள புருடர்களுக்கென்ன
மியேயச்சொலாம்.— பிரமமாகிய பரிசுத்தசமுத்திரத்
தில் பலைகளியாவ் நுரைகளாம்; பிரமஞரியன்முன்பு
சமுத்திரஞ்ஞழந்த பூமியானது பேய்த்தேராம்; திர
முள்ள கிவ்வந்தத்ததை பிரகஸ்பதிபெற்ற வரபுத்
திரனான் சகலென்னைமாயத்தையுடையவன் முன்னே
சொல்லென்; அதைஞ்ஞரபாம்? நீகேட்பாய். †—கச
முனிபானவர் கேட்கப்ப சமாதியினின்றும் பிரிந்து
ஒருபுறது களிக்கின்ற மனதைதையுடையவன், பாவச
ஞாதததமுத்தவானத்தையுடையவன், எதைச்செய்
வேன, தக்க முகனிற்பொருந்நளக்கேபோலென், விடப்
படுவந்தது, கிப்பிப்படுதது, மேலாகவளர்கின்ற பிர
ளய சமுத்திரத்தைப்பிரால் உகைபெவ் விடத்தும்
எனது எவ்ருபபே நிறைந்திருக்கின்றது.— சரீரத்தி
னது புறப்பினும், உள்ளினும், திக்குகளினும், ஆகா
சத்தினும், பூமியினும், எவ்விடத்தினும் எனது எவ்
ருபபான்களால் வெற்றென்றுமிக்கலை; எனது எவ்ருப
மில்லாத விடங்களுமிக்கலை; எனது எவ்ருபத்தி லில்
லாதகவையுமிக்கலை; தானே விளங்குகின்ற வஸ்துக்
கன் லெவ்நிலைக்கலை; சந்தினனத்தவ்ருபமே ப்ரகா
சிக்கின்றதென்று சசமுனிசொன்னார். ‡—

க ச ன் க தை

மு ற் றி ற் து.

† இ.ம. வேதமுத்தர சப்பிரசுத்தைய மானுடத்தைய மறிவீத்ததாம்.

‡ இ.ம. சமாதியிக்குத் து சகலத்தாரான சனதினுற் பார்த்துமிடத்திற் சர்வம்
பிரமமயமாய் விளங்குகின்ற தென்பதாம்.

திதிப்பிரகரணம்.

—030—

அவதாரிகை.

முன்கையிற் சர்வம் பிரபலமாய் விவங்குபவரையெதிரித்து, அவ்வனுபவரெனப் பொருட்டன்மைக்குகைதான். மாயக் கலைச் சூத்திர உபதேசப்பிரகாரம் திதிப்பிரகரணஞ் சொல்லுகின்றது.

க. அனுபவிகளி
லக்கண யியாதெ
னின்.

உ. இதுவுமது.

ங. இதுவுமது.

ச. அனுபவமு
திபதற் கப்பியாச
கூடதெ.

இ. இதுவுமது.

ஈ. இதுவுமது.

ஏ. அனுசந்தானத்தி
ற்குரிய குணத்தை

பெருந்தகையசாத்தவிற தவையெழிறப்பவமுடை
யவர்களை, பூமியிலிப் பத்து பிரமம்மகாயகம் வயற்கள்
றுது; ஆகாசத்திற் பிரகாசிக்கின்ற பூசனாச் சந்திரனை
யெய்யபகும. வந்துதுகின்ற தவயத்தில் அவர்கள்
வடமர்கள், இரகத்திலெழத்தவம் கிறப்பவன் கவன்ன
தவகையால் சற்றுக்குள்பிரமம்மம் பிபி துதவாயிய
தொழில்களையெய்யல் வேறுவெய்யவைகின்ற பற்
முர்கள்; அறிவகைய சத்திக்குளுவைய சம்பந்தத்தில்
கடப்பவர்கள்; பூசனாபகலிவறந்து சனவாற்ற மவதி
னால் பிபன்னையவர்கள்; சம்பம் அறத்திற்குதவைய
சற்குறையவர்களைப் பிரவாசிப்பவர்கள். இவ்வப்பய
குணத்தையுடையவர்கள், தாமது சம்பவென்னு
மிரண்டையும் இப்பிரதவர்கள், சமத்தவமுடைய
வர்கள், சம்பவர்க்கத்திற்செப்பவர்கள், தனத்தெக்லை
யைத்தவண்டத சமுத்திரத்தை பொத்தவர்கள்,
மோகமின்னதவர்கள், முடியவெய்ய பொலகியதையவரு
வதவர்கள். இவ் கொள்ளத்தக்கது தவப்பதவன்
குணத்தை, சமுத்திரப்பதவத்தவன்வத்தக்கது செவடி
யவர்களுடைய மாய்க்கெய்வனும், சமுத்தத்தை, உலக
மெப்பப்பெட்டதென்று விவாதித்தவர்க்கத்தக்கது;
யாபெப்படிப்பட்டவனைன்று அசாரியாபதவ தவ
நறிவினாலும் திசவிவாதித்ததெனியுத்தக்கது. அவருந்
தப்பரிவது ஆகாசவையறியின்ற மாய்க்கத்திக்கு, மவதி
னற்றிருத்தகுரெய்வதவில்கவரத்திக்கு அழுத்தவற்ற
தொழிலை, அடையத்தக்கது திவையற்றதவன்னை
விடத்திற்குலத்தவ, பரிக்கத்தக்கது வினைப்பதவன்
டவர்களை அறத்தை. நீக்கத்தக்கது நகம்பு வன்
பெய்கின்ற ரீசாயகவன், காரணத்தக்கது சகலவாதம்
கொடுகளுன் னிறைத்திருத்தெய் பிரமம். பகவாய்
புரவியினை விழுகத்தக்க இரத்தத்தைவுடைய ஆய்
விடத்திலும், பூமியிற் தவளத்தக்கது. சிவமிய
விடத்திலும், ஞானமெய்க்கெய் திவையர்க்கத்தகு. —

தாமதகுணமென்றும், இவ் சாத குணமென்றும்,
சாத்துவித குணமென்றும் பெய்கையுடைய குன்று

§ இ-ம் ஸ்வானுபவமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் விளக்கத்தைக் கூறினதென்பதாம்.

¶ இ-ம். பிரமானுசந்தானங்களின் சாரங்களைச் சூக்கவாகக் கூறினதாம்.

யறிவித்தல்.

குணங்கொகிய சனமும் முயற்சியாலடையும். பரம
சகலமான மேலாகத்ததை சாத்திகத்தொழிலினாலுசெய்
விற்கும். உத்தமபவன ஸ்ரீராமாவென்று சொல்லி,
திருப்பவன் வசிட்டர் சொல்லுவார்.†—

திதிப்பிரகரணம்

முற்றிற்று.

உபசாந்தப்பிரகரணத்தில்

சனகராசன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்றுகரணத்திற் சிந்துவினாசீடம் சகலபெனவிவந்து பென்பதை
நன்முடிவாகி. நன்றித்தெனகவனினங் குதலா லச்சகபெப்போதுமின்
நெனத்தெயினிச் சூழ்வித்தகவன்பதா கதைகவனினாந்த உபசாந்தப்பிர
கரணம் கூறத்தெய நன்முடிவாகிவருந்தன சனகராசன்கதையை நிரூ
பிக்கொள்.

க. சர்வம் பிரமம்
யென்பதைவிட
தித்து சர்வவதி
ரி குணத்தகவென்
றுணத்தல்

க. பிரமத்தில்
தூர்த்தமாய் சர்வ
மு மின்னிறை.

க. பிரமமே புண்
டென்றதித்து வெ
றுண் டென்பதை
சாத்தவகுணத்தா
ற் சர்வவதிவன்

தெயனாருளின் புத்தியனாகிய சமமுனி சொல்லிய
ப்பரமமே இச்சகலகவனத்தும் அத்தகுநானவ்வருப
பாய்; சகலபவனென்றுப் பாவையானது, இராசந
தபாதியென்று குணங்களைப்பொருத்திய புருடர்கள்
தரிக்கத்தக்கதாய் தூதர்கள் தாங்குகின்ற மண்டபத்
தைப்பிரம நிலையாயிருக்கும்; திராசன சாத்துவித
முணத்தையுடையவன்னை சபத்தவர்கள், பிறகியச்ச
நீய்க்கிருப்பவர்கள். — குணவற்ற சாத்துவிதகுணத்
கதைகவனவர்கள், சமுத்தத்தையுரிக்கின் நசர்ப்பததை
பிரமலையபவத்தினின் தூக்குவார்கள்; சமஸ்த
மும பிரம சமமுணதப் பிரமமேயென்று சித்தித்து
யாழும் வேறுசகல சகலகவனடிப் வேறென்கின்றபயக்
கத்ததைகவெப்பாய்; சகலபவன பிரமஞானத்தில்
உண்மகின்றனவாகிய சர்ப்பனைவரியாடி, சமுத்தி
சத்திதுண்டாகிய திரையைப்போல உண்மையாக
விலை— துன்பமுமில்லை, இன்பமுமில்லை, சகமு
மில்லை; சகலபவனென்னுந் கழவிந் கழல்பவர்களு
மில்லை, உன்றென்று எப்போது மிருக்கின்றவந்து
வே மிருக்கின்றது, வியனப்படி வேண்டுவதில்லை,
புணவணத்தி, பொருத்தப்படி, வருபவைகளையும்

† இவ் பவமாய் விவந்துக் குணங்களை நீக்கி வெளியிருக்கும் குணத்தை
பறியத்ததாய்.

க. சனகராசன்
பங்குவமறிவித்தல்.

க0. இருக்குவே
தமகாவாக்கியார்த்த
நிருபணம்.

கக. எசர்வேத
சாமவேத மகாவாக்கி
யார்த்த நிருப
ணம்.

கஉ. அதர்வண
வேதமகா வாக்கி
யார்த்த நிருபணஞ்
செய் திவைகளைத்
தவிர வேறனுபவ
ங்கூடாதெனல்.

கங. நிராசையு
ள்ளவர்க் கிவ்வனு
பவங்கிடைக்குமே
யன்றி யஃதில்லாத
வர்க் கின்றெனல்.

சத்துருவினால் ஆபத்தென்ப தொன்று மில்லாதவன், உதாரத்தை யுடையவன், செல்வத்தில் மிகுந்தவன், பொறுமையில்லாத விதேகமென்னும் பூமியை அரசாட்சிசெய்பவன், சனகனென்னும் பெயரையுடைய விராசராசன், — சற்குணத்தில் சமுத்திரத்துக் கொப்பானவன், விஷ்ணுவைப்போல பூமியை இரட்சிக்கின்ற குணத்தையுடையவன், நல்லகுணங்களைச்செய்கின்ற வசந்த காலத்தில், வாசனையுள்ள புட்பங்குணிறைந்தசிங்காரவனத்தில்சந்தோஷத்துடன்போய், தனக்குரிய மந்திரிமுதலிய சேனைகள் வெளியினிற்கு தனித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற சமயத்தில், சித்துக்குறித்தான மனதையுடைய சித்தர்குழாங்கள் பாடுங்கீதங்களைக் காதிற் கேட்டான்;†— வாசனை நிறைந்த மலையிலிருப்பவர்கள், நேத்திரவியத்திற்பொருந்தாத சித்தர்குணங்கள் தங்கள்னுபவத்தைப் பேசாநின்றகீதையை நீதிகுணிறைந்த சனகராசன் கேட்டவண்ணமே யாஞ்சொல்ல, ஸ்ரீராமா? நீமனதிற்பாராய். ஞாதாவும் திரிஸ்யமும் கூடுங்கூட்டத்திலுண்டாகின்ற ஞானசுகமானது, பிரிவுபடாத ஆத்மஞானத்தி லுண்டானதாம்; அவ்வாத்மஞான சுகத்தை, விரும்பவேண்டுமென்றொரு சித்தர்சொன்னார். — காண்பனவும் ஞானமும் வாசனையோடு நீங்கச்செய்து, உயர்வான பார்வைக்கு முதற்பிரகாசமாகிய அவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை தியானஞ்செய்வோமென் றொருசித்தரும், நிலையான குணமுடைய சத்தசத்தென்னும் இரண்டினவான விபரபகத்தை யடைந்து முடிவில்லாததாய் மாட்சியையான ப்ரகாசங்களுக் கெல்லாம் ப்ரகாசஞ்செய்விப்பதாகிய வாத்மஞான ஸ்வரூபத்தை சிந்திப்போமென்றொரு சித்தர்சொன்னார். — நானுனென்று சகலவாத்மமாக்களிடத்துமிருந்து சதாகாலமுஞ் சொல்லுவதாய் ப்ரகாசமாக விளங்குகின்ற ஆத்ம ஞானமாகிய வஸ்துவை சிந்திப்போமென்றொரு சித்தர்சொன்னார். விளங்குகின்ற தனதுளத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் தெய்வத்தைவிட்டு வேறான தெய்வந்தேடிதல், கையிலிருக்குங் கவஸ்துவரத்தினத்தை யெறிந்த சங்குமணி தேடுகின்ற ஆசையை யொத்திருக்கும். — முடிவில்லாத வாகை யென்கின்ற விடவல்லியின் காட்டையெரித்து மிகுந்த விசைகளியாவையும் கெடுத்தவர்களுக்கல்லவா இவ்வாத்ம விலாபமானது கிடைக்கும்; திமையான வஸ்துக்களைத்திலும் முன்னும்பின்னுமின்பமில்லாம லிருக்கின்ற குற்றத்தைப் பார்த்திருந்

† இ. ம. மகான் னனுபவஞ் சனகனுக்குச் சிவனமாயிற் றென்பதாம்.

கச. மனது விட
யசுகத்தை நீக்கிப்
பிரம சுகத்தை
மடைய வேண்டு
மெனல்.

கடு. அவ்வனுப
வம் விளங்குநிமித்
தம் விசாரத்திற் கா
ரம்பித்தல்.

கச. லோகாசார
துடனம்.

கௌ. ஆபுன் துட
னம்.

தாம் திருப்பாற் பாவனைகளில் பந்தப்படுவர்கள் கழு
தை யோ வயலாயினும் வெறுத்தவர்கள் அழகுறிய
முப்பிரிவிழன்ற இத்திரிமென்னுந் சம்பாங்களை,
மனதுவிடத்தின் உறுதியினால் மென்மையாகத் தந்து
ஞால் திருந்திரன் வந்திராது தந்தைக்கு மென்மை
களைப் பண்பாதுவரன். தந்தையுடைய வாழ்க்கை
வென்றும், உபாபத்தினைச் சரிவரவதை மனத்து
தன்பயில்லாத பண்பானது, முழுதுஞ் சந்தர்ப்பான
தனது தன்மவருபுச் சித்திபாதி பொறுப்பு; இதுவி
தொகையென்று பலரிதற்குச் சொல்லுகின்றார். இதனி
விலைய சித்தத்துதாந் தன் விவரமாய் பின்பவனு
பவாந்தந்தனை தெரிவாகக் கொடுத்திருக்கின்ற
கெழுமாய் கெழுமாய் கெழுமாய் தந்தைக்குத் திட்ட
சம்பந்தமாய் பின்பு சந்தர்ப்பான சந்தர்ப்புதல்,
குளிர்ச்சி பொருந்திய சித்தமாவதற்குச் சித்தத்துத் தன்
தாவியனை மூலத்து. மனதுவிழுவிய மனங்கொழுத்த
ரவு கொடுத்தது, தனது விழுவியது குளிர்ச்சி
மனவசாத் திருந்திவந்தது உபாபாபவரின் கண்ணி
சிறுத்த மூன் சிவனாய் தன் அழகுத்தன்மை மிகவும்
விசாரிக்கத்தொடங்கினான். இவ்வழுவியைப் பசுநிலி
நினைவாய்ப்பான சந்தர்ப்பவருபு தனது தந்தைக்குத் தந்த
கொடுத்தது உபாபாபவரின் கண்ணி மூன்று
சொல்லுத்தது, கண்ணி மூன்று தந்தைக்குத் தந்தை
கண்ணி மூன்று தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தை
தான் அதுகொடுப்பதற்குத் தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தை
சிறுத்த மூன் சிவனாய் தன் அழகுத்தன்மை மிகவும்
விசாரிக்கத்தொடங்கினான். இவ்வழுவியைப் பசுநிலி
நினைவாய்ப்பான சந்தர்ப்பவருபு தனது தந்தைக்குத் தந்த
கொடுத்தது உபாபாபவரின் கண்ணி மூன்று
சொல்லுத்தது, கண்ணி மூன்று தந்தைக்குத் தந்தை
கண்ணி மூன்று தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தை

† இ-ம். நி.காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினால் சித்தசத்தியம் அச சித்தசத்தியத்
சாதன சதுஷ்டயமும், அச் சாதன சதுஷ்டயத்தால் முத்தினை மடைவதற்
திவாமுமுண்டா யேகாந்தம் யிருக்கும் சமவத்தி. கந்திவாகை சரிசகல சித்தச
ஞசாவிகொண்டிருந்த மகாவாகியோத்தந்தக் கவணுக்குச் சிவனாய் அது
மனன சித்தியானது சாநி சாநித்யம் முண்டாமும்கொண்டு வந்தவியாகத்
தையறிவேருருவாய் சிவனாய் சித்தியதாம்.
¶ இ. ம. ஆத்மநாதம் விசாரணைசெய்து தொடங்கினதாம்.

1. க. இராசடோக
தூடணம்.

அனலில்லாத அண்டங்களில் நானாளுகின்ற பூமி
யைப் பங்குநாளில் அணுவளவு மில்லை; னுன்பம்
பொருத்தானின்ற இச்சகத்தை பெரியதாக விருப்பி,
நிற்றின்றிதேயாச்சரியாச்சரியம், இரைப்பில் இரை
மையாகியும், உதாயாகியும், செய்யப்படாததாயு
நிழக்கின்ற பொருளிறுவென்று சொல்லப்படியான
பழையாகிய சகத்தில், ஒருவஸ்துவையாவது கண்டி
லன்; இத்தொடர்பாகிய தன்மை என்ன வநிசயம்.—

2. க. போகதூட
ணம்.

மெலிதானவர்களுக்கு மெலியிருப்பவர்களுந் துணங்
கலிணம் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்குந் தோவார்கள், இப்
படி நிலையில்லாதசெல்வத்தை உறுதியாக நினைக்கின்ற
மனமே? இன்னினைப் பென்ன காரணம். நீங்காத
மகா போகங்களும், மகான்களும், சுற்றத்தோடும்
உண்பாடிவுண்டாகி முற்காலம் சஞ்சைமுற் றிறந்தார்
கள்; இப்பொழுது இவ்விதத்தினுள்ள வஸ்துக்களைத்
திலும் நிச்சயமென்ன.— பூலோகமும், அதையாளு
மாசர்களுந், அவரது செல்வங்களும், நசித்தவைகள்
அப்பாபாபா மணலுக்கொப்பாரும்; தெய்வலோகமும்,
அதும் கபாலாபை தெவிவந்திசர்களுந், அவரது செல்
வங்களும், நசித்தவைகள் ஆதாயத்தின் மீன்சனை
பொத்திருக்கும்; எண்ணிக்கையுள்ள சகங்களும்,
பிராந்தளும், உண்டள்களும், சீவகோடிசளும், நசித்த
தனமில்லை; வருத்து மனமே? பார்க்கப்பட்ட வைக
னெந்திக, உனது வாழ்க்கையினது நிலையெங்கே.—

3. க. காலதூட
ணம்.

ஓர் பொருளாகச் செல்லாத யாபையென்னும்
இருண்ட விசாத்திரியில், நிகராகாராயக்கமென்னும்
கொடிய நிண்ட சொப்பனமாகிய மித்தையில் ஆசை
யுற்றும் வைத்தனாயின் சுற்றாத கிழாக்குவேன், சீ,
சீ, யாவையெழுதும் காண்கின்ற காலங்க ளினைத்தும்
கசித்தித்தியாரும், நகியாம லொன்றாவது கன்மை
பொருத்திய வழகுள்ள காலத்தைப் பார்த்திலேன்.—

4. க. தனதூட
ணம்.

மத்திலிவது, அந்தந்திலிவது, ஆதிரிலிவது,
கண்ணாக்கிய வஸ்துகளெல்லாவது, பூமியிலில்லை;
உண்டான வஸ்துகளியாவும் காசமென்று மலத்தி
தூண் பூர்ப்பட்டதல்லவா, திளக்ககிடாறும் கடுமை
யான வான்குத்திசனையும் நான்கிடாறும் வருத்து
கின்ற துன்பங்களையும், அங்கெனையும் ஓர் வரப்பின்
நினைக்கோயும், மூடர்கள் சரீர நடனத்தாற்செய்
நின்றார்கள்.—பாம்பொருளையு அஞ்ஞானத்திலுழந்து
கலன்; கன்னெவ்வனம்பருவனாய் ஸ்திரீகளால் மிகவும்
வருத்துப்படுவான்; மூடும் பருவமுண்டாவனாய் சம்
காசத்தினுள் தளர்ந்து மாண்படைவான்; மெலிவன்

உ. க. புறம்பொ
ருளே சியதிகளைச்
திதற் காதார மூல
புறம்பிலுள்ள தே
கத்தை சியதிசெய்

வான் அதன் பருவ
கிணைந்துடித்தல்.

உச. அறம்பொ
ருளின்பத்தைநோ
க்கி யாவையுங் குற்
றமுள்ள வஸ்துக்க
ளெனத்தள்ளுதல்.

உடு. மனமேசு க
துக்கமாமென்பதை
விசாரித்தல்.

உசு. மாயாரா
ணமனதே யாமெ
ன்பதை மன்னித்
தல்.

உஎ. மனதைநிதி
த்தியிற் காப்பிப்படு
த்தல்.

உஅ. மனதை
யடக்குங் காரணந்
தெரித்தல்.

எந்தக் காலத்தில் என்ன சந்திரோத்தியத்தைச் செய்வான்; மாயையினடன மிருத்தனிடமென்ன, சகங்க ளினைத்து நடன சபையாகவும், இந்திரியம் பலவாத்தி யங்களாகவும், மனப்பசாசம் நடனஞ்செய்யும்.—சந் தினது சிசுசின்மேல் அசத்து விற்றிருக்கும், சகத்தி லெப்பொழுதும் தெளிந்த கல்ல தருமத்தின் முடி யில் சுகாகாலமும் பொல்லாங்கு வாழ்ந்து கொண் டிருக்கும்; இகழ்ச்சியற்ற வின்பத்தினது சிசுசின்மேல் துக்கங்களிருக்குமேயானால், இக்குறப்புள்ள எனக்கு கொள்ளத்தகுதியான குற்றமற்றவஸ்துவெது—கண் விழிக்கின்றதும், மூடுகின்றதும், சகத்தினுற்பத்தியை மாகப்பெற்றமேலானபிரமாதிக ஞண்டா யிருக்கின்ற தால் நிந்திகுடிப்பதாத அத்தன்மையுள்ளவர் கண் முன்பு, என்னைப்போத்தவர்கள் என்னவென்று சொல் லப்படுவார்கள்; இழிவுசொல்லுதற் கரிதாயிருக்கின்ற அநிசயமான சம்பத்துகளும் மனது வருத்தினால் ஆபத்துக்களாம், நீக்குதற்கரிய அநிசயமான வாபத்து களும், மனது விரும்பினால் சம்பத்தாகும்.— வெப்ப முள்ள சம்சார வாழ்க்கையல்லவா துன்பங்களைத் திற்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமாய் சொல்லப்படுகின்றது; அம்மா! இந்தச் சகத்தினிடத்தில் முழுதுகின்ற வயிர் களுக்கு இன்பமுண்டாவதெப்படி, அஞ்ஞானமாகிய சம்சாரபென்கின்ற விருஷபானது கிளைபத்திர புட் பக் காய்கனிகளாலும் அளவில்லாமல் வளருப்படியாக இந்த மயக்கஞ் செய்கின்ற மனமே வேசாகும்; இம் மனதுதான் சங்கற்பமென்று சொல்லப்படும்.— சந் கற்ப நாசத்தினால் களுவாக மனோசம் வலியவரும்; கெடுற்ற வேரான மனமானதிறத்தால் பிறப்பிறப்பென் கின்ற விருஷமு நாசமாகும்; இவ்விடத்தில் ஆத்ம ரத்தினமான வென்னைத்திருடுகின்ற கோரணப்பார்த் தேன், பார்த்தேன், இவனுமாயினது மனமாம், வனசாநின்ற இந்தமனநினால் வெருகாலத் துன்பப்பட்டுன், இப்போது கெடுப்பிப்பின்.— இவ்வளவு காலம் மனபென்கின்ற முத்தைச் சிவச்சையென்னுந் தமர்செய்கிலன், இப்போது சிவச்சையெய்துபொருத் திய வனுபவமென்னுஞ் சூத்திரத்தினால் அழகாகக் கோவைசெய்து தரிப்பன். சகலமு முணர்ந்த சித்தர்களான வாசாரியரால் யாவையுந் தெரித்தேன்; சத்த மான பிரமாந்தத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கர்போத மாகிய ப்ரகாசத்தை யடைத்தேன்; மெதுவாக இவ னென்னும் நானென்னும் இவ்விடத்தினைவக னென்ன தென்னு மசத்தியத்தைமனதிற்கெடுத்தேன்; திரும்ப

உ.க. சுமேபாதர்
தானுயிருக்கின்ற
சமாதியடைதல்.

க.ர. சமாதியிற்
சுருப்பெற்றுச் சுகச
த்திவ்வெளிப்படல்

க.க. சாஸ்தாக்கா
ரவனுபவ விவரம்
கூறல்.

உ.க. சுகசலிவ்-
டையிற் சிவன்முத்
தனாய் சஞ்சரித்
தல்.

உ.க. சனகராஜ
பவத்தைக்கடையில
வனுபவம் வருவதா
தமலிசாத்தமன்
நியோகாவதற்குத்
கூடாதிதனல்.

நற் தேவதேன்,— என தாதுபொருளத்தைப் பேதஞ்
செய்யுபவமென்றின்ற பெரிதானசத்துருவையிருந்த
பலத்தினால் பிளந்து வெற்றியடைந்தேன்; என்னைவா
தனைசெய்த துன்பங்களைத் துறையும் போக்கினென்;
உபசாரத் தாழ்வையடைந்தேன்; இப்படிசாதிக்கப்
பட்டவிலேகளுவமே உன்னைத் தொழுதேனென்று,
சனகராசனானவன் என்னைக்கெடுத்தபடுசஞ்சலங்க
வளைத்ததாய் தெடுத்து தானே சித்திரப்பதுமை
வைப்பெயல் சபாநியிலிருந்தான்.— பொன்னையச்
சித்திரத்தைப் போல வெகுநேரஞ் சபாநியிலிருந்து,
சனகராசன் காளையானதை திரும்பாத நல்லபு
சாத்தமுள்ள பூசனாவந்தினால் சகத்தின்குணத்தை
பொருத்திப் பார்த்தான், முயற்சியாற்செய்யப்பட்ட
பொருளியது, கைவாயாகத்தக்க பொருளியது,
குற்றமுள்ள கற்பனையது, குறிக்கும்போதெனக்
கியவஞ் கபாவஞானமாம்.— பரிசுத்தமாய் ஆத்ம
தவன ஸ்வரூபமாயிவ எனது ஸ்வரூபத்தை யல்லபல்
வெறுபொருள் தேற்றக்கண்டிலன், தானவமாதவஸ்
துக்களை விழுப்பேன், வாயாறின்ற வஸ்துக்களியாவை
யுறவெறுக்கேன், சதாநாலமும் தன்னிலையி லிருந்
தின்ற எனதுதொரு ஸ்வரூபத்தில் திரமாயிருப்
பேன், சொன்னபடி யெதுவருகின்றதோ அது வசக்
கூ வதென்றுசெய்வலி பிரபாகத்ததினமுழுது சனக
ராச னொருவைப்பட்டான்.— ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்
கின்ற பிரகாசத்தையுடையருரியன் துணங்களை இச்சா
வைத்தவரின்னாப வடப்பிக்கின்றதுகிபல, அடிக்கடி
வந்து தானையுண்டாகிய கிருத்தியங்களை பற்றில்லா
பற் செய் லொமென்று சனகராசன் சித்தித்து, திமை
பெ நகமகவருகின்ற எதிர்காலத்தையும், இறந்த
காலத்தையும், அற்பமாகிவஞ் சித்திக்காமல், சன
முள்ள வந்தபரவகாலத்தின் றொழியில் ஒருநிமிட
நேரத்தில் சனகத்தனோடு சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி
னான். §—சித்தர்க்காற் சொல்லப்பட்ட ஆத்மலிசா
தனைநினால் சனகராசனானவர் அடையத்தக்க வாந்ம
லபத்தை அடைந்ததெயல்லமல், உபசாரத்தமுள்ள
மனது செருவென்றினால் வந்ததன்ற. தாமரைக்
கண்ணையுடைய பூராமா? குற்றமுற்றதாகியும் அழ
காகியுமிருக்கின்ற கனதாத்ம லிசாநையினால் பாட
பதத்தை யடைவதேயன்றி, ஆசாரியநிலாத சனா

§ இம், சனகராசன்கமா யாசிரியர் வாய்மைய்களைக் கேட்டுச் சுருவாகப்பெற்ற
ஸ்வரூபவத்தாற் சர்வம் பிரமமவமாமென்பதை யுணர்ந்ததுவாக விளக்கின
ரென்பதாம்.

கஞ்சு

புண்ணியபாவனன்கதை.

[ஞானவா

ந.சு. தீட்சா ம
கன்மம் வேண்டி
மெனல்.

ந.இ. அந்நீடா
மத்தாலுண்டாயின
விசாரணையின் பல
னோக்கூறல்.

ந.சு. அவ்விசா
ரணைபால் அகங்கா
ரீங்கி ஞான முதிர்
குமெனல்.

செய்யுங் கிரியையால் ஆத்மஞானஸ்வரூபத்தை
யடைபவராகுமோ.— ஆத்மாவக்குப் புறம்பான பதப்
பிராப்திகளை விரும்பி முயற்சிக்கின்ற தருமத்தை யுயி
யின்கண் னுள்ளவர்கள், விசேடமான சுகபோதமா
னது மிகவுமுண்டாகவேண்டுமென்று முன்புசெய்தா
லாத்மலாபமாம், அச்சமாயிய வாபத்துக்கள் விளை
கின்ற யூமியாயிருந்து துன்பசமுத்திரமாய் பவமான
விஷவிருஷங்களுக்கு விரைதயாயிருக்கின்ற அஞ்ஞா
னத்தைக் கெடுக்கவேண்டும்.— ப்ரகாசிக்கின்ற சிந்தா
மணியாகிய இருதயமென்னும் பொட்டியில் இருக்
கின்ற ஞானமானது, கலக்கமில்லாத ஞானிகளுக்கு,
சிந்திக்கப்பட்ட பொருள்களை கற்பகவிருஷத்தைப்
போல ஷுணத்திற்கொடுக்கும், ப்ரகாசிக்கின்ற ஆத்ம
விசாரணையைப்பெற்று அறியாமையெகட்டு சுகபோத
முதபமானவர்களை, ப்ரகாசிக்கின்றவச்சிவசுத்தரித்
தவர்களை பாணங்களைப் போல, இராகத்துவேடமுத
லியவிசற்பந்தாகாது.— பிராமரூரியனை மறைத்துகொள்
கமாயறிவின் நிமதர்த்தவிரிந்து திருமயபிரமாயிருக்
கின்ற அகம்பாவமென்னு மெகயானது, ஞானமென்
னுஞ்சண்டமாருதத்தினால் சின்னாபின்னமாகும்,மென்
மையான பரமபதத்தை விரும்பினால் தனது மனதின்
கண்ணுள்ள விச்சையைமுன்னங் கெடுக்கவேண்டும்;
பலமானபூமியை முந்தினதாகவுமுதல்வா விளையா
கின்ற தானியலாபத்தை படைகின்றார்கள்.†—

சனகராசன்கதை.

முற்றிற்று.

புண்ணியபாவனன் கதை.

அவதாரிகை.

முன்கதையிற் சிதானந்தாகாரமேயாவாமென்பதனு லெளிதற்சித்
தோபசாந்தியைக்கூறி,இவ்வனுபவங்கொஞ்சம்வருத்தத்தினுள்வருமென்
பதை யறிவிக்குகியித்தஞ் சநாதந்தாங்களைப் போதித்த வநனு னனுபவ
முதித்த புண்ணியபாவனன்கதையை கிருபிக்கொரு.

க. இப்பிமாணு
பவமாயாராசத்தி
க்குமெனல்.

மோகமென்னும் வற்சனாதிக்கொடியானது உன்
டாகி வளர்தற்குக் காரணமாகியுப், துக்கமென்னுஞ்
சர்ப்பமானது தனிக்திருந்தாசாஷிசெய்வதற் கொப்
பற்ற விடமான தேகாதிரை நானென்றுபார்க்கு மஞ்
ஞானமானதுஒன்றுவாத்மஞான முதபமானுக்கிக்

† இம். ஞானமுதிக்குங் கிரமங்களை முறையே புணர்த்தியதாம்.

உ. பரமபிரபாகர
புராணத்தால்.

கட. முயற்சியைப்
பேததிருவாய்க்கி
ஆத்மதரிசன முண்
டாமெனல்.

சு. திருப்புகே
ருமரில் பொதிகி
தி யசைவந் திரு
க்குமெனல்.

ம. அச்சம் திரு
வாயின் முணை
ணர்த்தல்.

க. வீரபுகே
றுமரில் பொதிகி
தி யசைவந் திரு
க்குமெனல்.

உ. வசனம் பச
புராணத்தால்.

அ. பின்னும் வ
சனையை நீக்கி
வசன வைப்பதற்
டுக்கல்.

இ-ம். பின்னும் வசனையை நீக்கு முப
யத்தை பதிலித்ததாம்.

நாள்.— இந்தவுட்கம் அசுத்தென்பதை எப்பொழு
துங்கனியி நீக்கி முன்மைபாகப் பார்க்கின்றவர்கள்,
பனமரணைப் போல குடகாவறிவினால் தகிமையான
பாபமற்றத்ததை பழுவகாலத்திலிவாரகள். அஃ
தன்ற, திசையங்கினாலும், பாபிபக்கினாலும்,
கிபையலினாலும், வானவர்கலினாலும், வாயாட்
பாபம்.— பிறப்பிற் பாபந்தவர்களுக்கு தங்கள்முயற்சி
கிபையலாய்; இவ்விடத்திலுடேறும் இவனானென்
கிபையலும் அபிபுணர் அகிடுமொனூல் கனகம்பில்லாததாய்
சகத்தனைத் தாபன விசாலமான முண்டாயிருக்கும்,
பனது விசாரணையப்பெருந்த தனதுமேலான
வாந்தவனம் தெரிவிக்கவரும்.— பற்றுதலும் விடு
தலுமென்று சொல்லப்பட்ட விசையால் பற்றுதலும்,
விடுதலும் பெருந்தன வன்விசைமும், பனதினவையு
வாய் அதுவன மகபந்தவந்தி வேறையிலை, முதிர்
ந்த விசையத்தலைடல்வளவிலு பசையையுந் துன்
பக்ததாழிந்தி நிறைந்த விசுப்பினையுப்பை செடுத்
துப் பசையிதழம்பும்.— பாபக் பரில்லமையுமும்,
அபித்தமரில்லமையுமும் அப்துபன பரில்லமையுமும்,
தகையரில்லமையுமும், வேண்டுந்தெழிலில்லமையுமும்,
நீக்குத தெழிலில்லமையுமும், திசையரில்லமையுமும்,
ஒருபந்தமுரில்லமையுமும், அச்சமரில்லமையுமும்,
வாய்ப்பரில்லமையுமும், பகையரில்லமையுமும், குறை
மையுமும், நிரைமரில்லமையுமும், கொடு
மையுமையுமும், வஞ்சகமாய்ப்பெயரில்லமையுமும்,—
விடுபந்திசையுமும் நீக்கி அத்தகனிடத்தில,
நினை தாதனைகளில்லமையுமும் முன்சொல்லிய குணங்க
வனவையிப்பெருந்தியிதழும். வலிய பழுவகித்தனை
பென்மையுந்தித்ததால் கட்டிப்பயி, பவசாகாத்
கினை பிறப்பெடுத்த பாபக்கலென்று பச்சமரணைப்
பிடிப்பிற் பெரிதகிய வசனையென்று சொல்லப்
பட்ட கலையாய்.— பாபனைபென்கின்ற இத்தகலைய
தூவனபென்கின்ற கத்தியினாலுத்து, அடிக்காநின்ற
கழகத்திதழில் கிதகிநின்ற மொத்தைப்போல பன
நிறகுதிராய். கிருகத்ததை கோடகியினால் கெ
டுப்பதுபோல கனங்கபானபனதை பரிசுத்தபனதினால்
குற்றமில்லாதகித்தது, கிபைய பரமபகத்தில
திடப்பகவிதம்பாய்.—பாதல், வருதலும், உறங்
குதல், கிழித்தலும், இறப்பதும், நித்பதும் ஆகிய
சகத்திதழினைத்து பித்தையென்று அழுத்தாய்

கடு. அல்லிவரண்
மன் தேயத்தியாக
மறிவித்தல்.

கக. இதுவுமது.

க௭. தேயத்தியாக
கங் கூறல்.

க௮. இவ்விரண்டு
தியாகத்தின் பெரு
மை கூறல்.

க௯. இதுவுமது.

௨௦. சிவன்முத்
தரிசனக்கணங்கூ
றல்.

நீட்டுவதும் ப்ரகாசிக்கின்ற தேயபென்றும் ஞாய
பென்மஞ் சொல்லப்பட்ட இரண்டுவிதமாக ஓதி
புணர்ந்தவர்கள் சித்திப்பார்கள்.— இந்த நுதலு
பொருளுக்கும் சிவநாயர், இந்நவனதுக்கள் நமக்கு
சிவநாயர், சொல்வான் விப்பொருளையல்லால் நா
பென்பதில்லை, கர்மையல்லால் கிடைத்த விப்பொ
ருளாயினால் என்னுனத்தி விச்சயந்நைநீக்கிபுத்தி
யால் விபரித்து தாமஸ் விபயங்களுந் வேறவிவ
றென்றும்— யாமுந் பெருங்குருந் குணபேயாலல்
பொருளுந் குழைய நல்லிவன்று தெளிவடைந்து
மன்னிந்நுளிந்து, யாவைபுரீ லீலைபாகெய்சின்ன
மனநிலைமும், பாய்கநிலைநத திச்சயந் நினையும், வாய்
னைபயிநினைநதே, அருளை வருஷி்கின்ற மேகத்
துக்குந் சாயவான டுஜீராயா? தேயத்தியாக பென்
முணர்வாய்து— தன்னுடைய வாசனைகெட்டு அனைத்
தையும் சாயவான புத்தியினுந்நாய்ந்து நானென்று
சொல்லப்பட்டத சிவந்நைத்தங்நினால் இவ்வாசனா
வாய்நகலங்குநிலைநத தேயபாய். அகங்காவடிவ
மன பெல்லப்பட்ட வாசனையை முதிர்ந்தலீலையாக
விட்டவர்கள் கிவானைத்தங்நான். ௭— திரயானவவர்
மே தேயத்தியாகத்தான் செய்கின்ற சிவன்முத்தி
கராய், கிரியைகெட்டுப் மூலங்கெட்டுப்படி வாசனை
யைந்நெடுத்து மனஞ்சாந்தடைந்து செய்வையான
தேயத்தியாகத் செய்தவர்கள் குற்றபற்ற விநிக
முத்தபாய். நெற்றிநையுடையதுஜீராயா? இந்தவிரண்
துணைய தியாகமும் ஒன்றுக்கொன்று சாயவ
யாமு.— தேயத்தியாகமும், தேயத்தியாகமும்,
சிவன்முத்தி விநிகமுத்தரிபுத்தில் நெருங்கியருப்
பன; தேயத்தியாக தேயத்தியாகங்கள் பிரயந்தை
யானதுகள்; தேயத்தியாக தேயத்தியாகங்கள் துன்ப
மனத்தையு நீங்கள்; தேயத்தியாக தேயத்தியாகங்
கள் தேதித்தநிய பேசுகளாய்— குழந்திக்குக்கின்ற
காதுக்கங்கள் நன்னைத்தொடர்ந்தால், ஒருபேயினும்
அழுந்நுதலும் மிதத்தலும்நிலை அவர்களை சிவன்
முத்தரிபாய். பொன்னகரிப்பும், பயமும், கோப
மும், தரித்திமும், அழுக்காயும், தன்பமுபகிய
மனத்தினுடைய நினைவாய்வாயாத மனத்தோபே

! இ-ம. செடசித்தின் சம்பந்தக்களப்பிரித் தச்செடவாசனாசமே தேயத்
தியாகமாம்.

௭ இ-ம. தேகோகவாசனையைக் கெடுப்பதே தேயத்தியாகமென்பதாம்.

* இ-ம. தேயத்தியாக தேயத்தியாகமென்று மிரண்டமே, சிவன்முத்தி விநிக
முத்திக னாகுமென்பதாம்.

உ.அ. ஆத்மாநா
தம் யிலக்கணமறி
வித்தல்.

உ.க. ஒன்றிலும்
பற்றற்றிருக்க வே
ண்டெனவன்.

உ.ர. செனியாவ
ரிலக்கணம் கூறல்

உ.க. இதுவுமது

உ.உ. ஆறுபவி
யினது லீலையை
சிறுபித்தல்.

உ.உ. இதுவுமது

நெப்பாகாசிக்கு. இம்முன்றுக்குள் சகலமுநானென்று
வொப்பற்ற நிச்சந்தைப்பொருந் தவனாரின், பின்பு
பனமாவது கலந்துக்கங்களை யடையாது.†— குனிய
முடி, பிச்சுருவெழி, பாவையர், பிசாமுடி, சித்திரகா
முடி, அறிவுப் புறையில்லாத புருஷன், அநாவரம்,
சுபானன், சிவமும், கித்திரமுமாவ விவைகளை
பொய்யென்று சொல்லவரும்; ஒன்றென்னு மிரண்
டென்னுந் விடுத்த வேற்றுமையினால் உயர்வானதாகத்
தையுண்டாக் துகின்ற வினையாடலினால் பிரமசத்தி
வாயும் — ஏகபென்றிற்ற பிரமாவனாபத்திலுள்ள
ஒப்பற்றமத்தியானது, அதனெருமையினால் இருந்து
வளருகின்றது ஸ்ரீராமர் உலகத்தினதும், அன்னியர
தென்றும், இறந்ததென்றும், இருப்பதென்றும்
வொல்லப்பட்ட விடயங்களிலும் தொழில்களிலும்,
எப்போதும் நகரங்கங்கள் மனதிற றிக்காவென்
டாம். — எல்லாவற்றினு மதிதமாய் பரமபதத்தைப்
பெறும்பவராவது எப்போதும் குளிர்ச்சியாய் சுக
துக்கங்க ளடையாதவர்கள் பிறவியையடையார்கள்;
சுற்றுமுன்னறிந்திரவிரிடத்திலும், அற்குனமுள்ள
சுத்துவிரிவிடத்திலும், எமத்துவபாகிதபாதாஷணி
யவ்வுறவ்வார்ப்பிற் பொல்லிய முறையிற் செல்கின்ற
உத்தரங்கள் பவத்தை யடையார்கள். — தாழ்வு
பொய்யடையாகிய இரண்டையறினையார்கள்; கிருப்பு
வெறுப்படையார்கள்; கிரியாச்சிரியைகளைக்கினவர்
கள், பெரித்த பிறவிற்பிராரங்கள்; அழகப்பாகா
சித்திரகாவரங்கு மிரம்பானவைகளை இனியையாகப்
பிப்பகின்றவர்கள், கெடாவின்ற புதவஸ்துக்களிலெல்
லாவற்றின் குணத்தைப் பரித்தவர்கள் பவத்தை யடை
யார்கள். — பிதவவாதனை யாவிட்டு புதவயாதித்
தெனிர்த்த உண்மையாய்விட சிவன்முத்திரையைய பாவ
னாரினால், தனதாத்மனா ல்வருபமடைந்து சதா
காலமுந் ஸ்ரீராமர் உலகத்தின்கண் வினையாடுவாய்.
பெய்யான இரண்டையவிட்டு பற்றறலைக்கொடுத்து,
வாசனையவிட்டு, உண்ணிசுதிராகசாய் புறத்தி
லுள்ள வாயாசங்களைத்துஞ்செய்து, எக்காலதவம்
விவ்னாடின பாவரம், ஸ்ரீராமர் சுகத்தில் வினையாடு
வாய். — உலகத்தில் புறப்பினுள்ள கிரியைகளிலாரம்
படுவாய்து, தனித்தமனத்தில் ஆரம்பவெள்ளையுமின்
லாமல் உண்ண பெய்யாதவனாய் புறப்பிற் செய்பவ
னாய், ஸ்ரீராமர் உலகத்தின்க ள்வினையாடுவாய். தேக

† இ.ம. முதனியசயத்துக்குப் பத்தமும் மற்ற முன்றுச் சயத்துக்கு முத்தியும்
பிரயோசனமாமென்பதாம்.

ந.ச. அனுபவி
யினது லீலையை
நிரூபித்தல்.

நடு. திருக்குதி
ஷ்டியிற் சகலமும்
பிரிய வடிவமாயெ
னல்.

நக. இவ்வனுப
வரிச்சயங் கூறியி
ஃதுறு திப்படுத்து
நிமித்தம் புண்ணி
யபாவனன் ஞான
மடைந்ததைத் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் கூ
றல்.

நள. பாவனனது
பக்குவங் கூறல்.

நானென்று பஞ்சத்தவகம்பாவங்கெட்டுமனந்தெளிந்து
ஆசாயத்தைப்போல சொச்சமாய் சுளங்கமொன்று
மின்றி பலசின்னங்களின்றி, ஸ்ரீராமா? வேண்டியபடி
சகத்தின்கண் விளையாடுவாய்.— உரிமையுள்ளவதா
ரத்தையுடையவனும் கடினமான வாசராமில்லாமல்
ஆசாரங்களுக்கு எளிதாகப் பின்சென்று பலவிதமா
கிய சகலவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரத்தைப்பார்த்து
வேண்டிய பரகாரம், ஸ்ரீராமா? சகத்தின்கண் விளே
யாடுவாய்; அறிவையுடையவனும் நிராசையுள்ளே
நிறைத்து வெளியில் காமக்கிரியைகளைத்தறித்தவன்
போல அதனுள்ளே குளிர்ந்தவனும் வெளியில்
வெப்பமுள்ளவனும் சதகாலமும், ஸ்ரீராமா? சகத்
தின்கண் விளையாடுவாய். †—இவனுறவன், இவன்
பகைஞன், இவனென்கின்ற இந்தபொய்யை, ஸ்ரீரா
மா? நீசற்றுநினையாதே. பயனின்மையைப்பிடித்த
வற்பானதுடையவர்களுக்கு இந்தப் பரகாரமாம்; அறி
ஞருக்கு உலகமுழுது நீங்காதவுறவாகும். ஓங்கியள
வில்லாத சந்நமயக்கத்தினால் நீ பகைவனென்றும், நீ
புறவென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; கண்ணத்தோறும்
சுளிப்புற்ற மயக்கமான திதுவேயாகும்; எதார்த்த
திருஷ்டியினால் சகங்களனைத்தும் பகையுமாம் உறவு
மாகும்.*—இவ்வனுபவம் விளங்குப்பொருட்டு முன்
னுள்ளதாகிய ஒருகதையைக்கேட்பாய். கங்காதீரத்
தில் இருட்டித்திரரும், சமானமற்ற மயேந்திரமலை
யினதுபங்கத்தில் வாழுகின்றவர்களும், அரியதவத்தை
யுடையவர்களும், தீர்க்கதவனென்னும் நிஷியானவர்
பெறவந்தவர்களுமாகிய நான்கு வேதங்களைபுடாராய்ந்
தறிந்த புண்ணியனென்றும் பாவனென்று நாமத்தை
யுடையவர்கள், பிதாவுடன் கங்காதீரத்தில் தவமியற்
றுங்காலத்தில், நிட்காமியமாகச்செய்த தபோபலத்
தால் காலமுதிர்து புண்ணியனான நாமமுள்ள புண்
ணியவான் ஞானமடைந்தான்.— அவன் மம்பியாகிய
பாவனென்னும் பெயரையுடையவன் ஞான
மடைந்தது அரைவரிசையானபடியினால், சிவந்த கிர
ணங்களைபுடைய சூரியனுதிப்பதற்குமுன்னம் அரு
ணோதயமாக செந்தாமரைப்பூ சதங்கையின்வாய்க்
கொப்பாய், அதிகமறியாமையும் உண்மைஞானமு
மில்லாம லாசலைப்போல துவள்வற்றுநின்றான். தவ
முடைய தீர்க்கதவனென்கின்ற பிதாவானவர் விடய

† இ-ம். வாசனையுஞ்செய்து பூரணந்தவேத்தியமாய் விளங்கிய ஸ்வரூபானு
பவத்தின லுலகத்திவிச்சையானபடி சஞ்சரிக்கலாம். [மென்பதாம்.

* இ-ம். சகலசீவர்களுந் தனதம்சமாயிருக்கின்றபடியா லவை தனக்குறவாகு

க.ஆ. விதேகமு
த்தியகைதல்.

பொருத்தி லாசை நனைந்திணம் புக்கிநிங்கி.—காலங்
சாரணாவக ஏழாசாரவழக்கையில் ஆசைபையிட்டு,
பொழிலென்ன பவங்காப் பகலிளநக் கிடமாநுங்
கூடு பிவன்றரீரத்தை தவ்வாநீரத்திருக்கின்ற பலைரி
விந் திந்தாலை விட்டிவிட்டான். சங்கற்பத்தொரு
கவையைச் சுப்புவான், புரிந்தவிடத்தில் கொண்டு
பொய்ப் பொருவாவிடால், ரீரத்தைசிப்பி ஆசை
பொருத்திவ பற்றுக்களைபன்று வில்லால் புட்பவா
சனை பாவகயத்திற் பொருத் துவகபோல பிரபவந்தத்

க.க. புண்ணிய
பாவனபவங் க.
றல்.

கை பவங் தவான்.— நெழி லில்லாததாபியும், சக
பென்மை தவப்பில்லாததாகியும், பழமைபான ஞா
பினைபவதற் பெய்கியு மிருக்கின்ற தனதாதபல்வ
முபத்தவ் பெற்று கொண்ட சத் துவாழ்வான மணி
மடல் மரிப்பான். அவனது பரிபாவனவன் தபரைப்
புலிசீரத் துநிக்குவென்ற வண்ணப் பேபல ரீரத்தை
நிக்கினன். சன்னையெயந்த மாநாபிதாக்கான் மரிக்
கப்பபுத்துஇ லிச்செய்பனைன்ற யசுபுபங்களை சிதிப்
பா செய்யுப் பொசுட்டு வழிபடுகின்ற புண்ணிய
னைத்தவன்செய்தான்: பாவனனும் துக்கபென்னுஞ்

சம. இதமுகம்

சமுத்திரத்தி லெழ்தி மயங்கவைத்தான்.— பவன
பவனவன், சன்னையென்றதாபி! தபரி! பென்பன்;
பிதாபி! பிதாபி! பென்பன்: அய்யோ! கையோ!
வின்பன்; இரான்! வின்பன்! பென்பன்; அவ்
பத்திக்குச் சிவ்வாடா தவதாய் தெழுவாயிதித் த
வளைப்பிபல வனங்கென்கை மேயிவான்; தவக்
செதிவிருக்கின்ற தவா பனைப் பந்ததுத் தெவிபான்;
பிகதய் தசர்வை யவைத்தான். தவாச்சகிரில்லாத
தவாபுதவனவன் பிடுக்கலெயாத் தரீரத் தகநுபரிப்
பதவபவனவெய்வம் மந்திசென்றவன் சிந்தியால்
கொத்தகைசித்தியாடி செய்தான்.—கொதாபுக்கத்தின்
படி கவக மினை வேற்றிவரிப்ப, அன்பத்தினுல் வாய்
ஜடபவவழகின்ற தவபவவந்தவைத்து, பூதவவான

க.க. ஞானே ப
தேசம் கைதல்.

த்தைபுண்டிய புண்ணியானுவன் பாவனைப்பபுத்து
மனதை வந்தநுக்கின்ற தவபத்தை நுழந்தாய்? நீபெ
னிக்கலிலைபெய் தவபரிபுத்தவனது கந்தையாவன்
மனது மாதாபெய்கும் ஆகைக் கெருக்கின்ற இடத்தின்
சிதம்பைக் கீட்டாய். துவாழ்வியை வு இல்லாதது எப்
பொதவ் தனகிடாய்தன்மபாய் ஆற்றில்லாததான
கொதவென்னுஞ் கொல்லத்தக்கதாய்.— பாவனாக்
கும் அடைபத்தக்ககிடத் அப்பதமேயாதும்; அது
வே ஞானவன் ஞானகூந் தத் தவ வவவதபா மிருக்
கும். தன்னையிட்டு நிற்காத அப்பபபதத்தில் வாழா

சம. கிட்டின
திலக்கணகடறி ய
ஃதமதிப்படு மி
த்தஞ் சபா பம்ப
ளாயை யறிவிக்க

கத் தொடங்குதல்.

சக. சகசுத்தின்
பத் துக்களுக் ளனவி
ன்றெனல்.

சக பாவனையே
சக துக்க மா. மெ
னல்

சக. 'பேதபாவ
த்தையே பேசுஞா
னத்தைக்கூறல்.

சக. சகச மித்
தையாமென் றறி
விக்கு நிமித்த மச்
சகராத்தரங் களைக்
கூறல்.

நின்ற பிரபலம் பார்த்துத் தந்தீர்? நீ தனவடைவது
வரையெய், அற்றினீர் தீர்ப்புத் தந்தீர் அனையும் பன்
வத்தின் நினைப்போய், சகசந்திரமும் தொடர்
பயந்திவ்வெ பெற்றவன அபாநயிதான்களுக் தகவைக்
குன்றியே, பதின் பத்திரிப் முதலிய அழனிவருக்கு
ஓரன அன்பா பிசா. சகசந்திரமும் பெரியவனத்
தில் காய்கின்ற கனிவோப்போய், சகசந்திரமும்
மிகுந்த அழனிவர்களை நினைக்கின்ற காலத்தில் பரண
மடைத்தவர்களுக் து விவசாயப்படிவம், னால் கற்ப
காலபுடிக் கத்தினும், ஓரன வாய்ப்பார், பரிசுக்கு
பிசா. உருவாயில்காத அழியாமையென்னும் கானற்
றிடலில் வாய்ப்பென்னும் விவனிற் காலத்தில் சுழலு
கின்ற கொள்விய கானற்பாவாய் விவனவது ககஅக்க
பென்ன பகைகளை கதந்தும் கொண்டு விவற்றமை
பிசா வாய்ப்பில்லாத பிசாநாள். பகைவிழத்தியப்
துவர், பகையார், சினேமமும், இனையார் விருப்பும்
தாழ்வு போன்றவை முதலியவைகளை உருவாய்ப்புப்
பாவ காலவனது. தனது பெயர் மத்திரத்தினால்
மிகுந்து பாவநின்றித காலவாய், விவற்றென்றின
இனா, விவா; கல்வாய்தவாக நினைத்தால் கலதுறவே
யாவாய், பகைவாய்க் நினைத்தால் பகைவாய்வாய்
வாய், கிசால் விவற்றிய உழம் பிசாநாள் கிசால் வழுத
முடாகிய இசாநாள் குலாய்கிசால் பிசாநாள், குறித்
திமிக்கின்ற பவனவந்தவனது கிசால் வழுத
பிசா. ஒன்றான ஆற்றாவினும் பவ் சகல வாய்ப்பு
கருமாயிய அழிவுக்கு பகைவோன்று முறகொன்றுப்
கொல்லுவதிப்பாய்; இல்லாய்க் கெட்டுவந்த வன்
கனிவாயும், உதிசங்கனிவாயும், சகசந்திரவாயும்,
கத்திரிநுக்கின்ற அனதர்க்கடான சரித்திரி தக்கின்ற
நாயகிரென்றுக் கிசாக்கில் இருத்தவாய் பிசா உன்
பகைநினால் கிசுத்தும் பவ்வாயும்; மாதந்த பிரப
திருத்திரினது கிசாமாய்ப் பவ்வாயும், கிசாக்கின்ற
அனதமுன்ன நீயென்பதுகில்லை நாயகிரென்பதமில்லை,
புண்ணியனென்னும் பவ்வென்னுஞ் சொல்லாய்
நாயகிரெய்ய் நாயகிரெய்யும். பிசாநாள் கிசா
யும் கிசாநித்த சொல்லாய், என்னமுடாய், இத்த
காலிலென்னு மாய்கில் முன்னம் குலாய்ப்
பிறந்தாய்; பிசா பிறக்கங்களுக், பிசாக்களுக் பகை
களும் விருவங்களுக், வாய்வனங்களுக், பதனை
இனங்களுக்கிய இவைகளிடத்தில் சபுத்திறப்பின்
நிரலானது சொல்ல முடியாது. அனைகளில் உன
துறவினர்களா பிறந்து போனவர்களுக்கெல்லாம் நீ

சுஅ. சகலவித்தை
யாமென் றறிவிக்
குழித்த மச்சகா
ந்தரங்களைக் கடல்

சுஅ. இச்சக
மாண மற்ற வாந்
மாவைத் தெரிவி
கவேண்டு மெனல்

சுஅ. தன்னைத்
தெரிவிக்க வந்த
வாவுவா வ மெ
னல்.

விசுவனம்படாததென்ன; அதுமட்டுந்தான், இன்ன
மாவற்ற தோகா விற்பனென்ற பதங்களைச் சொல்லக்
கொடைய. — பெயரல்லாததிலும், தேவாரனைவதே
சத்திலும், பெண்ணா தேவத்திலும், குச்சா தேசத்
திலும், நுழை தேவத்திலும், கோகன்னதேசத்தி
லும், பிபாலதேவத்திலும், ஏகபதேசத்திலும், சா
ளுவதேவத்திலும், அசனாவும், குங்காகவும், கிருமி
யாகவும், சலைவாவும், நீர்ச்சாக்கையாகவும், பகலி
யாகவும், சர்ப்பமாகவும், சறையாகவும், அளவற்ற
பிழைகளைப் படைத்தவசனை கவினால் சொலித்தபோதி
லுண்டிய உனதுறவினர்சூ விசுவனம்படாத
குழியென்ன. — அவற்றதகங்கடையாட்செனித்த
வந்தெல்லாம் பகலிநாகர்களை பெண்ணுமிடத்தில்
கிசவமாவனத்தில் விளங்கிய விருத்தகன்கொடுக்
கின்ற சதுகை எண்ணினதுக்கொப்பாய். துன்ப
மைய ஓடியதில்லை, சுகம் முழந்தாய்? தளர்ச்சியில்
லையல் பாவமுப்பாவமுல்லாமல் சகையு மாணமு
மின்ன உனதாத்தமவருபத்திற் றடையின்றி மனம்
பெருந்தப் பார்ப்பாய்; துன்பத்தைவிட்டு அபிபா
வைமையிக்கு யதில் உன்பபடியாக வுனதாத்தமவ
ருபத்தைக் கடப்பாய்— அதை நீ காண்கின்ற ஞான
திருந்தில் பனவன கிச்சையென்னும் படலமுண்
டாகும்; அதை நீக்கி, இதுதவதாமையில் சொச்ச
மான வுணர்வையுடைய உனதுமனதினால் உன்னு
லுந்து வளறுபத்தை இப்படிப்பட்டதென்று பார
த்து, பாக்கங்களைத்தவழி இறையனவனுமில்லா
யற்றிவித்து, கிருவணகத்தை யடைந்திருப்பாய்
தப்பிவிடுவென்று தவையன் சொன்ன நென்று
புரிவதனுக்கு விசிட்டமுனி சொன்னார்.—

புண்ணியபாவவன்கதை.

முற்றிற்று.

மாவலிகதை.

அவதாரிகை.

முன்கதையில் திரிப்பதற்கென மாவலி விரித்தியைப் திருக்குகில் அகம்
பாவத்தை யுஞ்சுவதுதான் தன்மயபயங்கிளங்குபலபத்தைக்
கூறி, பாகித்தாய் புண்ணியத்தினால் விடயாதற்குதுகி பிரபாகத்தின்
பொருப்பாருவென்பதை யறிவித்துகிமித்த மாவலிகை கையிலுபிக்கிறார்.

இம் மாதாபதிகள் பிரிவிப்பித்துப்பத்தமுகினிட்டவர்களும், சாமு
மித்தைய யாமென்றதிலித்ததைபறித்த ஞானமே சர்வமுமாய் விளங்குகின்றாம்
தாதவ்வருமாமென் றுன்றிக்கும்படி யனுக்கித்தாம்.

க. பாவனன் ஞான மடைதல்.

உ. விதேமுத்தி மடைதல்.

ங. சர்வமுக்தன் துபிரியவழுவாமென்றறி வித்தல்வனுபவ முதிபயிற் கிச்சாத் தியாகம் வேண்டி வெண்கலம்.

ச. அக்விச்சத் தியாகத்திற் கருமு திக்குமெனல்.

ஞ. இதுவுமது.

க. இச்சை நீங்குதற் றுரிய சகாயங் கூறல்.

எ. நிராசையுள்ள மனதின் பெருமையைக் கூறல்.

புண்ணியமுனிவன் பொதிக்க ஞானம் புகாதித்த பாவனனுடைய இரூபமாய்ந்து, விடியற்காலன் சண்ட சக்தைப்போலப் புகுவித்துத்தோற்ற மிட ஞானமுடைய விடத்தினைப்புகும சித்தமுடையாய் விவொருவனத்தனை சித்தத்த வர்த்தமாவதனை யனைத்து முன்ன பின்னியவனத்தின் கசித்தார்தன்.—

தந்தனக்கு நேரவாய் காலகாலனைத்தும் விடுவத பாக விடுவாய் வெறுவான் சிவகலவித்தமுத்தியை யடைந்து திரிநெய்யழிவதை நிபந்தனைப்பெயல உபயோகம் கடைதார்தன். மாவலிகடைகின்ற சிவக வினைவர்க்குப் குறைந்த விபரமுதையையிப்பா வாரும்.— அனல்வற்ற சகலவடைத்தவன் கருத்து சகஸ்த முயல் பந்துவாயிற்று ஞானஞல் பகைத்தனம் விருப்பு துதும்பியவியுதெனல். ஆகையினையிதற்கவாசையின் பகைத்தனம் விடுவதெனல். பெருவெளக்கக் கூடாது மனத்தினை வைவைவை வளர்த்தால், அது சிந்தனைப்போன்று மன்கலிக்கு விருகமும்.— அவிவா சைவென்னு மன்கலிமுத்ததால் சிவதைவென்னு மக் கலிச்சிக்கும. இவ்வெண்ணையாவும். தேவத்தியாக மாகிய பகைத்ததினைச் சகல சக்தித்தவதாராயான கருணைக்குத்தையுஞல் அனல்வினைக் கிவாய் வபா நிறை வுத்பாவை கசித்தவையாய்தது, தீர்த்தை யுடைய அச்சமார் குறைவெல்லாம் விடுவாய.—

புரையார் பொதிக்கவாயும், இதுவாய்க்கமுக்கிவாத துக்கமும், விபாதினைத்தது மிவ்வாததாய் நிரூக் கின்ற சத்தியமனை பிரமபவ கிச்சை மிதுவாயும். சந்தேகமினையல் இவ்வினைவை கடைத்தால் அந் தினைவதவர்க்கையும, மயக்கத்தை மனையாக்கல். புரையார் இவ்வினைவாயும் வர்த்தமாயும், —

கலவதவ்வுட கலவினைவாயும் கலவினை விடவந்த நடப்பினால் அனல்வாயும், ஒருவனையாவ தடைத் ததும பவவந்தக்கையும உதவுகையும தொடர் பின்னமல் செதித்து, தனது தயிப்பத்தினு ல் லோகம் அனல்வாய்க்கித்து நிங்கவாய.— வைராக் கியத்தினும, ஞானசத்தியக்கலினும, மகத்தவ முதவான வேண்டையாவ ஞானவாயினும வகுத் தப்பட்டு மவதை வர்த்தவாயி வடையச்செய்தால் அக்கங்கள் பெரும். மூன்றுவையளி ஞானபவ

↑ இம். இவ்விருவருஞ் சிவன்முத்தாயிருந்து கீதோமுத்தியை மடைத்தன ரென்பதாம்.

↑ இம். விடயவிச்சையினது சித்தத்திற் பிரமவிச்சையுதிக்குமென்பதாம்

அ. மனதிற்குரிய விச்சாவரிச்சையின் பலாபலனைக் கூறல்.

க. இச்சையற் கொடா மனதினுய் ஸ்வக் கூறல்.

க. மனதிற்கு இச் சாபந்த நீக்கலை முத்தியா மெனன்.

கக. இச்சையை சுருக்கிக் கொடுப்ப தையறிவித் திடுது பெருக்கித் கொடுப்ப தைய மறிவிக்கத் தொடங்கல்.

கஉ. மாவலியின் பெருமை யுரைத் தல்.

கஉ. மாவலிதனி த்திருத்தல்.

செல்வங்களுந் தொகுத்த இலாபத்தைக் கொடுத்தாலும் கைவல்லியத்தை யடைகின்ற மனதுக்கொப் பென்று சொல்ல மாட்டார்கள்.— தன்பாதத்தி லிருக் கின்ற செறுப்பானது, சுகங்களனைத்தும் தோலால் மூடுத் தன்மையைப்போல, மனது பூரணமானால் சுக மானது அமுதப்புக நிறையும். கனமுள்ள நிராசையினால் நிறைந்த மனமானது, ஆசையின் மூழ்காது; இச்சையினாலிறைந்த மனமானது குறை பெப்போதுந் தீராதது.— அசுத்தியமுனி நுகர்ந்த புத்தியைப்போல சல்லமனைதைக் கெடுக்கின்ற ஆசையிலலாத மனதைப் போல பூரணசந்திரனுப் பாகாசியாது; சுகத்தைக்கெடுத்த பாதமுத்திரமு நிறைய மாட்டாது; வாசனை பெறுத்திய தாமசையி லிருக்கின்ற இலக்குமி சிறப் புள்ளபுகழும் சன்மையாக வுண்டாகாது.— சந்தி சனை நிகழ மறைக்கின்றது போலும், வெண்மையான விடத்திற் தீற்றிய கன்னச் சார்தைக் கெடுக்கும் மை மையப் பொலவும், சல்லமனைதை இச்சாபசாசமானது தெறுவாக் கெடுக்கும்; அடைந்த வாசைகளனைத்தை யும் கெடுத்து வலிய சுகந்தினச்சத்தைக் கெடுத்து பத்திவாபன மனத்தின் ஆசைக்கட்டானது நாசமா தனால் பொகழப் பெறுவண்டோ.¶— இத்தன்மை கூடா னிஷன், ஸ்ரீராமா! மாவலியைப்போல நன்மைவான புத்தியினால் தூரனத்தையையடைவாய் அந்த நன்மைபென்று சொல்லவும், மகாமுனிக் கத்து அபயடிப்பட்டதெதுவென்று, ஸ்ரீராமா! அரியதவதையுடைய வசிட்டமு தனது புயங்களினால் ஐக்களனை சயக்கொய்தவன்; சல்லவான் விஷ்ணு தாழ்த்தடி பெருமையுள்ளவன்; கூறப் பாதாளனைகத் தாகசெய் வகாரரான்;— மகாபலிச் சக்காவர் முகையான்; வெண்மையான விரோ தரன்; வலிமையுள்ள பத்துகோடி வானவன்; சாவலினால் விளங்குகி னுடைய முடியிலிருக்கின்ற இரத் தத் மேவுதற்கரிய பாகாசம் பெ

¶ இ-ம். மனமானது சிற்சுமாய்ச் சகவிச்சையைக்கூடுதே தாம். (முன்னகதையிற் கூறவேண்டிய இப்பத்து கவிதை இக்கதையைக் கூறினதென்னவெனின், சமாதிக்கருவிய இவ் சத்துக்கு வரும்பொருட்டெனக் கொள்க.)

11. 20. 45. 47. 49. 51. 53.

புத்தகங்கள், ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

+ இ-ம். 19ம்த்தை அருவகப்படுத்தி (தொகுத்து) கொண்டு வரப்பட்டது.

உ.க. மந்திரியின்
வலிமைகூறல்

உ.௦. இதுவுமது.

உ.ப. அம்மந்திரி
யை வெல்லுமுபா
யங் கூறல்.

உ.உ. சித்துருவ
கத்தை வெளிப்படு
த்திச் சொல்லத்
தொடங்கல்.

உ.உ. தேயமுத
லிய மூன்றையும்
கூறல்.

உ.ச. யுகமென்
பதைக் கூறல்.

உ.௫. பிரமத்தை
யரசாங்கமாக வரு
வகப்படுத்தியதைச்
செய்க்கு முத்தி
யை மூன்றுவிதமா
கக் கூறத் தொட
டங்கு முதலுத்தி
யைக் கூறல்.

இ-ம். இத்தேயமுதலியவற்றைச் செய்கப் பகுத்தச சொல்லும்படிக்கேட்
தென்பதாம்.

இ-ம். தேயமுதலிய என்னையும் புத்தமுதலியான்களப்பிரித்துக் சொன்ன

மாகிய அந்தத்தேய வெப்பப்பட்டுத்? அதை
யவை நின்று காண்பெனத்? அந்தத்தினுற் றென்க்கும்?
அந்தத் தேயத்தில் காணில்லாத வந்தவாசனார்? மந்திரி
யெனவர்? தீ— பூரிக்கலை தருகதாம் விளபாட்டினால்
பெயர்ந்தெய்து மனவையுத்தனில் அய்வவரன் அய்
வவைச்சு னோடுங் கயிர்க்கை மனம் வலிமையுண்டா
யிருக்கின்றவையியம்? தெய்வமெய்வாயென்று நான்
கேட்குதல், எனது நந்தையானவர் சொல்லுவார்.
விவகத்தையுமைய மிகுத்த வலிமையெழுந்திய மந்
திரியினது கருமை மையபுத்தன் தான் தல்லார்.—

தேயமுதலியை அய்வதற்குத் தேயமுதலியைக்
கூடி வெளிநூற் றெனவார்கனல்ல, துல்ல, சுகூர
முதலாகக் கெல்லம்மன் அய்வையுத்தன்களினத்தை
யுந் அய்வல் வித்ததன் கல்லில் வித்திய பூவையப்
போல நுனியானவர்களை— அய்வவவாசன அய்
வவாசனுவெளி தகத் சொத்தின், அய்வுக்கு வாயங்கு
வான், இல்லையிடிவ மனம் குவை அய்வதனலும
இவர்கை வவைக்கக் கூடாததாம் அய்வையுத்தியை
யுண்டா வறியின்கல்லமல், அய்வு துண் கொடுக்கப்
பாள்— அய்வு அத்தனத்திரியையப் பெயருத்தினால்
கொபத்தையுமைய உப்பத்தைப் பெயல் வகிவான்;
அய்சினுமென் மந்திரியானவன் தனியே மாரபாதி
செய்கின்ற அந்தத்தேயமுதலியுள்ள கலமுதலியை
துன்பமுமென்குடிக் கொடுக்கவென்று மந்திதைத்
சொன்னார்— முன்னமே மந்திரியென விதயா
வது ஒப்பற்ற முடி அந்தத் தேயகூரதார்; இவ்வா
வென்று சொல்லியது களக்கற்ற வித்தினத்தைப்
போல மாரபாதிக்கின்ற தன்னி த்தில் விவறுப தத
ஆதமத்தனையெய்குந்; அய்யுப்பார் வரவனல்
படைத்த மந்திரியானவன் மனம்கும— விடவங்க
ள்கைதையும் ஒழுங்கியெடுத்து வலையாகப்பத்
தைஉடைய தானித்த கொவை புத்தியென்று சொன்
கினார்; மனமானது மிராசையினால் வெல்லப்பட்ட
குணமானது, என்னைசெய்கின்ற புத்தையுடைய
யாகையானது தெழுந்தினுள் அகப்பட்ட தன்மை
யாம். இ—என நூலையுனர்த்தமியாதவர்கள் என்னை
நான்குபங்காகப்பித்து, அடைத்த விடய பொங்களி
விரண்பங்குப், துனையாந்திரமர்க்கத்தி கொடுபங்
குந், அய்வுக்கொடுந்திரமர்க்கியாராதிரியலொரு

டங்கி முதல்ததி
ரைக் கூறல்.

ம.க. இரண்டா
வது யுத்தியைக் கூ
றல்.

ம.க. முன்னு
து யுத்தியைக் கூ
றல்.

ம.க. இவையுத்தி
க்குள்ளாய் கூ
றல்.

ம.க. இச்சையத்
தோடு முத்தியை
யடைபுமரபு கூறல்.

ச.க. முன்னிசா
ரித்தவனுபவத்தை
மன்னிச் செய்தி
னற் கூறித்தல்.

ச.க. நிதித்தியிற்
காக்கிப்படைல்.

ச.க. பகோகா
ர்த்தத்திற் கந்தேச

பங்காகவுட் செலுத்தினால், நிறைந்த வஞ்ஞாணந்தகா
யாபிபய ஞானப்பாகாயானது வந்துநித்தும்.—
தெய்வசமர்த்தவர்கள் பவதை நான்குபங்காகச்
செய்து, இரத்திராவாந்திற் செல்லுகின்றபொருள்களி
லெழுபங்கும், ஆசாய்வவர நனையிலிண்பெங்கும்,
விசாரித்தற்குன்றி வானசாஸ்திரார்ந்தங்களைானனன்
செய்வதில் ஒருபங்காகவுஞ் செய்வால், செவ்வையான
பிவாகத்தினால் பாதத்துவமறியு ஞானமேகிறையும்.
நான்குபங்காடைத்தவர்கள் பவதை நான்குபங்
காகுகிறத்தி, அயிர்க்கிய ஸ்னெபுந்தை யறிவிக்கும்
ஞானசாஸ்திரங்களிலும் நிராசையிலுமல்லா னாவத்
திலும் பங்காடைய ஏற்குமுடியாதனையின் மார்க்கத்தி
னுஞ் செலுத்தினால், குற்றமற்றகா யிருக்கின்ற நல்ல
பாககூறாயனது எளிதாகவே வந்துநிடைக்கும்.—
பித்தந்தவரினாலும் விசாரணையினாலும் ஆதாமநி
சமுனம் இராகமுற் நியொழுகிக் காப்போதுங் கை
வெமாந்தவாய். நிலையாகிய இராகத்தினால் தருந்த
ஆதாமவிபரணையும் அவ்வாதாமவிசாரணையினால்ஒழி
கிணைத இராகமும், ஒன்றாகக்கொன்றுகொடுப்பாய்;
நிலைந்தகமுந்திரமும் தொடர்பான மேகமும் அமை
வதுபொலையம்.— தெய்வசமர்த்தவரால் உறவினர்க்
குறித்தவன கல்லதிரவாங்களைச் சம்பாதித், வ, அப்
பொழுதில் இனிப்பாயான சாதம்செய்யுநத்தில்
மென்மையான சத்துக்களைச் சேர்த்து, அவர்களால்
வாசியாக்கிப்பத்தையடைத்து, அந்தவயிராக்கியத்தினால்
ஆதாமவிசாரணையைச் செய்து, அந்தவிசாரணையினால்
உண்மைபவதைத் தெளிவுற்றால், பெருமூண்
பாருர்.—இப்படியென்று முன்னமே எனது பிரா
வணவாசொன்னார். தெய்வசமர்த்தினால்ஒன்றையும்
கி. பால் இப்பொழுதறிதேன்; ஞானத்தை யடைந்
தேன்; பெருமூண் பித்த அச்சையை இப்பொது
நீக்கி இராகவென்றும் இல்லவத்தினாலிறந்து
சொல்லாய் உபசார்த்தபென்னு மமிர்த்தத்தினால் சீதள
பவ பரமகருத்தை யடைந்தேன்.— அகோவகோ!
இவ்வனுபவத்தை வெகுநான் அறியாதவனுனென்;
இப்பொதுந்த பகிழ்ச்சியை என்னவென்றுபொல்லு
வேன்! எல்லாநினைவுகளு முபசார்த்தமாய் கருதுக்கங்
கனினால் அன்பமுற்றவர்கள் வருந்தாமலிருக்கின்ற
விபிதிதான், ஆதமார்த்தவையடைந்தவர்கள் பொ
ருந்தாநின்புறுதிதான், உபசார்த்தத்தின்பாக்ஷிமை
பிதிதான்.—இப்படியென்று சொல்லி நானூர் எனது
ஸ்வரூபமியாதென்று விசாரித்து, நான் பாகாசிக்கும்

ச.அ. கி.பி.த்தியிற்
காசுப்பிடல்.

ச.க. சமாதியை
தல்.

சு. ச. சி. தன
தமாயினங்குதல்

சு. ச. ச. ச. தன்
சுவெய்யிடல்.

சு. ச. ச. ச. தன்
மனடைதல்.

சு. மாவலிகதை
ன வா சனம் மன
தை மந்திரியர்க்கி
சகலமுத்தன்வரமா
யாசாயி செந்தது
போல செந்தது
மெனல்.

கல்ல தான்து திக்குதனும் ஞானமே, ஸ்தாபிக்குங் கிரி
யைகளைநீத்துப் ஞானமே.— காணப்படுந் திரிஸ்ய
மும் காசுப்யும் ஒழிந்து களங்கமற்ற ஸ்வரூபமாய்
விளங்குகின்ற சந்தாதயாய் எப்பொழுதும் ப்ரகா
சித்தகின்ற பிரம வஸ்துவானேன் பந்தப் படுத்துகின்ற
சித்யநிலைத ஞானமே யுருவமாய் ஏககாலத்தில்
எவ்விதத்தார் விபாபகபாகியும், உபசமனமான
ஞானதயாவாகியும், அறிவாகியு மிருக்கின்ற மகத்தா
கிய பூணாவஸ்துவானே யான்— ஒங்காநின்ற ஞானமாத்
திரபத்தமாயிய ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை மனதிற் சிந்
தித்து அறிதுயிலான தியானரூடனாய் சங்கற்பங்க
னனெத்தாம் விடுபட்டுக் கொள்ளாநின்ற செயல்களும்,
சு. ஞானத்திரியமும். சந்தேகமும், மனனமும், அறி
வு, விபயமும் இவைகளைத் தாங்குகின்ற ஞானதாவு
மாயிய சகலமு நீங்க, தனிந்த சித்திரத்தைப் போல
வெகுநேரத் தயாநிதி விருந்தான்.— வாயுவில்லா
விடத்தானென திபயாகாசத்தைப் போல சலனமற்
திருத்த பாவவிச் சக்கிரவர்த்தியானவன், இராகத்து
போலநீங்கி பூணாய் சிந்தையென்கின்ற களங்கமில்
லாமல் தோன்றத் தத்தபமத்திரத்தினு லொனிவிட்
டுப் பிரபாசித்த கிதத்தைக் கூறில், வலிவாயுள்ள
மேய்வளவில்லாத சாற்பவத்தில் மிகவுந் தெளிந்த
மாவலிகதைப் திபயுமாய்.— அவ்விடத் தக்கப்
பாபகை அந்த மாவலியானவன் சபாநியிலிருக்க, அவ
னவருவின் வாய் செய்கின்ற அடினார்கள் அமண்பனையி
லானு போலவிட்டை யடைந்தார்கள், மேன்மையான
மாவலியுந் திருத்தற்கரிய விழுநிகற்பவனவிலைமிகுந்த
சாபநியில் வெகுநேரம் தங்கிநின்ற அதன் பின்பு
சிழித்துக் கொண்டு அறிந்து மாவதைமற்ற மன
தடைவாயாய்.— திராகை பொருத்திய மனத்தினால்
இராகாரியங்களை முழுதுஞ்செய்து, ஆபததுக்க
விடத்தினும் சம்பத்துக்களிடத்தினும் சபதிருத்தி
யாக முத்தமற்ற கருத்தினால் ஒருபைப்பாடாய் சுக
துக்கங்களின்வனவனவனும் மிகவாமலுமரியமலும்
சம்பவனைபிற முனாக விளங்கினால்.— ஒழியாமல்
தவனுடைய மனதினண்டாகிய இஷ்ட சித்தனையும்
அனுஷ்ட சித்தனையும் அளவில்லாததாகவும், உண்
மாவதும் இல்லாததுமான பதார்த்தங்கள் அளவில்
லாததாயும், விமத்திருக்கின்ற வினைத்தினும் விஸ்
வார்த்தியடைந்து, பின்பு எத்தனிடத்தி லெதைப் பொ
ருத்தினும், பாதத்தினும் இருத்தினுமுள்ள ஆகைகளில்

! இ. ம. சிவனமுதற் ச. ச. ச. தன்வந்தமுள்ள வனுபவத்தைக் கூறியதாம்.